

Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší – základní povinnosti provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší

ing. Zbyněk Krayzel, Poupětova 13/1383, 170 00 Praha 7 Holešovice

266 711 179, 602 829 112

ZBYNEK.KRAYZEL@SEZNAM.CZ

WWW.KRAYZEL.CZ

ÚVOD

V roce 2012 byl ukončen legislativní proces přípravy a schvalování nového zákona o ochraně ovzduší. Byl uveden ve sbírce zákonů pod číslem **201/2012 Sb.** V **účinnost vstoupil 1.9.2012** (s několika výjimkami jako poplatková agenda, kompenzace aj.) a byl již 2 x novelizován.

Není to ale jediný předpis, řešící ochranu ovzduší. Druhým z nich je zákon č. **73/2012 Sb.**, o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech.

Dalšími jsou zákon č. **695/2004 Sb.**, o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění následných předpisů, **zákon č. 383/2012 Sb.**, o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a posledním pak zákon č. **85/2012 Sb.**, o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů.

Tyto předpisy se vztahují k ochraně ovzduší, mají řadu prováděcích předpisů (či novel). Tento příspěvek je stručným úvodem do problematiky.

OBSAH

KAPITOLA I – LEGISLATIVNÍ ČÁST	6
KAPITOLA II – ZÁKON NA OCHRANU OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI	14
KAPITOLA III – PROVÁDĚCÍ PŘEDPISY K ZÁKONU O OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POPIS	20
KAPITOLA III.1. – VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB., O PŘÍPUSTNÉ ÚROVNI ZNEČIŠŤOVÁNÍ A JEJÍM ZJIŠŤOVÁNÍ A O PROVEDENÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH USTANOVENÍ ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ.....	20
KAPITOLA III.2. – VYHLÁŠKA Č. 312/2012 SB., O STANOVENÍ POŽADAVKŮ NA KVALITU PALIV POUŽÍVANÝCH PRO VNITROZEMSKÁ A NÁMOŘNÍ PLAVIDLA Z HLEDISKA OCHRANY OVZDUŠÍ	24
KAPITOLA III.3 – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 365/2005 SB., O EMISÍCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK VE VÝFUKOVÝCH PLYNECH ZÁŽEHOVÝCH MOTORŮ NĚKTERÝCH NESILNIČNÍCH MOBILNÍCH ZDROJŮ	24

KAPITOLA III.4. – VYHLÁŠKA Č. 209/2006 SB., O POŽADAVCÍCH NA PŘÍPUSTNÉ EMISE ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK VE VÝFUKOVÝCH PLYNECH SPALOVACÍHO HNACÍHO MOTORU DRÁŽNÍHO VOZIDLA	25
KAPITOLA III.5. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 351/2012 SB., O KRITÉRIÍCH UDRŽITELNOSTI BIOPALIV	26
KAPITOLA III.6. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 56/2013 SB., O STANOVENÍ PRAVIDEL PRO ZAŘAZENÍ SILNIČNÍCH MOTOROVÝCH VOZIDEL DO EMISNÍCH KATEGORIÍ A O EMISNÍCH PLAKETÁCH	27
KAPITOLA IV – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ.....	28
KAPITOLA IV.1. – POSTUP PŘI APLIKACI NOVÉ LEGISLATIVY U ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, BLOKOVÉ SCHÉMA.....	28
KAPITOLA IV.2. – OKRUHY ZÁKLADNÍCH POVINNOSTÍ.....	33
KAPITOLA IV.2.1. LEGISLATIVA.....	34
KAPITOLA IV.2.2. AGENDA SPRÁVNÉHO ZAŘAZENÍ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ MEZI VYJMENOVANÉ A NEVYJMENOVANÉ ZDROJE, ZNALOST ŠKODLIVIN Z NĚJ UNIKAJÍCÍ.	36
Kapitola IV.2.3. Paliva a suroviny, vstupující do procesů	52
KAPITOLA IV.2.4. ZNALOST A DODRŽOVÁNÍ EMISNÍCH LIMITŮ, STANOVENÝCH PRO ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ A PLNĚNÍ PODMÍNEK PROVOZOVÁNÍ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, PLNĚNÍ EMISNÍCH STROPŮ, IMISNÍ LIMITY A TMAVOST KOUŘE	56
KAPITOLA IV.2.5. POVOLOVACÍ AGENDA. INSTALACE NOVÝCH ZDROJŮ NEBO ZMĚNY NA ZDROJÍCH S DOPADEM NA OVZDUŠÍ PROVÁDĚT POUZE PO VYDÁNÍ ZÁVAZNÉHO STANOVISKA ČI POVOLENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ORGÁNU STÁTNÍ SPRÁVY.	67
KAPITOLA IV.2.6. POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. PROVOZNÍ A TECHNOLOGICKÁ KÁZEŇ, NÁVODY A PROVOZNÍ ŘÁDY VÝROBCŮ ČI DODAVATELŮ. ODSTRAŇOVÁNÍ NEBEZPEČNÝCH STAVŮ OHROŽUJÍCÍCH KVALITU OVZDUŠÍ, OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ HAVÁRIÍ APOD..	78
KAPITOLA IV.2.7. ZJIŠŤOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. MĚŘENÍ EMISÍ NA VŠECH VÝSTUPECH DO OVZDUŠÍ, STANOVENÍ EMISE VÝPOČTEM (BILANCE, KOMBINACE MĚŘENÍ A BILANCE, EMISNÍ FAKTORY).....	81
KAPITOLA IV.2.8. PROVOZNÍ EVIDENCE ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ	99

KAPITOLA IV.2.9. PROVOZNÍ ŘÁD (DŘÍVE SOUBOR TPP A TOO), ZPRACOVÁVAJÍ PROVOZOVATELÉ VŠECH ZDROJŮ, OZNAČENÝCH VE SLOUPCI C PŘÍLOHY Č. 2 K ZÁKONU O OVZDUŠÍ.	102
KAPITOLA IV.2.10. AGENDA LÁTEK POŠKOZUJÍCÍCH OZÓNOVOU VRSTVU A FLUOROVANÝCH SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ, AGENDA LÁTEK OVLIVŇUJÍCÍCH KLIMATICKÝ SYSTÉM ZEMĚ A PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ S POVOLENKAMI NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ.	106
KAPITOLA IV.2.11. PODPOROVANÉ ZDROJE ENERGIE	116
KAPITOLA V. POPLATKY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ), SOUHRN PROVOZNÍ EVIDENCE, BILANCE VOC A OSTATNÍ OHLAŠOVACÍ AGENDY (IRZ, E-PRTR, FREONY, HALONY...).....	117
Kapitola V.1. Úvod do problematiky ohlašování, základní pravidla a povinnosti.....	117
Kapitola V.2. Poplatkové přiznání.....	121
Kapitola V.3. SPE– Zpracování a ohlášení souhrnné Provozní evidence	125
1. HLÁŠENÍ - OVZDUŠÍ.....	135
1.1 Obsah.....	135
1.2 Informace o plnění ohlašovacích povinností v oblasti ovzduší v roce 2016 (údaje za rok 2015) 135	
1.3 Postupy a návody k agendě ovzduší.....	135
1.4 Pomůcky	136
1.5 Hlášení F_OVZ_POPL – Poplatkové přiznání za provozovnu ovzduší	136
1.6 Hlášení F_OVZ_SPE – Zjednodušené ohlášení (pro vybrané zdroje)	136
1.7 Hlášení F_OVZ_SPE – Ohlášení údajů souhrnné provozní evidence	137
1.8 Přehled ohlašovacích povinností v agendě ovzduší	137
1.9 Právní předpisy.....	137
Kapitola V.4. IRZ – Integrovaný registr znečišťování	137
1.10 Ohlašování.....	138
2. OHLAŠOVÁNÍ.....	138
Kapitola V.5. ISPOP – Integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností.....	145
3. KONTAKTY	145
3.1 Provozovatel systému ISPOP	145

3.2	Telefonní podpora v ohlašovacím období 2016.....	145
3.3	Technická podpora systému ISPOP	146
4.	REGISTRACE SUBJEKTU	146
4.1	Obsah.....	146
4.2	Registrační formulář	146
4.3	Povinnost registrace	146
4.4	Chci zaregistrovat nový subjekt - jsem zaměstnanec tohoto subjektu	146
4.5	Chci zaregistrovat nový subjekt - jsem externí poradce s plnou mocí	147
4.6	Chci zaregistrovat nového uživatele - subjekt již v ISPOP existuje	147
5.	REGISTRACE PROVOZOVNY	147
5.1	Registrace provozoven ovzduší	147
5.2	Registrace provozoven IRZ	147
6.	PODÁNÍ HLÁŠENÍ	148
6.1	1. Subjekt podávající hlášení musí být v systému ISPOP registrován	148
6.2	2. V systému musí být zaregistrovaná provozovna ovzduší či IRZ nebo evidované místo užívání vody	148
6.3	3. Hlášení musí být podáno elektronicky v platném datovém standardu	148
6.4	4. Hlášení musí být podáno prostřednictvím webových služeb nebo prostřednictvím datové schránky ISPOP	148
6.5	5. Hlášení musí být rozlišeno na řádné nebo doplněné	149
6.6	6. Hlášení musí být autorizováno	149
7.	AUTORIZACE DOKUMENTŮ	149
7.1	Obsah.....	149
7.2	Autorizace dokumentů (registrace nebo hlášení)	149
7.3	Jak mám autorizovat registraci nebo hlášení?	149
8.	MANUÁLY A NÁVODY.....	150
8.1	Registrace v ISPOP	150
8.2	Manuály a návody pro práci v ISPOP	150

8.3	Agenda odpadů	150
8.4	Agenda IRZ.....	151
8.5	Agenda vod.....	151
8.6	Plná moc	151
8.7	Elektronický podpis	151
9.	ČASTO Kladené DOTAZY (FAQ).....	151
9.1	Systém ISPOP	151
9.2	Voda.....	152
9.3	Ovzduší.....	152
9.4	Odpady	152
9.5	IRZ.....	152
9.6	Nenalezli jste odpověď na Vaši otázku?.....	152
	Kapitola V.6. Halony a halonové instalace a ostatní	152
	Kapitola V.7. Bilance organických rozpouštědel.....	154
	KAPITOLA VI – DALŠÍ POVINNOSTI A KOMENTÁŘE	160
	KAPITOLA VI.1. – SPALOVÁNÍ ODPADŮ A SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADŮ.....	160
	KAPITOLA VI.2. – NÁSTROJE KE SNIŽOVÁNÍ ÚROVNÍ ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ.....	160
	KAPITOLA VI.3. – EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ A OBCHODOVÁNÍ S NIMI.....	163
	KAPITOLA VI.4. – INTEGROVANÁ PREVENCE A OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ, IPPC, ZÁKON Č. 76/2002 SB.	164
	KAPITOLA VI.6. – PROBLEMATIKA CENTRÁLNÍHO ZÁSOBOVÁNÍ TEPEM.....	167
	PRO INSPIRACI:.....	168

KAPITOLA I – LEGISLATIVNÍ ČÁST

Platná legislativa - přehled stávajících platných předpisů ČR v ochraně ovzduší.

V současné době je v právní moci nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, účinný od 1.9.2012 (s některými výjimkami). Tento zákon nahradil zákon č. 86/2002 Sb., a také zrušil prakticky veškeré prováděcí předpisy podle zákona č. 86/2002 Sb.

Byl již novelizován a to zákonem č. 64/2014 Sb., zákonem č. 87/2014 Sb. a zákonem č. 382/2015 Sb.

Postupně jsou přijímány nové prováděcí předpisy:

1. Vyhláška č. 312/2012 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv, používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší. Účinnost od 1.října 2012. Novela č 154/2014 Sb.
2. Vyhláška č. 330/2012 Sb., o způsobu posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, rozsahu informování veřejnosti o úrovni znečištění a při smogových situacích (tzv. imisní vyhláška). Účinnost od 15.října 2012.
3. Nařízení vlády č. 351/2012 Sb., o kritériích udržitelnosti biopaliv. Účinnost od 1. listopadu 2012.
4. Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Účinnost od 1. prosince 2012. Byla novelizována a to vyhláškou č. 155/2014 Sb. a vyhláškou 406/2015 Sb.
5. Nařízení vlády č. 56/2013 Sb., o stanovení pravidel pro zařazení silničních motorových vozidel do emisních kategorií a o emisních plaketách. Účinnost od 23.3.2013.
6. *Vyhláška ze zmocnění z § 16 odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb. – pravidla pro stanovení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem:*

K problematice centrálního zásobování teplem se pořád vede řada odborných polemik, v současnosti se dá v této věci opřít mj. o oficiálně publikovanou a aktualizovanou Metodickou pomůcku odboru stavebního řádu MMR: „Odpojování od centralizovaného zásobování teplem“.

POZOR!!!: Nařízení vlády č. 146/2007 Sb., které mj. stanovovalo povinnost stanovování účinnosti spalování bylo zrušeno. Existují ale další předpisy, které řeší problematiku účinnosti kotlů či účinnosti spalování.

POZOR!!!: Vyhláška č. 34/2016, o čištění, kontrole a revizi spalínové cesty. Není předpisem na ochranu ovzduší. Jde o výkladový předpis k zákonu č. 133/1985 Sb., o požární ochraně.

POZOR!!!: Vyhláška č. 194/2013 Sb., o kontrole kotlů a rozvodů tepelné energie a vyhláška č. 193/2013 Sb., o kontrole klimatizačních systémů (Obě účinné od 1.8.2013). Vydány dle zákona č. 406/2000 Sb., zákon o hospodaření s energiemi (účinnost od 1.ledna 2001). **Nejde o předpis na ochranu ovzduší.**

POZOR!!!: Nařízení vlády č.25/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na účinnost nových teplovodních kotlů spalujících kapalná nebo plynná paliva, ve znění 126/2004 Sb. a 42/2006 Sb. Není předpis dle zákona na ochranu ovzduší.

Další důležité dokumenty a materiály – Věstníky MŽP

Věstník MŽP č. 3/2015, ve kterém jsou publikovány platné předpisy a další důležité resortní materiály.

Věstník MŽP č. 1-2/2013 uvádí:

- Sdělení odboru ochrany ovzduší, kterým se stanoví státní síť imisního monitoringu
- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší k **zařazování chovů hospodářských zvířat** podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší, k výpočtu emisí znečišťujících látek z těchto stacionárních zdrojů a k seznamu technologií snižujících emise z těchto stacionárních zdrojů
- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke stanovení **roční hmotnostní bilance těkavých organických látek** podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší.

Věstník MŽP č. 3/2013 uvádí:

- Metodický pokyn odboru informatiky a provozu Ministerstva životního prostředí, Provozní řád ISPOP,
- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší k vyhlášení nízkoemisních zón a o stanovení podmínek vydávání emisních plaket podle zákona č. 201/2012Sb., o ochraně ovzduší. (Byl aktualizován – Věstník 5/2014).

Věstník MŽP č. 7/2013 uvádí:

- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke **sčítání jmenovitých tepelných příkonů spalovacích stacionárních zdrojů a projektovaných kapacit jiných stacionárních zdrojů** a k jejich zařazování podle zákona o ochraně ovzduší.
- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší pro osoby autorizované k certifikaci procesu výrobního řetězce udržitelných biopaliv a ověřování zprávy o emisích u dodavatelů pohonných hmot podle § 32 odst. 1 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Včetně příloh 1 a 2.

Věstník MŽP č. 8/2013 uvádí:

- Metodický pokyn MŽP, odboru ochrany ovzduší, k definici nízkoemisního spalovacího zdroje
- Metodický pokyn MŽP, Odboru ochrany ovzduší, ke způsobu **stanovení specifických emisních limitů pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem** jiné než spalovny odpadu a cementářské rotační pece
- Metodický pokyn MŽP, odboru ochrany ovzduší, pro vypracování rozptylových studií podle § 32 odst. 1 písm. e) zákona č. 201/2012 o ochraně ovzduší (Příloha 1: Metodická příručka modelu SYMOS, Příloha 2: Metodika výpočtu podílu frakcí částic PM10 a PM2,5 v emisích tuhých znečišťujících látek a výpočtu podílu emisí NO2 v NOx. Příloha 3: Metodika výpočtu resuspendovaných částic tuhých znečišťujících látek z povrchu zpevněných komunikací.).
- Sdělení MŽP, odboru ochrany ovzduší, jímž se stanovují **emisní faktory** podle § 12 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší.

Věstník MŽP č. 2/2012 uvádí:

- **SDĚLENÍ** odboru ochrany ovzduší MŽP o hodnocení kvality ovzduší - **vymezení oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší** na základě dat za rok 2010. Publikováno i na www.chmi.cz.

Věstník MŽP č. 7/2012 uvádí:

- **Metodický návod odboru odpadů MŽP – Komunitní obecní kompostárna** Postup při projektování a zřizování kompostárny jako zařízení pro prevenci vzniku odpadů dle § 10a

zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech ve znění pozdějších předpisů. **Tento návod se dotýká i ovzduší.**

Věstník MŽP č. 2/2014 uvádí:

- Metodický pokyn ke **schvalování provozu bioplynových stanic** a stanovování závazných podmínek provozu z hlediska ochrany životního prostředí.

Věstník MŽP č. 5/2014 uvádí:

- Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší k **vyhlašování nízkoemisních zón** a o stanovení podmínek vydávání emisních plaket podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění

Věstník MŽP č. 8/2015 uvádí:

- **SDĚLENÍ** odboru ochrany ovzduší, kterým se oznamuje kódové označení vybraných údajů souhrnné provozní evidence stacionárních zdrojů.

Věstník MŽP č. 8/2015 uvádí:

- **SDĚLENÍ** odboru ochrany ovzduší, kterým se oznamuje kódové označení vybraných údajů souhrnné provozní evidence stacionárních zdrojů.

Věstník MŽP č. 6/2015 uvádí:

- **SDĚLENÍ** odboru ochrany ovzduší ve věci vyhlášení Přechodného národního plánu ČR

Ministerstvo životního prostředí na základě § 37 odst. 6 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“), tímto sdělením vyhláší Přechodný národní plán České republiky (dále jen „PNP ČR“).

PNP ČR byl schválen rozhodnutím Evropské Komise C(2015) 2298 ze dne 10. 4. 2015 o oznámení předloženém Českou republikou týkajícím se přechodného národního plánu podle článku 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích. Oznámení o přijetí rozhodnutí Evropské komise bylo publikováno v Úředním věstníku Evropské unie pod číslem 2015/C 117/03.

Podle § 37 odst. 6 zákona o ochraně ovzduší krajské úřady uvedou příslušná povolení provozu bez prodloužení do souladu se schváleným a vyhlášeným PNP ČR.

K dispozici je i na stránkách MŽP:

- [Přechodný národní plán České republiky](#)

Dokumenty: http://www.mzp.cz/cz/metodicke_pokyny

- [Ověřování správnosti výsledků kontinuálního měření emisí znečišťujících látek vypouštěných do ovzduší ze stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší](#)

Sdělení odboru ochrany ovzduší uvádí požadavky na roční ověřování správnosti výsledků kontinuálního měření dle § 6 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění. Tyto požadavky vycházejí ze závazné normy ČSN EN 141 81 Stacionární zdroje emisí – Prokazování jakosti automatizovaných měřicích systémů.

- [Emisní faktory](#)

Sdělení odboru ochrany ovzduší, jímž se stanovují emisní faktory podle § 12 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší (kromě textu na stránkách www.mzp.cz je Sdělení i ve Věstníku MŽP č. 8/2013).

- [Metodický pokyn ke stanovení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek](#)

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke stanovení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek v souvislosti s plněním povinností podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší, a vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší (kromě textu na stránkách www.mzp.cz je tento Metodický pokyn i ve Věstníku MŽP č. 1-2/2013).

- [Metodický pokyn k chovům hospodářských zvířat](#)

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší k zařazování chovů hospodářských zvířat podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, k výpočtu emisí znečišťujících látek z těchto stacionárních zdrojů a k seznamu technologií snižujících emise z těchto stacionárních zdrojů (kromě textu na stránkách www.mzp.cz je tento Metodický pokyn i ve Věstníku MŽP č. 1-2/2013).

- [Metodický pokyn k definici nízkoemisního spalovacího zdroje](#)

Metodický pokyn upřesňuje požadavky na „nízkoemisní“ spalovací zdroje, co do přípustných emisí vybraných znečišťujících látek, jakož i minimální energetické efektivity, a stanovuje některé další požadavky na spalovací zdroje způsobilé k udělení finanční podpory v rámci OP ŽP a národních programů SFŽP (kromě textu na stránkách www.mzp.cz je tento Metodický pokyn i ve Věstníku MŽP č. 8/2013).

- [Metodický pokyn ke způsobu stanovení specifických emisních limitů pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad](#)

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší stanoví způsob stanovení specifických emisních limitů pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem, jiné než spalovny odpadu a cementářské pece, v návaznosti na bod 2.2. přílohy č. 4 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., (kromě textu na stránkách www.mzp.cz je tento Metodický pokyn i ve Věstníku MŽP č. 8/2013).

- [Metodický pokyn k nízkoemisním zónám](#)

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší se týká podmínek vyhlášení nízkoemisních zón a vydávání emisních plaket podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (kromě textu na stránkách www.mzp.cz je tento Metodický pokyn i ve Věstníku MŽP č. 3/2013).

Metodický pokyn NEZ

Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší k vyhlášení nízkoemisních zón (aktualizace 2014)

- [Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke sčítání stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší](#)

Metodický pokyn stanoví pravidla pro sčítání jmenovitých tepelných příkonů a kapacit stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší podle § 4 odst. 7 a 8 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a jejich zařazování do přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., (kromě textu na stránkách www.mzp.cz je tento Metodický pokyn i ve Věstníku MŽP č. 7/2013).

- [Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke zpracování rozptylových studií.](#)

"Kompletní metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke zpracování rozptylových studií ke stažení, včetně modelové příručky k SYMOS'97." (kromě textu na stránkách www.mzp.cz je tento Metodický pokyn i ve Věstníku MŽP č. 8/2013).

- [Metodika hodnocení vlivu faktorů vnějšího prostředí na zdraví dětské populace](#)

Metodika hodnocení vlivu faktorů vnějšího prostředí na zdraví dětské populace, s hlavním zřetelem na eliminaci zjištěných nepříznivých vlivů (využití zeleně při snižování imisních koncentrací PM10 a O3).

<http://www.mzp.cz/cz/stanoviska> :

V této sekci jsou uvedeny nejdůležitější výklady a stanoviska MŽP a soudů, které se týkají aplikace právních předpisů na ochranu ovzduší. Jsou zde zařazena zejména stanoviska k interpretaci určitých ustanovení zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší, který je účinný od 1. září 2012.

- [Stanovisko k platnosti rozhodnutí o autorizaci k vybraným činnostem vydaných podle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, po 1. září 2012](#)

Stanovisko k platnosti autorizací k vybraným činnostem, které byly vydány podle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb., kterým se od 1.9.2012 zrušuje zákon č. 86/2002 Sb.

- [Stanovisko ke zpřístupňování informací podle § 30 odst. 1 písm. f\) a g\) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší](#)

Stanovisko ke zpřístupňování informací podle § 30 odst. 1 písm. f) a g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, podle kterého orgány ochrany ovzduší aktivně zpřístupňují veřejnosti bez zbytečného odkladu srozumitelné informace o podaných žádostech o závazné stanovisko a povolení, a další zde uvedené údaje

- [Stanovisko k definici stacionárního zdroje podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší](#)

Stanovisko k definici stacionárního zdroje podle § 2 písm. e) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ze které jsou vyjmuty stacionární technické jednotky používané k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů

- [Stanovisko odboru ochrany ovzduší k zařazení kalového hospodářství ČOV](#)

Stanovisko odboru ochrany ovzduší k zařazení stacionárního zdroje znečišťování ovzduší – kalové hospodářství čistíren odpadních vod ke stažení

- [Stanovisko ke spalování odpadních olejů](#)

Stanovisko ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší z hlediska zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

- [Stanovisko k intervalu jednorázového měření emisí znečišťujících látek](#)

Stanovisko odboru ochrany ovzduší k intervalu jednorázového měření emisí znečišťujících látek podle nové právní úpravy v ochraně ovzduší.

- [Stanovisko k aplikaci obecných a specifických emisních limitů podle zákona o ochraně ovzduší](#)

Stanovisko legislativního odboru a odboru ochrany ovzduší se týká aplikace obecných a specifických emisních limitů pro stacionární zdroje znečišťování ovzduší a jejich vzájemného vztahu.

- [Stanovisko ke kategorizaci těžby písku a štěrkopísku z vody, podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší](#)

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke kategorizaci těžby písku a štěrkopísku z vody, podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší.

- [Stanovisko k povolování dieselagregátových záložních zdrojů](#)

Stanovisko se týká některých otázek souvisejících s povolováním dieselagregátových záložních zdrojů podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

- [Stanovisko k aplikaci výjimky z emisního limitu pro NO_x pro kotle a teplovzdušné přímotopné stacionární zdroje s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW spalující plynné palivo a zkapalněný plyn](#)

Stanovisko k aplikaci výjimky z emisního limitu pro NO_x pro kotle a teplovzdušné přímotopné stacionární zdroje

- [Stanovisko ke štěpkovacím zařízením dřevní hmoty](#)

Stanovisko ke štěpkovacím zařízením dřevní hmoty a jejich zařazení podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění

- [Stanovisko ke způsobu stanovení počtu provozních hodin spalovacích stacionárních zdrojů](#)

Stanovisko odboru legislativního a odboru ochrany ovzduší ke způsobu stanovení počtu provozních hodin spalovacích stacionárních zdrojů podle vyhlášky č. 415/2012 Sb.

- [Stanovisko odboru ochrany ovzduší](#)

Stanovisko odboru ochrany ovzduší k zařazování spalovacích stacionárních zdrojů dodávajících teplo do soustavy zásobování tepelnou energií do přechodného režimu podle ust. § 39 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

http://www.mzp.cz/cz/casto_kladene_dotazy_ovzduši:

V této sekci jsou uvedeny odpovědi na nejčastěji se objevující dotazy, zejména v souvislosti se zákonem č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší. Jedná se o jednoduché odpovědi, které nemají charakter interpretace určitých ustanovení a obvykle spočívají v několika stručných větách a odkazu na relevantní ustanovení v legislativě.

Odpovědi byly již staženy.

Stanovisko odboru ochrany ovzduší a odboru legislativy k vybraným dotazům:

- [Vybrané dotazy k dodatečnému povolování zdrojů znečišťování ovzduší](#)

V tomto dokumentu je uvedeno vyjádření k často se opakujícím dotazům k výkladu a aplikaci § 41 odst. 6 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, a souvisejících ustanovení.

Kvalita ovzduší

Jako kvalitu vnějšího ovzduší označujeme úroveň znečištění vnějšího ovzduší, která může svými účinky ovlivňovat lidské zdraví, vegetaci, celé ekosystémy i materiály. Tato úroveň znečištění vnějšího ovzduší je způsobena vypouštěním znečišťujících látek z různých zdrojů v důsledku lidské činnosti (např. doprava, spalování, průmyslová výroba, a další). Znečišťující látky jsou po vypuštění ze

zdroje přenášeny v atmosféře a mohou tak ovlivňovat kvalitu ovzduší jak v nejbližším okolí samotného zdroje znečištění, tak ve vzdálenějších oblastech.

Základní právní normou upravující hodnocení a řízení kvality ovzduší je zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Podrobnosti pak dále specifikuje prováděcí vyhláška. Souhrnná informace o kvalitě ovzduší za uplynulý rok je každoročně předkládána členům vlády a dále zveřejňována na stránkách ministerstva životního prostředí. .

Informace o kvalitě ovzduší za uplynulé roky jsou rovněž k dispozici na stránkách Českého hydrometeorologického ústavu

Dokumenty

Střednědobá strategie (do roku 2020) zlepšení kvality ovzduší v ČR

Střednědobá strategie (do roku 2020), která byla dne 19. 6. 2015 rozeslána do vnějšího připomínkového řízení.

Mapy klouzavých pětiletých průměrů imisních koncentrací

Mapy ve formátu shapefile jsou k dispozici na internetové stránce.

Mapy klouzavých pětiletých průměrů imisních koncentrací pro hodnocení imisní zátěže

Mapy klouzavých pětiletých průměrů imisních koncentrací

Pro hodnocení stávající úrovně znečištění v předmětné lokalitě se vychází z map úrovní znečištění ve formátu shapefile (.shp ESRI). Mapy obsahují v každém čtverci 1×1 km hodnotu klouzavého průměru koncentrace pro všechny znečišťující látky za předchozích 5 kalendářních let, které mají stanoven imisní limit (kromě ozonu a CO).

Mapy slouží jako podklad pro návrh kompenzačních opatření podle § 11 odst. 6 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, konkrétně k posouzení, zda dojde vlivem daného záměru k překročení některého ročního imisního limitu na dané lokalitě a tedy k aplikaci cit. ustanovení.

Pro účely vypracování rozptylových studií se použijí mapy ročních i krátkodobých koncentrací pro hodnocení stávající úrovně znečištění v posuzovaných lokalitách.

Zpráva o kvalitě ovzduší

V rámci plnění úkolů vyplývajících z Národního programu snižování emisí České republiky, který byl přijat usnesením vlády č. 630 dne 11. června 2007, připravilo Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví Informaci pro členy vlády České republiky o kvalitě ovzduší a spojených zdravotních rizicích, která bude na základě aktuálních výsledků imisního monitoringu předkládána členům vlády každoročně. Informace o vyhodnocení výsledků imisního monitoringu v daném roce je obsahem části č. II. Informace pro členy vlády České republiky o kvalitě ovzduší a spojených zdravotních rizicích.

Ochrana ozonové vrstvy Země a ochrana klimatického systému Země

Zákon č. 73/2012 Sb., o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech. Účinnost od 1.9.2012.

Vyhláška č. 257/2012 Sb., o předcházení emisím látek, které poškozují ozónovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů. Účinnost od 1.9.2012.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1005/2009, o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu (platí od 1.1.2010).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech (použije se od 4. července 2007, vyjma článku 9 a přílohy II, které se použijí od 4. července 2006). **Od 1.1.2015 pak Nařízení č. 517/2014.**

Zákony a předpisy, vztahující se k Integrované prevenci (IPPC a IRZ)

Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

Byl novelizován **zákony č. 521/2002 Sb., zák. č. 437/2004 Sb., zák. č. 695/2004 Sb., zák. č. 444/2005 Sb., zák. č. 222/2006 Sb.** (úplné znění zákona vyhlášené ve Sbírce zákonů pod č. 435/2006 Sb. – není aktuální), **zák. č. 25/2008 Sb., zák. č. 227/2009 Sb., zák. č. 281/2009 Sb., zák. č. 85/2012 Sb. a zák. č. 69/2013 Sb.**

Vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci, ze dne 6.9.2013, účinná od 5.10.2013.

Zákon č. 25/2008 Sb., zákon o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, novelizován byl zákony č. 227/2009 Sb., 281/2009 Sb., 77/2011 Sb. a 201/2012 Sb.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 166/2006, ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosu znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES.

Nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, ve znění **nařízení vlády č. 450/2011 Sb.**, kterým se mění nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí.

Zákony a předpisy, vztahující se k obchodování s emisemi CO₂

Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů. Novelizován byl zákonem **č. 212/2006 Sb., 315/2008 Sb., 227/2009 Sb., 292/2009 Sb., 164/2010 Sb., 85/2012 Sb. a 201/2012 Sb.**

Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.

Zákon č. 257/2014 Sb., ze dne 22. října 2014, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a další související zákony.

Nařízení vlády č. 80/2008 Sb., o Národní alokačním plánu pro obchodovací období roků 2008 – 2012. Platnost od 25.2.2008.

Nařízení komise (EU) č. 600/2012, o ověřování výkazů emisí skleníkových plynů a výkazů tunokilometrů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Nařízení komise (EU) č. 601/2012, ze dne 21.6.2012, o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/87/ES.

Zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů.

Vyhláška č. 192/2013 Sb., o stanovení formulářů žádostí o přidělení povolenek pro provozovatele letadla a o vydání povolení k emisím skleníkových plynů.

Další zákony a předpisy se vztahem k ochraně ovzduší

Vyhláška č. 209/2006 Sb., o požadavcích na přípustné emise znečišťujících látek ve výfukových plynech spalovacího hnacího motoru drážního vozidla, ze dne 5.5.2006, platnost od 1.7.2006.

Nařízení vlády č. 365/2005 Sb., o emisích znečišťujících látek ve výfukových plynech zážehových motorů některých nesilničních mobilních strojů.

Zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů.

Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů. Platnost od 17.8.2008.

Nařízení vlády č. 295/2011 Sb., o způsobu hodnocení rizik ekologické újmy a bližších podmínkách finančního zajištění. Platnost od 1.ledna 2012.

Další materiály MŽP (www.mzp.cz). Některé z nich již neplatí či pozbyly na aktuálnosti, ale uvádějí důležité informace a přístupy.

- [Stanovisko ke kategorizaci drcení dřevní štěpky](#)

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke kategorizaci stacionárního zdroje ovzduší - drcení dřevní štěpky

- [Stanovisko odboru ochrany ovzduší k problematice měření emisí pachových látek](#)

Měření pachových látek při uvedení zdroje do provozu. S měřením pachových látek se nepočítá, stejně jako s emisními či imisními limity.

KAPITOLA II – ZÁKON NA OCHRANU OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI

Zákon transponuje komunitární právo do oblasti ochrany ovzduší jako nejdůležitější složky životního prostředí.

Cílem je dosáhnout dalšího snížení emisí znečišťujících látek a **dosáhnout zlepšení kvality ovzduší při současném snížení nadbytečné administrativní zátěže a legislativních povinností.**

Shrnutí hlavních cílů návrhu nového zákona

- Zajištění kvality vnějšího ovzduší na úrovni, která nepředstavuje zdravotní rizika a rizika pro ekosystémy, ve stanovených termínech.
- Optimalizace realizace programových nástrojů (Národní program snižování emisí ČR, programy ke zlepšení kvality ovzduší v zónách a aglomeracích).
- Rozšíření aplikace emisních stropů na různých úrovních, za účelem dodržení přípustné úrovně znečištění ovzduší.
- Zavedení individuálního přístupu ke zdrojům znečišťování ovzduší se zohledněním jejich významu a vlivu na kvalitu ovzduší.
- Zpřísnění emisních limitů a technických požadavků na provoz zdrojů znečišťování ovzduší v návaznosti na kvalitu ovzduší.
- Revize systému poplatků za znečišťování ovzduší.
- Vymezení působnosti zákona pouze na oblast ochrany ovzduší, snížení administrativní zátěže a optimalizace legislativních povinností.
- Transpozice a implementace právních předpisů ES.
- Úprava systému státní správy ochrany ovzduší stanovením změn v institucionálním zajištění, povinnostech osob a zásadách správního trestání.
- Zjednodušení zákona a řídicích procesů včetně povolovacího řízení.

Zákon upravuje:

- a) přípustné úrovně **znečištění** a **znečišťování** ovzduší,

- b) **způsob posuzování** přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší a **jejich vyhodnocení**,
- c) **nástroje** ke snižování znečištění a znečišťování ovzduší,
- d) **práva a povinnosti osob** a **působnost** orgánů veřejné správy při ochraně ovzduší,
- e) **práva a povinnosti dodavatelů pohonných hmot** a **působnost** orgánů veřejné správy při sledování a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot v dopravě.

Nový zákon o ochraně ovzduší, který byl schválen v senátní (pozměněné) verzi obsahuje celkem 9 částí a 11 příloh.

Části nového zákona:

1) Úvodní ustanovení

Co zákon upravuje (znečištění a znečišťování vnějšího ovzduší, pohonné hmoty v dopravě)

Základní ustanovení.

Základní pojmy.

2) Znečištění a znečišťování

Přípustná úroveň znečištění

Přípustná úroveň znečišťování

Posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění

Informační systém kvality ovzduší

Problematika imisí a emisí, jejich hodnocení.

POZN.: Zde je i část vymezení zdrojů a pravidla pro sčítání kapacit zdrojů.

3) Nástroje ke snižování úrovně znečištění a znečišťování

Národní program snižování emisí České republiky

Programy zlepšování kvality ovzduší

Smogová situace

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší

- včetně kompenzačních opatření

Změna a zánik povolení provozu

Nízkoemisní zóny

Poplatek za znečišťování

4) Povinnosti osob a kritéria udržitelnosti biopaliv

Povinnosti osob

Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

Povinnosti osob nakládajících s vybranými barvami, laky a výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel

Povinnost zajištění minimálního obsahu biopaliv

Povinnost snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot

Kritéria udržitelnosti biopaliv

5) Opatření k nápravě a správní delikty

Opatření ke zjednáání nápravy a zastavení provozu stacionárního zdroje

Společná ustanovení k přestupkům

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

Společná ustanovení ke správním deliktům právnických a podnikajících fyzických osob

6) Výkon státní správy a činnosti na podporu výkonu státní správy

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

Postup kontrolních orgánů

Zpřístupňování informací

Poskytování údajů

Autorizace

Povinnosti autorizovaných osob

Pověřené osoby

7) Přechodné režimy pro spalovací stacionární zdroje

Přechodný národní plán

Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností

Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií

8) Společná, přechodná a zrušovací ustanovení

9) Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 2012, s výjimkou ustanovení

a) § 11 odst. 5 a § 15 odst. 1 až 5 a 7 až 14, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2013,

b) § 15 odst. 6, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2017,

c) části I přílohy č. 10 k tomuto zákonu, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014, a části II přílohy

č. 10 k tomuto zákonu, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2018,

d) bodu 1.5. části B přílohy č. 4, které nabývá účinnosti dnem 7. ledna 2013.

Přílohy k novému zákonu:

Příloha č. 1 – Imisní limity a povolený počet jejich překročení za kalendářní rok

Příloha č. 1 obsahuje přípustné úrovně znečištění na území České republiky. Vzhledem k tomu, že se jedná o základní cíle zákona a jejich plnění či neplnění má přímý vliv na každého obyvatele České republiky, jsou tyto přípustné úrovně součástí zákona o ochraně ovzduší a nikoliv prováděcího právního předpisu, jako doposud. Konkrétní hodnoty přípustné úrovně znečištění vychází z příslušných předpisů ES.

Příloha č. 2 – Vyjmenované stacionární zdroje

Příloha č. 2 obsahuje seznam stacionárních zdrojů členěných podle typu činnosti a velikosti stacionárního zdroje a přehledně označuje jednotlivé požadavky na tyto kategorie, na něž je odkazováno v textu zákona (povinnosti dle sloupců A, B a C). Nová podoba přispěje k možnosti individuálního přístupu ke zdrojům podle jejich typu. Nová kategorizace se přiklání k evropskému standardu, vyjádřenému v ČR již zákony č. 100/2001 Sb. a 76/2002 Sb.

Příloha č. 3 – Seznam zón a aglomerací

Příloha č. 3 obsahuje vymezení zón a aglomerací, tzn. rozdělení území České republiky na celky, v rámci kterých bude probíhat posuzování a řízení kvality ovzduší a pro které budou zpracovány programy ke zlepšení kvality ovzduší podle § 9.

Příloha č. 4 – Výčet typů stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, a rozsah měřených znečišťujících látek a provozních parametrů

Příloha č. 4 obsahuje seznam stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí v případech, kdy nejsou stanoveny specifické emisní limity, a těch zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, včetně rozsahu měřených znečišťujících látek. Tato právní úprava byla doposud roztržena mezi zákonem a jeho prováděcími právními předpisy.

Příloha č. 5 – Obsah programu zlepšování kvality ovzduší

Příloha č. 5 obsahuje osnovu programu zlepšování kvality ovzduší. V této příloze dochází ke zjednodušení a zlepšení přehlednosti požadované osnovy.

Příloha č. 6 – Smogové situace a podmínky jejich vzniku a ukončení

Příloha č. 6 obsahuje, regulační, informativní a varovné prahové hodnoty a podmínky jejich překročení, které byly dosud upraveny prováděcím právním předpisem, což s ohledem na jejich význam nebylo vhodné.

Příloha č. 7 – Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Příloha č. 7 upravuje obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu.

Příloha č. 8 – Výjimky z omezení provozu v nízkoemisních zónách

Příloha č. 8 stanoví, na které druhy motorových vozidel se nebudou vztahovat omezení provozu v nízkoemisních zónách.

Příloha č. 9 – Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

Příloha č. 9 upravuje výši poplatků pro vybrané stacionární zdroje. Dochází k nárůstu sazby za znečišťující látky, zároveň však k výraznému snížení počtu zpoplatněných látek pouze na čtyři látky, které mají stanoven národní emisní strop. Důvody nárůstu sazeb jsou podrobně rozebrány v obecné části důvodové zprávy (RIA).

Příloha č. 10 – Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění, pro účely uvádění výrobků na trh

Příloha č. 10 stanoví minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším pro účely regulace uvádění na trh.

Příloha č. 11 – Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

- a) Ministerstvo životního prostředí,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) Česká inspekce životního prostředí,
- d) Česká obchodní inspekce,
- e) krajské úřady,
- f) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- g) obecní úřady,
- h) celní úřady a
- i) Ministerstvo zemědělství.

Na území vojenských újezdů vykonávají státní správu v ochraně ovzduší újezdní úřady a Ministerstvo obrany.

Novinky a základní pojmy či povinnosti:

- Změnu dělení (kategorizace) stacionárních zdrojů na **vyjmenované** (příloha č. 2 zákona) a **nevyjmenované**.

- **Spalovací zdroje jsou posuzovány podle jmenovitého tepelného příkonu (případně celkového jmenovitého tepelného příkonu).**

- Posílení pravomocí obecních úřadů s rozšířenou působností.

- Zaměření ČIŽP na nápravná opatření a sankce.

- Růst poplatků za znečišťování ovzduší dle přílohy č. 9 zákona.

- Při rozhodování podle tohoto zákona o dvou nebo více stacionárních zdrojích v rámci jedné provozovny⁴⁾ vede orgán ochrany ovzduší společné řízení podle správního řádu²⁷⁾.

- Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. c) a povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) se nevydává podle tohoto zákona, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle jiného právního předpisu²⁸⁾. **Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.**

- **Práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona provozovateli přecházejí na právní nástupce provozovatele.**

- **Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.**

- **Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 a § 11 odst. 1 písm. h) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.**

- **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jehož povolení není v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení provozu podle tohoto zákona do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů.**

- **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti tohoto zákona a který nemá vydané povolení podle § 17 odst.**

1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Tato povinnost již měla být splněna.

- Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.
- V otevřeném ohništi lze spalovat jen suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami.
- Obec může vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo jeho spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jeho odstranění podle jiného právního předpisu¹³⁾. Při stanovení podmínek nebo zákazu obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.
- Odpad podle jiného právního předpisu¹³⁾, s výjimkou odpadu uvedeného v prováděcím právním předpisu, může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d). Tepelné zpracování odpadu je možné pouze pod dohledem osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c).
- Právnická a fyzická osoba je povinna, je-li to pro ni technicky možné a ekonomicky přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem.
- Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit **provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) nejpozději do 31. prosince 2016.**
- Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) **nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.**

Důležité nové či změněné pojmy:

- **znečišťující látkou je každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem,**
- **stacionárním zdrojem je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů,**
- **mobilmím zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení,**
- **spalovacím stacionárním zdrojem stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla,**
- **provozovatelem** právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj **skutečně provozuje**; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje,
- **palivem** spalitelný materiál v pevném, kapalném nebo plynném skupenství, určený jeho výrobcem ke spalování za účelem uvolnění energetického obsahu tohoto materiálu,
- **těkavou organickou látkou (VOC) jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou methanu, která při teplotě 20°C má tlak par 0,01 kPa nebo více nebo má odpovídající těkavost za konkrétních podmínek jejího použití,**

- organickým rozpouštědlem jakákoli těkavá organická látka, která je používána samostatně nebo ve směsi s jinými látkami, aniž by přitom prošla chemickou změnou, k rozpouštění surovin, produktů nebo odpadů, nebo která se používá jako čisticí prostředek k rozpouštění znečišťujících látek, jako odmašťovací prostředek, jako dispergační činidlo, jako prostředek používaný k úpravě viskozity nebo povrchového napětí, jako změkčovaadlo nebo jako ochranný prostředek,

- tepelným zpracováním odpadu oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu,

- **spalovnou odpadu** stacionární zdroj určený k tepelnému zpracování odpadu, jehož hlavním účelem není výroba energie ani jiných produktů, **a jakýkoliv stacionární zdroj, ve kterém více než 40 % tepla vzniká tepelným zpracováním nebezpečného odpadu nebo ve kterém se tepelně zpracovává neupravený směsný komunální odpad.**

KAPITOLA III – PROVÁDĚCÍ PŘEDPISY K ZÁKONU O OVZDUŠÍ – ZÁKLADNÍ POPIS

KAPITOLA III.1. – VYHLÁŠKA Č. 415/2012 SB., O PŘÍPUSTNÉ ÚROVNI ZNEČIŠŤOVÁNÍ A JEJÍM ZJIŠŤOVÁNÍ A O PROVEDENÍ NĚKTERÝCH DALŠÍCH USTANOVENÍ ZÁKONA O OCHRANĚ OVZDUŠÍ

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 4 odst. 9, § 6 odst. 9, § 12 odst. 8, § 16 odst. 8, § 17 odst. 7, § 18 odst. 4, § 32 odst. 9 a § 34 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

1) Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropské unie 1) a stanovuje

- a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřeními a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,
- b) obecné emisní limity, specifické emisní limity, způsob výpočtu emisních stropů a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a způsob vyhodnocování jejich plnění,
- c) způsob stanovení počtu provozních hodin,
- d) požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění a formát a rozsah ohlašování splnění těchto požadavků,
- e) požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek,
- f) náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence, provozního řádu, odborného posudku, rozptylové studie, protokolu o jednorázovém měření emisí,
- g) způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění.

Nová prováděcí vyhláška k zákonu o ochraně ovzduší, obsahuje celkem 11 částí a 16 příloh.

Části nové vyhlášky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1 Předmět úpravy

§ 2 Základní pojmy

ČÁST DRUHÁ - ZJIŠŤOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠŤOVÁNÍ A VYHODNOCENÍ PLNĚNÍ EMISNÍCH LIMITŮ

§ 3 Intervaly jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 4 Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování jednorázovým měřením (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 5 Vyhodnocení jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 6 Vyhodnocení plnění emisních limitů při jednorázovém měření (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 7 Způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování kontinuálním měřením (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 8 Vyhodnocení kontinuálního měření (K § 6 odst. 9 zákona)

§ 9 Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 10 Způsob zjišťování tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 11 Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 12 Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem (K § 6 odst. 9 zákona)

ČÁST TŘETÍ - SPALOVÁNÍ PALIV

§ 13 Obecná ustanovení ke spalování paliv

§ 14 Specifické emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 15 Technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 16 Způsob stanovení počtu provozních hodin (K § 6 odst. 9 zákona)

ČÁST ČTVRTÁ - POŽADAVKY NA KVALITU PALIV

§ 17 Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění (K § 16 odst. 8 zákona)

ČÁST PÁTÁ - TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU

§ 19 Obecná ustanovení k tepelnému zpracování odpadu

§ 20 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

ČÁST ŠESTÁ - NAKLÁDÁNÍ S TĚKAVÝMI ORGANICKÝMI LÁTKAMI

§ 21 Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 23 Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek (K § 18 odst. 4 zákona)

ČÁST SEDMÁ - OSTATNÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 24 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

ČÁST OSMÁ - OBECNÉ EMISNÍ LIMITY A OBSAHOVÉ NÁLEŽITOSTI DOKUMENTŮ

§ 25 Obecné emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

§ 26 Obsahové náležitosti dokumentů (K § 12 odst. 8 a § 17 odst. 7 zákona)

ČÁST DEVÁTÁ - KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27 Způsob uplatnění kompenzačních opatření (K § 12 odst. 8 zákona)

ČÁST DESÁTÁ - USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

ČÁST JEDENÁCTÁ

Účinnost - § 30 od 1.12.2012

Příloha č. 1 – Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci, a koeficienty ekvivalentu toxicity PCDD, PCDF a polychlorovaných bifenylyů

Část I – Metody a postupy pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci

Část II – Výčet PCDD, PCDF, polychlorovaných bifenylyů a jejich koeficienty ekvivalentu toxicity

Příloha č. 2 – Podmínky provozu pro spalovací stacionární zdroje

Část I – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Část II – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW

Část III – Specifické emisní limity pro spalovací stacionární zdroje ke spalování více druhů paliv

Část IV – Minimální stupně odsíření pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším

Příloha č. 3 – Požadavky na kvalitu paliv a hlášení o kvalitě paliva

Část I – Požadavky na kvalitu paliv

Část II – Náležitosti hlášení o kvalitě paliva

Příloha č. 4 – Podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad

Část I – Specifické emisní limity

1. Specifické emisní limity pro spalovny odpadu

2. Specifické emisní limity pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad společně s palivem, jiné než spalovny odpadu

Část II – Technické podmínky provozu

Příloha č. 5 – Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Část I – Obecná ustanovení a pojmy

Část II – Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Část III – Emisní strop a způsob jeho výpočtu

Část IV – Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Příloha č. 6 – Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem

1. Pojmy

2. Požadavky na skladovací zařízení terminálů

3. Požadavky na zařízení pro plnění a stáčení

4. Požadavky na zařízení pro spodní plnění, sběr par a ochranu před přeplněním silničních cisternových vozidel

5. Požadavky na plnicí a skladovací zařízení v čerpacích stanicích a terminálech, kde se provádí meziskladování par

6. Podmínky provozu čerpacích stanic

6.1. Podmínky provozu čerpacích stanic

6.2. Kontrola systému rekuperace benzinových par etapy II

Příloha č. 7 – Vybrané výrobky, limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek v těchto výrobcích a analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek v těchto výrobcích

Část I Dělení vybraných výrobků

Část II Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

1. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii A

2. Limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek pro výrobky spadající pod kategorii B

Část III – Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích

Příloha č. 8 – Podmínky provozu pro Ostatní stacionární zdroje

Část I Obecná ustanovení a pojmy

Část II Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Příloha č. 9 – Obecné emisní limity

Obecné emisní limity

Příloha č. 10 – Náležitosti Provozní evidence

Příloha č. 11 – Náležitosti souhrnné provozní evidence

Příloha č. 12 - Náležitosti provozního řádu

Příloha č. 13 – Obsahové náležitosti odborného posudku

Příloha č. 14 – Obsahové náležitosti protokolu o jednorázovém měření emisí

Příloha č. 15 – Obsahové náležitosti rozptylové studie

Příloha č. 16 – Koefficienty významnosti pro výpočet kompenzačních opatření

Pozn. Bude vydán **Metodický pokyn k této nové povinnosti**.

KAPITOLA III.2. – VYHLÁŠKA Č. 312/2012 SB., O STANOVENÍ POŽADAVKŮ NA KVALITU PALIV POUŽÍVANÝCH PRO VNITROZEMSKÁ A NÁMOŘNÍ PLAVIDLA Z HLEDISKA OCHRANY OVZDUŠÍ

Vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje z hlediska ochrany ovzduší

- a) požadavky na kvalitu lodních paliv používaných na plavidlech vnitrozemské plavby²⁾ a plavidlech námořní plavby³⁾, která plují pod vlajkou České republiky,
- b) požadavky na odběr vzorků lodních paliv a ověřování jejich kvality,
- c) způsob prokazování kvality lodních paliv,
- d) náležitosti ohlašování údajů o kvalitě lodních paliv.

KAPITOLA III.3 – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 365/2005 SB., O EMISÍCH ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK VE VÝFUKOVÝCH PLYNECH ZÁŽEHOVÝCH MOTORŮ NĚKTERÝCH NESILNIČNÍCH MOBILNÍCH ZDROJŮ

(Účinné od 1.ledna 2006.)

Není to předpis na ochranu ovzduší, ale týká se jej. Definice zdrojů jsou ale odlišné od zákona o ochraně ovzduší.

§ 1 Předmět úpravy

(1) Toto nařízení zpracovává příslušné předpisy Evropských společenství¹⁾ a upravuje požadavky na přípustné emise znečišťujících látek ve výfukových plynech zážehových **motorů mobilních strojů a zařízení, které nejsou určeny k pohybu na pozemních komunikacích**, dále pomocných motorů montovaných do zařízení v silničním vozidle, zvláštním vozidle, plavidle, motorovém vozu nebo ve speciálním drážním vozidle (dále jen "drážní vozidlo") s **netto výkonem 19 kW a menším (dále jen "mobilní stroj")**.

(2) Mobilními stroji se zážehovými motory jsou například

- a) sekačka trávy a nosič zahradnických zařízení včetně motorové půdní frézy,
- b) řetězová pila,
- c) ručně držená vrtačka,
- d) přenosná strojní pila a řezačka určená k řezání tvrdých materiálů, například kamene, oceli,
- e) **generátor elektrické energie stacionární, nebo instalovaný v silničním vozidle, zvláštním vozidle, plavidle anebo v drážním vozidle,**

- f) svařovací zařízení,
- g) chladiřské soustrojí nebo klimatizační soustrojí stacionární, nebo instalované v silničním vozidle, zvláštním vozidle, plavidle anebo v drážním vozidle,
- h) vodní čerpadlo a sací zařízení,
- i) strunový vyžínač trávníků a křovinořez,
- j) drtič odpadků,
- k) přenosné nůžky na živé ploty,
- l) zametač trávníků, vysavač, nebo fukar listí ze stromů,
- m) provzdušňovač trávníků a kultivátor,
- n) zařízení pro odklizení sněhu a sněhová fréza,
- o) vozík pro golfová hřiště,
- p) dmychadlo a kompresor a**

q) zařízení s pomocným motorem (například pro větrání, pro foukání teplého vzduchu).

(3) Toto nařízení se nevztahuje na zážehový motor, který je určen k pohonu:

- a) rekreačního vozidla, například motorových saní, motokáry, terénního motocyklu a automobilu, a
- b) mobilního stroje určeného k použití ozbrojenými silami.

(4) Tímto nařízením nejsou dotčeny jiné technické požadavky na mobilní stroje stanovené zvláštními právními předpisy²⁾.

§ 2 Vymezení pojmů

(1) V tomto nařízení se rozumí

o) plynnými znečišťujícími látkami především látky, jejichž mezní hodnoty jsou stanoveny v tomto nařízení a jedná se o oxid uhelnatý s chemickou značkou CO, uhlovodíky s označením HC (vyjadřované ekvivalentem $C_1:CH_{1,85}$) a oxidy dusíku s označením NO_x (vyjadřované ekvivalentem oxidu dusičitého s chemickou značkou NO_2),

V přílohách pak tato vyhláška stanovuje emisní limity a další požadavky.

KAPITOLA III.4. – VYHLÁŠKA Č. 209/2006 SB., O POŽADAVCÍCH NA PŘÍPUSTNÉ EMISE ZNEČIŠŤUJÍCÍCH LÁTEK VE VÝFUKOVÝCH PLYNECH SPALOVACÍHO HNACÍHO MOTORU DRÁŽNÍHO VOZIDLA

(ze dne 5.5.2006, platnost od 1.7.2006, předpis dle zákona o drahách).

Toto nařízení zpracovává mj. i příslušné předpisy Evropských společenství:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES ze dne 16. prosince 1997 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/63/ES ze dne 17. srpna 2001, kterou se přizpůsobuje technickému pokroku směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/68/ES o sbližování právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/88/ES ze dne 9. prosince 2002, kterou se mění směrnice 97/68/ES o sbližování právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/26/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se mění směrnice 97/68/ES o sbližování právních předpisů členských států týkajících se opatření proti emisím plyných

znečišťujících látek a znečišťujících částic ze spalovacích motorů určených pro nesilniční pojízdné stroje.

Řeší požadavky na přípustné emise znečišťujících látek a znečišťujících částic ve výfukových plynech spalovacího hnacího motoru drážního vozidla (dále jen "motor drážního vozidla").

Tato vyhláška se nevztahuje na hnací motory provozovaných drážních vozidel, uvedených do provozu před účinností vyhlášky, a motory drážních vozidel, které jsou v trvalém užívání ozbrojených sil.

§ 3 Požadavky na přípustné emisní znečištění

(1) Emise spalovacího motoru drážního vozidla, který je hnacím motorem drážního vozidla, nesmí překročit mezní hodnoty příslušného stupně emisí znečišťujících látek motoru drážního vozidla, uvedené v příloze č. 3 této vyhlášky, pokud tato vyhláška nestanoví jinak.

(2) Emise náhradního motoru nesmí překročit mezní hodnoty příslušného stupně emisí znečišťujících látek motoru drážního vozidla, k jehož náhradě je určen.

KAPITOLA III.5. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 351/2012 SB., O KRITÉRIÍCH UDRŽITELNOSTI BIOPALIV

(ze dne 3. října 2012, účinné od 1. listopadu 2012).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o následném rušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS.

Dnem 1.9.2012 nabyl účinnosti zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „nový zákon“), který nahradil do té doby platný zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „starý zákon“). Nabytím účinnosti nového zákona došlo k změnám v prokazování splnění kritérií udržitelnosti. Starý zákon zavedl povinnost prodejcům a dovozcům biomasy, výrobcům, dovozcům a prodejcům kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobcům, dovozcům a prodejcům biopaliv vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti.

Nový zákon rozšířil povinnost prokazovat splnění kritérií udržitelnosti i na dovozce a prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR.

Kritéria udržitelnosti lze rozdělit na dvě základní povinnosti. První povinností je prokázání původu biopaliva, kdy se musí doložit, že pěstováním biomasy pro výrobu biopaliva nebyla narušena biodiverzita. Druhou povinností je prokázání určité úspory emisí skleníkových plynů vyprodukovaných během celého životního cyklu biopaliva v porovnání s fosilní alternativou.

Následuje odkaz na potřebné dokumenty týkající se aplikace kritérií udržitelnosti.

[Kritéria udržitelnosti](#)

Zdroj informací: www.mzp.cz.

Dnem 1.9.2012 nabyl účinnosti zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „nový zákon“), který nahradil do té doby platný zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „starý zákon“). Nabytím účinnosti nového zákona došlo k změnám v prokazování splnění kritérií udržitelnosti. Starý

zákon zavedl povinnost prodejcům a dovozcům biomasy, výrobcům, dovozcům a prodejcům kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobcům, dovozcům a prodejcům biopaliv vydávat k jednotlivým dodávkám biomasy, kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv nebo k dodávkám biopaliv doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti. Nový zákon rozšířil povinnost prokazovat splnění kritérií udržitelnosti i na dovozce a prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva neuvolněného do volného daňového oběhu v ČR.

A) Stáhněte si...

- [Sdělení odboru ochrany ovzduší pro osoby prokazující plnění kritérií udržitelnosti](#) (PDF, 113 kB)
- [Náležitosti dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (PDF, 136 kB)
- [Náležitosti prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (PDF, 138 kB)
- [Seznam registrovaných osob oprávněných vydávat doklady o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (PDF, 219 kB)
- [Sdělení odboru ochrany ovzduší k požadavkům na proces akreditace k certifikaci procesu výrobního řetězce udržitelných biopaliv a ověřování zprávy o emisích u dodavatelů pohonných hmot](#) (PDF, 95 kB)
- [Metodický pokyn pro osoby autorizované k certifikaci procesu výrobního řetězce udržitelných biopaliv a ověřování zprávy o emisích u dodavatelů pohonných hmot](#) (PDF, 407 kB)
- [Vzor dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (DOC, 38 kB)
- [Vzor prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (DOC, 39 kB)
- [Vybrané otázky spojené se zápisem do registru podle § 21 odst. 11 zákona o ochraně ovzduší](#) (PDF, 142 kB)
- [Doporučený vzor certifikátu opravňujícího jeho držitele vystavovat doklady potvrzující splnění kritérií udržitelnosti](#) (PDF, 96 kB)
- [Seznam osob autorizovaných k certifikaci procesu výrobního řetězce udržitelných biopaliv a ověřování zprávy o emisích u dodavatelů pohonných hmot podle § 15 odst. 1 písm. f\) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší](#) (PDF, 76 kB)
- [Seznam certifikovaných osob oprávněných vydávat doklady o shodě s kritérii udržitelnosti](#) (PDF, 90 kB)
- [Sdělení odboru ochrany ovzduší k prokázání splnění kritérií udržitelnosti u pěstitelů biomasy](#) (PDF, 123 kB)
- [Vzor samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérií udržitelnosti](#) (RTF, 37 kB)

KAPITOLA III.6. – NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 56/2013 SB., O STANOVENÍ PRAVIDEL PRO ZAŘAZENÍ SILNIČNÍCH MOTOROVÝCH VOZIDEL DO EMISNÍCH KATEGORIÍ A O EMISNÍCH PLAKETÁCH

Toto nařízení stanoví

a) způsob zařazení silničních motorových vozidel do emisních kategorií,

- b) vzory emisních plaket,
- c) pravidla pro označení silničního motorového vozidla příslušnou emisní plaketou,
- d) bližší podmínky distribuce emisních plaket a jejich cenu.

KAPITOLA IV – ZÁKLADNÍ POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

KAPITOLA IV.1. – POSTUP PŘI APLIKACI NOVÉ LEGISLATIVY U ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, BLOKOVÉ SCHÉMA

Pokud je posuzována nová provozovna, nebo se provádí revize povinností po novelách, je vhodné posoudit všechny okruhy povinností. Určitým vodítkem může být následující postup:

- 1) **Všechny zdroje znečišťování ovzduší v provozovně je nutno zařadit mezi vyjmenované či nevyjmenované.**
- 2) Připravíme si mapu provozovny s vyznačením stávajících zdrojů a případných nových zdrojů (nově definovaných, zapomenutých apod.). Vypracujeme blokové schéma.
- 3) Zajistit vlastními silami či externími firmami místní šetření na zdroji a to na provozovaných i odstavených technologiích.
- 4) Je nutno vycházet ze stávajících materiálů na zdroji a ověřit, zda všechny stávající technologie v nich jsou zaneseny.
- 5) Zjistíme **všechny** používané suroviny. Ke všem je nutné mít k dispozici bezpečnostní datové listy (REACH).
- 6) Zjistíme **všechna** používaná paliva. Ke všem je nutné mít k dispozici katalogové listy, bezpečnostní datové listy nebo jiné specifikace (obsah síry apod.).
- 7) Pro suroviny s obsahem VOC je nutno znát obsah VOC nejlépe v hm. % a sušinu, dále obsah organického uhlíku a další vlastnosti.
- 8) Zjistíme všechny právní akty, vydané orgány ochrany ovzduší případně jinými orgány a ověříme jejich právní moc a platnost. Nově se budou nahrazovat povolení k provozu v případě, že budou v rozporu s požadavky na povolení dle nové legislativy nebo byla vydána před účinností zákona č. 86/2002 Sb.
- 9) Zjistíme datum kolaudace či uvedení do provozu pro všechny technologie.
- 10) Zjistíme, na kterých katastrech leží pozemky a tedy pod které orgány spadáme jako provozovatel. Je nutno zjistit aktuální spojení na tyto orgány.
- 11) Zjistíme, zda zdroj neleží v oblasti OZKO (oblast se zhoršenou kvalitou ovzduší) či v nízkoe emisní zóně apod. Důsledně zjistit nařízení orgánů pro tuto oblast.
- 12) Zjistíme všechny výstupy ze zdroje (bodové, liniové, plošné, nepřímé apod.).
- 13) Zjistíme všechny instalované odlučovače na zdroji či ostatní opatření ke snížení emisí, jejich stav. Je nezbytné zajistit jejich správnou funkci a účinnost.
- 14) Ověříme, zda nespadáme některou technologií pod působnost zákona 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), zkráceně nazýván zákonem o **IPPC**.
- 15) Dále je nutno ověřit, zda provozovna nespadá pod Integrovaný registr znečišťování (**IRZ**) nebo Evropský registr (**E-PRTR**).

- 16) Ke všem zdrojům (technologům) je nutné přiřadit příslušné emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu či limity tmavosti kouře.
- 17) Je nutné zjistit, od kterého data tyto nové emisní limity, emisní stropy či technické podmínky provozu apod. platí. A adekvátně si pečlivě ověřit, dokdy platí stávající požadavky.
- 18) **Zjistit, zda budeme schopni nové emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu plnit!!!!**
- 19) Toto vše se zvětšeným důrazem pro lakovny a obecně zdroje emitující VOC.
- 20) Pro nanášení surovin s obsahem VOC může být namísto plnění emisního limitu použit tzv. emisní strop (nazývaný někdy Plán hospodaření s rozpouštědly).
- 21) Zjistíme, zda technologie produkuje škodliviny, které mají významný pachový vjem. V povoleních či Provozních řádech pak jsou požadována opatření a technické podmínky provozu.
- 22) Programy zlepšování kvality ovzduší mohou obsahovat řadu povinností, daných i jednotlivým zdrojům. Je vhodné např. spolupracovat s orgány na jejich vypracování.
- 23) Podle klasifikace zdroje je třeba vypracovat či změnit Provozní evidenci.
- 24) Podle kategorie a kódu zdroje vypracovat Provozní řády (nově mnoho zdrojů).
- 25) Zjistit případný rozpor s dalšími provozními předpisy a odstranit jej.
- 26) Definovat možné poruchy a havárie.
- 27) Poplatky za znečišťování ovzduší.
- 28) Poskytovat informace o zdrojích znečištění ovzduší jejich technickém stavu a emisích vypouštěných z těchto zdrojů orgánům ochrany ovzduší.
- 29) Zjistit rozsah zjišťování úrovně znečišťování (měření emisí, bilance, emisní faktory, měrná výrobní emise atd.), připravit si např. plán měření emisí nebo zjišťování rozsahu.
- 30) V případě, že je to možné, zredukovat počty výdechů. Emise je nutno vypouštět řízeně se znalostí všech cest, kterými emise unikají.
- 31) Vydávání závazných stanovisek a povolení k provozu. Je nutno upozornit projektanty a odpovědné osoby (investiční oddělení apod.) na existenci nového zákona o ovzduší. Při podání žádostí o povolení jsou v určitých případech požadovány odborný posudek či rozptylová studie (v závislosti na stupni a charakteru řízení) a další náležitosti.
- 32) Závazná stanoviska a povolení zdrojům vyjmenovaným dle přílohy č. 2 zákona vydávají orgány Kraje a MHMP. U umístění **nutné stanovisko obce**.
- 33) Žádosti o vydání povolení k provozu mají určené náležitosti, dané přílohou č. 7 zákona. Tato povolení budou požadována i u některých stávajících zdrojů (přechodná ustanovení v § 41 zákona).
- 34) **Ostatní nevyjmenované zdroje musí mít vydáno závazné stanovisko** Obecního úřadu obce s rozšířenou působností k územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu (platí pro nové zdroje).
- 35) Ověřit, zda v areálu podnikají cizí firmy a upozornit je na povinnosti dle zákona o ovzduší.
- 36) Zajistit proškolení zaměstnanců a odpovědných osob.
- 37) Zjistit imisní situaci v okolí a vliv vlastního zdroje na ni (znečištění ovzduší).
- 38) Agenda nakládání s odpady a vztah k ovzduší.

- 39) Agenda odpadních vod a vztah k ovzduší.
- 40) Agenda látek poškozujících ozonovou vrstvu Země a fluorované skleníkové plyny.
- 41) Agenda povolenek k vypouštění některých látek (zákon č. 695/2004 Sb. a násl.).
- 42) Zjistit neshody provozovny a nové legislativy a učinit závěry.
- 43) Zajistit splnění nejbližších úkolů.
- 44) Vypracovat dlouhodobý výhled povinností – kalendář povinností!

Základní povinnosti provozovatele zdroje znečišťování ovzduší

1. Mám správně zařazené všechny zdroje v provozovně mezi vyjmenované a nevyjmenované.
2. Zním všechny související technologie a činnosti.
3. Zním datum kolaudace či uvedení do provozu.
4. Zním čísla katastrů (ÚTJ), na kterých ležíme. Zním obec a KÚ.
5. Víím, jaká je to obec (OZKO, lázeňská zóna ...).
6. Zním imisní situaci okolí (úroveň znečištění ovzduší).
7. Mám správně stanoveny emisní limity, emisní stropy, tmavost kouře a technické podmínky provozu, stanovenými zákonem, jeho prováděcími právními předpisy a výrobcem.
8. Zním příslušná stanoviska a povolení provozu, všechny správní akty. Mám povolení provozu.
9. Umím požádat o povolení provozu, závazné stanovisko apod. Víím kdy požádat.
10. Zním všechny suroviny a mám jejich BL či katalogové listy.
11. Zním náplně s látkami poškozující ozonovou vrstvu a klima systém.
12. Zním VOC a rozpouštědla ve své provozovně.
13. Zním příkon spalovacích zdrojů a procesních ohřevů.
14. Průběžně seřizuji hořáky a spalovací režim.
15. Zním všechna paliva, používám správná a povolená paliva, mám jejich specifikace.
16. Nesmím spalovat ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplástky.
17. Nesmím spalovat odpady, nejsem-li spalovna (nebo mi to orgán nepovolil).
18. Spaluji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určena výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu.
19. Zním minimální požadavky na nevyjmenované spalovací zdroje a když si budu kupovat nový kotel, tak jen třídu III. a více.
20. Zním všechny komíny a výduchy.
21. Zním všechny odlučovače a další opatření na ochranu ovzduší.
22. Mám zavedenu Provozní evidenci. Vedu ji zodpovědně, průběžně a podle vyhlášky. Kromě toho:

Vedu provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašuji údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾;

Provozní evidenci uchovávám po dobu alespoň 3 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu ČÍŽP.

Průběžně vést evidenci o provozu vyjmenovaných zdrojů se zápisem základních údajů (údaje o spotřebě paliva nebo údaje o výrobě, údaje o počtu provozních hodin a emisích), souhrnné údaje **1x měsíčně a ročně**.

23. Kromě SPE podávám i poplatkové přiznání a IRZ a E-PRTR a to kdykoliv musím. Vím totiž, že je celkem 5 hlavních agend, které hlásí nebo zpracovávají provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší:
- Souhrn Provozní evidence (SPE)
 - Poplatkové přiznání
 - Bilance VOC
 - Hlášení do IRZ (E-PRTR)
 - ostatní (halony apod.)
24. Mám vypracovaný Provozní řád (pokud pod něj spadám).
25. Zním svou povinnost jak zjišťovat úroveň znečišťování:
- četnost měření emisí (termíny, rozsah..),
 - bilance VOC
 - stanovení pomocí emisích faktorů či měrné výrobní emise
 - mám-li kontinuální měření, mám hejno povinností (průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 5 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem)
26. Mám plán jednorázového měření emisí, nebo toho, co jej nahrazuje.
27. Chodím na přednášky, né-li, čtu předpisy nebo mám přítele na telefonu.
28. Zajišťuju školení zaměstnanců.
29. Předložím příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší.
30. Umožním osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona.
- POZN.: Rex našeho vrátného to k východu dělá za 3 sekundy, kolik průměrný inspektor?
31. Provedu kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5, pokud pod ně spadám.
32. Jako provozovatel zdroje v rodinném domku se na mne nevztahují skoro všechny povinnosti. Nikoho tam nepustím a tak. Jenže jako uvědomělý občan:
- Nepálím odpady.
 - Mám nový kotel.
 - Kupuju kvalitní palivo.
 - Zvu kominíka nebo osobu certifikovanou výrobcem kotle.
33. Bezodkladně odstraňuji poruchy a havárie. v souladu s provozním řádem bezodkladně omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě jeho odchylky od normálního provozu v důsledku technické závady, při které nemohou být dodrženy podmínky provozu a kterou není možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; u spalovacích stacionárních zdrojů nesmí během 12 měsíců tato doba kumulativně překročit 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšší úrovni znečištění, než kterou by způsobil jeho další

provoz nebo pokud by v důsledku přerušení dodávek tepelné energie bylo ohroženo lidské zdraví; ustanovení jiných právních předpisů tímto nejsou dotčena¹⁴⁾; provozovatel je povinen informovat krajský úřad a inspekci o této technické závadě nejpozději do 48 hodin od jejího vzniku,

34. Pokud tepelně zpracovávám odpad, mám hejno povinností:

V případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu apod.

Zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

Oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

35. Provozovatel chovů hospodářských zvířat má výhody ale i nevýhody. Krávy smrdí podle Zásad správné zemědělské praxe.
36. Ovzduší, to jsou i freony a halony. Víím, kde je mám a kolik a **označené štítkem**. Mám na to osobu certifikovanou MŽP.
37. Ovzduší, to je i klima systém a fluorované skleníkové plyny.
38. Ovzduší je také CO₂.
39. Nesmím:
- Spalovat odpady.
 - Spalovat jiná paliva, než smím.
 - Lít VOC do kanálu.

Termínový kalendář

31. leden – dodavatel pohonných hmot podá hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely.

15. březen (poprvé 2014) – dodavatel pohonných hmot podá zprávu o emisích skleníkových plynů z jím dodaných PH.

31. březen každoročně – podat poplatkové přiznání za znečišťování ovzduší vyjmenovaným zdrojem (vypočtený poplatek ≥ 50 tis. Kč)

31. březen každoročně – ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence vyjmenovaného zdroje.

Do 3 měsíců provést jednorázové měření emisí u vyjmenovaného zdroje po prvním uvedení do provozu, po každé změně paliva nebo suroviny v povolení provozu, po každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí.

Nejpozději 5 pracovních dnů před měřením emisí oznámit termín ČIŽP. Změnu nebo zrušení termínu plánovaného měření oznámit **nejpozději 1 den** před původně plánovaným termínem.

Do 90 dnů od provedení měření emisí předložit protokol ČIŽP.

Do 24 hodin podat zprávu KrÚ a ČIŽP o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění.

Do 48 hodin od vzniku technické závady, při které nemohou být dodrženy podmínky provozu vyjmenovaného zdroje a kterou není možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku, informovat KrÚ a ČIŽP.

Do 25. dne měsíce uhradit zálohu na poplatek (> 200 tis. Kč) za znečišťování ovzduší.

Do 30 dnů od doručení platebního výměru uhradit poplatek za znečišťování ovzduší.

Do 1.9.2014 požádat o změnu povolení nebo o nové povolení provozu vyjmenovaného zdroje, pokud povolení dle zákona č. 86/2002 Sb. není v souladu s požadavky na obsah povolení provozu dle zákona č. 201/2012 Sb.

Do 31.12.2016 a poté **1x za 2 roky** provádět kontrolu technického stavu a provozu spalovacích zdrojů pro teplovodní soustavu ústředního vytápění na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně.

Do 1.9.2022 zajistit provoz spalovacích zdrojů pro teplovodní soustavu ústředního vytápění na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně v souladu s požadavky dle přílohy č. 11 zákona.

Od 1. 1. 2013 provádět kontinuální měření zdroje uvedeného v příloze č. 4), který tuto povinnost podle zákona č. 86/2002 Sb., neměl.

KAPITOLA IV.2. – OKRUHY ZÁKLADNÍCH POVINNOSTÍ

Nové předpisy jsou velmi složité, ovšem je nutná jejich dobrá znalost. Proto je většina provozovatelů musí pročíst v podstatě celé. Pro potřebu rychlé orientace v problému jsem vypracoval základní okruhy problematiky ochrany ovzduší. V nich zájemce získá rychlou a kompletní informaci jen o jednom okruhu povinností:

- a) Agenda aktuální a platné legislativy ochrany ovzduší, sledování změn předpisů včetně sledování termínů, povinností a jejich změn. Metodické pokyny, výklady apod.
- b) Agenda správného zařazení zdroje znečišťování ovzduší mezi vyjmenované a ostatní zdroje (dnes někdy označováno jako kvalifikace, dříve klasifikace), znalost škodlivin z něj unikající.
- c) Znalost všech surovin a paliv, vstupujících do procesů.
- d) Znalost a dodržování emisních limitů stanovených pro zdroje znečišťování ovzduší a plnění podmínek provozování zdrojů znečišťování ovzduší. Emisní stropy. Imisní limity a tmavost kouře.
- e) Povolení agenda. Instalace nových zdrojů nebo změny na stávajících zdrojích s dopadem na ovzduší provádět pouze po vydání závazného stanoviska či povolení příslušného orgánu státní správy.
- f) Povinnosti provozovatelů zdrojů znečišťování ovzduší. Provozní a technologická kázeň, návody a provozní řády výrobců či dodavatelů. Odstraňování nebezpečných stavů ohrožujících kvalitu ovzduší, opatření k předcházení havárií apod..
- g) Agenda Poplatků za znečišťování ovzduší (Poplatkové přiznání).
- h) Zjišťování znečišťování ovzduší. Měření emisí na všech výstupech do ovzduší, stanovení emise výpočtem (bilance, kombinace měření a bilance, emisní faktory).
- i) Provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší, každoročně podávat souhrn Provozní evidence (SPE) prostřednictvím ISPOP (včetně agendy IRZ a E-PRTR).
- j) Provozní řád (dříve Soubor TPP a TOO), zpracovávají provozovatelé všech zdrojů, označených ve sloupci C přílohy č. 2 k zákonu o ovzduší.
- k) Agenda látek poškozujících ozónovou vrstvu a fluorovaných skleníkových plynů, agenda látek ovlivňujících klimatický systém Země a podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.
- l) Další okruhy.

Kapitola IV.2.1. Legislativa

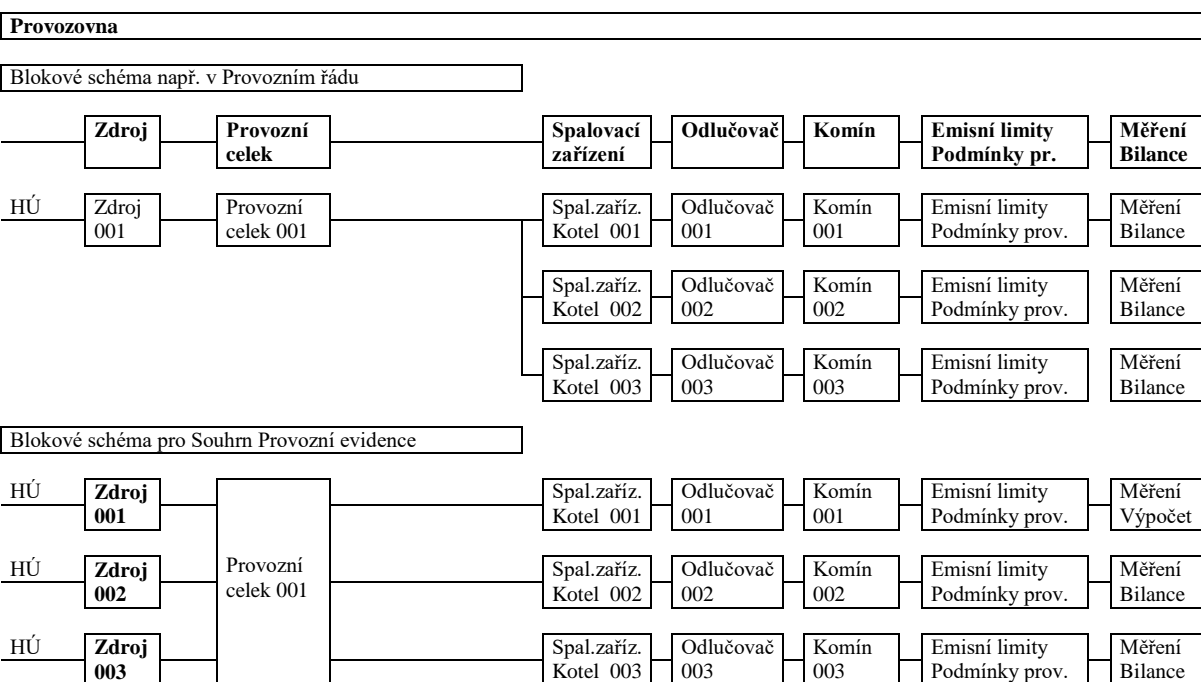
Je nutné znát všechny předpisy, které v oblasti ochrany ovzduší byly vydány. V tomto materiálu jsou uvedeny podrobným výčtem v kapitole I a stručně komentovány po předpisech v kapitole II (zákon) a kapitole III (jednotlivé předpisy).

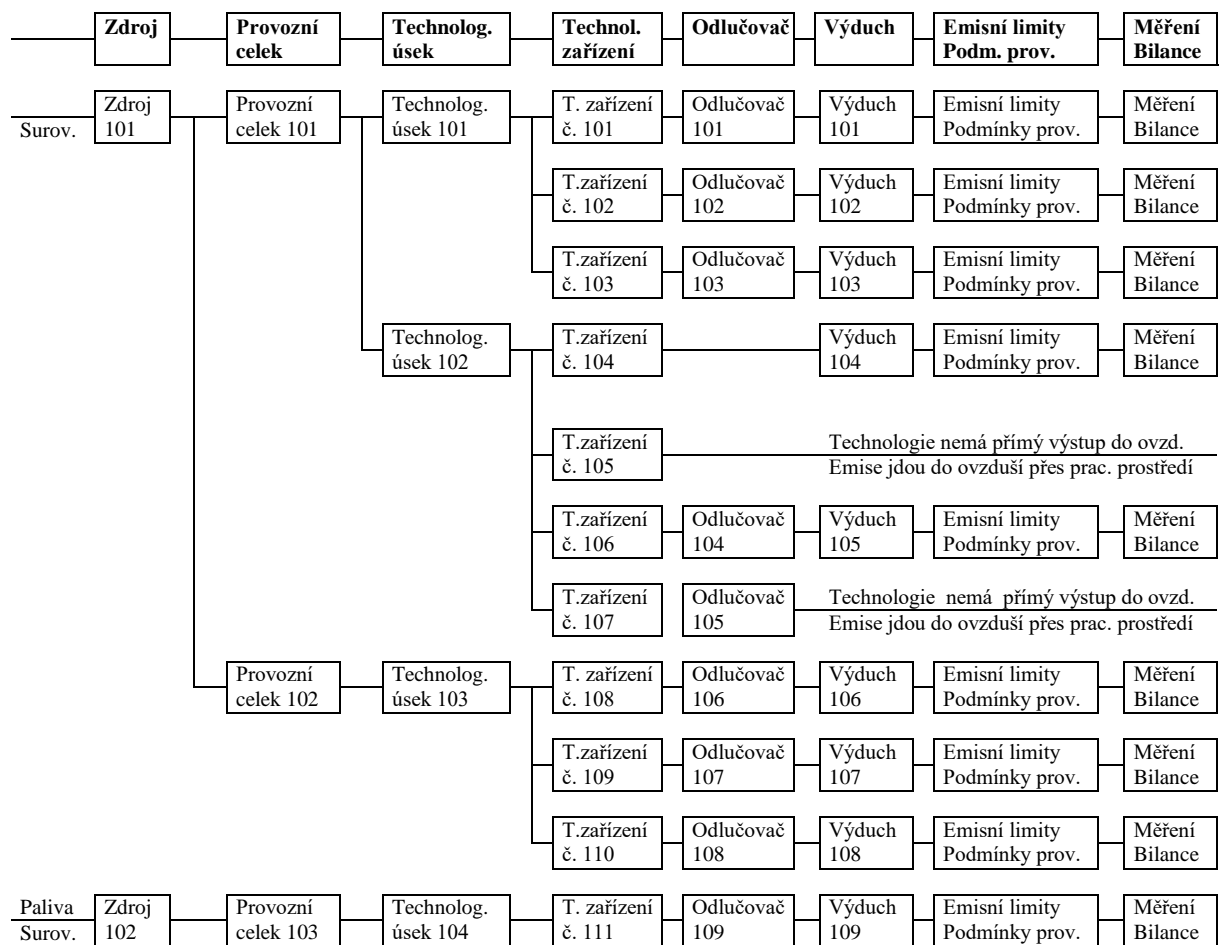
Mnoho nedostatků vyplývá právě z neznalosti předpisů. A změna legislativy neznamena automaticky aplikaci nových povinností a automatickou změnu rozhodnutí. Je vhodné konzultovat obsah rozhodnutí s tím orgánem který je vydal a nespolehat se na tvrzení jiných osob.

- Nejčastěji v tomto chybují projektanti a zástupci měřících skupin. Bez znalosti rozhodnutí v příslušné věci Vám budou tvrdit, že nyní už platí ty a ty limity.
- Koncem roku 2004!! projektant vyprojektoval ČSPH podle Opatření FVŽP, jehož části, týkající se emisních limitů byly zrušeny v roce 1997.
- I nyní, po přijetí nového zákona o ovzduší se velmi často budeme setkávat se starými předpisy.

Pro vypořádání se se základními povinnostmi v ochraně ovzduší je nutná velmi dobrá znalost objektu, který má být posouzen a to jak pro splnění povinnosti měření, vypracování Provozní evidence nebo vstupního posouzení. V praxi ochrany ovzduší je nutné vypracovat blokové schéma zdroje znečišťování ovzduší, které slouží jako praktická pomůcka pro rychlou orientaci. V legislativě není blokové schéma přímo zakotveno, ale v praxi je používáno pro agendu Souhrn provozní evidence zdrojů (SPE) (kdysi nazýváno REZZO I - Registr emisí zdrojů znečišťování ovzduší, nyní jde o SPE). I nová pravidla pro Provozní evidenci jsou podle těchto schémat sestavena.

Blokové schéma zdroje - příklady

Kapitola IV.2.2. AGENDA SPRÁVNÉHO ZAŘAZENÍ ZDROJE ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ MEZI VYJMENOVANÉ A NEVYJMENOVANÉ ZDROJE, ZNALOST ŠKODLIVIN Z NĚJ UNIKAJÍCÍ.

Kvalifikace zdroje (kategorizace)

Zdroje znečišťování jsou **mobilní** nebo **stacionární**.

Stacionární zdroje:

Stacionárním zdrojem je ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, **kteřé znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů.**

Mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení.

Spalovacím stacionárním zdrojem je stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla.

Provozovatelem je právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj skutečně provozuje; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje.

Škodliviny

Základní definice škodlivin je ze zákona o ovzduší:

„Znečišťující látkou se rozumí každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí **anebo obtěžuje zápachem.“**

Provozovatel musí znát všechny škodliviny, které unikají z jeho zdroje, případně, které by unikaly mohly např. v případě poruch a havárií.

Seznam zdrojů je v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb.

Vyjmenované stacionární zdroje (příloha č. 2 zákona o ovzduší)

Vysvětlivky k tabulce:

1. Sloupec A - je vyžadována rozptylová studie podle § 11 odst. 9
2. Sloupec B - jsou vyžadována kompenzační opatření podle § 11 odst. 5
3. Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)

kód		A	B	C
ENERGETIKA - SPALOVÁNÍ PALIV				
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	x	x*)	
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	x	x	x
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	x		
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	x	x	x
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	x		
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	x		x

1.4.	Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích o celkovém jmenovitém příkonu od 0,3 do 5 MW	x		
1.4.	Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích o celkovém jmenovitém příkonu nad 5 MW	x		x
TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU, NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI				
2.1.	Tepelné zpracování odpadu ve spalovnách	x	x	x
2.2.	Skládky, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t	x		x
2.3.	Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o projektované kapacitě rovné nebo větší než 10 tun na jednu zakládku nebo větší než 150 tun zpracovaného odpadu ročně	x		x
2.4.	Biodegradační a solidifikační zařízení			x
2.5.	Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně	x		x
2.6.	Čistírny odpadních vod; zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody nepřevoditelné na ekvivalentní obyvatele v množství větším než 50 m ³ /den Stanovení EO (text ing. Krayzel - červeně): <i>Použil jsem odkaz: http://www.vak-km.cz/dokum2/vyhlaska.htm VYHLÁŠKA 428/2001 Sb., ze dne 16. listopadu 2001, kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), Změna: 146/2004 Sb. § 16 Pro účely této části se rozumí e) populačním ekvivalentem (jedním ekvivalentním obyvatelem) míra znečištění vyjádřená organickým biologicky odbouratelným zatížením s pětidenní biochemickou spotřebou kyslíku 60 g kyslíku/den, Příklad: Měřením slévaného vzorku byla stanovena hodnota BSK₅ ve výši 3150,7 mg/l, tj. 3150,7 g/m³. Množství OV je 900 m³/den. Výpočet: (900 x 3150,7) : 60 = 47260,5 EO. ČOV je dle dostupných údajů vyjmenovaným zdrojem dle kódu 2.7.</i>			x
2.7.	Čistírny odpadních vod s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel			
ENERGETIKA - OSTATNÍ				
Přímé procesní ohřevy jinde neuvedené a rozmrazovny				
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW	x		
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o jmenovitém tepelném příkonu od 5 MW	x	x *)	x
3.2.	Rozmrazovny s přímým ohřevem	x		x
Třídění a úprava uhlí, briketárny				
3.3.	Třídění a jiná studená úprava uhlí	x		x
3.4.	Tepelná úprava uhlí (briketárny, nízkoteplotní karbonizace, sušení)	x	x	x
Výroba koksu – koksovací baterie				
3.5.1.	Otop koksárenských baterií	x	x	x
3.5.2.	Příprava uhelné vsázky	x	x	x
3.5.3.	Koksování	x	x	x
3.5.4.	Vytlačování koksu	x	x	x
3.5.5.	Třídění koksu	x	x	x
3.5.6.	Chlazení koksu	x	x	x
Úprava uhlí a výroba plynů a olejů				

3.6.	Zplyňování a zkapalňování uhlí, výroba a rafinace plynů a minerálních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítiplyn) a syntézních plynů	x	x	x
3.7.	Výroba bioplynu			x
VÝROBA A ZPRACOVÁNÍ KOVŮ A PLASTŮ				
Pražení nebo slinování kovové rudy, včetně siřníkové rudy				
4.1.1.	Příprava vsázky	x	x	x
4.1.2.	Spékací pásy aglomerace	x	x	x
4.1.3.	Manipulace se spečencem jako chlazení, drcení, mletí, třídění	x	x	x
4.1.4.	Peletizační provozy (drcení, sušení, peletizace)	x	x	x
Výroba železa				
4.2.1.	Doprava a manipulace s vysokopecní vsázkou	x	x	x
4.2.2.	Odlévání (vysoká pec)	x	x	x
4.2.3.	Ohříváče větru	x		x
Výroba oceli				
4.3.1.	Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem	x	x	x
4.3.2.	Nístějové pece s intenzifikací kyslíkem	x	x	x
4.3.3.	Kyslíkové konvertory	x	x	x
4.3.4.	Elektrické obloukové pece	x	x	x
4.3.5.	Pánvové pece	x	x	x
4.3.6.	Elektrické indukční pece s projektovaným výkonem nad 2,5 t/hod	x		x
Zpracování železných kovů ve válcovnách a kovárnách				
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřívacích pecí a pecí na tepelné zpracování o projektovaném výkonu do 10 t včetně zpracované oceli za hodinu	x		
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřívacích pecí a pecí na tepelné zpracování o projektovaném výkonu nad 10 t zpracované oceli za hodinu	x		x
4.5.	Kovárny – ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem 1 MW- 5 MW včetně	x		
4.5.	Kovárny – ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem nad 5 MW	x		x
Slévárny železných kovů (slitin železa)				
4.6.1.	Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem	x	x	x
4.6.2.	Žihací a sušící pece	x		x
4.6.3.	Tavení v elektrické obloukové peci	x	x	x
4.6.4.	Tavení v elektrické indukční peci	x		x
4.6.5.	Kuplovny	x	x	x
4.6.6.	Tavení v ostatních pecích – kapalná paliva	x		x
4.6.7.	Tavení v ostatních pecích – plynná paliva	x		x
Metalurgie neželezných kovů				
4.7.	Úprava rud neželezných kovů	x		x
Výroba nebo tavení neželezných kovů, slévání slitin, přetavování produktů, rafinace a výroby odlitků				
4.8.1.	Doprava a manipulace se surovinou nebo produktem	x		
4.8.2.	Pecní agregáty pro výrobu neželezných kovů	x		x
4.9.	Elektrolytická výroba hliníku	x		x
4.10.	Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin	x		x
4.11.	Zpracování hliníku válcováním	x		x
Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování				
4.12.	Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s objemem lázně do 30 m3 včetně, procesy bez použití lázní			
4.12.	Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s objemem lázně nad 30 m3			x
4.13.	Obrábění kovů (brusírny a obrobny) a plastů , jejichž celkový elektrický příkon je vyšší než 100 kW	X		
4.14.	Svařování kovových materiálů, jejichž celkový elektrický příkon je roven nebo vyšší než 1000 kVA	X		

4.15.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s projektovaným výkonem menším než 1 t pokovené oceli za hodinu včetně	X		
4.16.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů – procesní vany s projektovaným výkonem větším než 1 t pokovené oceli za hodinu	X		x
4.17.	Žárové pokovování zinkem	X		x
ZPRACOVÁNÍ NEROSTNÝCH SUROVIN				
	Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žáruvzdorných jílovců a zpracování produktů odsíření			
5.1.1.	Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice	X	x	x
5.1.2.	Výroba cementářského slínku v rotačních pecích	X	x	x
5.1.3.	Ostatní technologická zařízení pro výrobu cementu	X	x	x
5.1.4.	Výroba vápna v rotačních pecích	X	x	x
5.1.5.	Výroba vápna v šachtových a jiných pecích	X	x	x
5.1.6.	Pece pro zpracování produktů odsíření	X	x	x
5.1.7.	Úprava a zušlechťování žáruvzdorných jílovců a kaolínů v rotačních pecích	X	x	x
	Výroba materiálů obsahujících azbest			
5.2.	Výroba materiálů a produktů obsahujících azbest	x		x
	Výroba skla, včetně skleněných vláken			
5.3.	Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování	x		x
5.4.	Výroba kompozitních skleněných vláken s použitím organických pojiv	x		x
5.5.	Zpracování a zušlechťování skla (leštění, malování, mačkání, tavení z polotovarů nebo střepů, výroba bižuterie a jiné) o projektované kapacitě vyšší než 5 t zpracované skleněné suroviny ročně	x		x
5.6.	Chemické leštění skla	x		x
	Tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken			
5.7.	Zpracování magnezitu a výroba bazických žáruvzdorných materiálů, křemence apod.	x		x
5.8.	Tavení nerostných materiálů v kupolových pecích	x		x
5.9.	Výroba kompozitních nerostných vláken s použitím organických pojiv	x		x
	Výroba keramických výrobků			
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o projektovaném výkonu od 5 do 75 t/den včetně	x		
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o projektovaném výkonu větší než 75 t/den	x		x
	Výroba stavebních hmot, těžba a zpracování kamene, nerostů a paliv z povrchových dolů			
5.11.	Kamenolomy a zpracování kamene, ušlechtilá kamenická výroba, těžba, úprava a zpracování kameniva - přírodního i umělého o projektovaném výkonu vyšším než 25 m ³ /den	x	x	x
5.12.	Příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot o projektovaném výkonu vyšším než 25 m ³ /den	x		x
5.13.	Povrchové doly paliv, rud, nerudných surovin a jejich zpracování, především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění drcení a doprava, o projektované kapacitě vyšší než 25 m ³ /den	x		x
5.14.	Obalovny živičných směsí a mísírny živců, recyklace živičných povrchů	x		x
CHEMICKÝ PRŮMYSL				
	Výroba a zpracování organických látek a výrobků s jejich obsahem			
6.1.	Výroba 1,2-dichlorethanu a vinylchloridu	x		x
6.2.	Výroba epichlorhydrinu (1-chlor-2,3-epoxypropanu) a allylchloridu (1-chlor-2-propenu)	x		x
6.3.	Výroba polymerů na bázi polyakrylonitrilu	x		x
6.4.	Výroba polyvinylchloridu	x		x
6.5.	Výroba a zpracování ostatních syntetických polymerů a výroba kompozitů, s výjimkou kompozitů vyjmenovaných jinde	x		x

6.6.	Výroba a zpracování viskózy	x		x
6.7.	Výroba gumárenských pomocných přípravků	x		x
6.8.	Zpracování dehtu	x		x
6.9.	Výroba expandovaného polystyrenu			
6.10.	Výroba acetylenu mokrou metodou	x		
Výroba anorganických látek				
6.11.	Výroba chloru	x		x
6.12.	Výroba kyseliny chlorovodíkové	x		x
6.13.	Výroba síry (Clausův proces)	x		x
6.14.	Výroba kapalného oxidu siřičitého	x		x
6.15.	Výroba kyseliny sírové	x		x
6.16.	Výroba amoniaku	x		x
6.17.	Výroba kyseliny dusičné a jejích solí	x		x
6.18.	Výroba hnojiv	x		x
6.19.	Výroba základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů	x		x
6.20.	Výroba výbušnin s projektovanou roční produkcí menší 10 t včetně	x		
6.20.	Výroba výbušnin s projektovanou roční produkcí větší než 10 t	x		x
6.21.	Sulfátový proces při výrobě oxidu titaničitého	x		x
6.22.	Chloridový proces při výrobě oxidu titaničitého	x		x
6.23.	Výroba ostatních pigmentů	x		x
Ropná rafinerie, výroba, zpracování a skladování petrochemických výrobků a jiných kapalných organických látek				
6.24.	Ropná rafinerie, výroba a zpracování petrochemických výrobků	x		x
6.25.	Skladování petrochemických výrobků a jiných kapalných organických látek o objemu nad 1000 m ³ nebo skladovací nádrže s ročním objemem výtoče nad 10 000 m ³ a manipulace (není určeno pro automobilové benziny)			x
POTRAVINÁŘSKÝ, DŘEVOZPRACUJÍCÍ A OSTATNÍ PRŮMYSL				
7.1.	Jatka o kapacitě porážky větší než 50 t denně			
7.2.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z rostlinných surovin o projektované kapacitě 75 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.3.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z živočišných surovin o projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.4.	Zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok)			
7.5.	Pražírny kávy o projektovaném výkonu větším než 1 t/den			
7.6.	Udírný s projektovaným výkonem na zpracování více než 1000 kg výrobků denně	x		
7.7.	Průmyslové zpracování dřeva, vyjma výroby uvedené v bodu 7.8., o roční spotřebě materiálu větší než 150 m ³ včetně	x		
7.8.	Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek	x	x	x
7.9.	Výroba buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny	x		x
7.10.	Výroby papíru a lepenky, které nespadají pod bod 7.9.	x		x
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je od 1 t/den do 10 t/den včetně			
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita větší než 10 t/den včetně	x		x
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je menší než 12 t hotových výrobků denně včetně	x		
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně	x		x
7.13.	Výroba dřevěného uhlí	x		x
7.14.	Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním nebo grafitací a zpracování uhlíkatých materiálů	x		x
7.15.	Krematoria	x		x
7.16.	Veterinární asanační zařízení			x

7.17.	Regenerace a aktivace katalysátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě	x		x
CHOVY HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT				
8.	Chovy hospodářských zvířat s celkovou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně			x
POUŽITÍ ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL				
9.1.	Ofset s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.2.	Publikační hlubotisk s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.3.	Jiné tiskařské činnosti s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.4.	Knihtisk s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.5.	Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci, s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,01 t/rok; odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako halogenované, s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,1 t/rok			x
9.6.	Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které nejsou uvedeny pod kódem 9.5., s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.7.	Chemické čištění			x
9.8.	Aplikace nátěrových hmot, včetně kateforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené v bodech 9.9. až 9.14., s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.9.	Nátěry dřevěných povrchů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.10.	Přestříkávání vozidel – opravárenství s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,5 t/rok a nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 tun/rok			x
9.11.	Nanášení práškových plastů			x
9.12.	Nátěry kůže s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.13.	Nátěry pásů a svitků			x
9.14.	Nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 15 tun/rok			x
9.15.	Navalování navíjených drátů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.16.	Nanášení adhezivních materiálů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.17.	Impregnace dřeva s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.18.	Laminování dřeva a plastů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.19.	Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s projektovanou spotřebou těkavých organických látek od 0,6 t/rok			x
9.20.	Výroba nátěrových hmot, adhezivních materiálů a tiskařských barev s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 10 t/rok			x
9.21.	Výroba obuvi s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.22.	Výroba farmaceutických směsí			x
9.23.	Zpracování kaučuku, výroba pryže s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 5 t/rok			x
9.24.	Extrakce rostlinných olejů a živočišných tuků a rafinace rostlinných olejů			x
NAKLÁDÁNÍ S BENZINEM				
10.1.	Terminály na skladování benzínu			x
10.2.	Čerpací stanice a zařízení na dopravu a skladování benzínu			x

OSTATNÍ ZDROJE				
11.1.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{*)} tuhých znečišťujících látek překračuje 5 t	x		x
11.2.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{*)} oxidu siřičitého překračuje 8 t	x		x
11.3.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} oxidů dusíku vyjádřených jako NO ₂ překračuje 5 t	x		x
11.4.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{*)} těkavých organických látek překračuje 1 t	x		x
11.5.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} amoniaku překračuje 5 tun	x		x
11.6.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} sulfanu překračuje 0,1 tuny	x		x
11.7.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} sirouhlíku překračuje 1 tunu	x		x
11.8.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} chloru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,4 tuny (vyjádřeno jako HCl)	x		x
11.9.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} fluoru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,1 tuny (vyjádřeno jako HF)	x		x

^{*)} nevztahuje se na spalování zemního plynu

^{**)} roční emise odpovídající projektovanému výkonu nebo kapacitě, předpokládanému využití provozní doby a emisím na úrovni emisního limitu

§ 4 Odstavec 7)

Pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů nebo celkové projektované kapacity jiných stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů nebo projektované kapacity jiných než spalovacích stacionárních zdrojů **sčítají, jestliže se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně⁴⁾ a u kterých dochází nebo by s ohledem na jejich uspořádání mohlo docházet ke znečišťování společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů. Obdobně se postupuje u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.** V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje neuvádí jeho jmenovitý tepelný příkon, vypočte se jako podíl jmenovitého tepelného výkonu a jemu odpovídající tepelné účinnosti, případně výpočtem z jiných dostupných parametrů.

§ 4, odst. 8) Odstavec 7 se nepoužije u

a) spalovacích stacionárních zdrojů, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více; u těchto spalovacích stacionárních zdrojů se pro účely stanovení celkového jmenovitého příkonu jmenovité tepelné příkony sčítají, pouze pokud se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně a u kterých dochází ke znečišťování společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů,

b) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; tyto stacionární zdroje se nepřičítají k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více,

c) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, umístěných v rodinném nebo bytovém domě; tyto stacionární zdroje se nesčítají,

d) stacionárních zdrojů uvedených pod kódem 8. v příloze č. 2 k tomuto zákonu; tyto stacionární zdroje se sčítají vždy, jsou-li umístěny ve stejné provozovně⁴⁾, **Pozn. KZ: Zemědělci**

e) stacionárních zdrojů používajících organická rozpouštědla, které typově spadají pod stejný kód podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu; **tyto zdroje se sčítají, jsou-li umístěny ve stejné provozovně, bez ohledu na to, zda dosahují hranice projektované spotřeby uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.**

KE SČÍTÁNÍ kapacit zdrojů byl vydán Metodický pokyn.

Jak stanovit příkon?

- Dle údajů výrobce kotle. Drtivá většina výrobců Vám tento údaj poskytne.
- Dle instalovaného výkonu a garantované účinnosti. Příkon se rovná výkon dělený účinností v bezrozměrném tvaru:

Např. Kotel má výkon 500 kW. Účinnost je uvedena 94 %. Příkon pak je:

$$500 : 0,94 = 531,91 \text{ kW.}$$

- Dle spotřeby paliva: ze známého množství paliva a jeho výhřevnosti lze stanovit příkon.

Např. u kotle se spotřebou zemního plynu 50 m³/hod: (50 m³/hod x 34050 kJ/m³ : 3600 kJ/kWhod) = 472,92 kW.

Výhřevnost hlavních druhů palivového dřeva a objemová hmotnost.

Druh paliva	Objemová hmotnost sušiny	Objemová hmotnost při vlhkosti 25%		Výhřevnost při vlhkosti 25%		
	[kg/m ³]	[kg/pm]	[kg/rm]	[MJ/kg]	[MJ/pm]	[MJ/rm]
Smrk	430	575	415	13,1	7350	5440
Jedle	430	575	415	14	8040	5800
Borovice	510	680	495	13,6	9250	6730
Modřín	545	725	525	13,4	9720	7040
Topol	400	530	360	12,3	6540	4440
Olše	480	640	430	12,9	8260	5550
Vrba	500	665	450	12,8	8490	5740
Bříza	585	780	525	13,5	10550	7100
Jasan	650	865	585	12,7	11010	7450
Buk	650	865	585	12,5	10830	7320
Dub	630	840	565	13,2	11050	7430
Habr	680	905	610	12,1	10970	7400
Akát	700	930	630	12,7	11850	8030

Vliv vlhkosti dřeva na výhřevnost a měrnou hmotnost:

Druh paliva	Obsah vody [%]	Výhřevnost [MJ/kg]	Objemová hmotnost volně ložená [kg/m ³]
Poleno (měkké dřevo)	0	18,56	355
	10	16,4	375
	20	14,28	400
	30	12,18	425
	40	10,1	450
	50	8,1	530

Dřevní štěrka	10	16,4	170
	20	14,28	190
	30	12,18	210
	40	10,1	225

Pozn.: Dřevní hmota při přirozeném provětrávání pod střechou sníží svůj obsah vody na 20% za jeden rok. Čerstvě vytěžené dřevo má vlhkost kolem 50%.

Jednotky pro objemy dřeva a jejich přepočty:

	Pevné dřevo	Složené dřevo	Štěpkované (drcené) dřevo
	plnometr- pevný metr	prostorový- rovnaný metr	sypný metr
	[plm], [pm]	[prm], [rm]	[prms]
[plm], [pm]	1	1,43	2,43
[prm], [rm]	0,7	1	1,7
[prms]	0,41	0,59	1

[plm], [pm] = 1 m³ plné dřevní hmoty (plnometr, pevný metr)

[prm], [rm] = 1 m³ rovnaných polen, obsahuje 60-75% dřeva (prostorový metr)

[prms] = 1 m³ volně ložené nezhutněné štěrky (prostorový metr)

Zemní plyn	33,48 MJ/m ³
Propan	46,40 MJ/kg
LTO	42,30 MJ/kg
Dřevo palivové	14,62 MJ/kg
Dřevěné brikety	16,21 MJ/kg
HU prachové - Most	11,72 MJ/kg
HU tříděné - Most	17,18 MJ/kg
HU prachové - Sokolov	10,49 MJ/kg
HU tříděné - Sokolov	14,17 MJ/kg
ČU prachové - Ostrava	22,78 MJ/kg
ČU energetické - Ostrava	29,21 MJ/kg
ČU prachové - Kladno	15,57 MJ/kg
ČU energetické - Kladno	22,61 MJ/kg
UVKP - Ostrava	27,51 MJ/kg
Kaly - Ostrava	16,71 MJ/kg
Proplástek - Ostrava	14,79 MJ/kg
Koks otopový	27,49 MJ/kg

Lignit	8,79 MJ/kg
Brikety	23,05 MJ/kg
Sláma obilná	15,50 MJ/kg
Komunální odpad	9,12 MJ/kg
Papír	14,11 MJ/kg
Přerušovací odpad	34,92 MJ/kg
TTO	40,61 MJ/kg
Motorová nafta	42,61 MJ/kg
Autobenzín	43,59 MJ/kg
Svítiplyn	14,50 MJ/m ³
Zemní plyn karbonský - důlní	30,11 MJ/m ³
Generátorový plyn	5,86 MJ/m ³
Koksárenský plyn	15,62 MJ/m ³
Vysokopecní plyn	3,81 MJ/m ³

Spalování paliv v pístových spalovacích motorech (např. záložní zdroje)

Palivo: Nafta

Hustota	Spotřeba	Spotřeba	Výhřevnost	Příkon	Příkon
kg/l	l/hod	kg/hod	kJ/kg	kJ/hod	kW
0,800-0,845					
0,8225	31	25,4975	42700	1088743,25	302,4287

Ze stanovisek a odpovědí MŽP:

a) Jak pohlížet na "stará rozhodnutí" příslušných úřadů ohledně zařazení zdroje do příslušné kategorie (MZ, SZ, VZ, ZVZ) v souvislosti s novým zákonem o ovzduší? Zůstávají ona rozhodnutí v platnosti, když již nejsou kategorie zdrojů?

Odpověď: Nový zákon o ochraně ovzduší upouští od kategorizace a nedělí zdroje na velké, zvláště velké, střední nebo malé. Zákon používá pojmy zdroje vyjmenované v příloze č. 2 a zdroje v této příloze nevyjmenované. Rozhodnutí o zařazení do kategorie zdroje nemají po 1. 9. 2012 žádný právní význam a pro účely nového zákona nejsou relevantní.

Obecně ale platí, že v platnosti zůstávají jiná rozhodnutí vydaná těmito zdroji podle starého zákona o ochraně ovzduší, například povolení provozu, provozní řád, atd.

b) Čistírny odpadních vod (ČOV) s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel jsou vyjmenovaným zdrojem znečišťování ovzduší dle přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen „zákon“). Kalové hospodářství čistírny odpadních vod, jehož součástí je plynové hospodářství, z kterého je produkován jako vedlejší produkt kalový plyn, je považováno za nedílnou součást čistírny odpadních vod, a je tedy řazeno také pod kód 2.7. přílohy č. 2. zákona.

V žádném případě se nejedná o samostatnou bioplynovou stanici, jak by mohlo vyplývat z metodického pokynu MŽP k podmínkám schvalování bioplynových stanic před uvedením do provozu vydaného k zákonu č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší. Metodický pokyn rozděluje bioplynové stanice na zemědělské, čistírenské a ostatní, avšak u čistírenských bioplynových stanic uvádí, že technologie

anaerobní digesce je využívána za účelem stabilizace kalu vznikajících na ČOV, kde tyto technologie pracují v režimu čistíren odpadních vod a slouží pouze jako součást kalového hospodářství ČOV.

Další komentáře a poznatky:

Je-li zemědělský zdroj zařazen podle bodu 8. přílohy č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., nové hnojiště, jímka či silážní jáma je jeho integrální součástí, tj. následuje změna povolení a provozního řádu (příslušný je KÚ). Hnojiště u chovu s celkovou roční emisí amoniaku pod 5 t včetně je v kompetenci ORP. Nemá-li provozovatel žádný chov zvířat, zvažuje se zařazení podle bodu 11.5. přílohy č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., a jestliže nelze zařadit ani tam, jedná se o zdroj neuvedený v příloze č. 2 zákona a věc je v kompetenci ORP.

Technologii výroby nábytku z dřevotřískových nebo dřevovláknitých desek lze podřadit pod průmyslové zpracování dřeva, pochopitelně v závislosti na roční spotřebě zpracovaného materiálu. I v případě zachytu pilin, prachu a třísek do mobilních filtračních zařízení bez výduchu do venkovního ovzduší se jedná o stacionární zdroj s fugitivními emisemi TZL (prašnost při vyprazdňování filtračních zařízení, skladování surovin atd.), který podléhá povolení, resp. závaznému stanovisku příslušného orgánu ochrany ovzduší.

Problematické zdroje – nejasná klasifikace:

Nepřímé procesní ohřevy

Ohřevy pecí, retort, reaktorů a ostatních podobných technologií není kotlem podle kódu 1.1. Také zářiče a obdobné spalovací jednotky.

Je nutné je považovat za zdroje, které je třeba klasifikovat dle kódů 11.

Citace ze Stanoviska MŽP v této věci:

„Vážený pane inženýre, k Vašemu dotazu ze dne 17. 2. 2014 uvádíme následující.

..... Rovněž nepřímé procesní ohřevy, pokud se nejedná o spalování paliva v kotli, nejsou vyjmenovány v kódech 1.1. – 10.2. přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší. Jejich zařazování tedy probíhá na základě množství vyprodukovaných emisí. Limitní množství ročních emisí znečišťujících látek pro zařazení do přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší je uvedeno v kódech 11.1. – 11.9. uvedené přílohy. Pokud vypočtené roční množství emisí nepřekročí žádnou z limitních hodnot, bude se jednat o stacionární zdroj nevyjmenovaný v příloze č. 2. Podmínky provozu by měl příslušný krajský úřad opět dle § 12 odst. 4 písm. f) zákona o ochraně ovzduší stanovit v povolení provozu dotčené technologie, se kterou nepřímý procesní ohřev souvisí.

S pozdravem Ing. Jan Kužel, ředitel odboru ochrany ovzduší“

Někdy je to ale související činnost např. k tavení kovů.

Zdroj 101 – Tavení a odlévání hliníku

Tavení a odlévání hliníku je vyjmenovaným stacionárním zdrojem znečišťování ovzduší podle bodu 4.10. "Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin" přílohy č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., v platném znění.

Související činností je nepřímý procesní ohřev, který je nedělitelnou součástí zdroje tavení a nepovažujeme jej za samostatný zdroj. Ohřev nemůže existovat bez zdroje. Zdrojem znečišťování ovzduší je ucelená technicky **dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost**, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů.

Vypalovací pec na vinutí a káble – nejde o spalovny

Průmyslová pec k vypalování cívek transformátorů

- tepelným zpracováním odpadu oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu,

- **spalovnou odpadu** stacionární zdroj určený k tepelnému zpracování odpadu, jehož hlavním účelem není výroba energie ani jiných produktů, **a jakýkoliv stacionární zdroj, ve kterém více než 40 % tepla vzniká tepelným zpracováním nebezpečného odpadu** nebo ve kterém se tepelně zpracovává neupravený směsný komunální odpad.

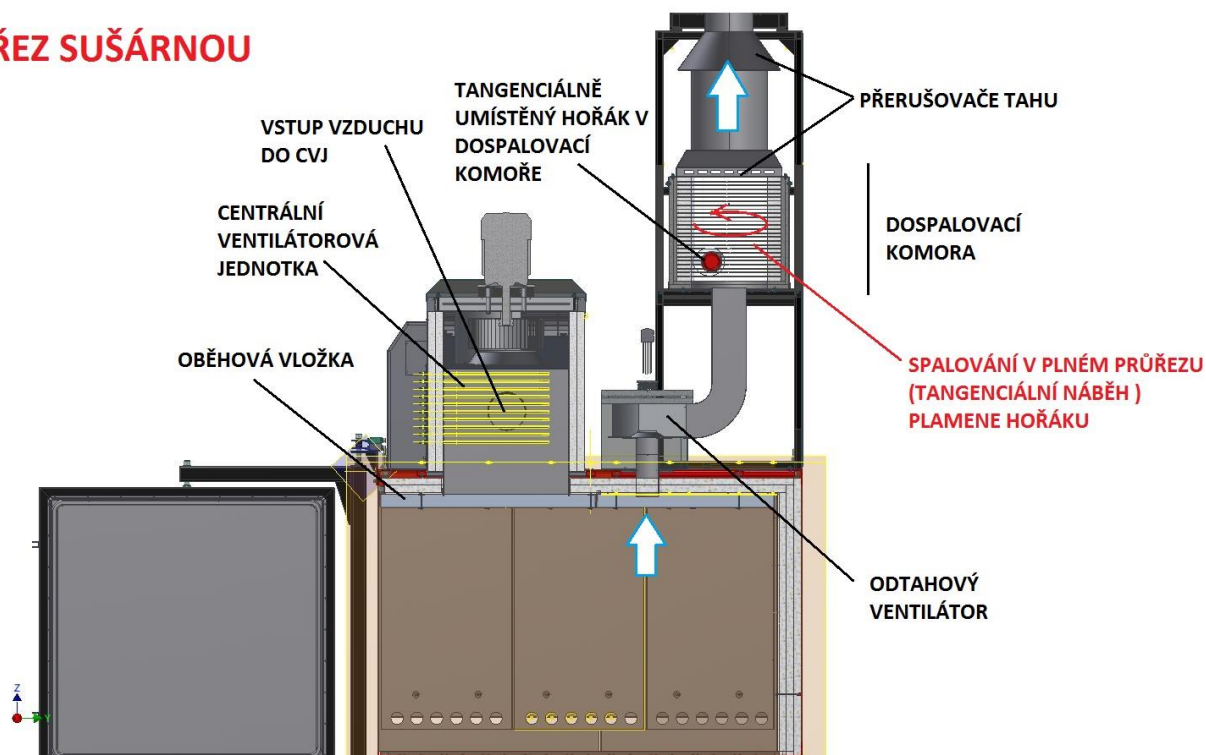
Technické parametry

Označení	SVK 3000/45 atyp
Maximální teplota	450°C
Pracovní teplota	420°C
Vnitřní objem	3025 litrů
Příkon ohřevu pece	75 kW _{el}
Cirkulace	3000 m ³ /hod

("Maximální teplota je teplotní maximum, na které nemůže být pec provozována dlouhodobě)

Řez pecí

ŘEZ SUŠÁRNOU

Popis a charakteristika odlučovačů

Vzduššina z vypalovací pece je vedena spolu se škodlivinami z procesu do dopalovací komory.

V komoře budou spalovány pomocí hořáku na ZP při teplotě nad 1000°C. Až po tomto dopálení vypálení exhalací půjde vzdušina komínem do ovzduší. Pro dopalovací komoru je použitý hořák od firmy Waishaupt, typ WG5 s trvalým provětráváním. Výkon hořáku a tedy příkon dopalovací komory je 50 kW.

Průtok vzdušiny na výstupu z komory je 2350 m³/hod. Způsob spínání klapky sání a odtahu je daný programem regulátoru. Funkce provětrávání bude probíhat v podstatě trvale. Hořák bude fungovat současně se zapnutým ventilátorem odtahu.

Tvar plamene se deformuje při tangenciálním náběhu na kruhovou stěnu izolace v dospalovací komoře. Tímto způsobem dochází k rovnoměrnému rozložení plamene v dospalovací komoře a dostatečnému spalování.

Teplota bude max. 1000°C

Množství emisí při předpokládané provozní době

Škodlivina	Roční provoz	Faktor* úletu	Úlet škodlivin
	(hod/rok)	(kg/hod)	(kg)
Tuhé emise	4800	0,0014	6,72
NO _x		0,039	187,2
CO		0,205	984
Org. C		0,0126	60,48

Návrh na zařazení zdroje do kategorie

Zařízení – elektrická vypalovací pec s dopalovací komorou s hořákem na ZP je nevyjmenovaným zdrojem. Technologie není spalovnou či technologií spalování ani spalovacím zdrojem.

Není uvedena v příloze číslo 2 zákona č. 201/2012 Sb., a to v žádném kódu 11. až 10.2. V tomto případě bude použit postup dle kódu 11.

Klasifikace zdroje vypalovací pec

OSTATNÍ ZDROJE				
11.1.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{*)} tuhých znečišťujících látek překračuje 5 t	x		x
11.2.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} oxidu siřičitého překračuje 8 t	x		x
11.3.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} oxidů dusíku vyjádřených jako NO ₂ překračuje 5 t	x		x
11.4.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{*)} těkavých organických látek překračuje 1 t	x		x
11.5.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} amoniaku překračuje 5 tun	x		x
11.6.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} sulfanu překračuje 0,1 tuny	x		x
11.7.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} sirouhlíku překračuje 1 tunu	x		x
11.8.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{*)} chloru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,4 tuny (vyjádřeno jako HCl)	x		x
11.9.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**)} fluoru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,1 tuny (vyjádřeno jako HF)	x		x

^{*)} nevztahuje se na spalování zemního plynu

^{**)} roční emise odpovídající projektovanému výkonu nebo kapacitě, předpokládanému využití provozní doby a emisím na úrovni emisního limitu

Emisní limity nejsou stanoveny a tedy použijeme reálné emise dle protokolů z měření emisí. Tento postup je v souladu s přílohou č. 2 zákona a hlavně s materiálem **Metodický pokyn odboru ochrany ovzduší ke sčítání jmenovitých tepelných příkonů spalovacích stacionárních zdrojů a projektovaných kapacit jiných stacionárních zdrojů a k jejich zařazování podle zákona o ochraně ovzduší. Věstník MŽP č. 7/2013.** V něm je uvedeno (zde kurzívou):

3.4.3 Ostatní stacionární zdroje

U těchto stacionárních zdrojů se postupuje podle bodu 3.1 tohoto metodického pokynu. V případě stacionárních zdrojů, které nelze zařadit pod kódy 1.-10. přílohy č. 2 zákona, je nutné prověřit, zda není překročena hranice pro roční hmotnostní tok emisí u některé znečišťující látky uvedené pod kódy 11. v příloze č. 2 zákona. Pro účely výpočtu ročního hmotnostního toku znečišťujících látek se vychází z projektovaných parametrů – **hmotnostního toku znečišťující látky v odpadním plynu v g.h-1, projektovaného počtu provozních hodin a z emise odpovídající emisnímu limitu, resp. nejvyššímu možnému množství emisí**, které může být stacionárním zdrojem do ovzduší vypouštěno. Ke stanovení ročního hmotnostního toku emisí se vychází z údajů uvedených v odborném posudku, technické dokumentaci ke stacionárnímu zdroji, z údajů garantovaných výrobcem stacionárního zdroje, případně z jiné obdobné dokumentace obsahující relevantní údaje odpovídající vypovídací schopnosti. Pokud tyto dokumenty k dispozici nejsou, nebo neobsahují dostatečné informace o emisích odpovídajících projektovaným parametrům stacionárního zdroje, použije se obecný emisní limit stanovený v příloze č. 9 k emisní vyhlášce. V případě, že se např. jedná o stacionární zdroj, který bude zahrnut jako činnost související s provozem jiného stacionárního zdroje do jeho povolení provozu (např. do integrovaného povolení), a který v něm bude mít stanoven specifický emisní limit pro danou znečišťující látku, je možné pro stanovení ročního hmotnostního toku odpovídajícího projektovaným parametrům použít tento specifický emisní limit.

Z následující tabulky je zřejmé, že emise jsou pod hraničními hodnotami a že by byly dodrženy i obecné emisní limity, pokud by byly aplikovány (a navíc jsou hmotnostní toky škodlivin pod hraničními hodnotami a tedy by se koncentrační limity ani neaplikovaly).

Porovnání hraničních hodnot

Škodlivina	Hranice pro vyjmenovaný zdroj	Úlet škodlivin dle měření ve Slaném	Úlet škodlivin dle měření v Ostravě	Hodnota OEL	Hraniční hodnota hm.toku	Hodnota dle měření Ekopor	Hodnota dle měření v Ostravě
	tuny/rok	t/rok	t/rok	mg/m ³	Kg/hod	mg/m ³	mg/m ³
TZL	5	0,00672	0,028272	200/150	≤2500 / >2500	2,1	12,6
SO ₂	8	---	0,06096	2500	>20000	---	27
NO _x	5	0,1872	0,30912	500	>10000	64	137
CO	Nest.	0,984	0,02304	500	>5000	336	10
Org. C	1	0,06048	0,00576	50	>3000	19,0	2,6
chlor a jeho plynné anorganické sloučeniny vyjádřené jako HCl	0,4	---	0,00336	50	>500	---	1,43

Pozn.: Ostatní škodliviny prakticky nevznikají, případně se dle nich neklasifikuje.

Závěr:

Posuzovaná technologie je nevyjmenovaným zdrojem dle zákona o ochraně ovzduší.

Schopnost zdroje plnit technické podmínky provozu

U tohoto zdroje (nevyjmenovaný zdroj) nejsou stanoveny emisní limity a tedy navrhujeme plnění podmínek provozu. Po posouzení provozu navrhuji následující podmínky:

- Hořák dopalovací komory bude nejméně 2 x ročně seřizován
- Nebude v žádném případě zasahováno do instalovaného řídicího systému. Nebudou měněny nastavené hodnoty a algoritmy.

- c) Striktně budou dodržovány hodnoty teplot v primární i sekundární komoře (pec a dopalovací komora) dle specifikací výrobce a dodavatele.
- d) Dopalovací komora bude v chodu vždy, když bude v chodu odsávání škodlivin z prostoru primární pece.
- e) Pec a dopalování budou kromě řídicího systému sledovány i vizuálně na vývin kouře či nenadálé stavy s vlivem na ovzduší.
- f) Budou prováděny záznamy o provozu technologie (provozní doba, suroviny, spotřeby paliv).
- g) V době inverze (vyhlášení smogové situace) nebude zařízení provozováno, pokud ORP nepovolí opak (započatý proces bude ale vždy dokončen).
- h) Prvních 6 měsíců bude cca 10 X sledován subjektivní pachový vjem ve stopě.
- i) Provozovatel bude sledovat původ součástek (pokud je to možné) a pokud bude předem zjevné a dle podkladů prokázané, že nátěry obsahují vytvrzené NH na bázi halogenových sloučenin, bude zvolena jiná metoda (např. chemické odlakování externě).

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Vršovická 65, 100 10 Praha 10

Tel: provolba 26712, Tel/Fax: 267310166

ČESKÁ INSPEKCE ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ	
ředitelství Praha	
oddělení ochrany ovzduší	
došlo: 13.2.2004	
č.j.	Příloha:
vyřizuje:	

ČIŽP, ředitelství

RNDr. Stanislav Bosák
Na Břehu 267

190 00 Praha 9

Č.j.
422/74/04/MS

Vyřizuje/linka
Ing. M. Setnička/2240

Datum
11.2.2004

Věc: Zařazení technologie opalovacích pecí

Vážený pane doktore,

odpovídáme na Vaš dopis ohledně zařazení technologie opalovacích pecí.

Jmenovaná technologie je založena na zkřehnutí silných vrstev nátěrových hmot, které se vyskytují např. na závěsech lakovaných výrobků a jejich následnému mechanickému odstranění. Zkřehnutí vrstev je docíleno procesním ohřevem spaliny, nejčastěji zemního plynu a částečnou tepelnou degradací organických složek nátěrových hmot. Organické látky, které se uvolní do proudu spalin jsou vedeny do komory dodatečného spalování, kde setrvávají při vysoké teplotě určitou dobu. To má za následek likvidaci organických látek ve vystupujících spalinách. S materiálem v opalovací peci není při tomto procesu pohybováno, proto se event. výskyt tuhých zneč. částic může objevit např. při neodborném čištění pece po tepelném cyklu. Vnitřek pece a její okolí by mělo být zásadně čištěno průmyslovým vysavačem.

K zařazení jmenované technologie do příslušné kategorie doporučujeme využít nařízení vlády č. 353/2002 Sb., § 2, písm. c) až e) s tím, že při stanovení požadavků nebude opominut způsob čištění opalovací pece a jejího bezprostředního okolí, posouzení složek spalin podle složení odstraňovaných nátěrových hmot a splnění pachového zatížení okolí.

Motory

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke štěpkovacím zařízením dřevní hmoty a jejich zařazení podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění

Vzhledem k častým dotazům, které se týkají štěpkovacích zařízení dřeva, uvádí odbor ochrany ovzduší následující stanovisko z hlediska požadavků legislativy ochrany ovzduší. Dle § 2 písm. f) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění, (dále jen zákon o ochraně ovzduší), je mobilním zdrojem „samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení“.

Mezi mobilní zdroje kromě dopravních prostředků patří také menší zařízení vybavená spalovacím motorem, který je zabudován jako nedílná součást jejich technologického vybavení, např. zahradní drtiče dřeva, pily, motorové sekačky a jiná obdobná zařízení. Mobilními zdroji jsou tedy i dotazovaná štěpkovací zařízení na zpracování dřeva (např. ke zkracování větví stromů nebo keřů kolem komunikací a k další údržbě vegetace). Naopak zařízení či technické jednotky, které je možné přemístit, ale kde hlavním zdrojem emisí znečišťujících látek není pohonná jednotka tohoto zařízení nebo jednotky, ale jiná činnost, pro kterou jsou tato zařízení určena, je třeba kategorizovat jako stacionární zdroje a takto s nimi nakládat. Pro kategorizaci na mobilní a stacionární zdroje je tedy rozhodná skutečnost, že u mobilních zdrojů je znečišťování ovzduší obvykle vyvoláno pohybem zdroje znečišťování, zatímco stacionární zdroj je sice možné přemístit (nebo se může přemístit sám svým vlastním pohybem), ale ke znečišťování ovzduší dochází na konkrétním místě a nikoliv vlivem přesouvání zdroje znečišťování.

Mezi stacionární zdroje tak patří např. přemístitelné (mobilní) drtičky kameniva, stavební suti a podobných materiálů, přemístitelné výroby atd. Do skupiny stacionárních zdrojů je proto třeba zařadit i větší štěpkovače či drtiče dřeva, pokud hlavním zdrojem emisí znečišťujících látek není pohonná jednotka tohoto zařízení, ale samotná činnost štěpkování či drcení dřeva.

Pokud se v případě štěpkovače či drtiče dřeva jedná o stacionární zdroj, musí jeho provozovatel plnit povinnosti stanovené v § 17 zákona o ochraně ovzduší. Pokud v těchto zařízeních dochází ke zpracování dřeva o roční spotřebě materiálu větší než 150 m³ včetně, lze jej zařadit pod kód 7.7. přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší. V tomto případě platí povinnosti dané vyhláškou č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší (kód 6.6. přílohy č. 8).

Způsob zjišťování a vyhodnocování úrovně znečišťování je uveden v § 6 zákona o ochraně ovzduší. Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop, anebo, pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenou pouze technickou podmínku provozu.

Úroveň znečišťování se zjišťuje měřením. V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování, rozhodne v souladu s § 6 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet. V případě většiny štěpkovačů s nedefinovaným výduchem se bude jednat o tento případ, neboť jejich technické uspořádání obvykle nedovoluje provést měření emisí v souladu s příslušnými normami. Možné způsoby výpočtu stanovuje vyhláška č. 415/2012 Sb. v § 12. Konkrétní způsob výpočtu pro daný zdroj stanovuje krajský úřad v povolení provozu podle § 12 odst. 4 písm. b) zákona o ochraně ovzduší.

Ing. Jan Kužel

ředitel odboru ochrany ovzduší

v. r.

Pěstitelské pálence, malé pivovary, výroba vína

Výroba potravin.

POTRAVINÁŘSKÝ, DŘEVOZPRACUJÍCÍ A OSTATNÍ PRŮMYSL				
7.1.	Jatka o kapacitě porážky větší než 50 t denně			
7.2.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z rostlinných surovin o projektované kapacitě 75 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.3.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z živočišných surovin o projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.4.	Zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok)			
7.5.	Pražírny kávy o projektovaném výkonu větším než 1 t/den			
7.6.	Udírný s projektovaným výkonem na zpracování více než 1000 kg výrobků denně	x		

Kapitola IV.2.3. Paliva a suroviny, vstupující do procesu

Je nutné, aby provozovatel znal suroviny a paliva, které jsou v provozu zdrojů používány. Je nutné obstarat si bezpečnostní listy a vědět, jaké škodliviny se uvolňují. Další informace jsou v materiálech od výrobce či dodavatele (přůvodních technických či katalogových listech apod.).

Základní požadavky na paliva a suroviny dává nový zákon o ovzduší a nový prováděcí předpis.

Základní povinnosti a shrnutí:

- Ve vyhlášce č. 415/2012 Sb., je nově definována **biomasa ke spalování (§ 2, písmeno a)**.
- Ve vyhlášce č. 415/2012 Sb., jsou upravena pravidla pro **spalování dřevotřísky a obdobných surovin (§ 15, odst. 5)**.
- Ve vyhlášce č. 415/2012 Sb., jsou nově definovány **požadavky na kvalitu paliv (§ 17 a část I přílohy č. 3)**.
- Ve vyhlášce č. 415/2012 Sb., jsou stanoveny povinnosti **Ohlašování údajů o kvalitě paliv (§ 18, odst. 1) a Náležitosti hlášení o kvalitě paliv (§ 18, odst. 2 a a část II přílohy č. 3)**.
- Biopaliva – V zákoně o ovzduší je uvedena **Povinnost zajištění minimálního obsahu biopaliv (§ 19)**
- Pohonné hmoty a skleníkové plyny – V zákoně o ovzduší je uvedena **Povinnost snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot (§ 20)**
- Kritéria udržitelnosti biopaliv – V zákoně o ovzduší je uvedena **Kritéria udržitelnosti biopaliv (§ 21)**
- VOC – V zákoně o ovzduší jsou uvedeny **Povinnosti osob nakládajících s vybranými barvami, laky a výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel (§ 18)**
- VOC – Ve vyhlášce č. 415/2012 Sb., jsou uvedeny **Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek (§ 23)**
- VOC – Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona je uvedený v části I přílohy č. 7 k této vyhlášce.
- VOC – Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen "těkavá organická látka ve vybraném výrobku"), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.

- VOC – Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.

Paragrafové znění a detaily povinností:

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Biomasa ke spalování

biomasou ke spalování ve stacionárních zdrojích produkt, který je tvořen z rostlinného materiálu pocházejícího ze zemědělství nebo lesnictví a který lze použít jako palivo za účelem získání jeho energetického obsahu, a dále následující **odpad použitý jako palivo**:

1. rostlinný odpad ze zemědělství nebo lesnictví,
2. rostlinný odpad z potravinářského průmyslu, pokud se využije vyrobené teplo,
3. rostlinný odpad z výroby čerstvé vlákniny a z výroby papíru z buničiny, pokud se spaluje v místě výroby a vzniklé teplo se využije,
4. korkový odpad,
5. dřevný odpad s výjimkou dřevného odpadu, který může obsahovat halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo nátěrovými hmotami, zahrnující především takovéto dřevné odpady pocházející ze stavebnictví a z demolic.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Spalování dřevotřísky a dalších surovin

§ 15, odst. 5) Dřevotřísku, překližku, dřevovláknitou desku nebo jiné lepené dřevo lze spalovat pouze ve spalovacích stacionárních zdrojích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 3 MW a vyšším, a to pouze v případě, že neobsahují halogenované organické sloučeniny nebo těžké kovy v důsledku ošetření látkami na ochranu dřeva nebo povrchových úprav. V místě, kde toto palivo vzniká ve formě vedlejšího produktu výroby, jej lze spalovat také ve spalovacím stacionárním zdroji o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 3 MW vybaveném automatickým dávkováním paliva a automatickým řízením spalovacího procesu.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. – Požadavky na kvalitu paliv

§ 17 **Požadavky na kvalitu paliv a způsob prokazování jejich plnění** (K § 16 odst. 8 zákona)

- (1) Požadavky na kvalitu paliv jsou stanoveny v části I přílohy č. 3 k této vyhlášce.
- (2) Prokazování plnění požadavků na kvalitu paliva se provádí doklady o analýzách odebraných vzorků paliva provedených osobou akreditovanou vnitrostátním akreditačním orgánem pověřeným podle jiného právního předpisu²⁾. Postupy pro odběr vzorků a provádění analýz musí být reprezentativní a průkazné a musí co nejpřesněji odrážet skutečnou kvalitu paliva. Tyto postupy se považují za splněné, je-li postupováno podle určených technických norem podle zákona o technických požadavcích na výrobky²⁾.

§ 18 **Ohlašování údajů o kvalitě paliv** (K § 16 odst. 8 zákona)

- (1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně.
- (2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Těkavé organické látky (VOC)

Zákon o ovzduší - § 18 **Povinnosti osob nakládajících s vybranými barvami, laky a výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel**

(1) **Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba**, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedené v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa v tomto výrobku nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Obsah sloučenin podle odstavce 1 vyšší než stanoví prováděcí právní předpis je přípustný u výrobků, které jsou prodávány pouze k výlučnému použití ve stacionárních zdrojích uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, kterým bylo vydáno povolení provozu a které mají stanoveny specifické emisní limity nebo emisní stropy. Osoba prodávající tyto výrobky je povinna vést evidenci o množství a druhu prodaných výrobků, o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a adresy fyzické osoby nebo názvu a adresy právnické osoby. Tuto evidenci je povinna uchovat pro účely kontroly po dobu 5 let.

(3) **Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba**, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedený v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek a o jeho kategorizaci způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.

(4) Ministerstvo vyhláškou stanoví barvy, laky a výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel obsahující organické sloučeniny nebo směs organických sloučenin, pro které jsou stanoveny limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku, limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku a analytické metody pro stanovení jejich obsahu ve výrobku a dále seznam barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel, u kterých je nutné zajistit označení a způsob tohoto označení.

Vyhláška č. 415/2012 Sb. § 23 **Požadavky na výrobky s obsahem těkavých organických látek** (K § 18 odst. 4 zákona)

(1) **Seznam vybraných barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel podle § 18 zákona (dále jen "vybrané výrobky") je uvedený v části I přílohy č. 7 k této vyhlášce.**

(2) Limitní hodnoty obsahu organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa ve vybraných výrobcích (dále jen "těkavá organická látka ve vybraném výrobku"), jsou stanoveny v části II přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(3) Analytické metody pro stanovení obsahu těkavých organických látek ve vybraných výrobcích jsou uvedeny v části III přílohy č. 7 k této vyhlášce.

(4) Vybrané výrobky jsou opatřeny štítkem s označením

a) kategorie a subkategorie vybraného výrobku podle části II přílohy č. 7,

b) limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku v g/l podle části II přílohy č. 7 a

c) maximálního obsahu těkavých organických látek ve vybraném výrobku ve stavu připraveném k použití v g/l.

(5) U vybraných výrobků, u nichž se před použitím přidávají organická rozpouštědla, se limitní hodnoty obsahu těkavých organických látek uvedené v části II přílohy č. 7 vztahují na výrobek ve stavu, ve kterém je připraven k použití. Za část obsahu těkavých organických látek se u vybraných výrobků nepovažuje hmotnost těkavých organických látek, které během zasychání chemicky reagují za vzniku ochranného filmu nátěrové hmoty.

(6) Výrobky podle § 16 odst. 3 zákona jsou na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci označeny

a) údajem o celkovém obsahu těkavých organických látek dle § 2 písm. m) zákona ve výrobku vyjádřeným hmotnostním zlomkem nebo v hmotnostních procentech a

b) v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev uvedených v příloze č. 5 také údajem o obsahu látek ve výrobku, které po odpaření vody nebo těkavých organických látek ztuhnou (dále jen "netěkavé látky") v hmotnostních nebo objemových procentech a o hustotě výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových procentech.

BIOPALIVA

Zákon o ovzduší - § 19 – **Povinnost zajištění minimálního obsahu biopaliv**

(1) Osoba uvádějící motorové benziny nebo motorovou naftu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo osoba, která dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen "dodavatel pohonných hmot"), je **povinna zajistit, aby v těchto pohonných hmotách**, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok, **bylo obsaženo i minimální množství biopaliva** podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾

a) ve výši 4,1 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů,

b) ve výši 6,0 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty.

POHONNÉ HMOTY A SKLENÍKOVÉ PLYNY

Zákon o ovzduší – § 20 **Povinnost snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot**

(1) **Dodavatel pohonných hmot je povinen postupně snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě** v úplném životním cyklu pohonné hmoty tak, **aby dosáhl**, ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, **snížení o 2 % do 31. prosince 2014, o 4 % do 31. prosince 2017 a o 6 % do 31. prosince 2020.**

KRITÉRIA UDRŽITELNOSTI BIOPALIV

Zákon o ovzduší - § 21 - **Kritéria udržitelnosti biopaliv**

(1) **Biopalivo určené k plnění povinností uvedených v § 19 odst. 1 a § 20 odst. 1 musí splňovat kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem.** Splnění kritérií udržitelnosti se dokládá prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným výrobcem, dovozcem do České republiky (dále jen "dovozce") či prodejcem biopaliva. V případě dovozu nebo prodeje motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva v režimu podmíněného osvobození od daně nebo ve volném daňovém oběhu z jiného členského státu, vydává prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti dovozce či prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva. Toto prohlášení je výrobce, dovozce či prodejce biopaliva, a dovozce či prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem platného certifikátu uděleného autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. g) nebo certifikátu či jiného obdobného oprávnění vydaného v souladu s právními předpisy členského státu Evropské unie,

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při výrobě biopaliva byly použity suroviny splňující kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem.

Kapitola IV.2.4. Znalost a dodržování emisních limitů, stanovených pro zdroje znečišťování ovzduší a plnění podmínek provozování zdrojů znečišťování ovzduší, plnění emisních stropů, imisní limity a tmavost kouře

Základní povinnosti a shrnutí:

- Imisní limity a přípustné četnosti jejich překročení jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při výkonu jejich působnosti podle tohoto zákona (§ 3, odst. 1 zákona)
- **Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.**
- Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší.
- Emisní limity se dělí na **obecné emisní limity a specifické emisní limity.**
- Definovány jsou rovněž emisní stropy. Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.
- **Specifické emisní limity a podmínky provozu vyjmenovaných zdrojů** jsou stanoveny Vyhláškou č. 415/2012 Sb.:
 - příloha č. 2 pro stacionární spalovací zdroje,
 - příloha č. 4 pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,
 - příloha č. 5, část II pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel,
 - příloha č. 6 pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem,
 - příloha č. 8 pro ostatní stacionární zdroje.
- Nově jsou v zákoně o ovzduší stanoveny **Emisní limity a požadavky na zdroje pod 300 kW:**
 - Povinnosti osob uvádějících spalovací stacionární zdroj 300 kW a nižší (§16, odst. 2 a příloha č. 10 zákona),
 - Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje (§ 17, odst. 1, písmeno g) - zdroj na pevná paliva, jmenovitý tepelný příkon od 10 do 300 kW včetně, zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění,
 - Provoz v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 zákona do 10 let (§ 41, odst. 16)
 - Provozovatel takového zdroje musí provádět jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě ("odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu, poprvé do nejpozději do 31. prosince 2016.
 - Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky.
- Nově jsou v zákoně o ovzduší stanoveny **PŘECHODNÉ REŽIMY PRO SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE**
 - **Přechodný národní plán** (§ 37 zákona)
 - **Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností** (§ 38 zákona)
 - **Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií** (§ 39 zákona)
 - **Přechodná ustanovení** (§ 41 zákona)

- **Emisní a imisní limity pachových látek byly zrušeny.** Provozovatelé provádějí opatření k minimalizaci emisí pachových látek (v rámci Provozního řádu a/nebo v rámci technických podmínek z předpisů či povolení provozu).
- **Přípustná tmavost kouře**
 - **Způsob zjišťování tmavosti kouře** (§ 10, odst. 1). Nyní bude používána pouze Riengelmanova stupnice.
 - **Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře**

Paragrafové znění a detaily povinností:

ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ

§ 3 Přípustná úroveň znečištění

(1) Imisní limity a přípustné četnosti jejich překročení jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu. **Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při výkonu jejich působnosti podle tohoto zákona.**

(2) Přípustná úroveň znečištění stanovená podle odstavce 1 se nevztahuje na ovzduší ve venkovních pracovištích, do nichž nemá veřejnost volný přístup.

§ 4 Přípustná úroveň znečišťování

(1) Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.

(2) Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší. Emisní limity se dělí na

a) obecné emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem pro znečišťující látky a jejich skupiny a

b) specifické emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem nebo v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) pro stacionární zdroj.

(3) Pokud je pro stacionární zdroj stanoven jeden nebo více specifických emisních limitů nebo jeden nebo více emisních stropů, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro daný stacionární zdroj.

(4) Emisní stropy se stanovují pro stacionární zdroj, skupinu stacionárních nebo mobilních zdrojů, provozovnu⁴⁾ nebo vymezené území.

(5) Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.

(6) Technické podmínky provozu doplňují emisní limity s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším spalujících uhlí těžené v České republice a specificky konstruovaných pro toto palivo, u kterých může být emisní limit pro oxid siřičitý stanovený prováděcím právním předpisem, nelze-li jej dosáhnout, nahrazen technickou podmínkou provozu stanovenou prováděcím právním předpisem.

IV.2.4.1 - EMISNÍ LIMITY A TECHNICKÉ PODMÍNKY PROVOZU

Specifické emisní limity jsou uvedeny v novém prováděcím předpisu. Drtivá většina zdrojů má stanoveny specifické emisní limity, problémem je, že provozovatel je často nezná a neví, které má plnit.

Obecně je velkým nedostatkem na zdrojích právě neznalost aktuálně platných povinností. Existují podniky, které mají složitou výrobu a v jedné hale je mnoho technologií, často spojených do jednoho komína. Výrobek jde do dalších hal, ale někdy ne. Jedna hala obsahuje i několik desítek pracovišť, které by samy byly zdrojem. Je nutné postupovat individuálně s dobrou znalostí zdroje (viz. blokové schéma).

Platí, že pokud je současně s koncentračním limitem stanoven i hmotnostní tok, hmotnostní tok škodliviny se počítá pro všechny výduchy, ale koncentrace se posuzuje pro každý výdech či komín zvlášť.

Otázky a odpovědi MŽP:

Dotaz k § 4 odst. 3

Je stanoveno, že pokud je pro zdroj stanoven specifický emisní limit či emisní strop, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Znamená to, že například u lakovny s přímým procesním ohřevem nebude možné stanovit obecné emisní limity pro znečišťující látky vznikající v rámci spalovacího procesu? Stejná situace nastane i u dopalovacích jednotek tiskařských strojů. Přitom emise NOx z dopalovacích jednotek při špatném seřízení mohou být problém a takhle úplně vypadnou z dohledu.

Odpověď:

Z cit. ustanovení zákona o ochraně ovzduší vyplývá, že zdroje, které nemají stanoven specifický emisní limit (v povolení provozu nebo závazném právním předpisu), mají povinnost dodržovat obecné emisní limity (a naopak zdroje, které mají stanoven k plnění, byť jediný specifický limit, nemají povinnost dodržovat obecné emisní limity). Stanovení obecných emisních limitů k plnění tedy není nutné, protože povinnost dodržovat obecné emisní limity vyplývá přímo ze zákona (je to obecná povinnost, která není spojena s povinností provádět měření, nicméně kontrola dodržování ze strany státního orgánu je možná). Pokud zdroj má povolení provozu a je vhodné jej regulovat z hlediska vybraných emisí znečišťujících látek, měl by povolující orgán takové látky stanovit k plnění přímo v povolení formou specifického emisního limitu pro relevantní znečišťující látku/látky.

Dotaz k § 4 odst. 3

Specifický emisní limit nemusí krajský úřad stanovovat v rozhodnutí, stačí, že je pro zdroj uveden v emisní vyhlášce. Pak se na zdroj nevztahují obecné emisní limity. Pokud by u lakovny s dopalovací jednotkou nebyly uvedeny obecné emisní limity pro CO a NOx v rozhodnutí, tak je plnit nemusí?

Odpověď:

Ano, pokud bude mít vyhláškou vyjmenovaný stacionární zdroj specifický emisní limit ve vyhlášce, vztahuje se na něj rovnou jak tento specifický emisní limit, tak četnost měření dle vyhlášky. A nevztahuje se na něj žádný z obecných emisních limitů. Pokud máte stacionární zdroj zařazený jako aplikace náterových hmot (kód 9.8 přílohy č. 2 k zákonu) a jako nedílná součást tohoto zdroje je v povolení provozu uvedena dopalovačka, tak pro stacionární zdroj, což je aplikace náterových hmot, bude platit jen emisní limit na TOC resp. VOC dle vyhlášky. Pokud byste chtěli s ohledem na složení spalín regulovat i NOx a CO, musíte stanovit pro tyto látky specifické emisní limity v povolení. Pokud máte dopalovačku vedenou jako samostatný nevyjmenovaný stacionární zdroj, vedle aplikace náterových hmot, tak pokud nebude mít v povolení provozu specifický emisní limit, tak pro ni platí obecné emisní limity, kde jsou rovněž emisní limity pro CO a NOx i TOC. Oba případy jsou teoreticky možné – záleží na tom, jak je to povolené.

Dotaz k § 11 odst. 2 písm. d) - zpřísnování specifických emisních limitů – lze v rámci povolení provozu zdroje dle § 11 odst. 2 písm. d) zpřísnit specifické emisní limity stanovené v prováděcím právním předpisu? V ustanovení § 4 odst. 3 je uvedeno, že specifický emisní limit stanovený v povolení provozu nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem, domníváme se tedy, že by to mělo být možné.

_ Odpověď:

Ano, zpřísnování emisních limitů v rámci individuálních povolení provozu zákon předpokládá a umožňuje.

Specifické emisní limity jsou stanoveny Vyhláškou č. 415/2012 Sb.:

- příloha č. 2 pro stacionární spalovací zdroje,
- příloha č. 4 pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,
- příloha č. 5, část II pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel,
- příloha č. 6 pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem,
- příloha č. 8 pro ostatní stacionární zdroje.

Emisní limity – Stacionární spalovací zdroje

§ 14 Specifické emisní limity (K § 4 odst. 9 zákona)

Odst. 1) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu, nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů, před 7. lednem 2013 a byly uvedeny do provozu nejpozději 7. ledna 2014, jsou uvedeny v tabulce 1 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(2) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, pro něž byla podána kompletní žádost o první povolení provozu 7. ledna 2013 nebo později nebo byly uvedeny do provozu po 7. lednu 2014, jsou uvedeny v tabulce 2 části I přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(3) Specifické emisní limity a stavové a vztažné podmínky pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 0,3 MW a nižším než 50 MW jsou stanoveny v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(4) Pro spalovací stacionární zdroje, v nichž jsou současně nebo střídavě spalovány dva nebo více druhů paliv, se hodnoty specifických emisních limitů stanoví výpočtem uvedeným v části III přílohy č. 2 k této vyhlášce. Použití jiných druhů paliv při uvádění stacionárního zdroje do provozu nebo při stabilizaci hoření, definované v provozním řádu, se nepovažuje za spalování více druhů paliv.

§ 15 Technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

Emisní limity – Zdroje tepelně zpracovávající odpad (Spalovny odpadu)

§ 20 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity pro spalovny odpadu a stavové a vztažné podmínky jsou stanoveny v bodu 1. části I přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(2) Způsob stanovení specifických emisních limitů a stavových a vztažných podmínek pro tepelné zpracování odpadu ve stacionárním zdroji jiném než spalovna odpadu je stanoven v bodu 2. části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

(3) U spalovacích stacionárních zdrojů podle § 4 odst. 6 zákona, které tepelně zpracovávají odpad společně s palivem, musí být namísto emisního limitu pro oxid siřičitý plněn alespoň stupeň odsíření stanovený v části IV přílohy č. 2. Požadované stupně odsíření se považují za splněné, pokud jsou splněny podmínky stanovené v § 15 odst. 1.

(4) Technické podmínky provozu pro stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad jsou stanoveny v části II přílohy č. 4 k této vyhlášce.

Emisní limity – Zdroje, u kterých dochází k používání organických rozpouštědel (kódy 9.1. až 9.24. přílohy č. 2 zákona o ovzduší)

§ 21 Obecná ustanovení k nakládání s těkavými organickými látkami

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

(1) Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, jsou uvedeny **v příloze č. 5 k této vyhlášce.**

Emisní limity – Zdroje, u kterých dochází k nakládání s benzinem (kódy 10.1. a 10.2. přílohy č. 2 zákona o ovzduší)

§ 22 Specifické emisní limity, emisní stropy a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

(2) Specifické emisní limity a technické podmínky provozu pro stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem, jsou stanoveny v příloze č. 6 k této vyhlášce.

Emisní limity – Ostatní zdroje

§ 24 Specifické emisní limity a technické podmínky provozu (K § 4 odst. 9 zákona)

Specifické emisní limity, stavové a vztažné podmínky a technické podmínky provozu stacionárních zdrojů neuvedených v částech třetí, páté a šesté (dále jen "ostatní stacionární zdroje") jsou uvedeny v příloze č. 8 k této vyhlášce.

Emisní limity a požadavky na zdroje pod 300 kW příkonu

§ 16, odst. 2) Osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu¹²⁾, že spalovací stacionární zdroj splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj podle přílohy č. 10 k tomuto zákonu.

§ 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

Odst. 1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

Přechodná ustanovení § 41

(16) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

h) provádět jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen "odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem.

Přechodná ustanovení § 41

(15) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na **pevná paliva** o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) **nejpozději do 31. prosince 2016**.

Odst. 5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplástky.

Příloha č. 10 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění, pro účely uvádění výrobků na trh

Část I.

Požadavky na spalovací stacionární zdroj platné od 1. ledna 2014

1. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva

Dodávka Paliva	Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾		
			CO	TOC ^{2),3)}	TZL
			mg.m ⁻³		
Ruční	Biologické	≤65	5 000	150	150
		>65 až 187	2 500	100	150
		>187 až 300	1 200	100	150
	Fosilní	≤65	5 000	150	125
		>65 až 187	2 500	100	125
		>187 až 300	1 200	100	125
Samočinná	Biologické	≤65	3 000	100	150
		>65 až 187	2 500	80	150
		>187 až 300	1 200	80	150
	Fosilní	≤65	3 000	100	125
		>65 až 187	2 500	80	125
		>187 až 300	1 200	80	125

¹⁾ Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 10 %; pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu

ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti, se hodnoty vztahují k referenčnímu obsahu kyslíku 13 %.

²⁾ TOC = celkový organický uhlík, kterým se rozumí úhrnná koncentrace všech organických látek s výjimkou methanu vyjádřená jako celkový uhlík.

³⁾ Nevztahuje se na sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti.

2. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na kapalně nebo plynné palivo

Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾	
		NO _x	CO
		mg.m ⁻³	
Kapalné	≤300	130	100
Plynné	≤300	120	100

¹⁾ Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 3 %.

Část II.

Požadavky na spalovací stacionární zdroj platné od 1. ledna 2018

1. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva

Dodávka Paliva	Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾		
			CO	TOC ^{2),3)}	TZL
			mg.m ⁻³		
Ruční	Biologické/fosilní	≤300	1 200	50	75
Samočinná	Biologické/fosilní	≤300	1 000	30	60

¹⁾ Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 10 %; pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti, se hodnoty vztahují k referenčnímu obsahu kyslíku 13 %.

²⁾ TOC = celkový organický uhlík, kterým se rozumí úhrnná koncentrace všech organických látek s výjimkou methanu vyjádřená jako celkový uhlík.

³⁾ Nevztahuje se na sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti.

2. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na kapalná nebo plynná paliva

Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾	
		NO _x	CO
		mg.m ⁻³	
Kapalné	≤300	130	80
Plynné	≤300	65	80

¹⁾ Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 3 %.

Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění

Dodávka Paliva	Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾		
			CO	TOC ^{2),3)}	TZL
			mg.m ⁻³		
Ruční	Biologické	≤65	5 000	150	150
		>65 až 187	2 500	100	150
		>187 až 300	1 200	100	150
	Fosilní	≤65	5 000	150	125
		>65 až 187	2 500	100	125
		>187 až 300	1 200	100	125
Samočinná	Biologické	≤65	3 000	100	150
		>65 až 187	2 500	80	150
		>187 až 300	1 200	80	150
	Fosilní	≤65	3 000	100	125
		>65 až 187	2 500	80	125
		>187 až 300	1 200	80	125

¹⁾ Vztahuje se k suchým spalínám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 10 %; pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti, se hodnoty vztahují k referenčnímu obsahu kyslíku 13 %.

²⁾ TOC = celkový organický uhlík, kterým se rozumí úhrnná koncentrace všech organických látek s výjimkou methanu vyjádřená jako celkový uhlík.

³⁾ Nevztahuje se na sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti.

PŘECHODNÉ REŽIMY PRO SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 37 Přechodný národní plán

(1) V období od 1. ledna 2016 do 30. června 2020 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínkou provozu nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud jsou tyto spalovací stacionární zdroje zařazeny do Přechodného národního plánu podle odstavce 5.

(2) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje zařazeného ministerstvem na základě žádosti provozovatele do Přechodného národního plánu plní emisní limity jemu stanovené v povolení provozu platném k 31. prosinci 2015 a emisní stropy pro jednotlivé roky stanovené v Přechodném národním plánu. Tyto emisní stropy jsou stanoveny postupem podle rozhodnutí Evropské komise vydaným podle čl. 41 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU na základě celkového skutečného jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů k 31. prosinci 2010, jejich skutečných ročních provozních hodin a použitého paliva v průměrných hodnotách za posledních deset let provozu až do roku 2010 včetně. V případě, že takto stanovený emisní strop je vyšší než

emisní strop stanovený pro daný spalovací stacionární zdroj v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015, je provozovatel povinen plnit emisní strop uvedený v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů namísto plnění emisních stropů stanovených pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje plní emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmito spalovacím stacionárním zdrojům.

(3) Přejídný režim podle odstavce 1 se v případě plnění specifického emisního limitu pro oxidy dusíku nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW spalující pevná paliva, pro které bylo první povolení provozu vydáno 1. července 1987 nebo po tomto datu. U plynových turbín se přejídný režim podle odstavce 1 vztahuje pouze na emise oxidů dusíku.

(4) Přejídný národní plán se nevztahuje na

a) spalovací stacionární zdroje v rafineriích spalující plyny s nízkou výhřevností ze zplyňování rafinérských zbytků nebo zbytky pocházející z destilace či zpracování při rafinaci surové ropy pro vlastní spotřebu, samostatně či s jinými palivy,

b) spalovací stacionární zdroje s omezenou životností, pokud využijí přejídného režimu podle § 38,

c) spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií, pokud využijí přejídného režimu podle § 39.

(5) Přejídný národní plán obsahuje seznam spalovacích stacionárních zdrojů zahrnutých do tohoto plánu, které nejsou povinny plnit specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v odstavci 1, a stanoví pro všechny znečišťující látky, na něž se vztahuje, emisní stropy pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje podle odstavce 2, opatření plánovaná k zajištění plnění specifických emisních limitů stanovených prováděcím právním předpisem nejpozději od 1. července 2020, způsob monitorování a podávání zpráv o jeho plnění.

(6) Přejídný národní plán zpracuje ministerstvo a předloží jej nejpozději do 1. ledna 2013 ke schválení Evropské komisi. Po schválení Evropskou komisí vyhlásí ministerstvo Přejídný národní plán ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Krajský úřad uvede bez prodlení do souladu příslušná povolení provozu se schváleným a vyhlášeným Přejídným národním plánem.

(7) Ministerstvo vyřadí spalovací stacionární zdroj a jemu příslušející emisní strop z Přejídného národního plánu, pokud byl tento spalovací stacionární zdroj zařazen do přejídného režimu podle § 38 nebo § 39 nebo pokud provozovatel o vyřazení z Přejídného národního plánu požádá. Provedenou změnu ministerstvo ohlásí Evropské komisi a vydá aktualizovanou verzi Přejídného národního plánu ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Krajský úřad uvede bez prodlení do souladu jím vydaná příslušná povolení provozu s aktualizovaným Přejídným národním plánem.

§ 38 Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností

(1) V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2023 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je 50 MW a vyšší, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud provozovatel nejpozději do 1. ledna 2014 ohlásil krajskému úřadu využití maximálního povoleného počtu 17 500 provozních hodin těmito spalovacím stacionárním zdrojům pro toto období. Po vyčerpání počtu provozních hodin nebo k 31. prosinci 2023 dojde k ukončení provozu těchto spalovacích stacionárních zdrojů. Krajský úřad provede bez prodlení odpovídající změnu jím vydaného povolení provozu.

(2) Přejídný režim podle odstavce 1 se v případě plnění specifického emisního limitu pro oxidy dusíku nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW spalující pevná paliva, pro které bylo první povolení provozu vydáno 1. července 1987 nebo později.

(3) Provozovatel spalovacích stacionárních zdrojů je povinen v období uvedeném v odstavci 1 dodržovat emisní limity a emisní stropy stanovené v povolení provozu a platné k 31. prosinci 2015.

§ 39 Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií

(1) V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2022 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je od 50 MW do 200 MW včetně, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud nejméně 50 % využitelného vyrobeného tepla, vyjádřeno jako klouzávý průměr za období pěti let, je dodáváno ve formě páry nebo horké vody do soustavy zásobování tepelnou energií podle energetického zákona²⁶⁾.

(2) O zařazení do přechodného režimu podle odstavce 1 musí provozovatel požádat krajský úřad nejpozději do 30. června 2015. Krajský úřad provede na základě žádosti odpovídající změnu jím vydaného povolení provozu.

(3) Provozovatel spalovacích stacionárních zdrojů je povinen v období uvedeném v odstavci 1 dodržovat emisní limity a emisní stropy stanovené v povolení provozu a platné k 31. prosinci 2015.

Přechodná ustanovení

§ 41

(9) U spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, plní provozovatel do 31. prosince 2015 včetně emisní stropy, specifické emisní limity a technické podmínky provozu stanovené před nabytím účinnosti tohoto zákona. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první může namísto plnění emisních stropů pro tyto spalovací stacionární zdroje jednotlivě, plnit emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmito spalovacím stacionárním zdrojům. V důsledku plnění emisních stropů v součtu nesmí dojít k překročení součtu emisních stropů stanovených pro stacionární zdroje daného provozovatele umístěné v aglomeraci.

(10) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, pro který bylo vydáno první povolení provozu v období od 25. června 2009 do nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen předložit krajskému úřadu odůvodněné posouzení splnění podmínek podle § 11 odst. 10 do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Jsou-li podmínky uvedené v § 11 odst. 10 splněny, zajistí krajský úřad v dohodě s orgánem územního plánování nebo stavebním úřadem, aby byl v místě stacionárního zdroje vyhrazen vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování oxidu uhličitého postupem podle jiného právního předpisu⁶⁾.

EMISNÍ LIMITY A PROBLEMATIKA PACHOVÝCH LÁTEK

Emisní a imisní limity pachových látek byly zrušeny. Provozovatelé provádějí opatření k minimalizaci emisí pachových látek (v rámci Provozního řádu a/nebo v rámci technických podmínek z předpisů či povolení provozu).

S emisními či imisními limity se nepočítá. Stejně tak měření pachových látek je nad rozsah zákona.

EMISNÍ LIMITY TMAVOSTI KOUŘE

Přípustná tmavost kouře bude uvedena v příloze k nové vyhlášce. Nyní bude používána pouze Ringelmanova stupnice.

(1) Pro zjišťování tmavosti kouře se používá Ringelmannova stupnice, která sestává ze šesti čtvercových polí tvořených pravoúhlou sítí černých čar o tloušťce a hustotě sítě na bílém podkladě odpovídající následujícím stupňům tmavosti kouře:

- a) stupeň 0 odpovídá 0 % černé barvy na bílém podkladě s definovanou odrazivostí světla 80 %,
- b) stupeň 1 odpovídá 20 % černé barvy na bílém podkladě,
- c) stupeň 2 odpovídá 40 % černé barvy na bílém podkladě,
- d) stupeň 3 odpovídá 60 % černé barvy na bílém podkladě,
- e) stupeň 4 odpovídá 80 % černé barvy na bílém podkladě,
- f) stupeň 5 odpovídá 100 % černé barvy na bílém podkladě.

(2) Stupeň 5 Ringelmannovy stupnice slouží pro ověření jejích optických vlastností. Černá barva použitá k tisku stupnice musí mít odrazivost světla 5 %.

(3) Pro platnost měření tmavosti kouře musí být dodrženy následující podmínky:

- a) směr kouřové vlečky vystupující z komína je přibližně v pravém úhlu na směr pozorování,
- b) pozadí kouřové vlečky tvoří rozptýlené světlo oblohy během dne; měření nelze provádět proti slunci, proti zástavbě nebo okolnímu terénu a
- c) Ringelmannovu stupnici drží pozorovatel ve volně natažené paži tak, že se síť jednotlivých polí slije do rozdílných stupňů šedé barvy.

(4) Při vyhodnocení měření tmavosti kouře se Ringelmannova stupnice porovná s kouřovou vlečkou v místě výstupu kouře z koruny komína a určí se stupeň tmavosti kouře. Při měření se provádí postupně 30 stanovení stupně tmavosti kouře v pravidelných půlminutových intervalech. Délka jednoho odečtu činí 5 sekund. Měření se vyhodnotí jako průměrná tmavost kouře ze třiceti odečtů. Do vyhodnocení se nezohledňuje doba uvádění spalovacího stacionárního zdroje do provozu v trvání nejdéle 30 minut, pokud není v povolení provozu stanoveno jinak.

Vyhodnocení plnění přípustné tmavosti kouře

(1) Přípustná tmavost kouře je považována za dodržanou, pokud průměrná tmavost kouře není tmavší nebo jiné barvy než stupeň 2 Ringelmannovy stupnice.

KAPITOLA IV.2.5. POVOLOVACÍ AGENDA. INSTALACE NOVÝCH ZDROJŮ NEBO ZMĚNY NA ZDROJÍCH S DOPADEM NA OVZDUŠÍ PROVÁDĚT POUZE PO VYDÁNÍ ZÁVAZNÉHO STANOVISKA ČI POVOLENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ORGÁNU STÁTNÍ SPRÁVY.

Stejně jako v předchozí legislativě je nově zanesena povinnost získat závazné stanovisko a/nebo povolení k celé řadě instalací či jejich změn. Tato povinnost je dána § 11 zákona o ovzduší, kde je toto blíže specifikováno.

Jako velmi důležité se ukazuje konzultovat předem záležitosti výstavby nových zdrojů či instalace nových technologií předem u kompetentních orgánů. Předchází se tak případným nedorozuměním. Při vývoji zákonů a obrovskému množství technologií se může stát, že to co platilo delší dobu (co mi to povídáte, já to dělám 20 let), může být považováno za porušení zákona.

Základní povinnosti a shrnutí:

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší (§ 11 zákona)

- Ministerstvo mj. vydává (§ 11, odst. 1):
 - stanovisko k politice územního rozvoje a zásadám územního rozvoje v průběhu jejich pořizování,
 - závazné stanovisko k umístění stavby některých pozemních komunikací a parkovišť
 - **rozhodnutí o kvalifikaci typu stacionárního zdroje** využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována.
- Krajský úřad mj. vydává (§ 11, odst. 2):
 - **závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje** uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁶⁾,
 - **závazné stanovisko ke stavbě a změně stavby stacionárního zdroje** uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁶⁾,
 - **povolení provozu stacionárního zdroje** uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu (dále jen "povolení provozu").

6) Například zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.
- Inspekce může vydat své vyjádření k řízení o povolení provozu (§ 12, odst. 2)
- Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává (§ 11, odst. 3):
 - **závazné stanovisko k územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.**
- Obecní úřad může vydat (§ 11, odst. 4):
 - své vyjádření k řízení o vydání závazného stanoviska k umístění stavby zdroje.

Přechodná ustanovení (z § 41):

- Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 (*Plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje, pozn. KZ*) a § 11 odst. 1 písm. h) (*regulační řády pro provoz stacionárních zdrojů, pozn. KZ*) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.

- Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jehož povolení není v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení provozu podle tohoto zákona do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů.

- Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti tohoto zákona a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

- Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

- Odborný posudek (§ 11, odst. 8) se předkládá:
 - K řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) a c)
 - Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾, předloží žadatel tento odborný posudek k řízení o vydání nebo změně povolení provozu.
- Povinnost předložení odborného posudku se nevztahuje na:
 - spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW
 - na řízení o změnách povolení provozu, při kterých nedochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí
 - pokud se ale nejedná o řízení o stanovení technické podmínky provozu nahrazující specifický emisní limit.
- Rozptylová studie (§ 11, odst. 9) se předkládá u stacionárního zdroje označeného ve sloupci A v příloze č. 2 k zákonu:
 - **K řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 1 písm. b) a odstavce 2 písm. b)**
 - **a k řízení o změně povolení provozu, při které dochází k navýšení** projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí,
 - pro znečišťující látky, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k zákonu
- Povinnost předložení Rozptylové studie se nevztahuje na:
 - na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW
 - na stacionární zdroje označené kódem 3.1. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW.

- Povinnost předložení rozptylové studie se dále nevztahuje na případy, kdy **dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity, ale nepochybně nedochází ke zvýšení příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění.**
- V případě pochyb je závazné vyjádření krajského úřadu.
- **Náležitosti žádosti** o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu (§ 11, odst. 11).
- **Povolení provozu obsahuje závazné podmínky** pro provoz stacionárního zdroje (§ 12, odst. 4).
- Krajský úřad může zpřísnit nebo stanovit další specifické emisní limity doplňující technické podmínky provozu nebo emisní stropy. Může rozhodnout o změně povolení provozu.
- Novým nástrojem jsou kompenzační opatření.

Paragrafové znění a detaily povinností:

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší - § 11 zákona

§ 11, odst. 1) Ministerstvo vydává

- a) stanovisko k politice územního rozvoje a zásadám územního rozvoje v průběhu jejich pořizování,
- b) závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let (dále jen "pozemní komunikace") a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání, k řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾,
- c) rozhodnutí o kvalifikaci typu stacionárního zdroje využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována; toto rozhodnutí nenahrazuje závazné stanovisko a povolení podle odstavce 2 písm. b) až d) a stanoví se jím pouze**
 1. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadována rozptylová studie podle odstavce 9, případně pro jaké znečišťující látky,
 2. zda mají být u daného typu stacionárního zdroje vyžadována kompenzační opatření podle odstavce 5,
 3. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle odstavce 2 písm. d),
 4. emisní limity, podmínky provozu a způsob zjišťování úrovně znečišťování pro daný typ zdroje.

§ 11, odst. 2) Krajský úřad vydává

- a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu obce v průběhu jeho pořizování,
 - b) závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁶⁾,**
 - c) závazné stanovisko ke stavbě a změně stavby stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁶⁾,**
- 6) Například zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.*
- d) povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu (dále jen "povolení provozu").**

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko k územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(4) Obecní úřad může vydat své vyjádření k řízení podle odstavce 2 písm. b), a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak.

Přechodná ustanovení (z § 41):

- **Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 (*Plán zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje, pozn. KZ*) a § 11 odst. 1 písm. h) (*regulační řády pro provoz stacionárních zdrojů, pozn. KZ*) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.**

- **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jehož povolení není v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení provozu podle tohoto zákona do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů.**

- **Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti tohoto zákona a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.**

- **Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.**

Dle **stanoviska** MMR a MŽP by se závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 a odst. 3 mělo vydávat k těmto řízením podle stavebního zákona, kterými se povoluje umístění stavby:

- **územní řízení**
- **zjednodušené územní řízení**
- **veřejnoprávní smlouva o umístění stavby**
- **územní souhlas...**

Dle stanoviska MMR a MŽP by se závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 a odst. 3 mělo vydávat k těmto řízením podle stavebního zákona, kterými se povoluje provádění stavby:

- **stavební řízení**
- **veřejnoprávní smlouva o provedení stavby**
- **oznámení stavebního záměru stavebnímu úřadu autorizovaným inspektorem, kterým se povoluje provádění stavby**
- **změna stavby před jejím dokončením a změna dokončené stavby**

ZS nemusí stavebník doložit k ohlášení.

§ 11 zákona

(8) K řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) a c) předloží žadatel **odborný posudek** zpracovaný autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. d). **Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾, předloží žadatel tento odborný posudek k řízení o vydání nebo změně povolení provozu.** Povinnost předložení odborného posudku se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW a dále na řízení o změnách povolení provozu, při kterých nedochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, pokud se nejedná o řízení o stanovení technické podmínky provozu nahrazující specifický emisní limit.

(9) K řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 1 písm. b) a odstavce 2 písm. b) a k řízení o změně povolení provozu, při které dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, u stacionárního zdroje označeného ve sloupci A v příloze č. 2 k tomuto zákonu předloží žadatel **rozptylovou studii** pro znečišťující látky, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, zpracovanou autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e). Povinnost předložení rozptylové studie se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW a na stacionární zdroje označené kódem 3.1. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW. Povinnost předložení rozptylové studie se dále nevztahuje na případy, kdy dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity, ale nepochybně nedochází ke zvýšení příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění. V případě pochyb je závazné vyjádření krajského úřadu.

Otázky a odpovědi MŽP:

[http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/dodatecne_povolovani_zdroju_znecistovani_dotazy/\\$FILE/000-41_6-07062013.pdf](http://www.mzp.cz/C1257458002F0DC7/cz/dodatecne_povolovani_zdroju_znecistovani_dotazy/$FILE/000-41_6-07062013.pdf)

Na základě výše uvedeného shrnujeme, že provozovatel zdroje uvedeného v příloze č. 2, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti zákona č. 201/2012 Sb. a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb. a musí do 1. září 2013 požádat o povolení provozu podle zákona č. 201/2012 Sb., má na základě § 11 odst. 8 zákona povinnost předložit k žádosti o povolení provozu odborný posudek. Předložení rozptylové studie ani návrhu kompenzačních opatření zákon nevyžaduje.

(10) Žadatel o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b), jde-li o spalovací stacionární zdroj o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, je povinen spolu se žádostí o vydání závazného stanoviska přiložit odůvodněné posouzení splnění následujících podmínek:

- a) jsou **dostupná vhodná úložiště oxidu uhličitého**,
- b) je technicky a ekonomicky proveditelná stavba přepravního zařízení,
- c) je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení zařízením pro zachytávání oxidu uhličitého.

(11) Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Žádost o povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) obsahuje

1.1. Jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo žadatele, podpis osoby k tomu oprávněné v souladu s výpisem z obchodního rejstříku, popřípadě pověřené k jednání na základě plné moci vystavené statutárním zástupcem, a dále identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu také jméno fyzické osoby autorizované pro dohled nad tepelným zpracováním odpadu.

1.2. Údaje o dosavadních rozhodnutích příslušných správních orgánů podle tohoto zákona a podle jiných právních předpisů, které souvisí s předmětem žádosti a soupis všech stacionárních zdrojů provozovaných žadatelem v dané provozovně4), včetně specifikace všech komínů nebo výduchů.

1.3. Projektovou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci stavebního nebo jiného řízení podle jiných právních předpisů, nebo jinou obdobnou dokumentaci, která umožní posoudit předmět žádosti. Tato dokumentace obsahuje zejména

a) údaje o přesném umístění stavby, investorovi a zpracovateli projektu,

b) technickou zprávu,

c) podrobný technický popis technického a technologického řešení stacionárních zdrojů a procesů, které zde budou probíhat (zejména přesná označení názvem a typem, názvy a adresy výrobců a jejich technické parametry, specifikace hořáků použitých spalovacích stacionárních zdrojů, jejich typy, výrobce, parametry),

d) technické parametry, především kapacita stacionárního zdroje,

e) hmotnostní toky jednotlivých materiálů a energií na vstupu a výstupu ze stacionárního zdroje (zejména paliv a odpadů) a způsob dalšího nakládání s nimi.

1.4. Specifikaci všech znečišťujících látek, které budou vnášeny do ovzduší během provozu stacionárního zdroje. Zvláště je třeba uvést znečišťující látky, které mohou způsobovat pachový vjem. U stávajících zdrojů uvést informace o stávajících emisích ve stejném rozsahu.

1.5. Informace o zjišťování úrovně znečišťování ovzduší. Údaje o počtu a umístění měřicích míst pro kontinuální i jednorázová měření emisí znečišťujících látek a jejich hmotnostního toku.

1.6. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu způsob stanovení celkového organického uhlíku v popelu a ve strusce, vyhodnocení možnosti kombinované výroby elektřiny a tepla a způsob využití vyrobeného tepla.

1.7. Návrh provozního řádu, v případě že se jedná o stacionární zdroj, který má povinnost zpracovat provozní řád.

1.8. Návrh zvláštních podmínek provozu při překročení regulační prahové hodnoty, pokud se jedná o provoz stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3.

§ 12

(1) Při vydání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu podle § 11 odst. 1 a 2 vychází ministerstvo a krajský **úřad a ORP** z **programů zlepšování kvality ovzduší** a **z úrovně znečištění znečišťujícími látkami**, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodech 3 a 4 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, k úrovním znečištění přihlíží.

(2) **Inspekce může vydat své vyjádření k řízení o povolení provozu**, a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak. Vyjádření inspekce je podkladem pro rozhodnutí krajského úřadu.

(3) Závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b) nebo § 11 odst. 2 písm. b) a povolení provozu stacionárního zdroje v případě, že nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾, **obsahuje podmínky umístění stacionárního zdroje a umístění stavby pozemní komunikace**. V případě uložení kompenzačních opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo jiných kompenzačních opatření zajišťujících snížení úrovně znečištění obsahuje závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. b) také příslušná kompenzační opatření.

§ 12, odst. 4) Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou

a) specifické emisní limity,

b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování,

c) emisní stropy pro stacionární zdroj nebo provozovnu⁴⁾, které je stacionární zdroj součástí,

d) provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

e) technické podmínky provozu stacionárního zdroje, pokud nejsou obsahem provozního řádu podle písmene d),

f) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění,

g) zvláštní podmínky provozu při překročení regulační prahové hodnoty u stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3,

h) kompenzační opatření, pokud byla uložena,

i) v případě tepelného zpracování odpadu stanovení množství odpadu a určení kategorií odpadu, které lze spalovat, specifikaci minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální spalné teplo a maximální obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech, zejména polychlorovaných bifenylů, pentachlorfenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů, nebo

j) podmínky pro umístění stacionárního zdroje, pokud nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾.

(6) Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) nelze vydat územní rozhodnutí nebo rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru podle jiných právních předpisů⁶⁾. Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. c) nelze vydat stavební povolení nebo povolení hornické činnosti podle jiných právních předpisů⁶⁾.

(7) Povolení provozu může krajský úřad vydat na dobu časově omezenou, přičemž vychází z obvyklé doby životnosti stacionárního zdroje. Má-li být ve stacionárním zdroji tepelně zpracován odpad, lze povolení provozu vydat nejdéle na dobu 25 let a krajský úřad toto povolení a jeho případné změny zašle bez zbytečného odkladu ministerstvu na vědomí. Ministerstvo vede údaje ze všech povolení provozu jako součást informačního systému kvality ovzduší podle § 7.

(8) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozního řádu, způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění podle § 11 odst. 5.

§ 13 Změna a zánik povolení provozu

(1) U stacionárních zdrojů, u kterých byl při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší podle § 9 odst. 1 identifikován významný příspěvek k překročení imisního limitu stanoveného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1, prověří krajský úřad možnost zpřísnění nebo stanovení dalších specifických emisních limitů, doplňujících technických podmínek provozu nebo emisních stropů. Zjistí-li, že to umožní prokazatelně snížit úroveň znečištění bez vynaložení nepřiměřených nákladů ze strany provozovatele, rozhodne o změně povolení provozu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodě 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, se za opatření vedoucí ke snížení úrovně znečištění bez vynaložení nepřiměřených nákladů považuje, pokud u daného stacionárního zdroje uplatňuje provozovatel nejlepší dostupné techniky. Snížení úrovně znečištění krajský úřad prokazuje na základě rozptylové studie zpracované autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e).

KOMPENZACE

§ 11, odst. (5) Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace podle odstavce 1 písm. b) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 písm. b) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen "kompenzační opatření"). Kompenzační opatření se u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 pro danou znečišťující látku neuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Kompenzační opatření se dále neukládají u stacionárního zdroje, jehož příspěvek vybrané znečišťující látky k úrovni znečištění nedosahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

(6) K posouzení, zda dochází k překročení některého z imisních limitů podle odstavce 5, se použije průměr hodnot koncentrací pro čtverec území o velikosti 1 km² vždy za předchozích 5 kalendářních let. Tyto hodnoty ministerstvo každoročně zveřejňuje pro všechny zóny a aglomerace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 5 přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.

(7) Kompenzační opatření navrhuje žadatel o vydání závazného stanoviska. Jako kompenzační opatření mohou být stanovena opatření ke snížení emisí u stávajících stacionárních zdrojů nebo jiná opatření zajišťující snížení úrovně znečištění. Žadatel o vydání závazného stanoviska k novému stacionárnímu zdroji, který je současně provozovatelem stávajícího stacionárního zdroje, může do kompenzačních opatření zahrnout opatření ke snížení emisí realizovaná v předchozím kalendářním roce. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, krajský úřad na základě žádosti provozovatele změny povolení provozu tohoto stávajícího zdroje. K uvedení nového stacionárního zdroje do provozu může dojít nejdříve ke dni nabytí účinnosti změny povolení provozu stávajícího stacionárního zdroje. Kompenzační opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu se realizují na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi krajským úřadem, žadatelem o vydání závazného stanoviska a provozovatelem stacionárního zdroje, který provede kompenzační opatření. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo formou jiného opatření zajišťujícího snížení úrovně znečištění, nesmí k uvedení nového stacionárního zdroje do provozu nebo vydání

kolaudačního souhlasu pro pozemní komunikaci dojít dříve, než jsou provedena kompenzační opatření.

ČÁST DEVÁTÁ - KOMPENZAČNÍ OPATŘENÍ

§ 27 Kompenzační opatření

(1) Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění **o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.**

(2) Pro účely vyhodnocování kompenzačního opatření jsou v příloze č. 16 k této vyhlášce stanoveny koeficienty významnosti příspěvku zdroje ke znečištění ovzduší (dále jen „koeficient významnosti“), a to v závislosti na efektivní výšce zdroje.

(3) Kompenzační opatření je uplatněno dostatečným způsobem, pokud je snížení součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti stacionárních nebo mobilních zdrojů, na nichž se realizuje kompenzační opatření, větší nebo rovno součinu změny množství vypouštěné znečišťující látky v tunách za rok a koeficientu významnosti nově umísťovaného stacionárního zdroje nebo mobilních zdrojů na posuzované pozemní komunikaci.

(4) V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.

Stručný postup při vydávání závazných stanovisek či povolení:

A. Zjistíme, zda se na akci nevztahují povinnosti dle zákona č. 100/2001 Sb., tj. posouzení vlivu na životní prostředí. Tzv. EIA se vypracovává k akcím, které jsou v zákoně vyjmenovány. Podrobné informace na příslušném oddělení krajských úřadů nebo na MŽP.

B. Zjistíme, zda se na akci nevztahují povinnosti dle zákona č. 76/2002 Sb., tj. vydání integrovaného povolení. Tzv. IPPC se vypracovává k akcím, které jsou v zákoně vyjmenovány. Podrobné informace na příslušném oddělení krajských úřadů nebo na MŽP.

C. Ve stadiu Dokumentace k umístění stavby je nutno na orgány ochrany ovzduší (Krajské úřady nebo Magistrát hl. m. Prahy) podat žádost o vydání **závazného stanoviska k umístění stavby zdroje znečišťování ovzduší** (ve smyslu § 11, odst. 2), písmeno b) zákona o ovzduší) a to těch zdrojů, které jsou uvedeny v příloze č. 2 zákona.

Je nutné znát kapacitu zařízení, tj. např. projektovanou spotřebu surovin či paliv, příkon či výkon zařízení. K této žádosti je nutno přiložit většinou Rozptylovou studii a vždy Odborný posudek. Bez nich nebudou povolení vydána. Vypracovávají je oprávněné osoby dle zákona o ovzduší, seznam je na www.mzp.cz nebo na příslušných úřadech.

D. Ve stadiu Dokumentace ke stavebnímu povolení je nutno podat na orgány ochrany ovzduší (Krajské úřady nebo Magistrát hl. m. Prahy) žádost o vydání závazného stanoviska ke stavbě zdroje znečišťování ovzduší (ve smyslu § 11, odst. 2), písmeno c) zákona o ovzduší).

K této žádosti je nutno přiložit nový Odborný posudek. Pokud již v prvním stadiu byl zdroj podrobně popsán (včetně konkrétních zařízení, garancí apod.), je možno použít posudek z ÚR.

Pokud se nevede řízení podle zvláštního právního předpisu, podává se až žádost o vydání povolení k provozu!!! Poté se až zde přikládá Odborný posudek (Rozptylová studie – nikoliv, ale rozhodující je názor KU).

E. Po dokončení realizace je třeba požádat vydání povolení k uvedení do provozu (ve smyslu § 11, odst. 2), písmeno d) zákona o ovzduší). Většinou se dokládá, že stavba byla realizována podle projektu, dále může být vyžadována Provozní evidence zdroje, Provozní řád se předkládá jako součást žádosti dle přílohy č. 7 zákona o ovzduší). Nutno počítat s povinností autorizovaného měření emisí do 3 měsíců či v termínu dle povolení.

F. Změna paliva nebo surovin a ostatní změny – jsou prováděny nikoliv samostatně, ale v rámci povolení provozu.

POZOR! Nové předpisy umožňují v případě absence povolení k provozu zastavit či omezit provoz zdroje. A to bez ohledu na to, zda Stavební úřad vydal stavební či jiné povolení.

G. Zdroje neuvedené v příloze č. 2 zákona. Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko k územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

Závazná stanoviska podle § 11 odst. 3 zákona č. 201/2012 Sb.

Zákonodárce vymezil postavení orgánů ochrany ovzduší (KÚ a ORP) vůči postupům podle stavebního zákona rozdílně: v § 11 odst. 3 zákona č. 201/2012 Sb. je kompetence ORP vázaná na tři konkrétní procesní postupy stavebních úřadů, kdežto v § 11 odst. 2 zákona č. 201/2012 Sb. je ta vazba věcná, kdy kompetence KÚ pokrývají v podstatě všechna řízení a postupy podle stavebního zákona.

V ostatních případech (nepokrytých kompetencí z § 11 odst. 3 zákona č. 201/2012 Sb.) je vhodné v rámci vyjádření k projektové dokumentaci "informovat" o stacionárním zdroji (vyjmenovaný, nevyjmenovaný) a o povinnostech provozovatele (v případě vyjmenovaného zdroje povinnosti ve smyslu § 11 odst. 2, u nevyjmenovaných zdrojů na pevná paliva o budoucích povinnostech z § 17 odst. 1 písm. g) a h), včetně termínů jejich plnění z § 41 odst. 15 a 16). *Závěrem je u nevyjmenovaných zdrojů vždy na místě připojit obecnou informaci o tom, že pokud bude následně vedeno územní řízení, stavební řízení nebo řízení o vydání kolaudačního souhlasu, bude nezbytné získat závazné stanovisko ORP* (někdy to stavebník původně zamýšlí jinak a nakonec se mu jeho věc do toho klasického řízení z nějakého důvodu přece jenom dostane).

Procesní právní úprava je zakotvena v § 149 zákona č. 500/2004 Sb.

Závazné stanovisko se vydává buď souhlasné, nebo nesouhlasné. Změnit nebo zrušit ho lze výlučně v rámci přezkumného řízení, v případě závazných stanovisek ORP je k tomu kompetentní nadřízený KÚ. Stavební úřad je obsahem závazného stanoviska vázán, není oprávněn jej jakýmkoliv extenzivním způsobem interpretovat či jinak obsahově měnit.

Poučení je možno formulovat např. takto: *"Proti tomuto závaznému stanovisku se nelze samostatně odvolat. Opravné prostředky lze proti němu uplatnit pouze v režimu § 149 odst. 4 nebo § 149 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů."*

Podmínky závazného stanoviska je zapotřebí formulovat tak, aby byly uskutečnitelné a vymahatelné.

Kontrolu ve smyslu § 17 odst. 1 písm. g) a h) a požadavky z přílohy č. 11 zákona č. 201/2012 Sb., v termínech dřívejších než jsou v přechodných ustanoveních § 41 odst. 15 a 16 – do podmínek souhlasného závazného stanoviska zakotvovat jedinečně v případě velmi pádného důvodu a toto řádně, přezkoumatelným způsobem odůvodnit (nejprve je vhodné uvést účel zákona z § 1 odst. 1, který musí ORP při své činnosti naplňovat, poté konkrétní důvody podmínek – umístění zdroje, vzdálenost od obytné zástavby, reálný potenciál obtěžování, OZKO, BAT atd.). Jinak je příhodné na povinnosti z § 17 odst. 1 písm. g) a h) v odůvodnění závazného stanoviska výslovně upozornit, včetně stanovených termínů plnění.

Podmínky jako: odtah spalin provedený nad střechu objektu, účinná opatření ke snížení prašnosti během stavebních prací a při manipulaci se stavebními materiály apod. lze považovat za vhodné a účelné.

V odůvodnění rovněž uvádět jednoznačnou identifikaci projektové dokumentace a případných dalších podkladů, na jejichž základě bylo předmětné závazné stanovisko vydáno.

Závazné stanovisko k řízení o vydání kolaudačního souhlasu není podkladem pro správní rozhodnutí, nejedná se tedy o závazné stanovisko podle § 149 zákona č. 500/2004 Sb., byť je toto jako "závazné stanovisko" označováno, svým charakterem ve skutečnosti představuje vyjádření dotčeného správního

orgánu podle části čtvrté zákona č. 500/2004 Sb. (§ 154 a následující). V tomto "závazném stanovisku" se neuvádí podmínky, ani poučení o opravných prostředcích. Při jeho případných opravách nebo rušení se postupuje podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb.

Hlavním, principiálním „oříškem“ je, ve kterých všech případech mají ORP závazná stanoviska vydávat.

Nesporné je to u všech zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., které všichni dosud podle zákona č. 86/2002 Sb. za stacionární zdroje považovali, a to včetně spalovacích zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 10 kW (rozuměj: o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 300 kW).

Otázku, jestli podřazovat i ostatní stavební práce pod definici stacionárního zdroje z § 2 písm. e) zákona č. 201/2012 Sb., resp. kde je hranice mezi tím, že daná stavební činnost zdrojem je nebo už naopak není, zodpoví jedině až výklad OOO MŽP. Prašnost u bouracích prací, řezání zámkové dlažby apod. nesporně je.

Nejčastější problémy:

- V projektu nejsou všechny technologie (Lapoly, ČOV, záložní zdroje, odmašťování na mycích stolech a mnoho dalších).
- V projektech chybí garance emisních limitů. Nepostačí tvrzení, že je budou plnit, je nutno spočítat emise a limity např. bilancí nebo měřeními na srovnatelné technologii.
- Chybí mnoho z uvedených náležitostí.

KAPITOLA IV.2.6. POVINNOSTI PROVOZOVATELŮ ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ, PROVOZNÍ A TECHNOLOGICKÁ KÁZEŇ, NÁVODY A PROVOZNÍ ŘÁDY VÝROBCŮ ČI DODAVATELŮ. ODSTRAŇOVÁNÍ NEBEZPEČNÝCH STAVŮ OHROŽUJÍCÍCH KVALITU OVZDUŠÍ, OPATŘENÍ K PŘEDCHÁZENÍ HAVÁRIÍ APOD..

Povinnosti zdrojů jsou zejména v zákoně č. 201/2012 Sb., a v prováděcích předpisech.

Základní povinnosti a shrnutí:

Povinnosti zdrojů jsou zejména v zákoně č. 201/2012 Sb. (§ 17) a v prováděcích předpisech (vyhláška č. 415/2012 Sb.).

- Povinnosti stanovené všem zdrojům vyjmenovaným i nevyjmenovaným (§ 17, odst. 1).
 - Tyto povinnosti se nevztahují na provozovatele stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost.
- Povinnosti stanovené zdrojům vyjmenovaným (§ 17, odst. 3).
 - Tyto povinnosti stanovené v odstavci 3 se nevztahují na provozovatele chovu hospodářských zvířat, s výjimkou povinnosti provozovat zdroj v souladu s povolením.

Paragrafové znění a detaily povinností:

§ 17, odst. 1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, **v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy a výrobcem,**

b) dodržovat emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu a přípustnou tmavost kouře podle § 4,

c) spalovat ve stacionárním zdroji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určena výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu,

d) předkládat příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší,

e) umožnit osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona,

f) provést kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5,

g) provozovat spalovací stacionární zdroj **na pevná paliva** o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, v souladu s minimálními požadavky uvedenými **v příloze č. 11 k tomuto zákonu,**

h) provádět jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen "odborně způsobilá osoba"), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený

odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem.

(2) Povinnost uvedená v odstavci 1 písm. e) se nevztahuje na provozovatele stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost.

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,

b) zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1,

c) vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾; provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 3 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu,

d) odvádět znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší komínem nebo výduchem, pokud v povolení provozu není uvedeno jinak; výška, ve které dochází ke znečišťování, musí být vypočtena tak, aby provozem tohoto zdroje nedošlo k překročení imisního limitu uvedeného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu; to neplatí v případě, kdy se postupuje podle § 11 odst. 5,

e) bezodkladně odstraňovat v provozu stacionárního zdroje nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší,

f) nejpozději do 24 hodin podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění,

g) v souladu s provozním řádem bezodkladně omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě jeho odchylky od normálního provozu v důsledku technické závady, při které nemohou být dodrženy podmínky provozu a kterou není možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; u spalovacích stacionárních zdrojů nesmí během 12 měsíců tato doba kumulativně překročit 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšší úrovni znečištění, než kterou by způsobil jeho další provoz nebo pokud by v důsledku přerušení dodávek tepelné energie bylo ohroženo lidské zdraví; ustanovení jiných právních předpisů tímto nejsou dotčena¹⁴⁾; provozovatel je povinen informovat krajský úřad a inspekci o této technické závadě nejpozději do 48 hodin od jejího vzniku,

h) předložit inspekci protokol o jednorázovém měření emisí podle § 6 odst. 4 nebo 5 do 90 dnů od data provedení tohoto měření,

i) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 5 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu,

j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro kontinuální měření emisí, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(4) Povinnosti stanovené v odstavci 3 se nevztahují na provozovatele chovu hospodářských zvířat, s výjimkou povinnosti uvedené v odstavci 3 písm. a).

(5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky.

(6) Provozovatel stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, je kromě povinností uvedených v odstavcích 1 a 3 dále povinen

a) v případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu, a to pokud možno před jeho vyložení, a tyto vzorky uchovávat po dobu nejméně 1 měsíce po spálení odpadu; tato povinnost se nevztahuje na infekční odpad ze zdravotnické a veterinární péče uzavřený v ochranných obalech,

b) zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

c) oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

KAPITOLA IV.2.7. ZJIŠŤOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ. MĚŘENÍ EMISÍ NA VŠECH VÝSTUPECH DO OVZDUŠÍ, STANOVENÍ EMISE VÝPOČTEM (BALANCE, KOMBINACE MĚŘENÍ A BALANCE, EMISNÍ FAKTORY).

Zákon 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a jeho prováděcí předpisy změnil praxi v ochraně ovzduší.

Základní povinnosti a shrnutí:

Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel (§ 6, odst. 1):

- u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop,
- pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu (u znečišťující látky, pro niž má stanovenou pouze technickou podmínku provozu),
- pokud je tak výslovně stanoveno v povolení provozu (u znečišťující látky, pro niž má stanovenou pouze technickou podmínku provozu),
- u stacionárního zdroje a znečišťujících látek uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečišťování měřením (§ 6, odst. 2)

- V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování, nebo v případě vybraných stacionárních zdrojů vnášejících do ovzduší těkavé organické látky uvedených v prováděcím právním předpisu, rozhodne krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet.
- Výpočet namísto měření se použije také v případě záložních zdrojů energie (pod 300 hodin provozu).
- Výpočet - v případě stacionárních zdrojů, u kterých tak s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a na možnost ovlivnění výsledných emisí stanoví prováděcí právní předpis.

Další ustanovení:

- Měření se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám ve složení odpadních plynů vnášených do ovzduší, nebo v jiném místě, které je přesně definováno obsahem referenčního kyslíku.
- Dochází-li u stacionárního zdroje ke znečišťování prostřednictvím více komínů nebo výdechů, zjišťuje se úroveň znečišťování na každém z nich, pokud není v povolení provozu stanoveno jinak.
- Úroveň znečišťování se zjišťuje jednorázovým měřením emisí v intervalech stanovených prováděcím právním předpisem nebo kontinuálním měřením emisí.
- Kontinuálním měřením emisí se zjišťují emise znečišťujících látek a provozní parametry uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu.
- Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření zajistí provozovatel jednorázovým měřením emisí provedeným autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. a) jednou za kalendářní rok.
- Každé 3 kalendářní roky provozovatel zajistí kalibraci kontinuálního měření emisí.
- **Provozovatel musí měření emisí oznámit inspekci nejméně 5 pracovních dní před provedením tohoto měření** (Autorizovaná osoba by neměla provést autorizované měření (ani vystavit protokol), pokud nebylo měření 5 pracovních dní předem ohlášeno ČIŽP).

- Kontinuální měření i pro jednotlivé kotle o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším (i když celkový příkon nepřekročí 100 MW) – viz část B přílohy č. 4 zákona
- Ruší se periodické jednorázové měření emisí znečišťujících látek uvedených v části A přílohy č. 4 zákona (těžké kovy a dioxiny).
- Zrušením některých emisních limitů odpadne povinnost provádět měření emisí daných znečišťujících látek tam, kde to není podstatné nebo je regulováno jinak.
- U spalovacích zdrojů na pevná paliva 1-5 MW se četnost jednorázového měření emisí zvyšuje na 1x za rok.
- U spalovacích zdrojů na plynná a kapalná paliva do 5 MW bude četnost jednorázového měření emisí 1x za 3 roky, také v případě pevných paliv 0,3-1 MW.
- **Pokud stanoví KÚ specifický emisní limit nad rámec právních předpisů, stanoví v povolení rovněž požadavky na zjišťování emisí.**
- U spalovacího stacionárního zdroje, u něhož nelze z důvodů uvedených v § 3 odst. 7 emisní vyhlášky splnit v intervalu stanovené četnosti měření emisí ohlašovací lhůtu 5 pracovních dní před autorizovaným měřením, se měření provede vždy při první příležitosti, kdy bude možné tuto podmínku splnit (*aby se záložní zdroje nenajížděly jen kvůli měření*)
- Obdobně jako je tomu doposud v ČR u spaloven odpadů, zavádí se od 1.1.2016 validace naměřených hodnot u kontinuálního měření emisí u všech stacionárních zdrojů (*důvodem je výrazné zprísňení emisních limitů od roku 2016; u spalovacích zdrojů využívajících přechodné režimy podle zákona se validace uplatní až po jejich skončení*)

VYHLÁŠKA č. 415/2012 Sb.

Intervaly jednorázového měření (§ 3, odst. 1 vyhlášky, k § 6 odst. 9 zákona)

- Jednorázové měření emisí se provádí po
 - prvním uvedení stacionárního zdroje do provozu,
 - každé **změně** paliva, suroviny nebo tepelně zpracovávaného odpadu **v povolení provozu**, nebo
 - každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí,
 - a to nejpozději do 3 měsíců od vzniku některé z těchto skutečností nebo ve lhůtě stanovené v povolení provozu.
- Kromě výše uvedených měření se dále provádí jednorázové měření emisí v následujících intervalech (§ 3, odst. 2):
 - Jedenkrát za kalendářní rok u stacionárních zdrojů neuvedených dále,
 - Jedenkrát za 3 kalendářní roky,
 - Dvakrát za kalendářní rok, nebo se
 - Namísto měření emisí znečišťujících látek se pro zjištění úrovně znečišťování použije výpočet.
 - **Konkrétní četnost je nutno zjistit přímo ve vyhlášce pro konkrétní zdroj (dle příslušného kódu).**
- Opakovaná měření se neprovádí u stacionárních zdrojů vyjmenovaných v části A přílohy č. 4 zákona pro znečišťující látky tam uvedené (s výjimkou Hg a sl. Hg u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících uhlí (§ 3, odst. 6)).

- Pokud nemá stacionární zdroj pro určitou znečišťující látku stanoven specifický emisní limit v této vyhlášce, ale pouze v povolení provozu, stanoví krajský úřad podle § 12 odst. 4 zákona v povolení provozu rovněž způsob, podmínky a intervaly jednorázového měření emisí této znečišťující látky. Při stanovení četnosti měření se přihlédne k době a způsobu provozování stacionárního zdroje a jeho vlivu na kvalitu ovzduší (§ 3, odst. 6).
- Od měření emisí těkavých organických látek lze upustit a emise zjišťovat výpočtem u stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5, pokud nepoužívají technologii ke snižování emisí těchto látek (§ 3, odst. 8).

Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem (§ 12 vyhlášky, k § 6 odst. 9 zákona)

- Výpočet za účelem zjištění emisí se provádí jednou za kalendářní rok jedním z těchto způsobů:
 - Bilancí technologického procesu (rozdíl mezi hmotností znečišťující látky do procesu vstupující a hmotností znečišťující látky z procesu vystupující jinými cestami než emisí do vnějšího ovzduší)
 - jako součin emisního faktoru a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na stacionárním zdroji v požadovaném časovém úseku (faktory dle Věstníku Ministerstva životního prostředí), nebo
 - jako součin měrné výrobní emise a příslušné vztažné veličiny (pokud nelze použít výše uvedené způsoby **a je tak stanoveno v povolení provozu.**
 - U stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5 se hmotnostní bilance pro těkavé organické látky provádí podle části IV přílohy č. 5.

Přechodná ustanovení (§ 28 vyhlášky)

- U stacionárních zdrojů, u nichž na základě § 3 nově vzniká nebo se zvyšuje četnost jednorázového měření emisí na měření jedenkrát ročně, se první měření provede nejpozději do 31. prosince 2013.
- U stacionárních zdrojů, u nichž bylo v roce 2012 provedeno jednorázové měření emisí podle dosavadní právní úpravy, se toto měření započítává do četnosti měření podle požadavků stanovených v této vyhlášce.

Paragrafové znění a detaily povinností:

§ 6 Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování

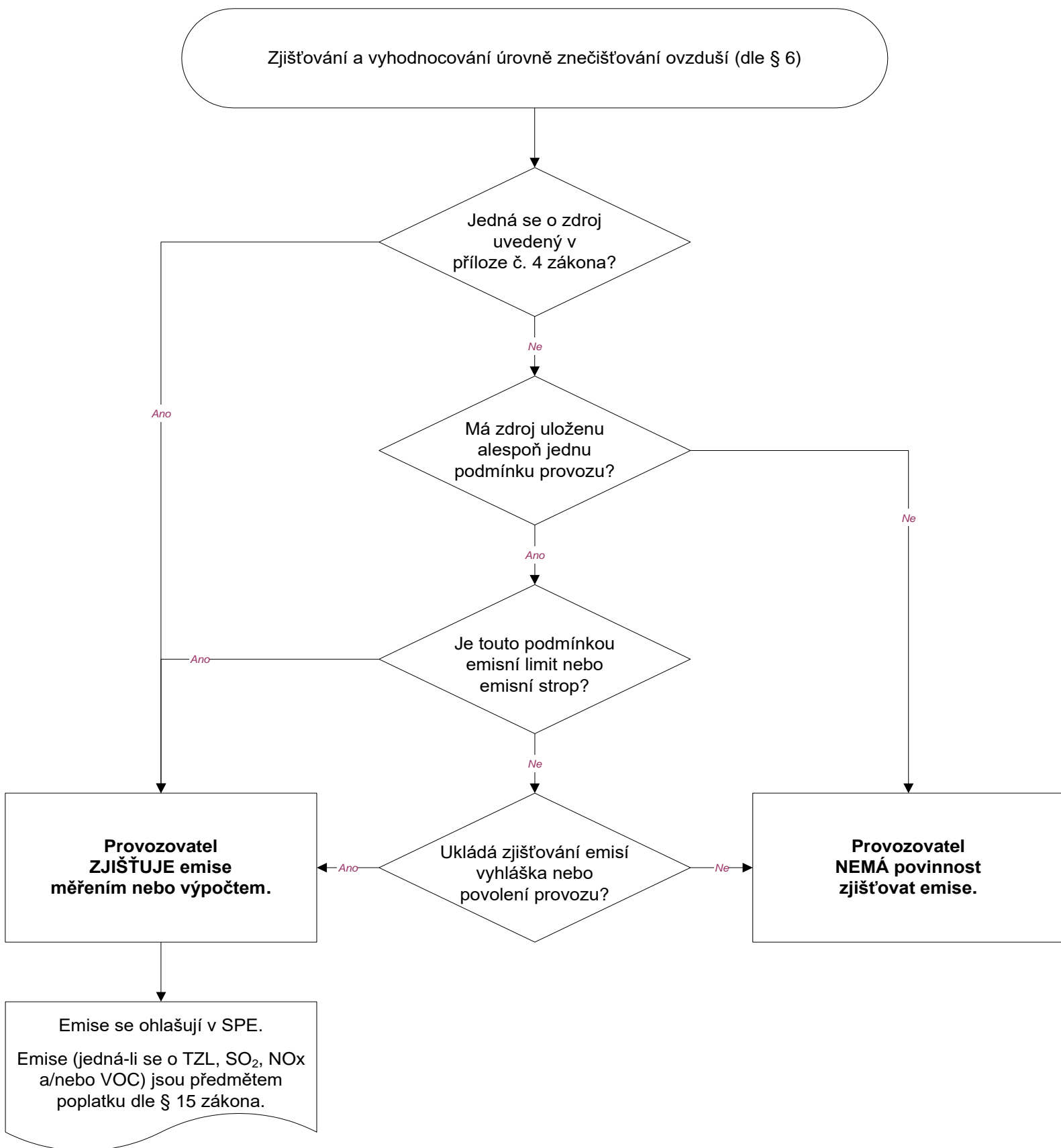
Odst. 1) Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel

a) u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop, anebo, pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu

nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenou pouze technickou podmínku provozu, a

b) u stacionárního zdroje a znečišťujících látek uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

Zjišťování a vyhodnocování úrovně znečišťování ovzduší (podle § 6)

(2) Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečišťování měřením. V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování, **nebo v případě vybraných stacionárních zdrojů vnášejících do ovzduší těkavé organické látky uvedených v prováděcím právním předpisu, rozhodne krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet. Výpočet namísto měření se použije také v případě záložních zdrojů energie podle odstavce 8 a v případě stacionárních zdrojů, u kterých tak s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a na možnost ovlivnění výsledných emisí stanoví prováděcí právní předpis.**

(3) Měření se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám ve složení odpadních plynů vnášených do ovzduší, nebo v jiném místě, které je přesně definováno obsahem referenčního kyslíku. **Dochází-li u stacionárního zdroje ke znečišťování prostřednictvím více komínů nebo výdechů, zjišťuje se úroveň znečišťování na každém z nich, pokud není v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) stanoveno jinak.**

(4) Úroveň znečišťování se zjišťuje jednorázovým měřením emisí v intervalech stanovených prováděcím právním předpisem nebo kontinuálním měřením emisí. Jednorázové měření emisí zajišťuje provozovatel prostřednictvím autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm. a). Kontinuální měření emisí provádí provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(5) Kontinuálním měřením emisí se zjišťují emise znečišťujících látek a provozní parametry uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření zajistí provozovatel jednorázovým měřením emisí provedeným autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. a) jednou za kalendářní rok. Každé 3 kalendářní roky provozovatel zajistí kalibraci kontinuálního měření emisí.

(6) Česká inspekce životního prostředí (dále jen "inspekce") při výkonu kontroly provádí měření emisí za účelem ověření plnění emisních limitů a zjištění úrovně znečišťování. Protokol o tomto měření zasílá inspekce bez zbytečného odkladu na vědomí příslušnému krajskému úřadu. Tímto měřením emisí prováděným inspekcí není dotčena povinnost provozovatele zjišťovat úroveň znečišťování podle odstavce 1 a ověřovat správnost výsledků podle odstavce 5.

(7) **Za jednorázové měření emisí podle odstavců 4 a 5 se považuje pouze takové měření, kterému předchází oznámení inspekci učiněné provozovatelem nejméně 5 pracovních dní před provedením tohoto měření.** Pokud dojde ke změně nebo zrušení termínu plánovaného měření z předem předvídatelných důvodů, musí tuto skutečnost provozovatel inspekci oznámit nejméně 1 pracovní den před původně plánovaným termínem.

(8) Provozovatel stacionárního zdroje označeného kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu **nezjišťuje úroveň znečišťování u tohoto zdroje měřením, slouží-li tento zdroj jako záložní zdroj energie, a jeho provozní hodiny, stanovené způsobem podle prováděcího právního předpisu, v daném kalendářním roce nepřekročí 300 hodin.** To neplatí v případě, kdy uplatněním postupu podle § 4 odst. 7 nebo 8 vzniká celkový jmenovitý tepelný příkon 50 MW a vyšší.

(9) Ministerstvo vyhláškou stanoví stacionární zdroje, u kterých se s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a možnost ovlivnění výsledných emisí použije výpočet namísto měření, způsob, podmínky a intervaly zjišťování úrovně znečišťování, rozsah, způsob a podmínky zaznamenávání, ověřování, vyhodnocení a uchovávání výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob stanovení počtu provozních hodin.

VEHLÁŠKA č. 415/2012 Sb., ze dne 21. listopadu 2012, o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší

§ 1 Předmět úpravy

Tato vyhláška zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a stanovuje

a) intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měření a výpočtem, způsob vyhodnocení výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob zjišťování a vyhodnocení plnění tmavosti kouře,

§ 3 Intervaly jednorázového měření (K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Jednorázové měření emisí se provádí po

- a) prvním uvedením stacionárního zdroje do provozu,
- b) každé změně paliva, suroviny nebo tepelně zpracovávaného odpadu v povolení provozu, nebo
- c) každém zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí,

a to nejpozději do 3 měsíců od vzniku některé z těchto skutečností nebo ve lhůtě stanovené v povolení provozu.

(2) Kromě měření podle odstavce 1 se dále provádí jednorázové měření emisí v následujících intervalech:

a) jedenkrát za kalendářní rok u stacionárních zdrojů neuvedených v písmenech b) a c),

b) jedenkrát za 3 kalendářní roky

1. u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu **od 1 MW do 5 MW** spalujících **plynná nebo kapalná paliva** a u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu **od 0,3 MW do 1 MW spalujících pevná paliva,**

2. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 1.1., 1.2., 1.3. a 1.4. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–15 t/rok,

(POZN. KZ – polygrafické zdroje uvedeného rozmezí)

3. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodech 4.1., 4.2. a 7. S projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–5 t/rok,

(POZN. KZ – aplikace nátěrových hmot, nátěry dřevěných povrchů a impregnace dřeva - uvedeného rozmezí)

4. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 4.3. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,5–2 t/rok, bodu 9. s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel v rozmezí 0,6–20 t/rok a bodu 4.4.,

(POZN. KZ – 4.3. přestříkávání vozidel v rozmezí 0,5–2 t/rok, 4.4. nanášení práškových NH a 9. Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic 0,6-20 t)

5. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 2.2.1., 3.8.1., 4.1.1., 6.6. a 6.13.,

POZN. KZ:

- 2.2.1. Třídění a jiná studená úprava uhlí,

- 3.8.1. Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s projektovaným objemem lázně do 30 m³ včetně (vyjma oplachu), **procesy bez použití lázní**,
- kapitola 4.1.1. Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice (z části Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žárovzdorných jílovců a zpracování produktů odsíření),
- 6.6. Průmyslové zpracování dřeva o projektované roční spotřebě materiálu větší než 150 m³ včetně
- 6.13. Krematoria

6. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1. a 5.2.1., pokud je zdroj vybaven zařízením ke snižování emisí,

POZN. KZ:

Slévárny železných kovů (slitin železa) – kap. 3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravářská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Výroba nebo tavení neželezných kovů – kap. 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona). Včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravářských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

5.2.1. Výroba chloru

7. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 3.4.2. s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW do 5 MW včetně a bodu 3.5.2. s projektovaným tepelným výkonem od 0,3 MW do 5 MW včetně,

POZN. KZ:

3.4.2. Kovárny - ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem od 1 MW včetně (kód 4.5. přílohy č. 2 k zákonu)

3.5.2. Žihací a sušící pece (kód 4.6.2. přílohy č. 2 k zákonu)

8. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.2.,

POZN. KZ:

4.2.2. Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování o projektované kapacitě tavení nižší než 150 t/rok včetně (kód 5.3. dle přílohy č. 2 zákona)

9. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.4.,

POZN. KZ:

4.2.4. Zpracování a zušlechťování skla (tavení z polotovarů nebo střepů, výroba bižuterie, aj.) (kód 5.5. dle přílohy č. 2 zákona)

10. u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou vyšší než 50 tun hotových výrobků,

POZN. KZ:

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

Nebo

11. u stacionárních zdrojů, u nichž je stanovená úroveň znečišťování dosahována úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, pokud je současně v povolení provozu stanovena povinnost kontinuálního měření a zaznamenávání jednoho nebo více provozních parametrů určujících úroveň znečišťování; tato četnost měření se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším a na stacionární zdroje tepelně zpracovávající odpad,

c) dvakrát za kalendářní rok

1. u stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad v případě těžkých kovů, polychlorovaných dibenzodioxinů (dále jen „PCDD“) a polychlorovaných dibenzofuranů (dále jen „PCDF“); během prvních 12 měsíců provozu se provedou 4 měření po každých 3 měsících provozu stacionárního zdroje,

2. u spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším.

(3) Jednorázové měření emisí podle odstavce 2 se provádí v případech uvedených

a) v písmenu a) nejdříve po uplynutí 6 měsíců od data předchozího jednorázového měření,

b) v písmenu b) nejdříve po uplynutí 18 měsíců od data předchozího jednorázového měření,

c) v písmenu c) nejdříve po uplynutí 3 měsíců od data předchozího jednorázového měření.

(4) Jednorázové měření podle odstavce 2 se neprovádí u stacionárních zdrojů vyjmenovaných v části A přílohy č. 4 zákona pro znečišťující látky tam uvedené; to neplatí v případě měření emisí rtuti a jejích sloučenin u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících uhlí, které se provádí jedenkrát za kalendářní rok.

(5) Namísto měření emisí znečišťujících látek podle odstavce 2 se pro zjištění úrovně znečišťování použije výpočet

a) u spalovacích stacionárních zdrojů spalujících plynná a/nebo kapalná paliva do celkového jmenovitého tepelného příkonu 1 MW,

b) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 5 v části II bodu 3.,

POZN. KZ: 3. Chemické čištění (kód 9.7. přílohy č. 2 k zákonu)

c) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 1.3., 2.1., 3.8.3., 3.8.4. a 6.15.,

POZN. KZ:

1.3. Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemin) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně(kód 2.5. přílohy č. 2 k zákonu)

2.1. Rozmrazovny s přímým procesním ohřevem (kód 3.2. přílohy č. 2 k zákonu)

3.8.3. Obrábění kovů (brusírny a obrobny) a plastů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je vyšší než 100 kW (kód 4.13. dle přílohy č. 2 zákona)

3.8.4. Svařování kovových materiálů, jejichž celkový projektovaný elektrický příkon je roven nebo vyšší 1000 kVA (kód 4.14. dle přílohy č. 2 zákona)

6.15. Regenerace a aktivace katalyzátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě (kód 7.17. dle přílohy č. 2 zákona)

d) u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodech 3.5.1., 3.7.1., 5.2.1., pokud tyto zdroje nejsou vybaveny zařízením ke snižování emisí, u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 8 v části II bodu 4.2.5. s roční projektovanou kapacitou do 50 tun hotových výrobků včetně.

POZN. KZ:

Slévárny železných kovů (slitin železa) – kap. 3.5.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. přílohy č. 2 k zákonu). Včetně ostatních technologických uzlů, jako jsou úpravárenská zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovací operace.

Výroba nebo tavení neželezných kovů – kap. 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.8.1. dle přílohy č. 2 zákona). Včetně ostatních technologických uzlů, jako úpravárenských zařízení, výroby forem a jader, odlévání, čištění odlitků, dokončovacích operací apod.

5.2.1. Výroba chloru

4.2.5. Chemické leštění skla (kód 5.6. dle přílohy č. 2 zákona)

(6) Pokud nemá stanoví krajský úřad podle § 12 odst. 4 zákona v povolení provozu rovněž stacionární zdroj pro určitou znečišťující látku stanoven specifický emisní limit v této vyhlášce, ale pouze v povolení provozu, způsob, podmínky a intervaly jednorázového měření emisí této znečišťující látky. Při stanovení četnosti měření se přihlédne k době a způsobu provozování stacionárního zdroje a jeho vlivu na kvalitu ovzduší.

(7) U spalovacího stacionárního zdroje, u něhož nelze s ohledem na jeho funkci v přenosové soustavě nebo soustavě zásobování tepelnou energií a s ohledem na způsob jeho provozování dodržet podmínky pro provedení jednorázového měření emisí stanovené v § 6 odst. 7 zákona v intervalu stanoveném v odstavci 2, se jednorázové měření emisí provede vždy při první příležitosti, kdy bude možné tyto podmínky splnit.

(8) Od měření emisí těkavých organických látek podle odstavce 2 lze na základě rozhodnutí krajského úřadu podle § 6 odst. 2 zákona upustit a emise zjišťovat výpočtem u stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5, pokud nepoužívají technologii ke snižování emisí těchto látek.

§ 12 Způsob zjišťování úrovně znečišťování výpočtem (K § 6 odst. 9 zákona)

(1) Výpočet za účelem zjištění emisí se provádí jednou za kalendářní rok jedním z těchto způsobů

a) bilancí technologického procesu jako rozdílu mezi hmotností znečišťující látky do procesu vstupující a hmotností znečišťující látky z procesu vystupující jinými cestami než emisí do vnějšího ovzduší (dále jen „hmotnostní bilance“),

b) jako součin emisního faktoru uvedeného pro odpovídající skupinu stacionárních zdrojů ve Věstníku Ministerstva životního prostředí a počtu jednotek příslušné vztažné veličiny na stacionárním zdroji v požadovaném časovém úseku, nebo

c) jako součin měrné výrobní emise a příslušné vztažné veličiny, pokud nelze použít způsob podle písmene a) nebo b) a je tak stanoveno v povolení provozu.

(2) U stacionárních zdrojů uvedených v části II přílohy č. 5 se hmotnostní bilance pro těkavé organické látky provádí podle části IV přílohy č. 5.

Přechodná ustanovení

§ 28

(1) U stacionárních zdrojů, u nichž na základě § 3 nově vzniká nebo se zvyšuje četnost jednorázového měření emisí na měření jedenkrát ročně, se první měření provede nejpozději do 31. prosince 2013.

(2) U stacionárních zdrojů, u nichž bylo v roce 2012 provedeno jednorázové měření emisí podle dosavadní právní úpravy, se toto měření započítává do četnosti měření podle požadavků stanovených v této vyhlášce.

(3) U metod a postupů pro měření emisí uvedených pod body 11. a 12. v části II přílohy č. 1 je akreditace vyžadována od 1. září 2013.

Praktické zkušenosti

Je důležité rozlišit pojmy **měření emisí a zjišťování emisí.**

Pojem měření emisí je definován.

Zjišťování emisí je možné pomocí kombinace bilance a měření. Je totiž nutné rozdílem všech vstupů a výstupů výduchy stanovit fugitivní emisi a zjistit další údaje, nutné pro stanovení celkové emise.

Při stanovování rozsahu měření je nutné nejprve velmi pečlivě stanovit všechny výstupy do ovzduší z jednotlivých zdrojů. Po podrobné obhlídce je vhodné vytvořit náčrtek areálu s vyznačením veškerých výstupů do ovzduší. Výstupy tvoří výduchy, komíny, ventilátory a jejich vyústění, někdy jen okna a dveře.

– Kravíny

Kombinace lokálního odsávání a přirozeného větrání měření znesnadňuje. Měření zemědělských zdrojů se ale již neprovádí.

– Lakovny (prášková lakovna)

Velmi často nemají výduchy a emise jde přes pracovní prostředí spolu s jinými zdroji. Obtížně definovatelné měření.

– Lokální odtahy x VZT pracovního prostředí

Kromě lokálních odtahů je třeba počítat s tím, že emise unikají i odtahy pracovního prostředí. Jde ale o řízení výduchy s povinností emise měřit. Problém nastává v případě, kdy je v jedné hale více zdrojů.

Je několik důvodů, proč potřebujeme stanovit emise, hlavními jsou:

- schopnost zdroje splnit platné emisní limity a podmínky provozu, stanovit, zda provozovatel nepřekračuje dané parametry, případně o kolik a stanovit cestu k nápravě,
- je-li to možné, využít výsledky ke stanovení celkových emisí a tím i výše poplatku za znečišťování ovzduší,
- stanovení množství a koncentrace škodliviny v čase jako podklad pro návrh opatření,
- kalibrace měřicích aparatur, ověřování jejich funkce,
- speciální aplikace.

A je rovněž několik možností, jak se těchto údajů dobrat (měření, bilance, faktory).

Přesné a spolehlivé měření autorizovanou skupinou.

Přes určitá praktická omezení je základním způsobem stanovení druhu a množství emitovaných škodlivin. **Odborně zadané, pečlivě a přesně provedené a bez chyb vyhodnocené měření na**

kotelně či technologii, jejichž chod je přesně znám a zaznamenán je bezpochyby nejspolehlivější metodou, jak stanovit emise jak kvalitativně tak i kvantitativně. Tyto zdánlivě jednoduché podmínky však skrývají mnoho úskalí a v praxi mnoha skupin je toto utopií - velmi často je nejméně jedna podmínka nesplněna. A důsledné splnění těchto požadavků by mohlo znamenat nesmyslně vysoké náklady či nesmyslně zdlouhavé měření. A nyní již k jednotlivých etapám:

a) Zadání a příprava měření. Je nutné si uvědomit, že v této fázi se často rozhoduje o relativně velké částce a tedy je nutno věnovat přípravě odpovídající pozornost. V první řadě vědět, co vlastně od měření očekáváme, stanovit rozsah měření, počet měřených výstupů, měřené škodliviny, dobu měření a zda jde o orientační měření pro interní potřebu, nebo zda chceme měření podrobné na veškerých výstupech do ovzduší. Velmi důležité je stanovení správné metodiky odběru vzorku a měření.

V této fázi je nutné spolupracovat s orgánem, který pak bude měření kontrolovat a vyhodnocovat, ve většině případů to bude ČIŽP OOO a orgány Krajských úřadů. Pokud je měření včas projednáno, snižuje se možnost neuznání protokolu. Inspektoři Vás upozorní na to, co Vám nemusí být jasné (kolik škodlivin měřit, zda přesné kvantitativní i kvalitativní rozboru látkového množství apod.). K dispozici je velké množství protokolů a na základě zkušeností inspekce se můžete vyvarovat chyb, provedených jinde. Vždy je nutné konzultovat atypickou technologii či případnou nemožnost měřit podle norem či vyhlášek. Stanovit, kolik výdechů se bude měřit (nyní všechny), provozovatelé často uvažují jen hlavní výdech a zapomínají na drobná odsávání či pracovní prostředí. Pokud používáte nějaký přípravek, je vhodné znát jeho složení a odhadnout tak dopředu škodliviny i koncentrace, znalost složení je možné využít i pro bilanci.

Zvláštní pozornost je nutné věnovat stavu technologie (seřízení chodu, regulace spalování, díram v potrubí, úklidu apod.), dále kapacitě zařízení a výkonu, při jakém měřit. Jinak se chová kotel při 100% výkonu, 50% či provozu v teplé rezervě. Je znám případ, kdy kupolová pec sice emisní limity splnila, ale nevyrobila ani 10 % své plánované kapacity. Tiskárny zase tisknou jakoby náhodou potiskem 5 - 10 % plochy s takřka nulovou spotřebou barvy či jako náhodou nepoužívají alkoholové vlhčení nebo lakování povrchu syntetickým lakem. V udírně se udí jeden výrobek jen jemně na vůni a nikoliv ten, u kterého je uzení do hloubky. O lakované ploše, intenzitě práce v lakovně či "náhodných" svačinách lakýrníků by každý z nás mohl vyprávět velmi dlouho. Zde vidím i nedostatek ze strany kontrolních orgánů, vlivem pracovního zatížení nemohou při nejlepší vůli být u všech měření a tedy důkladně sledovat chod technologie, "hlídat" provozovatele a dodržování podmínek měření.

Doporučuji rovněž toto prokonzultovat s kompetentním orgánem, aby jste nebyli překvapeni neuznáním protokolu. Vždy stanovit přesný výkon aparátu při měření.

Věnovat velkou pozornost výběru měřicí skupiny. Některá skupina nemusí vždy stačit na náročnou technologii, nebo nemusí vlastnit odpovídající přístroj. Rozsah měření je dán v autorizaci k měření a nelze jej porušovat. Skupiny jsou povinny Vám na požádání ukázat příručku jakosti, kde se většinu potřebných informací dočtete. Skupina, provádějící odběr uhlovodíků pouze na trubičky nemůže postihnout např. okamžitý průběh emisí při extrakci suroviny, jenže právě okamžitá koncentrace byla požadována pro stanovení přesných minutových emisí a možnosti seřízení technologie. Z 30-ti minut unikaly emise pouze asi v průběhu 7-mi minut a po tomto zjištění bylo možno technologii seřídit a vést ji se sníženou emisí.

Pokud je měření prováděno jako podklad pro návrh technického řešení snížení emisí, je nutno konzultovat s dodavatelem budoucí technologie, co je nutné ověřit měřením jako podklady. I zde např. trubičkami či vaky nepostihnutečná krátkodobá vysoká koncentrace může způsobit problémy s účinností zařízení (místní přehřátí u katalytického spalování, dosažení mezí výbušnosti, otrávení náplně biofiltru apod.).

Zdánlivě nepodstatnou maličkostí je dostatečné množství výroby (cca na 6 a více hodin). Je nutno počítat s délkou měření a zajistit výrobu tak, aby bylo měřeno a vyráběno současně. Zástupci měřicích skupin se velmi často setkávají s tím, že po příjezdu na místo, nebo hůře v průběhu měření je konstatováno, že "není co dělat".

Velmi opomíjenou povinností je rozsah měření periodických, šaržovitých či přerušovaných technologií.

Zde bych rád zdůraznil nejčastější chyby této etapy:

- Skupina neposkytne (a provozovatel ji nevyžaduje) příručku jakosti.
- Provozovatel si neověří oprávnění skupiny. Prošlé oprávnění či oprávnění na něco jiného.
- Vybavení skupiny neodpovídá příručce jakosti a zdroji.
- Provozovatel si objedná „levnou“ skupinu, která má ovšem jen elektrochemický převodník a měří se technologie, na které se tyto tzv. „kufrý“ používat nesmějí (tavící agregáty, kalici pece apod.).
- Termín a rozsah měření provozovatel nenahlásí nejpozději 5 pracovních dnů předem na ČÍŽP. Měření pak nebude uznáno.

b) Průběh měření. Obecně za něj odpovídá měřicí skupina a provozovatel nemá možnost je ovlivnit. Zde je tedy zodpovědnost skupiny v tom, že musí odvést práci přesně podle zákonů, předpisů, příručky jakosti a smlouvy. Skupina by měla být dobře seznámena s technologií a s cílem měření. Provozovatel by měl být seznámen s metodikou měření, ale při vlastním měření je jeho přítomnost u měřicí aparatury nevhodná. Zodpovědnost za výsledky nese měřicí skupina a provozovatel obdrží protokol po vyhodnocení a výpočtech. Znalost průběžných hodnot někdy způsobuje emoce a stalo se, že vedení podniku na základě průběhu první půlhodiny "upravilo" výrobu (snížením teploty a zatížení stroje) tak, aby byl limit splněn a první interval označilo za chybu skupiny. Toto je naprosto nepřijatelné. Jiné je to přirozeně, pokud je měření prováděno pro interní potřebu provozovatele.

Měřicí skupina musí znát a sledovat technologii a její provoz tak, aby znala veškeré informace o chodu stroje v době měření.

Provozovatel by rovněž měl zajistit to, aby např. Ferda Vonásek nenatíral zárubně u dveří a oken tiskárny acetonovou barvou přesně v době měření nebo dokonce, že vzduchotechnika na provoz byla v době měření nejprve myta benzínem a poté natírána barvou (reálné situace z mé praxe). Převržený sud s barvou rovněž způsobil překročení rozsahu přístroje.

Rovněž doporučuji vedení, aby si "hlídalo" obsluhu, protože příplatky za prostředí vedou velmi často k situaci, kdy při měření (většinou pracovního prostředí, při měření na výduchu pracovního prostředí, ale běžně u jakéhokoliv měření) obsluha vylije nádobu s barvou či ředidlem, zvedne teplotu nebo místo ekologického čističe použije těkavé rozpouštědlo či provede cokoli, o čem si myslí, že jim zachová příplatky (mnoho případů z praxe).

Nejčastější prohřešky:

- Prošlé kalibrační plyny.
- Měření provedené bez kalibrace na místě. Skupina tvrdí, že ji provedla ráno před odjezdem. Nelze uznat.
- Nedodržení doby měření.
- Nedostatek pracovníků na měření, jeden pracovník nemůže zvládnout např. vynesení těžkého přístroje sám, měření spalovny sám nebo stihnout vše za dobu, které je uváděna v cestovním příkaze.
- Skupina upozorní provozovatele, že překračuje limity a měření se buď zruší, nebo zatluče nebo prohlásí za zkušební.
- Aparatura není v pořádku (provozovatel to ale nemůže poznat). Může to ale poznat z kalibrace, při podezření chtít opakovanou kalibraci. Jde o Vaše peníze a o Vaše výsledky, dobrá skupina se bránit nebude.
- Nefunguje otop odběrových tras či sondy a to je velmi závažné porušení pravidel. U nejmenované lakovny se stalo, že z hadice tekly organické látky.

c) Vypracování protokolu a interpretace výsledků. Protokol vypracovává měřicí skupina a pokud bylo měření správně provedeno, je výsledkem velké množství informací. Individuální emisní faktory je možno stanovit jako emisi na spálené palivo, vložený vstup, na vyrobenou produkci či jen prostou emisi za časovou jednotku. K nejcennějším výsledkům patří grafický záznam průběhu emisí v čase. Vše nutno dohodnout předem a to nejlépe ve spolupráci s ČÍŽP (viz. výše uvedená osnova zpracování výsledků měření.).

Správně vypracovaný protokol z kvalitně připraveného a provedeného měření pak lze použít jako základ výpočtu poplatků, doložení splnění emisních limitů, podklad pro imisní hodnocení, podklad pro návrh opatření a další.

Vyhodnocování protokolu dále zahrnuje dobrou znalost posuzovaného zdroje. Vždy doporučuji s protokolem požadovat i provozní evidenci, ze které vyplyne, jaké výduchy měřeny byly a jaké ne. Dále používané suroviny a technologie. Zde se často zjistí, že měření posoudilo jen malou část emisí.

Nejčastější prohřešky a nedostatky protokolů:

- Nedostatečný technický popis měřeného zařízení. Mnohdy není jasné, co se měří a k čemu ta technologie vlastně je. Označení kotlů, linek či strojů v protokolech v rozporu se skutečností a např. Provozní evidencí (nebo jejím souhrnem).
- Není uváděno, při jakých podmínkách bylo měření vykonáno, jaký byl výkon zařízení, spotřeba surovin. Uvede se „běžný provoz“. Upozorňuji, že schopnost plnění emisních limitů se prokazuje pro maximální provoz či celou výkonovou škálu.
- Špatné vztažné podmínky, hlavně u technologií.
- Velmi časté jsou chyby vzniklé kopírováním starších protokolů či protokolů jiných zdrojů.
- Chyby v řádech či záměna m^3 za m^2 apod.
- Uvádění výsledků na 4 desetinná místa, i když je chyba měření řádově v %.
- Nepřehledné protokoly sice neporušují zákon, ale co si myslet o úrovni skupiny, která má grafické zpracování na velmi nízké úrovni. Když „odfláklí“ protokol, proč by měli dobře pracovat při měření.
- Nula u koncentrace je sice v ekologii velmi cenným výsledkem, ale u kotelen se CO vždy vyskytuje, jen ho třeba málo citlivý přístroj nezachytí.

Některé poznámky k situaci:

- Za mnohé emise je zodpovědná nezkušená či nezodpovědná obsluha.
- Velmi častou příčinou překročení emisních limitů je neseřížená technologie.
- Některé obsluhy při autorizovaném měření nesmyslně „šturmuji“ a to až neuvěřitelně. Setkal jsem se dokonce se situací, kdy si provozovatel z pobočného závodu „půjčil“ druhého lakýrníka a nanášeli duo. Emisní limity samozřejmě překročeny, protože ta lakovna byla projektována na drobné opravy.
- Při definovaných poruchách či haváriích mohou po určitou dobu být emisní limity překročeny.
- Změří se jen něco, provozovatel často zapomene na mnoho zdrojů či na mnoho výstupů.
- Provozovatel nezná emise a neví, že se mu při výrobě uvolňují, myslí si, že když má "ekologický" výrobek, tak tam nic není. Častý omyl zejména pro nové typy odmašťovacích přípravků. I ty totiž obsahují uhlovodíky, je jich sice méně a nejsou chlorované, ale i tak může být emise z jednoho středního komorového odmašťovacího stroje až 1 kg/hod. Při 1 směně to bude ale více než 2 t emise VOC/rok.
- Provozovatel si neověří autorizaci skupiny a ta ji nemá od kompetentního orgánu. Měření je pak provedeno v rozporu s předpisy a většinou nekvalitně a nepřesně.
- Měřicí skupina má prošlou autorizaci.
- Provozovatel měření neohlásí a neprojedná jeho rozsah.
- Některé skupiny či někteří provozovatelé rádi uvádějí jen průměrnou hodnotu za 6 hodin a zapomínají na půlhodinové intervaly.
- Nevýhody měření jsou znatelné převážně pro provoz diskontinuální, s parametry proměnnými ve velkém intervalu, s různými provozními režimy či různými surovinami ve vsázce. Zde legislativa předpokládá prodloužení měření.

- Většina protokolů neobsahuje korekce na intenzitu práce. Vrcholem bylo, když jsem při kontrole zjistil, že linka stojí, ale na střeše se vesele měřilo dále a ještě si pracovníci pochvalovali jak nízké jsou emise.
- Mnoho měření je prováděno při nájezdu na parametry, případně při odstavování a tyto emise se započtou do průměru. Pokud se měří tyto neustálené (přechodové) stavy, je nutno měření prodloužit a průměrovat ustálený chod. Náběh a odstavení pak vyhodnocovat zvlášť.
- Setkal jsem se i s tím, že jsou určité hodnoty vyloučeny a nejsou do výpočtu zařazeny. To je sice možné, ale pouze s komentářem, který sdělí proč se tak děje.

Kotelny

Byla proměřena kotelná, která nebyla 2 roky seřízená. Emise byly překročeny, jde o jednu z nejčastějších chyb při zadávání měření, provozovatel zajistí měření, ale technologii či kotelnu neseřídí a většinou dojde k přesahování hodnot limitů.

Bylo provedeno seřízení technologie s přístrojem s elektrochemickými senzory. Ty sice najdou jakési minimum, ale měření není nikdy není přesné tak jako s přístroji používajícími optické metody.

Kotelna byla změřena elektrochemickým převodníkem a to 3 x 15 minut. Samozřejmě si pracovník skupiny "vybral" ten interval, kdy byly nízké. Ovšem další měření bylo prováděno kvalitním přístrojem na principu optického vyhodnocení. A to se provádí po dobu 6 hodin nepřetržitě. Emise z některých zařízení totiž oscilují (např. u automatické regulace) a pak je otázka náhody, kdy se interval měření převodníkem zahájí.

U kotel se projevuje i další obrovská chyba ve vyhodnocení měření. Představme si fiktivní kotel, který pracuje se spotřebou paliva 30 - 300 m³ ZP. Měření proběhlo při spotřebě 150 m³. Výsledek byl uveden:

koncentrace CO	hmotnostní tok
(mg/m ³)	(g/hod)
58	87

Provozovatel pak slepě vynásobil hmotnostní tok provozními hodinami za rok, tj. 2500. Výsledkem byla emise 217.5 kg CO, která byla uznána pro výpočet emisí pro poplatky. Zdánlivě bylo vše v pořádku a jde o obvyklý postup.

Ovšem roční spotřeba paliva u této kotelny činila 750 000 m³, protože kotel byl vytěžován naplno. A pokud z protokolu stanovíme emise na 1 m³ ZP a vynásobíme ji roční spotřebou zemního plynu, dostaneme výsledek 0.58 x 750 000 = 435 kg. Emise tedy byla dvakrát vyšší. A přitom stačilo do protokolu jednoduše tento faktor uvést. Mnoho skupin to dodnes nedělá a zkreslování výsledků je značné.

Opačný efekt je, pokud by skutečná roční spotřeba byla pouze 75000 m³ a není to někdy nic neobvyklého. Pak je emise jen 43.5 kg.

Emise z kotlů na 1 m³ ZP nejsou sice plně konstantní pro všechny výkony, ale chyba nemusí být velká. **Používání emisního faktoru emise v kg/hodinu je u kotel naprosto nevhodné a souhrnné emise za rok se z něj přesně stanovit nedají**, o čemž jsem Vás snad přesvědčil. A pokud ne, proveďte si tento výpočet u kotle BK 6, který obvykle běží na plný výkon, ale měřen byl na minimu svého výkonu (aby se ušetřilo, protože v době měření nebyl odběr) a tedy na cca 1 tunu. Emise, udávané provozovatelem jsou **6x nižší, než skutečné**. Upozorňuji Vás, že tento případ není fiktivní.

Správnější by bylo proměřit celou výkonovou škálu a stanovit emisní faktor na palivo pro různé výkony. Sestavením závislosti emise na výkonu a stanovením průměrného ročního využití výkonu kotle (spotřeby paliva) pak dostaneme přesný výsledek.

Měření provede na starém hořáku a za dva týdny jej vymění za nový. Zde je velmi vhodné s měřením počkat.

Kotelna na ZP, poplatky vyjdou poloviční oproti faktorům ze zákona, jde o častý a logický jev. Faktor "za celou republiku" nikdy nepostihne správně každou kotelnu. Jsou zde velmi kvalitní hořáky a kotle, jinde však starší aparáty s nekvalitní regulací a ještě horší obsluhou. Měření toto rozliší.

Kotelna na tuhá paliva

Kotel byl najet před měřením, v kotli je např. 500 kg uhlí. Za 6 hodin měření bylo přiloženo dalších 2000 kg. Při ukončení bylo v kotli 100 kg (končil provoz). Většina skupin vztáhne celkovou emisi na 2000 kg, protože to je hodnota, která byla do kotle přiložena během měření. Ale spáleno bylo 2400 kg uhlí. A to je chyba 20 %. Prostým chybným přístupem.

Technologie

Nová legislativa upřednostňuje měření emisí. Protože ale první měření má být provedeno při maximálním výkonu, nepůjde jednoduše stanovit emisi škodlivin za rok. Toto se projeví právě u zdrojů s proměnnou intenzitou práce, jako tiskárny, lakovny a laminovny. U laminoven k tomu navíc přistupuje ta skutečnost, že vstupní VOC polymerují a stanovit účinnost na některých odlučovačích je velmi problematické. Měření účinnosti odlučovače sice není standardně předepsáno, ale je naprosto nutné účinnost znát pro bilanci.

I pro mnohé technologie je nepřesné vyjadřovat emise emisním faktorem kg/hod. Zde je chyba obrovská a to až stovky procent. Většina technologií totiž není v čase provozována při konstantním zatížení a tak emise logicky kolísají. Je vždy velmi zajímavé vyhodnocovat kontinuální grafický záznam, emise takřka nikdy nejsou konstantní, ale kolísají a to spíše nahodile.

Lakovny

Například v lakovně se při měření nanášely NH na plechy 1x1 m s malým prostřikem. Spotřeba NH byla za jednu hodinu 15 kg, emise cca 7.5 kg organického uhlíku za 1 hod.

Druhý den ovšem byly NH nanášeny jiným pracovníkem (učeň) na menší členité výrobky a spotřeba byla 5 kg NH/hod a emise cca 2.5 kg uhlíku za hod.

Pokud by poplatky byly počítány z hodinové emise, výsledkem by bylo zkreslení a to závažné.

Řešením není ani vztáhnout emisi na surovinu, protože v lakovnách se používají suroviny s obsahem těkavého podílu od 0.5 do i 90 %.

Na 1 m² nanášené plochy lze emise vztahovat, pokud je jednou barvou nanášeno ve stejné silné vrstvě. To ale takřka nikdy neplatí.

Podobné chyby se dopustíme i pro emise tuhých látek z lakoven, prostřiky se pohybují ve velmi širokém rozmezí. Kvalitní filtry v lakovnách propouští relativně stálou koncentraci při různých vstupech, starší lakovny se záchytem na dřevitou vlnu však nikoliv.

Obrovské chyby se mimo uvedeného dopouští i ten, kdo pro poplatkovou agendu použije měření FID technologií, pokud jsou limitovány VOC jako celek. Dejme tomu, že v lakovně jsou používány NH s převládajícím obsahem xylenu. Ten obsahuje 0.906 kg organického uhlíku v 1 kg. Pokud tedy skupina stanoví úlet 1 kg org. uhlíku, ve skutečnosti uniklo 1.104 kg organické látky.

Chyba v poplatcích je tedy přes 10 %!!! Ovšem v lakovně jsou používány i suroviny na bázi acetonu (0.621 kg C/kg acetonu) či ethanolu (0.429 kg C/kg).

Pokud je u lihových barev měřením stanovena emise 1 kg organického C a je použita pro stanovení poplatků, skutečná emise je 2.331 kg, to je již chyba obrovská.

Další chyba je, pokud trvá měření 6 hodin, ale vytěkání a sušení je delší. Skupina ovšem klidně emisní faktor na barvu či plochu vyjádří pouze z emisí po dobu měření a z naměřeného stavu. To, že emise jsou vyšší pak nikoho nezajímá. Chyby opět jdou do desítek %. U jednoho protokolu byla uvedena emise 18 g org. C/ m², skutečná 105 g/m². Tady se ale již nelze ubránit dojmu, že jde o úmysl.

Další omezující faktory:

Je nutné přístroje kalibrovat, což se ale děje pro jednu látku (metan, propan, pentan apod.) a tak měření je již metodou zatíženo chybou. Nátěrové hmoty jsou směsí mnoha komponent a odezva měřicích přístrojů je pro každou látku jiná a to **až např. jen 5 % skutečného obsahu**. Praxe ukazuje, že pro měření např. FID metody "neplatí" zákon zachování hmoty, protože výsledky jsou nižší, než hmotnost prokazatelně použité suroviny.

Měření je navíc závislé od intenzity stříkání, použitým technickým vybavením, stříkaným výrobku i na tom, jak se lakýrník "vyspí".

Většina lakoven má více výduchů, často i od odsávání pracovního prostředí.

Emise jsou při skladování barev, přípravě barev na pracovní konzistenci a dále při mytí štětců a technologie, regenerace odpadů je rovněž významným příspěvkem k emisím.

Všechny tyto vlivy se sčítají. **Proměřit správně lakovnu je velmi obtížný úkol. Pro lakovny se měření emisí organických látek jako metoda stanovení poplatků nehodí, jednoznačně je správnější bilance. Tento závěr platí i pro tiskárny, odmašťovny a všude tam, kde se pracuje s organickými látkami bez změny chemickou reakcí.** Skupiny uvádějí přesnost výsledků měření v jednotkách procent, ve skutečnosti jsou ale emise odlišné o desítky či stovky %. Ale skupiny na toto v protokolech buď neupozorní, nebo to udělají větou "Výsledky odpovídají pouze situaci v lakovně při měření".

Často se stane, že emise z měření se liší řádově od bilance. V tomto případě se bude stav ověřovat a závisí případ od případu, jak bude rozhodnuto.

Lakovna se spotřebou barev 10 t a ředidel 8 t přiznává roční úlet 2 t škodliviny a to na základě měření. Po kontrole bylo zjištěno, že byl měřen jeden stříkací box a žádná sušárna, vypalovací box a výstup z pracovního prostředí. Štětce byly myty na dvoře. Evidentní špatně provedené či zadané měření.

V jiné lakovně se používá 42 druhů a typů barev a to od nitro po vodou ředitelné. Měření pro všech 42 druhů při nanášení a sušení by představovalo nejméně 84 šesti hodinových měření uhlovodíků, 84 měření tuhých aerosolů.

Další lakovna sice používá jen dva typy barvy, ale protože jde o starou a členitou lakovnu s namáčecí linkou, stříkací linkou a několika boxy na drobné díly o různých parametrech a velikostech a navíc je členitá i budova, napočítal jsem okolo 40-ti různých výduchů. Opět je měření velmi nákladné a je nutné jej dobře připravit.

Pokud se provede měření při chodu stroje, ale po práci se stroj čistí a to např. benzínem či acetonem, toto by mělo být měřením pokryto. Emisní limit platí po celou dobu práce. Emisní limit na 1 m² pak musí zahrnout všechny emise, včetně ostatních operací a manipulací.

Při měření lakovny byl na odsávání v provozu jen jeden stroj z osmi. Pomocí faktoru na kg barvy bylo možno stanovit poplatky, ale emisní limity se musí hodnotit pro všechny stroje v chodu (při maximálním možném provozu). Součtová metoda často selhává. Obráceně, pokud je měření

provedeno při chodu všech strojů, nelze výsledky vztahovat na celý rok, protože normálně jde jeden či dva.

Stejný případ např. pro dvacet brusek v brusírně, při měření jich šlo 12. Měření bylo vyhodnoceno jako emise za hodinu. To je chyba, protože počet používaných brusek je samozřejmě různý. Obecně je stupeň zatížení či využití stroje velkým nedostatkem většiny měření.

Před měřením provozovatel neuklidil např. v tiskárně či lakovně zbytky surovin a odpadů a ty svým odparem zvyšují emise. Je až zarážející, jak rychle se z malé, neuzavřené plechovky odpařují ředidla. Vliv průvanu je značný, na některých technologiích může průvan strhnout i několik kg hodinově (reálný stav při měření na jedné výrobní jednotce malotonážní chemie).

Odmašťování

Perchlorový čistící nebo odmašťovací stroj, vyskladněno 22 t, výpočet po měření 5 t. Rovněž zde je měření nesprávně provedeno nebo zadáno.

V jiné odmašťovně bylo měření provedeno při práci na nesmírně členitém výrobku s obrovskou plochou a vynásobením provozních hodin došlo k výpočtu emise 20 tun za rok. Ze skladu však bylo vydáno pouze 5 tun. Opět evidentní chyba. Členitý výrobek vynášel odmašťovadlo daleko více než např. tyčový materiál.

Častá chyba je u měření lázní, kdy se suroviny používají při různých teplotách. Skupiny nerespektují vliv teploty a teploty lázní nezaznamenávají.

Laminovny

U laminoven jsou velmi často používány biofiltry či jiné odlučovače. Jejich účinnost je proměnná se zatížením a měřit ji při maximálním výkonu je velmi zavádějící.

Skupina si neuvědomí, že dochází k chemické reakci a tedy je emise silně závislá na podmínkách aplikace (teplota, množství katalyzátoru, poměry reakčních činidel, poměr vytěkácí plochy ku objemu a mnoho dalších).

Čerpací stanice pohonných hmot (už se autorizovaně neměří)

U ČSPH byla proměřena emise při výdeji PHM do reálného automobilu. Byl stanoven jakýsi emisní faktor úletu. Skupina si neuvědomila, že vlastně neměří tu ČS, jejíž provozovatel si zaplatil, ale tu, kde tankoval řidič před tím. Navíc automobil stál na slunci a málokdo si uvědomí, že v nádrži může být teplota 40 a více °C. Koncentrace a tedy emise je ale závislá na tenzi par a ta na teplotě.

Obráceně zase byla při stáčení měřena cisterna, která stála v noci na mraze. Teplota PHM byla okolo 4°C a při stáčení do podzemních nádrží, kde je cca 16 °C, došlo dokonce zpočátku k prisávání vzduchu.

U ČSPH bylo změřeno stáčení PHM i výdej (do kalibrované a PHM propláchnuté nádrže). Tyto emise však nejsou jediné, další emise unikají při dýchání nádrží. Je ale velmi obtížné je změřit.

U ČSPH bylo na pojistce konstatováno, že emise neunikají. Ovšem po otevření měrné šachty bylo konstatováno, že chybí krytka na potrubí. Páry si samozřejmě najdou cestu nejmenšího odporu.

U ČSPH byla změřena emise od pistolí při výdeji 3 l PHM. Skupina si neuvědomila, že funkce zpětného odvodu není pro prvních několik litrů na plných parametrech, protože odsávání má určité zpoždění. Měřit je nutné nejméně 20 l.

Zemědělství (už se autorizovaně neměří)

Vzduchotechnika byla funkční jen částečně, měla by běžet ve smyslu kolaudace. Neměly by se vypínat neměřené ventilátory, protože pak jsou porušeny vzduchotechnické poměry v hale.

Rozbitá okna a otevřené dveře zvyšují emise.

Proměřen byl jeden výdech ze 60 a tento výsledek se udává pro 10 hal.

Emise v létě a v zimě se velmi liší, skupina provedla měření při teplotě okolo 10°C, v létě je ale teplota daleko vyšší.

Vždy je nutný přepočít na zvíře, bez něj nemá měření smysl, ale zvířata nejsou stejně těžká, existuje ale tzv. dobytčí jednotka.

Častá námitka je, že emisní faktory, používané pro zemědělství jsou vysoké. Je nutné si uvědomit, že to nejsou jen emise z přímého chovu, ale i emise z ostatních zdrojů v areálu při chovu hospodářských zvířat (hromady, pastva, manipulace apod.). Používané emisní faktory toto respektují, ale skupiny vydávají jedno číslo ve výsledku za konečnou emisi. Pro zajímavost, emise z haly ustájení jsou asi jedna třetina celkových emisí amoniaku.

Rovněž pasoucí se kráva jen velmi těžko svolí k měření emisí, o plemenném býkovi o hmotnosti 750 kg ani nemluvě. Zde je metoda stanovení emisí měřením nepřesná či nemožná, případně postihne pouze jeden stav a nikoliv další. Řešením je kombinace měření a bilancí, či dalších metod. Emise ze zemědělských podniků byly nově ošetřeny v platné legislativě a je nutno vypracovat Zásady správné zemědělské praxe.

Technologie

Endo či exo atmosféra v kalárně, měření provedeno dle předpisů, žádný jiný způsob není znám či není přesný.

Výroba skleněných frit, každá šarže je jiná, používají se různé vstupy i teploty, měření každé vsázky je nereálné, nutno rozsah měření upravit a "vybrat" určitý reprezentativní vzorek či představitele emisně "nejhorší" výroby.

KAPITOLA IV.2.8. PROVOZNÍ EVIDENCE ZDROJŮ ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ

Všichni provozovatelé vyjmenovaných zdrojů jsou povinni vypracovat a vést tzv. Provozní evidenci zdrojů znečišťování ovzduší, každoročně podávat souhrn Provozní evidence (SPE) prostřednictvím ISPOP (včetně agendy IRZ a E-PRTR).

Zákon o ovzduší - § 17, odst. 3, písm. c)

vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾; **provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 3 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu,**

Přechodná ustanovení - § 28

Odst. 4) Údaje souhrnné provozní evidence podle přílohy č. 11 k této vyhlášce se ohlašují poprvé za rok 2013. Údaje souhrnné provozní evidence za rok 2012 se ohlašují podle dosavadní právní úpravy, a to do 31. března 2013.

Blokové schéma je vlastně grafické znázornění provozní evidence podle nové vyhlášky. Evidence zachovává uvedenou posloupnost a podle schématu může být velmi dobře zavedena.

Provozní evidence je povinná pro všechny vyjmenované zdroje znečištění ovzduší, výjimku tvoří pouze zemědělské zdroje (chovy hospodářských zvířat). Provozní evidence se vede samostatně pro každý jednotlivý zdroj znečišťování.

Rozsah přináší nová vyhláška.

Povinnosti lze shrnout zhruba následovně:

Denně - vhodné zavést stručné a přehledné tabulky, do kterých obsluha či mistr zaznamená proměnné údaje. Lze využít existující provozní záznamy. Z praxe víme, že telefonování ekologovi jednou za den či za směnu může selhat. Je-li nemocen nebo nepřítomen, evidence se nevede, což je porušení předpisů. A když závod nemá ekologa, není komu volat. Tabulky pak denně, týdně či nejvýše jednou měsíčně zaslat tomu, kdo zpracovává evidenci (ekolog, mistr, vedoucí apod.). Důraz však musí být kladen na pracovníky přímo ve výrobě. Ideální je rovněž, při větších zdrojích, počítačové zpracování.

Měsíčně – doporučuji vypracovat souhrny proměnných údajů

Ročně - do 31.3. vypracovat roční souhrny (SPE) a zaslat na příslušný orgán.

Při změnách stálých údajů - zaregistrovat tyto do provozní evidence

Uchovávat jak měsíční souhrny, tak i roční přehledy a to po dobu 3 let.

Nejčastější omyly, chyby a zanedbání povinností provozovateli.

- Evidenci využít jako přílohu pro výpočet poplatků, avšak nezapomínejte na výpočet částky a způsob, jakým jste k němu dospěli. Přiložte měření či citujte literaturu.

- Je-li za jedním plotem v areálu více subjektů, vedou evidenci zvlášť.

- Velcí provozovatelé samozřejmě mohou vést několik knih evidence, např. po divizích, ale vždy by měla existovat kniha či složka, které zajistí jejich provázanost.

- Zdroj v pronájmu – rozhodující je, kdo zdroj fakticky provozuje. Nájemce se nesmí vymlouvat na majitele a majitel na nájemce a oba na Ferdu z Kotěhůlek. Předpisy jasně hovoří o provozovateli a tedy většinou jde o nájemce. Může být smluvně určeno jinak.

- Provozovatelé nedokáží stanovit, co je havárie. Předpisy ji nedefinují moc jasně, a v praxi je to dost nejasné.
- Ne každá porucha je havárie a měla by být nahlášena, ale závady by měly být vždy zaznamenány a to i kvůli případným stížnostem a kontrolám.
- Dojde ke změně stálých údajů, majitele apod., ale evidence se nemění. Nový majitel se o ni nezajímá, vymění se obsluha. Evidence je zavedena, ale časem se přestane vést. Zejména při fluktuaci zaměstnanců je toto častým jevem.
- Po odchodu ekologa se na to zapomene. Případně při snižování stavů je ekolog první "na ráně".
- Provozovatelé podceňují stížnosti a havárie, převládá názor nic nehlásit a nějak to dopadne.
- Provozovatelé vycházejí z předpokladu, že "zatím o nás neví", tak to radši nebudeme ani dělat ani zasílat. Jde o dočasnou výhodu. Poplatky i pokuty lze napočítat za více let nazpátek a pokuty jsou dost citelné. Pokud se ukáže úmysl, například pokud byl některým z orgánů upozorněn při povolovacím řízení, takovémuto "serioznímu" provozovateli bude kontrolní orgán věnovat jistě adekvátní pozornost.
- Vedoucí nekontrolují obsluhu, pouze tak měsíc až dva po kontrole a dále nic.
- Častý "argument" zní "Ekolog tady není a já to nemám" evidence musí být kdykoliv dostupná na zdroji.

Často jsou nabízeny počítačové programy, který slouží evidenci. Je nutné však je aplikovat na daný zdroj a **přemýšlet u toho!** Při vhodném použití považují počítač za vynikající nástroj evidence.

Postup při hlášení havárie zdroje:

Zákon o ovzduší - § 17, odst. 3, písm. f)

Nejpozději do 24 hodin podat zprávu **krajskému úřadu a inspekci** o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění.

Jednotlivé údaje provozní evidence lze vést i samostatně v rámci provozní dokumentace, jako jsou např. operační listy, provozní deníky, záznamy v řídicím systému apod. Za součást provozní evidence jsou považovány protokoly z jednorázových měření emisí, protokoly z vyhodnocení a ověření kontinuálních měření emisí a doklady o kalibraci měřicích přístrojů.

Příloha č. 10 k vyhlášce č. 415/2012 Sb.

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍ EVIDENCE

1.1. Identifikace provozovatele a provozovny Stálé údaje

Údaje o provozovateli

Identifikační číslo provozovatele (IČ), bylo-li přiděleno, obchodní firma, sídlo a statutární zástupce nebo jméno, příjmení a adresa místa trvalého pobytu.

Údaje o provozovně

Identifikační číslo provozovny (IČP), bylo-li přiděleno, název, počet stacionárních zdrojů v provozovně, adresa provozovny, kód územně technické jednotky, odpovědná osoba.

1.2. Údaje o stacionárním zdroji

Stálé údaje

Pořadové (příp. také evidenční) číslo každého stacionárního zdroje v rámci provozovny, název stacionárního zdroje dle provozního řádu nebo povolení k provozu nebo technické dokumentace, typ stacionárního zdroje, zařazení stacionárního zdroje podle zákona, výrobce, datum uvedení do provozu, směnnost, denní, týdenní a roční rytmus, jmenovitý tepelný výkon a příkon, projektovaná kapacita spalovny odpadu nebo výroby, účinnost spalovacího stacionárního zdroje podle výrobce, druh

topeniště, instalovaný elektrický výkon, druh výrobku, měrná jednotka množství výrobku, pořadová příp. evidenční čísla technologií ke snižování emisí a komínů nebo výduchů do nichž je stacionární zdroj zaústěn.

Proměnné údaje

Provozní hodiny (rok, měsíc, den), využití kapacity v %, množství vyrobené elektrické energie a množství vyrobeného tepla, včetně podílu množství tepla dodaného do veřejné sítě dálkového vytápění ve formě páry či horké vody, množství výrobku.

1.3. Údaje o palivech, surovinách nebo odpadech

Proměnné údaje

Druh a spotřeba paliv, suroviny, tepelně zpracovávaného odpadu (den*, měsíc rok), výhřevnost paliva, hmotnostní toky jednotlivých druhů nebezpečných odpadů, jejich spalné teplo a obsah znečišťujících látek v nebezpečných odpadech (zejména polychlorovaných bifenylů, pentachlorofenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů), doklady o výsledcích analýz provedených podle § 17 odst. 2.

*) neplatí pro spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 5 MW a nižším, spalující výhradně zemní plyn

1.4. Údaje o technologiích ke snižování emisí

Stálé údaje

Evidenční čísla a druh a počet technologií ke snižování emisí, výrobce, datum uvedení do provozu, odlučované znečišťující látky, garantovaná účinnost technologie ke snižování emisí případně účinnost odpovídající garantované výstupní koncentraci.

Proměnné údaje

Provozní doba (pokud je odlišná od provozních hodin stacionárního zdroje), provozní účinnost (je-li sledována), objemový tok odpadního plynu, **provozní parametr stanovený v provozním řádu dokladující plnění emisního limitu.**

1.5. Údaje o komínech a výduších

Stálé údaje

Pořadové, případně také evidenční číslo komínu nebo jiného výduchu, výška komínu od paty komínu, výška výduchu, převýšení ústí komínu nebo jiného výduchu nad okolním terénem, průřez v koruně komínu, zeměpisné souřadnice paty komínu nebo výduchu, materiál a tepelně-izolační vlastnosti komínu, vypouštěné znečišťující látky.

Proměnné údaje

Průměrná teplota a rychlost plynů protékajících komínem nebo výduchem z technologie ke snižování emisí v místě měření emisí, v případě vypouštění emisí chladicí věží obsah vodní páry v odpadním plynu v %, časový režim vypouštění emisí z komína, výduchu nebo výpusti a provozní hodiny komína (výduchu nebo výpusti, pokud jsou odlišné od provozních hodin stacionárního zdroje).

1.6. Údaje o emisích

Stálé údaje

Seznam znečišťujících látek, které má stacionární zdroj povinnost zjišťovat, na které látky se vztahuje jednorázové a na které kontinuální měření emisí.

Proměnné údaje

Naměřená koncentrace znečišťující látky při referenčních podmínkách, hmotnostní tok znečišťující látky, vypočtená nebo odvozená měrná výrobní emise, emisní faktor použitý pro výpočet množství emisí, datum jednorázového měření emisí, datum ověření správnosti údajů kontinuálního měření, datum kalibrace systému kontinuálního měření, roční hmotnostní bilance těkavých organických látek u

stacionárních zdrojů, ve kterých dochází k používání organických rozpouštědel, s výjimkou činnosti nanášení práškových plastů uvedené v části II bodu 4.4. přílohy č. 5.

KAPITOLA IV.2.9. PROVOZNÍ ŘÁD (DŘÍVE SOUBOR TPP A TOO), ZPRACOVÁVAJÍ PROVOZOVATELÉ VŠECH ZDROJŮ, OZNAČENÝCH VE SLOUPCI C PŘÍLOHY Č. 2 K ZÁKONU O OVZDUŠÍ.

Důležitou povinností je vypracování Provozního řádu. **Povinnost je uložena zákonem a prováděcí předpisy ji rozvíjejí a přesně vymezují.**

Příloha č. 2 Vyjmenované stacionární zdroje

Vysvětlivky k tabulce:

Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)

Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou (kromě ostatních):

- provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.

§ 17 Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v **souladu s povolením provozu,**

e) bezodkladně odstraňovat v provozu stacionárního zdroje nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší,

f) nejpozději do 24 hodin podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění,

g) v souladu s provozním řádem bezodkladně omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě jeho odchylky od normálního provozu v důsledku technické závady, při které nemohou být dodrženy podmínky provozu a kterou není možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; u spalovacích stacionárních zdrojů nesmí během 12 měsíců tato doba kumulativně překročit 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšší úrovni znečištění, než kterou by způsobil jeho další provoz nebo pokud by v důsledku přerušení dodávek tepelné energie bylo ohroženo lidské zdraví; ustanovení jiných právních předpisů tímto nejsou dotčena¹⁴⁾; provozovatel je povinen informovat krajský úřad a inspekci o této technické závadě nejpozději do 48 hodin od jejího vzniku,

NÁLEŽITOSTI PROVOZNÍHO ŘÁDU

1. Identifikace stacionárního zdroje (stacionárních zdrojů) a provozovny, ve které je stacionární zdroj umístěn, provozovatele, případně majitele stacionárního zdroje.
2. Podrobný popis stacionárního zdroje a dále popis technologií ke snižování emisí a jejich funkce. Číslování stacionárního zdroje je shodné s provozní evidencí stacionárního zdroje a v jednoznačné návaznosti na platné provozní a technologické předpisy provozovatele.
3. Údaj o funkci spalovacího stacionárního zdroje v přenosové soustavě nebo v soustavě zásobování tepelnou energií a údaj o tom, zda se jedná o záložní zdroj energie.
4. Vstupy do technologie - zpracovávané suroviny, paliva a odpady tepelně zpracovávané ve stacionárním zdroji.
5. Popis technologických operací prováděných ve stacionárních zdrojích se vstupními surovinami a s palivy, mechanismus reakcí včetně známých vedlejších reakcí, způsoby řízení a kontroly prováděných operací (detailní podmínky zpracování surovin a podmínky spalování paliv, podmínky provozu technologií ke snižování emisí nebo dalších operací sloužících ke snižování emisí).*)
6. Výstupy z technologie - znečišťující látky a jejich vlastnosti, množství a způsob zacházení s nimi, místa výstupu znečišťujících látek ze stacionárního zdroje do vnějšího ovzduší.
7. Popis zařízení pro kontinuální měření emisí (pokud je instalováno) a popis měřicího místa, včetně postupu sledování provozu stacionárního zdroje a stanovení emisí pro případ výpadku kontinuálního měření emisí (např. sledováním teploty, tlaku, obsahu kyslíku, viskozity, pH). V případě stacionárního zdroje, u něž je emisní limit dosahován úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím technologie ke snižování emisí, popis provozního parametru a jeho číselné vyjádření, dokladující plnění emisního limitu, způsob jeho měření včetně způsobu a frekvence kalibrace měřidla (v souladu s příslušnými technickými normami, jsou-li k dispozici) a popis způsobu nepřetržitého zaznamenávání naměřených hodnot.
8. Popis měřicího místa pro jednorázové měření emisí.
9. Druh, odhadované množství a vlastnosti znečišťujících látek, u kterých může dojít, v případě poruchy nebo havárie stacionárního zdroje nebo jeho části, k vyšším emisím než při obvyklém provozu.
10. Vymezení stavů uvádění stacionárního zdroje do provozu a jeho odstavování.
11. Aktuální spojení**) na příslušný orgán ochrany ovzduší, způsob podávání hlášení o havárii nebo poruše orgánům ochrany ovzduší a veřejnosti, odpovědné osoby a způsob interního předávání informací o poruchách a haváriích.
12. Způsob předcházení haváriím a poruchám; opatření, která jsou nebo budou provozovatelem přijata ke zmírnění důsledků havárií a poruch a uvedení postupů provozovatele při zmáhání havárií a odstraňování poruch včetně režimů omezování nebo zastavování provozu stacionárního zdroje.***) U stacionárních zdrojů tepelně zpracovávajících odpad nejvýše přípustné doby pro jakékoli technicky nezamezitelné odstávky, poruchy nebo závady technologického zařízení sloužícího ke snižování emisí nebo měřicích přístrojů, během kterých může koncentrace znečišťujících látek překročit stanovené hodnoty emisních limitů.
13. Způsob zajištění spolehlivosti a řádné funkce kontinuálního měřicího systému při výpadku kontinuálního měření emisí, z důvodů poruchy nebo údržby systému, překračujícím 10 dní v kalendářním roce. Neplatným dnem z hlediska kontinuálního měření emisí se rozumí den, ve kterém jsou více než tři průměrné hodinové hodnoty z důvodu poruchy nebo údržby kontinuálního měření neplatné. V případě vyhodnocování půlhodinových intervalů tvoří neplatnou hodinovou hodnotu dvě neplatné půlhodinové průměrné hodnoty v rámci jedné hodiny.
14. Vymezení doby uvádění spalovacích stacionárních zdrojů do provozu a jejich odstavování z provozu.
15. Termíny kontrol, revizí a údržby technologických zařízení sloužících ke snižování emisí. Uvedení způsobu proškolení obsluh a odpovědných osob.*)"

16. Definice poruch a havárií s dopadem na vnější ovzduší a jejich odstraňování, termíny odstraňování poruch pro konkrétní technologii stacionárního zdroje a podmínky odstavení stacionárního zdroje z provozu.*)

17. Způsob a četnost seřizování spalovacích stacionárních zdrojů.

18. Výjimečné situace - odůvodnění neplnění stanovených emisních limitů v případech definovaných poruch, definovaných havárií, při najíždění technologií do provozu nebo při odstavování technologií z provozu po stanovenou dobu, při seřizování technologií. Uvedou se pracovní a kontrolní postupy pro zamezení úniků znečišťujících látek při opravách, najíždění nebo odstavování stacionárního zdroje. *)

19. Provozovatel chovu hospodářských zvířat dále uvede

a) způsob ustájení a projektovanou kapacitu ustájení hospodářských zvířat,

b) způsob odvádění amoniaku do ovzduší,

c) referenční nebo snižující technologie podle Metodického pokynu Ministerstva životního prostředí „Stanovení kategorie a uplatnění snižujících technologií u zemědělských zdrojů“ pro chovy hospodářských zvířat, skládky chlévského hnoje a kejdy a způsoby zapravení na pozemek, u kterých je deklarován emisní hmotnostní tok amoniaku do ovzduší, a které budou v rámci plánu u stacionárního zdroje instalovány, nebo jiné technologie snižující emise amoniaku,

d) další související technickoorganizační opatření.

20. Provozovatel stacionárního zdroje vypouštějící fugitivní emise tuhých znečišťujících látek, nebo provozovatel stacionárního zdroje, jehož součástí je výroba, zpracování, úprava, doprava, nakládka, vykládka a skladování prašných materiálů uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení tuhých znečišťujících látek a resuspenze prachu.

21. Provozovatel stacionárního zdroje emitujícího znečišťující látky obtěžující zápachem, zejména kategorie 2.3, 2.4, 2.6, 7.8, 7.9, 7.10, 7.11, 7.12, 7.16 a 8 přílohy č. 2 k zákonu, uvede v provozním řádu technická a provozní opatření k omezení emisí těchto látek.

Jde tedy o zdroje:

TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU, NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI

2.3. Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o projektované kapacitě rovné nebo větší než 10 tun na jednu zakládku nebo větší než 150 tun zpracovaného odpadu ročně

2.4. Biodegradační a solidifikační zařízení

2.6. Čistírny odpadních vod; zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody nepřevoditelné na ekvivalentní obyvatele v množství větším než 50 m³/den

7.8. Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek

7.9. Výroba buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny

7.10. Výroby papíru a lepenky, které nespadají pod bod 7.9.

7.11. Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita větší než 10 t/den včetně

7.12. Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně

7.16. Veterinární asanační zařízení

CHOVY HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT

8. Chovy hospodářských zvířat s celkovou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně

22. Podpis provozovatele nebo v případě právnické osoby jejího statutárního zástupce nebo jím pověřené osoby.

Vysvětlivky:

*) Přípustný je odkaz na jinou dokumentaci provozovatele, která bude požadované údaje obsahovat.

**) Takto označené údaje mohou být zpracovány společně pro všechny stacionární zdroje jediné provozovny.

Stanovisko odboru ochrany ovzduší MŽP k ustanovení § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší:

Podle § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, je provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu **povinen v souladu s provozním řádem bezodkladně omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroje v případě jeho odchylky od normálního provozu v důsledku technické závady, při které nemohou být dodrženy podmínky provozu a kterou není možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; u spalovacích stacionárních zdrojů nesmí během 12 měsíců tato doba kumulativně překročit 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšší úrovni znečištění, než kterou by způsobil jeho další provoz nebo pokud by v důsledku přerušení dodávek tepelné energie bylo ohroženo lidské zdraví; ustanovení jiných právních předpisů tímto nejsou dotčena); provozovatel je povinen informovat krajský úřad a inspekci o této technické závadě nejpozději do 48 hodin od jejího vzniku.**

Povinnost stanovená § 17 odst. 3 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen zákon), je transpozicí článku 37 směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích a z kontextu daného ustanovení vyplývá, že je určena provozovatelům stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 zákona, u kterých je vyžadován provozní řád.

Ustanovení ukládá provozovatelům stacionárních zdrojů v případě technické závady (poruchy), při níž provozovaný stacionární zdroj nemůže plnit stanovené podmínky provozu týkající se ochrany ovzduší, a která nemůže být odstraněna do 24 hodin, provoz takového stacionárního zdroje omezit nebo zastavit. Tato skutečnost musí být do 48 hodin od vzniku poruchy ohlášena krajskému úřadu a inspekci.

V případě spalovacích stacionárních zdrojů nesmí provozní doba, kdy je tento zdroj provozován v poruše podle předchozího odstavce, překročit 120 hodin, a to během každého časového úseku v délce 12 měsíců. Do této povolené provozní doby 120 hodin se započítávají pouze výše uvedené provozní stavy, tj. spalovací stacionární zdroj je provozován v takové poruše, která nemůže být odstraněna do 24 hodin. Do této provozní doby 120 hodin se nezapočítávají hodiny provozu spalovacího stacionárního zdroje v poruše krátkodobě odstranitelné, jejíž řešení nespadá pod ustanovení § 17 odst. 3 písm. g) zákona.

Povinnost daná tímto ustanovením se dále nevztahuje na spalovací stacionární zdroje, jejichž porucha nemůže být odstraněna do 24 hodin, ale jejich odstavení by vedlo k většímu znečištění ovzduší než jeho provoz v poruše nebo by přerušení dodávek tepelné energie ohrozilo lidské zdraví.

Způsoby a lhůty odstraňování technických závad, při nichž stacionární zdroj není schopen plnit stanovené podmínky provozu, musí být uvedeny v provozním řádu.

KAPITOLA IV.2.10. AGENDA LÁTEK POŠKOZUJÍCÍCH OZÓNOVOU VRSTVU A FLUOROVANÝCH SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ, AGENDA LÁTEK OVLIVŇUJÍCÍCH KLIMATICKÝ SYSTÉM ZEMĚ A PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ S POVOLENKAMI NA EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ.

Informace o Směrnicích (české překlady) jsou ke stažení např. na internetových stránkách ČHMU www.chmi.cz nebo na MŽP www.mzp.cz.

Nyní platí přímo požadavky:

Zákon č. 73/2012 Sb., o látkách poškozujících ozónovou vrstvu a o fluorovaných skleníkových plynech. Účinnost od 1.9.2012.

(1) Tento zákon navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie^{1),2)} a upravuje práva a povinnosti osob a působnost správních úřadů při ochraně ozonové vrstvy Země a klimatického systému Země před nepříznivými účinky regulovaných látek podle článku 3 odst. 4 nařízení č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, v platném znění (dále jen "regulovaná látka"), a fluorovaných skleníkových plynů.

§ 4 Podmínky provozu zařízení obsahujícího regulované látky

(1) Zařízení obsahující nejméně 300 kg regulovaných látek je možné provozovat pouze, pokud je v něm instalován systém detekce úniků. Osoba provozující toto zařízení kontroluje systém detekce úniků alespoň jednou za 12 měsíců.

(2) Osoba provozující zařízení s obsahem nejméně 3 kg regulovaných látek je povinna vést evidenční knihu zařízení, uchovat ji pro účely kontroly v místě provozu zařízení po dobu 5 let a předložit ji ke kontrole na výzvu kontrolního orgánu. Do evidenční knihy zařízení se zaznamenají

- a) údaje podle článku 23 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009,
- b) množství náplně a druh regulované látky,
- c) datum servisních činností,
- d) úkony údržby a revize spojené se zařízením, včetně kontroly úniku regulované látky,
- e) číslo certifikátu osoby provádějící servisní činnost, její jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa,
- f) stručný popis provedené činnosti, včetně stručného popisu závady,
- g) výsledek provedené revize,
- h) množství uniklé regulované látky zjištěné výpočtem,
- i) množství a druh doplněného oleje,
- j) množství znovuzískané regulované látky nebo oleje a jejich další použití; při jejím předání certifikované osobě číslo jejího certifikátu, její jméno, popřípadě jména, příjmení a adresa,
- k) při přechodu zařízení na jinou regulovanou látku nebo fluorovaný skleníkový plyn označení této nové regulované látky nebo fluorovaného skleníkového plynu a jejich množství.

Vyhláška č. 257/2012 Sb., o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů. Platnost od 1.9.2012.

Předmět úpravy

Tato vyhláška v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropské unie^{1),2)} stanoví vzor evidenční knihy zařízení, vzory pro podávání zpráv, postupy pro činnosti uvedené v § 10 odst. 1 a 2 zákona s výjimkou postupů spočívajících v kontrole těsnosti chladicích nebo klimatizačních zařízení anebo systémů požární ochrany, obsahujících fluorované skleníkové plyny, a rozsah požadovaných znalostí

ke znovuzískávání, regeneraci nebo zneškodňování látek, které poškozují ozonovou vrstvu (dále jen "regulovaná látka").

Kde se dá najít seznam regulovaných látek?

Seznam regulovaných látek je v příloze č. 1 **nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.**

Nejnebezpečnějšími látkami pro ozonovou vrstvu jsou halony. Jedná se o skupinu látek, jejichž molekuly obsahují kromě chloru a fluoru také brom a které mají nejvyšší potenciál poškozovat ozonovou vrstvu (tzv. ODP potenciál, v případě halonů se pohybuje od 3 do 10). Halony jsou využívány především v požární technice. Dovoz halonů do České republiky byl ukončen v roce 1995 a nadále jsou halony využívány pouze pro tzv. „kritická použití“, která zahrnují požární ochranu v letectví a vojenské technice.

Sebrané použité halony jsou recyklovány a shromažďovány v Halonové bance ČR.

CFC (chlorfluoruhlovodíky, tzv. tvrdé freony) jsou látky s ODP potenciálem okolo jedné, tudíž jsou méně nebezpečné než halony. Zákaz jejich dovozu platí od roku 1995 a veškeré jejich použití včetně recyklovaných CFC bylo zakázáno v roce 2004. CFC byly využívány zejména v chladicí technice a také jako rozpouštědla pro celou řadu aplikací. V současné době jsou CFC nahrazeny jinými látkami, které nepoškozují ozonovou vrstvu.

Látky HCFC (tzv. měkké freony) mají ODP potenciál menší než 0,1 a patří k nejméně nebezpečným látkám s potenciálem poškození ozonové vrstvy. Používají se pro podobné účely jako CFC a dosud je možno je používat v některých typech starších chladicích zařízeních. Úplný zákaz použití HCFC vstoupí v platnost v roce 2015.

Methylbromid je látka srovnatelná svou nebezpečností s CFC (ODP potenciál 0,6) a využívá se především jako pesticid v zemědělství a pro ošetřování zboží před dálkovou přepravou. Česká republika již nahradila methylbromid alternativními technologiemi a zastavila jeho používání v roce 2002.

Kde se dá najít seznam fluorovaných skleníkových plynů?

Seznam fluorovaných skleníkových plynů je v příloze č. 1 **nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech.**

Fluorované skleníkové plyny, označované také jako tzv. F-plyny, se dělí do skupin obsahujících částečně fluorované uhlovodíky (látky HFC), zcela fluorované uhlovodíky (látky PFC), a fluorid sírový (SF₆). Jejich seznam je uveden v příloze k Nařízení (ES) 842/2006. V devadesátých letech byly F-plyny zavedeny jako náhrada dřívějšího používání pro životní prostředí značně nebezpečných látek poškozujících ozonovou vrstvu (halony a freony).

F-plyny mají řadu velmi dobrých technických vlastností, pro které jsou v praxi široce používány. Jde o stejné případy použití jako byly případy dřívějšího používání pro životní prostředí značně nebezpečných látek poškozujících ozonovou vrstvu (halony a freony). V devadesátých letech byly F-plyny zavedeny jako jejich náhrada.

F-plyny jsou se používají hlavně v oboru chladiřství, klimatizace a tepelných čerpadel, ve výrobě a aplikacích tepelných izolací, jako hasiva v požární ochraně, při výrobě obuvi, průmyslových elektrických spínačů apod. Celosvětová výroba a spotřeba představuje každoročně asi milion tun a má stoupající tendenci. Tyto látky se při jejich používání dostávají formou emisí do ovzduší jako jeho znečišťující složky. Chemicky jsou velmi stálé a v atmosféře přetrvávají desítky až stovky let. Nepříznivě přispívají ke změně globálního klimatu, za které se považuje především jeho oteplování. Některé z nich jsou více než tisícinásobně škodlivější než oxid uhličitý, mají vysoký potenciál globálního oteplování (GWP – global warming potential).

Podle Kjótského protokolu se emise F-plynů započítávají do limitů snížení emisí skleníkových plynů, kterých mají jeho signatářské země, včetně EU, v příštích letech dosáhnout. Pro EU to není snadný úkol a proto její vrcholové orgány přijímají další přísná opatření k jeho splnění.

Předepsaná opatření směřují především k předcházení emisím těchto látek jejich znovuzískáním z vyřazených zařízení, prováděním pravidelných měření úniků těchto látek ze zařízení a stanovení kvalifikace potřebné k servisním úkonům, které jsou na zařízeních prováděny.

http://www.mzp.cz/cz/provadeci_narizeni_ek

ZPŮSOB VÝPOČTU CELKOVÉHO GWP SMĚSI

GWP směsi se vypočítá jako vážený průměr odvozený od součtu hmotnostních zlomků jednotlivých látek vynásobených jejich GWP, pokud není uvedeno jinak, včetně látek, které nejsou fluorovanými skleníkovými plyny.

$$\Sigma (\text{látka X \% X GWP}) + (\text{látka Y \% X GWP}) + (\text{látka N \% X GWP}) / 100$$

kde % je podíl na hmotnosti s tolerancí ± 1 %.

Například: použití vzorce u směsi plynů tvořené 60 % dimethyletheru, 10 % HFC–152a a 30 % isobutanu:

$$\Sigma (60 \% \times 1) + (10 \% \times 124) + (30 \% \times 3) / 100 \rightarrow \text{celkový GWP} = 13,9$$

Při výpočtu GWP směsi se používá GWP nefluorovaných látek. U jiných látek, které v příloze uvedeny nejsou, se použije výchozí hodnota 0.

OMEZOVÁNÍ ÚNIKŮ

Článek 3

Prevence vzniku emisí fluorovaných skleníkových plynů

1. Úmyslné vypouštění fluorovaných skleníkových plynů do atmosféry je zakázáno, pokud toto vypouštění není technicky nezbytné pro určené použití.
2. Provozovatelé zařízení, která obsahují fluorované skleníkové plyny, přijmou preventivní opatření, aby zabránili jejich neúmyslnému vypouštění (dále jen „únik“). Přijmou veškerá technicky a ekonomicky proveditelná opatření za účelem minimalizace úniků fluorovaných skleníkových plynů.
3. Je-li zjištěn únik fluorovaných skleníkových plynů, provozovatelé zajistí, aby bylo zařízení bez zbytečného prodlení opraveno.

Pokud je zařízení předmětem kontroly těsnosti podle čl. 4 odst. 1 a netěsnost byla u tohoto zařízení opravena, provozovatelé zajistí, aby toto zařízení do jednoho měsíce po jeho opravě zkontrolovaly certifikované fyzické osoby, které ověří, zda byla oprava účinná.

Kontrola těsnosti

1. Provozovatelé zařízení, které obsahuje fluorované skleníkové plyny v množství 5 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším v jiné než pěnové formě, zajistí u tohoto zařízení kontroly těsnosti.

Na hermeticky uzavřené zařízení, které obsahuje fluorované skleníkové plyny v množství nižším než 10 tun ekvivalentu CO₂, se kontroly těsnosti podle tohoto článku nevztahují, pokud je toto zařízení označeno jako hermeticky uzavřené.

Kontroly těsnosti podle tohoto článku se nevztahují na elektrické spínací zařízení, pokud splňuje jednu z těchto podmínek:

a) má podle technické specifikace prověřenou míru úniku nižší než 0,1 % za rok a je příslušně označeno;

b) je vybaveno přístrojem pro sledování tlaku či hustoty; nebo

c) obsahuje méně než 6 kg fluorovaných skleníkových plynů.

2. Odstavec 1 se vztahuje na provozovatele následujících zařízení, která obsahují fluorované skleníkové plyny:

a) stacionární chladicí zařízení;

b) stacionární klimatizační zařízení;

c) stacionární tepelná čerpadla;

d) stacionární protipožární zařízení;

e) chladicí jednotky chladírenských nákladních vozidel a přívěsů;

f) elektrická spínací zařízení;

g) organické Rankinovy cykly.

Pokud jde o zařízení uvedená v prvním pododstavci písm. a) až e), provádějí kontroly fyzické osoby certifikované v souladu s pravidly stanovenými v článku 10.

Odchylně od odst. 1 prvního pododstavce se požadavky na kontrolu těsnosti nevztahují do 31. prosince 2016 na zařízení obsahující méně než 3 kg fluorovaných skleníkových plynů nebo hermeticky uzavřená zařízení, která jsou příslušně označena a obsahují méně než 6 kg fluorovaných skleníkových plynů.

3. Kontroly těsnosti podle odstavce 1 se provádějí v následujících intervalech:

a) u zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 5 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším, ale menším než 50 tun ekvivalentu CO₂ : nejméně jednou za 12 měsíců, nebo nejméně jednou za 24 měsíců, pokud je na zařízení instalován systém detekce úniků;

b) u zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 50 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším, ale menším než 500 tun ekvivalentu CO₂: nejméně jednou za šest měsíců, nebo nejméně jednou za 12 měsíců, pokud je na zařízení instalován systém detekce úniků;

c) u zařízení obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším: nejméně jednou za tři měsíce, nebo nejméně jednou za šest měsíců, pokud je na zařízení instalován systém detekce úniků.

4. Pokud jde o protipožární zařízení uvedená v odst. 2 prvním pododstavci písm. d), má se za to, že povinnosti stanovené odstavcem 1 jsou splněny, pokud jsou dodrženy tyto dvě podmínky:

- a) zavedený systém inspekcí splňuje normy ISO 14520 nebo EN 15004 a
- b) inspekce protipožárního zařízení se provádějí tak často, jak vyžaduje odstavec 3.

5. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů vymezit požadavky na kontroly těsnosti, jež mají být prováděny podle odstavce 1 tohoto článku, pro každý typ zařízení uvedený v daném odstavci, určit ty části zařízení, u kterých je únik nejpravděpodobnější, a zrušit akty přijaté podle čl. 3 odst. 7 nařízení (ES) č. 842/2006. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 24 tohoto nařízení.

Článek 5

Systémy detekce úniků

1. Provozovatelé zařízení uvedeného v čl. 4 odst. 2 písm. a) až d) a obsahujícího fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším zajistí, aby toto zařízení bylo vybaveno systémem detekce úniků, které na jakýkoli únik upozorní provozovatele nebo společnost zajišťující servis.

2. Provozovatelé zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. f) a g) a obsahujících fluorované skleníkové plyny v množství 500 tun ekvivalentu CO₂ nebo větším, která byla instalována po 1. lednu 2017, zajistí, aby tato zařízení byla vybavena systémem detekce úniků, který na jakýkoli únik upozorní provozovatele nebo společnost zajišťující servis.

3. Provozovatelé zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. a) až d) a g), na které se vztahuje odstavec 1 nebo 2 tohoto článku, zajistí, aby systémy detekce úniků byly kontrolovány nejméně jednou za dvanáct měsíců, aby bylo zajištěno jejich řádné fungování.

4. Provozovatelé zařízení uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. f), na které se vztahuje odstavec 2 tohoto článku, zajistí, aby systémy detekce úniků byly kontrolovány nejméně jednou za šest let, aby bylo zajištěno jejich řádné fungování.

Vedení záznamů

1. Provozovatelé zařízení, u něhož je třeba provádět kontrolu těsnosti podle čl. 4 odst. 1, zřídí a vedou o každém z těchto zařízení záznamy uvádějící tyto informace:

- a) množství a typ instalovaných fluorovaných skleníkových plynů;
- b) množství fluorovaných skleníkových plynů doplněných v průběhu instalace, údržby či servisu, nebo v důsledku úniku;
- c) zda byla daná množství instalovaných fluorovaných skleníkových plynů recyklována nebo regenerována, včetně názvu a adresy recyklačního nebo regeneračního zařízení a případně čísla certifikátu;
- d) množství znovuzískaných fluorovaných skleníkových plynů;
- e) identifikační údaje podniku, který provedl instalaci, servis, údržbu a případně opravu nebo vyřazení z provozu daného zařízení, v příslušných případech včetně čísla jeho certifikátu;
- f) termíny a výsledky kontrol prováděných podle čl. 4 odst. 1 až 3;
- g) pokud bylo zařízení vyřazeno z provozu, opatření podniknutá k znovuzískání a likvidaci fluorovaných skleníkových plynů.

2. Nejsou-li záznamy uvedené v odstavci 1 uchovávány v databázi zřízené příslušnými orgány členských států, použijí se tato pravidla:

a) provozovatelé uvedení v odstavci 1 vedou záznamy zmíněné v uvedeném odstavci nejméně po dobu pěti let;

b) podniky vykonávající pro provozovatele činnosti uvedené v odst. 1 písm. e) uchovávají kopie záznamů uvedených v odstavci 1 nejméně po dobu pěti let.

Záznamy uvedené v odstavci 1 se na vyžádání zpřístupní příslušnému orgánu dotčeného členského státu nebo Komisi. V rozsahu, v jakém tyto záznamy obsahují informace o životním prostředí, se použije případně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES (1) nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 (2).

Článek 26

Zrušení

Nařízení (ES) č. 842/2006 se zrušuje s účinkem od 1. ledna 2015, aniž je dotčeno dodržování požadavků uvedeného nařízení v souladu s harmonogramem v něm stanoveným.

Nařízení (ES) č. 1493/2007, (ES) č. 1494/2007, (ES) č. 1497/2007, (ES) č. 1516/2007, (ES) č. 303/2008, (ES) č. 304/2008, (ES) č. 305/2008, (ES) č. 306/2008, (ES) č. 307/2008 a (ES) č. 308/2008 však zůstávají v platnosti a nadále se používají, pokud a dokud nejsou zrušena prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů Komise přijatých v souladu s tímto nařízením.

Odkazy na nařízení (ES) č. 842/2006 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VIII.

Často kladené dotazy v oblasti chlazení (tato pravidla platila podle zákona č. 86/2002 Sb., platí většinou i nadále, jen jsou zakotvena do jiných předpisů). Text je převzat z www.mzp.cz.

Evidenční kniha:

1) Kterých zařízení se týká povinnost zavést evidenční knihu?

Jedná se o jakékoliv zařízení (chladicí, klimatizační, hasicí přístroje), které obsahuje regulovanou látku (např. R 22) v množství rovném a větším než 3 kg. U aplikací obsahujících fluorované skleníkové plyny o hmotnostním množství 3 kg a větším je jejich provozovatel povinen vést záznamy ve stanoveném rozsahu (forma není předepsána, může být i formou „evidenční knihy“).

Povinnost vést evidenční knihu je zakotvena v § 4 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech (**pro regulované látky**), resp. v článku 3 bodu 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 842/2006 (**pro fluorované skleníkové plyny**). Seznam regulovaných látek je uveden v nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1005/2009 v příloze 1 a seznam fluorovaných skleníkových plynů v nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 842/2006 taktéž v příloze 1.

Tato povinnost se netýká vysokonapěťových spínacích zařízení.

2) Kdo je odpovědný za založení evidenční knihy?

Odpovědnost za založení evidenční knihy nese provozovatel zařízení s regulovanými látkami podle § 4 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. Obdobně to platí i pro provozovatele aplikací, které obsahují nejméně 3 kg fluorovaných skleníkových plynů dle nařízení Komise (ES) č. 842/2006 čl. 3 odst. 6.

3) Kde najdu vzor evidenční knihy?

Vzor evidenční knihy zařízení s chladičem je uveden v příloze č. 1 vyhlášky č. 257/2012 Sb. o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů. Je plně využitelný i pro zařízení s fluorovanými skleníkovými plyny, neboť požadavky na evidenci si u obou skupin látek odpovídají.

4) Jak postupovat při ztrátě nebo zničení evidenční knihy?

Provozovatelé mají ze zákona povinnost uchovávat evidenční knihu pro účely kontroly v místě provozu zařízení po dobu 5 let. Za porušení této povinnosti hrozí sankce až do výše 1,5 milionů Kč. Doporučujeme proto nechávat si stranou kopie všech jednotlivých listů evidenční knihy. Vzhledem k tomu, že kontroly se ze zákona provádí jednou ročně a servisních zásahů nebývá do roka mnoho, se nejedná o velkou administrativní zátěž a pořizování kopií se může velmi vyplatit.

V případě ztráty nebo zničení evidenční knihy je třeba ihned založit evidenční knihu novou a na začátek zřetelně uvést údaje o ztrátě předchozí evidenční knihy včetně data a příčiny této události a data o poslední provedené kontrole.

V případě živelné události, požáru nebo krádeže je nutné tuto skutečnost rovněž zdokumentovat. Pokud je tato skutečnost zdokumentována a z původní knihy jsou k dispozici kopie, je toto dostačujícím důkazem pro případ kontroly.

V případě ztráty evidenční knihy je tuto skutečnost opět nutno uvést v nové evidenční knize s podpisem odpovědné osoby (provozovatel, popř. statutární zástupce) a mít k dispozici kopie z původní evidenční knihy zařízení. Je také vhodné nechávat si kopie protokolů z případných kontrol ČIŽP, ve kterých je uvedeno, zda provozovatel v den kontroly předložil evidenční knihu zařízení. Takovým protokolem mohou být nahrazeny kopie evidenční knihy, pokud se i ty staly obětí živelné události nebo krádeže.

5) Je možné v případě kontroly omluvit nepřítomnost evidenční knihy její ztrátou nebo zničením?

Ne, toto není možné, pokud nebudou předloženy kopie původní evidenční knihy. Novou evidenční knihu je třeba zřídit bezprostředně po ztrátě knihy původní. V opačném případě by příslušný orgán zahájil sankční řízení.

6) Od kdy platí povinnost vést pro zařízení obsahující více než 3 kg regulovaných látek nebo fluorovaných skleníkových plynů evidenční knihu zařízení?

Povinnost vést evidenční knihu zařízení platí ode dne nabytí účinnosti nařízení vlády č. 117/2005 Sb. o některých opatřeních zabezpečujících ochranu ozonové vrstvy, tedy od **1. 4. 2005**.

Současný stav (dle legislativy platné od 1. září 2012): Pokud je evidenční kniha zařízení zpracovaná do 31. 12. 2013 podle vzoru stanoveném v příloze č. 2 vyhlášky č. 279/2009 Sb., je tato kniha platná nadále a je považována za evidenční knihu, jejíž vzor je stanoven v příloze č. 1 vyhlášky č. 257/2012 Sb. (vyhláška vstoupila v platnost dne 1. září 2012). Od 1. ledna 2014 je možné zavést novou evidenční knihu zařízení pouze podle vzoru dle přílohy 1 vyhlášky č. 257/2012 Sb. Předchozí stav (dle legislativy platné do 31. srpna 2012): Evidenční knihu dle vzoru uvedeného v příloze č. 2 k vyhlášce č. 279/2009 Sb. bylo možné v souladu s § 10, odst. 3 zmíněné vyhlášky vytvořit do 1. ledna 2011 v případě, že v době nabytí účinnosti vyhlášky č. 279/2009 Sb. (15. září 2009) měl provozovatel zpracovanou evidenční knihu podle předpisů platných do 1. února 2009. V opačném případě bylo nutné zpracovat evidenční knihu podle vzoru uvedeného v příloze č. 2 k vyhlášce od data nabytí její účinnosti, tedy od 15. září 2009.

B) Certifikace a povolení k zacházení s regulovanými látkami:

7) Musím vlastnit certifikát k zacházení s regulovanými látkami?

Novelou zákona č. 86/2002 Sb. o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, zákonem č. 483/2008 Sb., která vstoupila v účinnost dne 1. 2. 2009, začala platit nová pravidla v oblasti předcházení emisím regulovaných látek. Ačkoliv 1. září 2012 vstoupila v platnost nová legislativa v podobě zákona č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, povinnost vlastnit certifikát pro určité činnosti spojené s regulovanými látkami zůstává. Podle § 10 odst. 1 a odst. 2 písm. a)-h) zákona č. 73/2012 Sb. musí mít všechny osoby provádějící **servis zařízení, kontroly těsnosti** (na chladicích, klimatizačních zařízení a systémech požární ochrany), **znovuzískávání při recyklaci výrobků, regeneraci a zneškodňování certifikát**. Ve všech případech se tyto požadavky vztahují na činnosti vykonávané na zařízeních s obsahem regulovaných látek.

8) Kde získat certifikát?

Certifikáty vydává Ministerstvo životního prostředí, odbor ochrany ovzduší, Vršovická 65, 100 00 Praha 10. Certifikáty se vydávají na základě složení teoretické a praktické zkoušky pro činnosti uvedené v § 10 odst. 1 a odst. 2 písm. a) – d) zákona č. 73/2012 Sb. Vzor žádosti o vydání certifikátu je k dispozici [zde](#). Certifikáty pro činnosti uvedené v § 10 odst. 2 písm. e) - h) se vydávají na základě doložení dokladů uvedených v odst. 4 zmiňovaného paragrafu.

9) Kdo je stanoven jako hodnotící, certifikační, popřípadě školicí subjekt pro certifikaci pracovníků podle nařízení Komise (ES) č. 842/2006 a zákona č. 73/2012 Sb.?

Hodnotící subjekt podle nařízení Komise (ES) č. 303/2008, č. 304/2008 a č. 305/2008 stanovuje MŽP od počátku roku 2010 postupem uvedeným v § 8 zákona č. 73/2012 Sb., informace je k dispozici také na [této stránce](#). Seznam pověřených hodnotících subjektů naleznete [zde](#). Certifikačním subjektem je Ministerstvo životního prostředí podle § 10 odst. 5 zákona č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech. Školicí subjekt není stanoven, jelikož pro složení teoretické a praktické zkoušky MŽP nevyžaduje povinně žádné školení, které by zkoušce předcházelo. Záleží na každém uchazeči, jak se na zkoušku připraví.

Více informací o teoretických a praktických zkouškách k vydání certifikátu naleznete [zde](#).

10) Jakým způsobem probíhá školení, hodnocení a certifikace?

Školení osob je nepovinné a školicí střediska nejsou nijak regulována či vzájemně zvýhodňována. Obsah certifikační zkoušky stanovují nařízení Komise (ES) č. 303/2008, č. 304/2008 a č. 305/2008. Certifikační zkouška a hodnocení se skládá z teoretické a praktické části.

11) Jakou dobu platnosti má vydaný certifikát?

Certifikáty jsou vydávány na dobu neurčitou a jejich platnost není časově omezena. Ministerstvo však může zrušit certifikát v případě, že dojde k podstatné změně podmínek, za kterých byl certifikát vydán, při závažném porušení podmínek uvedených v certifikátu nebo porušení povinností stanovených zákonem o ochraně ovzduší anebo povinností stanovených příslušnými předpisy Evropských společenství.

12) Za jakých podmínek je možné uznat kvalifikaci získanou na území EU?

Certifikáty vydané v jiných členských zemích EU podle nařízení (ES) č. 303/2008, 304/2008, 305/2008 a 306/2008 mají platnost na celém území EU. Členské státy však mohou požadovat jejich překlad do svého jazyka. V České republice jsou certifikáty uznávány, vlastník certifikátu však musí podle § 12 zákona č. 73/2012 Sb. předat ministerstvu životního prostředí kopii certifikátu v úředně ověřeném překladu do českého jazyka. V případě slovenského jazyka se překlad nevyžaduje.

13) Kde se nachází seznam certifikovaných osob a společností pro nakládání s regulovanými látkami a fluorovanými skleníkovými plyny?

Seznam certifikovaných osob dle § 13 zák. č. 73/2012 Sb. naleznete [zde](#).

Podávání hlášení o regulovaných látkách a fluorovaných skleníkových plynech:

14) Do kdy se podává hlášení o nakládání s regulovanými látkami a fluorovanými skleníkovými plyny?

Hlášení o nakládání s regulovanými látkami a fluorovanými skleníkovými plyny se podle § 11 zákona č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, podává do 31. března za uplynulý kalendářní rok elektronicky přes systém [ISPOP](#). V případě, že s regulovanými látkami nebylo v kalendářním roce nakládáno, nevzniká oznamovací povinnost, pakliže není vysloveně uvedena v podmínkách vydaného rozhodnutí. Oznamovací povinnosti podléhají také fluorované skleníkové plyny (v množství nad 100 kg) podle § 11 odst. 1 písm. a) - c) zákona č. 73/2015 Sb.).

Osoba, která skladuje halony nebo vlastní systémy požární ochrany a hasicí přístroje s halony oznamuje ministerstvu jejich počet a množství halonů v nich obsažených podle odst. 2 § 11 zákona č. 73/2012 Sb. do 31. března za uplynulý kalendářní rok prostřednictvím systému [ISPOP](#).

15) V jakých případech musí servis chlazení podávat hlášení?

Oznamovací povinnosti podléhá získání (od osoby z jiného členského státu EU), předání nebo zneškodnění fluorovaných skleníkových plynů v množství nad 100 kg podle zákona č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, § 11 odst. 1 písm. a), b), c). První uvedení na trh v České republice s výjimkou dovozu, znovuzískání, recyklace, regenerace či zneškodnění regulovaných látek podléhá také povinnosti podat hlášení, a to nejpozději do 31. března následujícího kalendářního roku podle § 11 odst. 1 písm. d) zákona č. 73/2012 Sb.

C) Kontroly těsnosti:

16) Pokud se zařízení skládá z více chladicích okruhů s náplní menší než 3 kg, které dohromady tvoří náplň chladiwa nad 3 kg regulované látky, vyžadují se kontroly úniků?

Určování množství regulovaných látek v zařízení je analogií k určování množství fluorovaných skleníkových plynů v aplikacích. Dle [Metodického a výkladového dokumentu Komise](#) k určitým otázkám vyplývajícím z nařízení Komise (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech je aplikace chápána jako sada součástí a potrubí, které tvoří jednu průběžnou strukturu, v níž mohou proudit fluorované skleníkové plyny. Pokud molekula fluorovaného skleníkového plynu může procházet strukturou z jednoho místa na druhé, znamená to, že tato dvě místa jsou součástí jedné jediné aplikace. Neklade se tedy důraz na polohu či funkci systému, ale na jeho technickou strukturu. Pokud bude obdobným způsobem chápáno zařízení obsahující více chladicích okruhů, které nebudou vzájemně propojeny a v žádném z nich nebude více než 3 kg regulované látky, pak po provozovateli nejsou vyžadovány kontroly těsnosti.

17) Vyžaduje legislativa kontrolu těsnosti certifikovanou osobou také u vysokonapěťových spínacích zařízení?

Nařízení (ES) č. 842/2006, čl. 3, odst. 1 nevyžaduje kontrolu těsnosti vysokonapěťových spínacích zařízení s obsahem SF₆.

18) Musí být prováděny kontroly těsnosti na mobilních zařízeních?

Podle nařízení (ES) č. 1516/2007 čl. 1 v souladu s nařízením (ES) č. 842/2006 jsou stanoveny standardní požadavky na kontrolu těsnosti u stacionárních chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel, která jsou v provozu nebo dočasně mimo provoz a obsahují nejméně 3 kg fluorovaných skleníkových plynů. Z tohoto vyplývá, že na mobilních zařízeních nemusí být prováděny kontroly těsnosti.

D) Různé

19) Lze provozovat chladicí nebo klimatizační zařízení s obsahem HCFC?

Ano, ale od 1. 1. 2010 není možné při údržbě či opravě chladicích a klimatizačních zařízení používat **nově vyrobené** regulované látky HCFC. V souladu s nařízením (ES) č. 1005/2009, čl. 11 odst. 3 lze uvádět na trh a používat regenerované látky HCFC a odst. 4 používat recyklované látky HCFC. Zákazy uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu se vztahují na používání látek. Podle definic obsažených v tomto nařízení se pojmem použití rozumí pouze používání regulovaných látek nebo nových látek při výrobě, údržbě nebo opravě, včetně opětovného plnění výrobků nebo zařízení a v jiných procesech. Samotný fakt, že je zařízení instalováno a je funkční, není použitím regulované látky.

20) Lze použít znovuzískanou recyklovanou látku HCFC také v jiném zařízení, než ze kterého byla látka znovuzískaná (odsátá)?

Ano. V souladu s čl. 11, odst. 4 nařízení (ES) 1005/2009 může recyklované chladivo HCFC použít jak podnik, který provedl servis, a to i u jiného zákazníka, než pro kterého bylo znovuzískání látky provedeno, nebo může recyklovanou látku HCFC použít společnost, pro níž bylo recyklované chladivo znovuzískáno a servis může provést jiný podnik, než který znovuzískání látky provedl.

21) Do kdy je možné provozovat zařízení obsahující regulované látky a fluorované skleníkové plyny?

Použití regulovaných látek a výrobků a zařízení, jež obsahují látky HCFC upravuje čl. 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009. Do konce roku 2014 lze podle odst. 3 uvádět na trh regenerované HCFC látky a používat je při opravě nebo údržbě stávajících chladicích a klimatizačních zařízeních a tepelných čerpadel. Do konce roku 2014 lze podle odst. 4 používat recyklované HCFC látky při údržbě nebo opravě chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel. **Od 1. ledna 2015 nebude možné při opravě takových zařízení jakékoliv HCFC látky používat a doba použití zařízení s obsahem HCFC látkách bude záviset na jejich životnosti.**

Dobu provozu výrobků a zařízení, které obsahují některé fluorované skleníkové plyny, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 nestanovuje. V čl. 9 zmíněného nařízení je však uveden zákaz uvádění na trh výrobků a zařízení, které jsou jmenovány v příloze II k tomuto nařízení.

22) Jakým způsobem lze zjistit typ chladiva, není-li uveden na zařízení?

Typ chladiva by měl být zřejmý z dokumentace zařízení, a pokud je řádně vedená evidenční kniha, pak i ze záznamů o opravách, popř. doplňování chladiva. Pokud to dané zařízení dovoluje, lze orientační stanovení provést podle charakteristiky chladiva (tlak vs. teplota), avšak tímto způsobem nelze zcela vyloučit záměnu s některými směsnými chladivy. V případě, že takto nelze chladivo identifikovat, připadá v úvahu analytické stanovení. Jednodušší metoda je pomocí přenosného identifikátoru chladiv. Tyto identifikátory jsou obvykle schopny detekovat 4 až 5 druhů nejběžnějších chladiv. Pro bližší informace doporučujeme kontaktovat jakoukoliv firmu, která se zabývá také analýzami a detekcí regulovaných látek. Dále existují metody instrumentální analýzy, například plynová chromatografie s hmotnostním spektrometrem (GC/MS) nebo metoda FTIR spektroskopie. Tyto metody umožňují velmi přesnou identifikaci chemických látek, ale jedná se o poměrně náročná stanovení, a to především po stránce finanční.

25) Kdo a jak musí označovat zařízení a nádoby?

Zákon č. 73/2012 Sb. v § 5 odst. 3 uvádí, že výrobky a zařízení obsahující regulované látky musí označit osoba, která je uvádí na trh v České republice. Označení musí být uvedeno v českém nebo slovenském jazyce. Obsah štítku stanovuje nařízení (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek.

Podle čl. 11 odst. 6 nařízení (ES) č. 1005/2009 musí být označena také stávající chladicí, klimatizační zařízení a tepelná čerpadla, pokud jsou k jejich opravě použity regenerované nebo recyklované HCFC látky v souladu s požadavky nařízení (ES) č. 1272/2008.

Výpis povinných údajů je ke stažení [zde \(PDF, 203 kB\)](#).

Podle nařízení Komise (ES) č. 842/2006 čl. 7 odst. 1 musí být výrobky uvedené v odst. 2 obsahující fluorované uhlovodíky označeny osobou, která je uvádí na trh. Obsah povinných údajů štítku je stanoven v čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 842/2006.

26) Co musí splnit osoba, která zařízení pouze vyrábí a uvádí na trh?

Každý výrobce fluorovaných skleníkových plynů (v množství nad jednu tunu), je povinen podat hlášení dle nařízení (ES) č. 842/2006 čl. 6 odst. 1 písm. a) každý rok do 31. března za uplynulý kalendářní rok Komisi a příslušnému státnímu orgánu (MŽP). Vzor formuláře pro podávání zpráv je stanoven nařízením Komise (ES) č. 1493/2007. Výrobce zařízení s fluorovanými skleníkovými plyny nepodléhá povinnosti certifikace, pokud zároveň neprovádí další činnost, u které tato povinnost vzniká.

Související předpisy

- Nařízení Komise (ES) č. 303/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o chladicí a klimatizační zařízení a tepelná čerpadla obsahující některé fluorované skleníkové plyny.
- Nařízení Komise (ES) č. 304/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky a podmínky pro vzájemné uznávání k certifikaci společností a pracovníků, pokud jde o stacionární systémy požární ochrany a hasicí přístroje obsahující některé fluorované skleníkové plyny.
- Nařízení Komise (ES) č. 305/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.
- Nařízení Komise (ES) č. 306/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání rozpouštědel na bázi některých fluorovaných skleníkových plynů ze zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.
- Nařízení Komise (ES) č. 307/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví minimální požadavky na certifikaci pracovníků provádějících znovuzískávání některých fluorovaných skleníkových plynů z vysokonapěťových spínacích zařízení a podmínky pro vzájemné uznávání této kvalifikace.
- Nařízení Komise (ES) č. 308/2008 ze dne 2. dubna 2008, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví forma oznámení školicích a certifikačních programů členských států.
- Nařízení Komise (ES) č. 1493/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 zavádí formát pro zprávu předkládanou výrobcí, dovozci a vývozci některých fluorovaných skleníkových plynů.
- Nařízení Komise (ES) č. 1494/2007 ze dne 17. prosince 2007, kterým se podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví způsob označování a další požadavky na označování produktů a zařízení obsahujících určité fluorované skleníkové plyny.
- Nařízení Komise (ES) č. 1497/2007 ze dne 18. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních systémů požární ochrany obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.
- Nařízení Komise (ES) č. 1516/2007 ze dne 19. prosince 2007, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 stanoví standardní požadavky na kontrolu těsnosti stacionárních chladicích a klimatizačních zařízení a tepelných čerpadel obsahujících některé fluorované skleníkové plyny.

KAPITOLA IV.2.11. PODPOROVANÉ ZDROJE ENERGIE

Podporované zdroje energie. Povinnosti jsou dány zákonem č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů.

KAPITOLA V. POPLATKY ZA ZNEČIŠŤOVÁNÍ OVZDUŠÍ (POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ), SOUHRN PROVOZNÍ EVIDENCE, BILANCE VOC A OSTATNÍ OHLAŠOVACÍ AGENDY (IRZ, E-PRTR, FREONY, HALONY...)

KAPITOLA V.1. ÚVOD DO PROBLEMATIKY OHLAŠOVÁNÍ, ZÁKLADNÍ PRAVIDLA A POVINNOSTI

Existuje několik hlavních agend, které hlásí nebo zpracovávají provozovatelé zdrojů znečišťování ovzduší:

- Souhrn Provozní evidence (SPE) – formulář **F_OVZ_SPE**
- Poplatky za znečišťování ovzduší (Poplatkové přiznání)– formulář **F_OVZ_POPL**
- Bilance VOC
- Hlášení do IRZ (E-PRTR) – formulář **F_IRZ**
- Ostatní (PO, halony apod.) – formulář **F_OVZ_PO** a formulář **F_OVZ_RL**
- **Hlášení o kvalitě paliv**

Zásadní změny byly provedeny zákonem č. 25/2008 Sb. V ochraně ovzduší již neplatí přechodná ustanovení a všichni, pokud jim vzniká ohlašovací povinnost, podávají hlášení prostřednictvím ISPOP.

Doporučujeme sledovat :

WWW.CHMI.CZ

WWW.MZP.CZ

WWW.IRZ.CZ

WWW.CIZP.CZ

WWW.ISPOP.CZ

WWW.CENIA.CZ

NESPOLÉHEJTE NA LOŇSKOU ZNALOST POSTUPU!!!

Termín splnění povinností je 31.3.kāždoročně.

Bilance VOC se již na úřady nezasílají, ale musí být vypracovány a musí být na zdroji k dispozici, termín nejpozději k 31.3.kāždoročně.

Všechny vyjmenované zdroje:

Jste povinni předat SPE a Poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP) v elektronické podobě.

Materiály podáváte ČIŽP, Krajským úřadům nebo Magistrátu hl.m.Prahy, a to **povinně elektronicky prostřednictvím ISPOP.**

Doplnění a opravy zasíláte stejnou cestou do ISPOP!

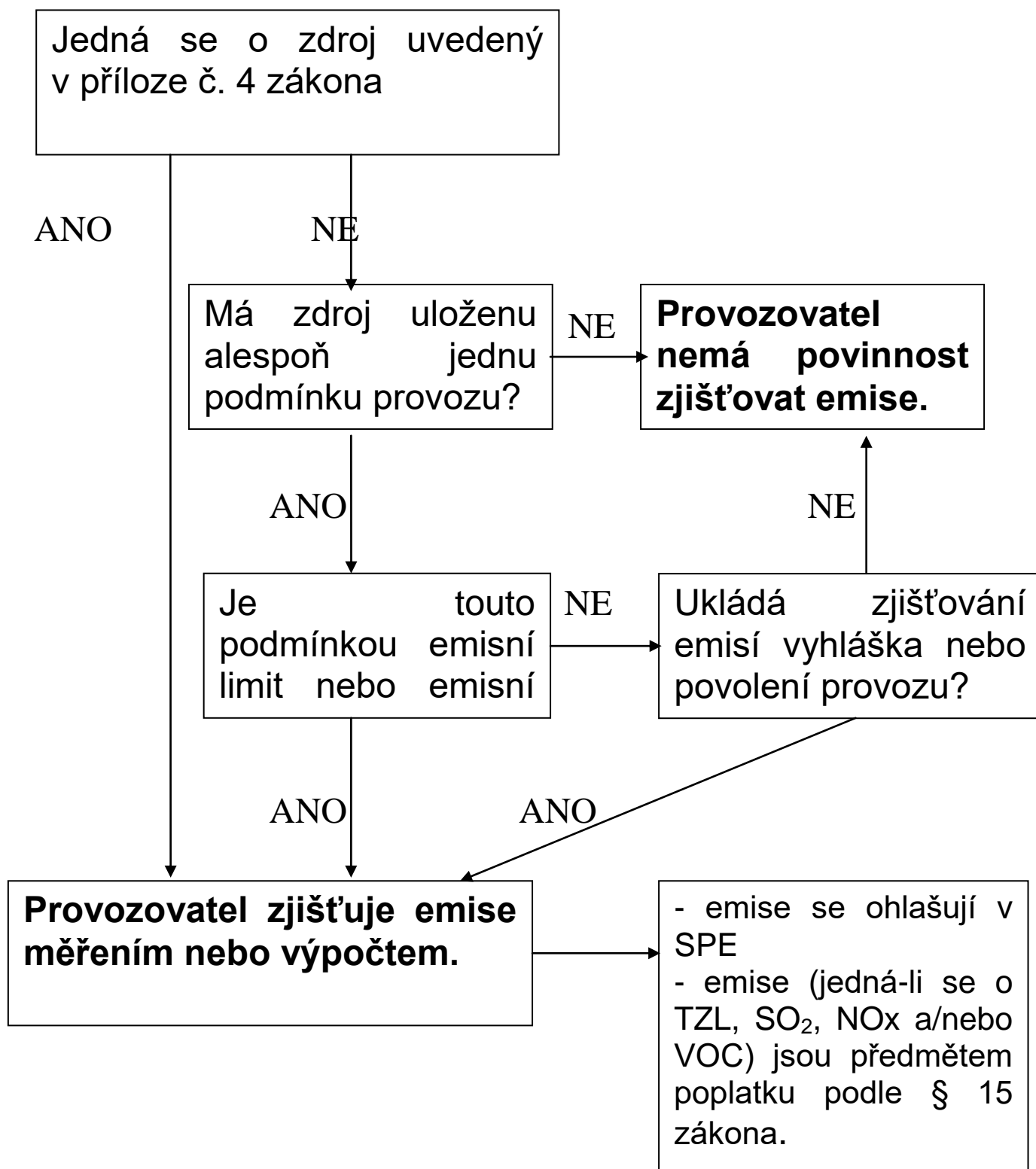
- Závazné číselníky SPE jsou uvedeny ve Věstníku MŽP č. 8/2015 - SDĚLENÍ odboru ochrany ovzduší, kterým se oznamuje kódové označení vybraných údajů souhrnné provozní evidence stacionárních zdrojů.

- Vlastní vzory pro podání SPE listinnou formou již nikdo nevydává. Pokud Vám je někdo zašle, je třeba postupovat velmi obezřetně.

Kategorie zdroje	Orgán ochrany ovzduší	Dokument či materiál
Vyjmenované zdroje znečišťování ovzduší (vyjma chovů hospodářských zvířat)	Česká inspekce životního prostředí 31.3.2016	Pouze prostřednictvím ISPOP. - SPE - Souhrn provozní evidence. Prostřednictvím ISPOP. Formulář F_OVZ_SPE. - Blokové schéma zdroje (doporučujeme, legislativa jej nedefinuje) - Další materiály rozhodné pro ochranu ovzduší na požádání ČIŽP (protokoly z autorizovaných měření emisí – do 90 dnů od data měření, výsledky kontinuálních měření apod.)
Vyjmenované zdroje znečišťování ovzduší (vyjma chovů hospodářských zvířat)	Krajský úřad (nebo Magistrát hl. města Prahy) 31.3.2016	Pouze prostřednictvím ISPOP. Souhrn provozní evidence. Formulář F_OVZ_SPE. Poplatkové přiznání – jen část zdrojů. Formulář F_OVZ_POPL. - Blokové schéma zdroje (doporučujeme, legislativa jej nedefinuje) - Výpočet emise a poplatku – způsob výpočtu - Protokol z autorizovaného měření (kopie či originál, část, odkaz, výtah...) - Výpis z rejstříku (nový provozovatel či změna) - Další podstatné údaje (rozhodnutí, povolení, apod.)
Nevyjmenované zdroje	Obec	Už za ovzduší nic nepodávají (pozor na IRZ).
Vyjmenované zdroje emitující VOC (kódy 9.1. až 9.24, mimo práškové lakovny)	Uložit na zdroji.	Bilance organických rozpouštědel.
Provozovatelé všech zdrojů, pokud překračují prahové hodnoty	IRZ – Integrovaný registr znečišťování E-PRTR – evropský IRZ	Prostřednictvím formuláře - F_IRZ
Všichni relevantní	MŽP 31.3.2016	Oznámení o počtu systémů požární ochrany a hasicích přístrojů s halony, množství v nich obsažených halonů § 11 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 2 k vyhl. č. 257/2012 Sb. Probíhá pouze přes ISPOP prostřednictvím formuláře F_OVZ_PO.
Všichni relevantní	MŽP 31.3.2016	Zpráva o množství fluorovaných skleníkových plynů a regulovaných látek (získání nebo předání z nebo do jiného členského státu EU, zneškodnění, znovuzískání, recyklace, regenerace a zneškodnění) § 11 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 3 k vyhl. č. 257/2012 Sb. Probíhá pouze přes ISPOP prostřednictvím formuláře F_OVZ_RL.

Všichni relevantní	MŽP	<p>Ohlašování údajů o kvalitě paliv (K § 16 odst. 8 zákona)</p> <p>§ 18 vyhlášky č. 415/2012 Sb., Odst. 1) Ohlašování údajů o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona se vztahuje na těžký topný olej, plynový olej a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně. Odst. 2) Náležitosti hlášení o kvalitě paliv jsou stanoveny v části II přílohy č. 3 k této vyhlášce.</p>
<p>Nesplnění výše uvedených povinností – vedení provozní evidence a vypracování souhrnné provozní evidence ve stanoveném rozsahu, jakož i nepředání souhrnné provozní evidence v termínu je pod hrozbou sankce podle zákona o ochraně ovzduší.</p>		

Zjišťování a vyhodnocování úrovně znečišťování ovzduší (podle § 6)

Níže uvedené ohlašovací povinnosti lze zpracovat v interaktivních PDF formulářích – jejich použití zaručuje dodržení platného datového standardu. PDF formuláře jsou ke stažení pro registrované uživatele po přihlášení do ISPOP v sekci "MŮJ ÚČET" -> záložka "Stažení formuláře".

Název formuláře	Ohlašovací povinnost	Termín podání/Ověřovatel
F_OVZ_POPL	Poplatkové přiznání § 15, odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb.	31. 3. 2016 KÚ (MHMP)
F_OVZ_SPE	Souhrnná provozní evidence § 17, odst. 3, písm. c) zákona č. 201/2012 Sb./ příloha č. 11 k vyhl. č. 415/2012 Sb.	31. 3. 2016 MŽP
F_OVZ_PO	Oznámení o počtu systémů požární ochrany a hasicích přístrojů s halony, množství v nich obsažených halonů § 11 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 2 k vyhl. č. 257/2012 Sb.	31. 3. 2016 MŽP
F_OVZ_RL	Zpráva o množství fluorovaných skleníkových plynů a regulovaných látek (získání nebo předání z nebo do jiného členského státu EU, zneškodnění, znovuzískání, recyklace, regenerace a zneškodnění) § 11 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. / příloha č. 3 k vyhl. č. 257/2012 Sb.	31. 3. 2016 MŽP
F_IRZ	Formulář pro hlášení do Integrovaného registru znečišťování § 3 zákona č. 25/2008 Sb.	31. 3. 2016 MŽP

KAPITOLA V.2. POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ

Zákon o ochraně ovzduší č. 201/2012 Sb. (dále zákon) je účinný od 1. září 2012. Mezi nástroje, které mají zajistit pokles emisí znečišťujících látek do ovzduší a následné zlepšení kvality ovzduší, patří i v tomto zákoně poplatky za znečišťování ovzduší. Oproti předchozí právní úpravě došlo k několika podstatným změnám, které zahrnují:

- omezení rozsahu zpoplatňovaných emisí z několika desítek na čtyři základní,
- postupné navyšování základní sazby poplatku - bude platné až od r. 2017,
- úplné zrušení paušálního poplatku pro méně významné zdroje (malé zdroje podle předchozí legislativy),
- změny způsobu výpočtu poplatku,
- přechod vedení řízení v rámci poplatkové agendy ze Správního řádu na Daňový řád a změny v terminologii,
- omezení povinnosti podávat poplatkové přiznání v závislosti na celkové výši poplatku **za provozovnu (50000 Kč) – viz Zákon č. 87/2014 Sb.** (novela zákona č. 201/2012 Sb.),
- výrazné snížení počtu plátců poplatku,
- snížení administrativní náročnosti celé agendy poplatků,
- zrušení správy poplatku na úrovni obecních úřadů a úřadu obcí s rozšířenou působností,
- snížení základní sazby poplatku koeficientem úrovně emisí podle dosahovaných emisních koncentrací - bude platné až od r. 2017,

- nevyměření poplatku při snížení emisí v rámci rekonstrukce nebo modernizace anebo při výrazném podkročení stanovených emisních koncentrací - bude platné až od r. 2017.

Při podání poplatkového přiznání podle § 15 zákona **za rok 2015** bude **provozovatel zdroje uvedeného v příloze č. 2** k zákonu postupovat následujícím způsobem:

- provozovatel podá poplatkové přiznání podle skutečnosti r. 2015 prostřednictvím ISPOP. Pro výpočet použije postup uvedený v § 15 zákona:
 - o stanoví množství emisí za rok 2015 u zdrojů, pro něž platí povinnost zjišťování úrovně znečišťování podle § 6, odst. (1) zákona,
 - o vynásobí stanovené množství emisí sazbou podle přílohy č. 9 k zákonu, provede součet poplatků za jednotlivé znečišťující látky a tento součet zaokrouhlí nahoru na celé stokoruny (toto automaticky zajišťuje formulář F_OVZ_POPL),
 - o podá poplatkové přiznání prostřednictvím ISPOP (formulář F_OVZ_POPL splňující náležitosti datového standardu vydaného pro ohlašování za rok 2015),
- případné detailní údaje použité pro výpočet poplatku uvede v souhrnné provozní evidenci za rok 2015 podané prostřednictvím ISPOP (možnost vložení přílohy s postupem výpočtu poplatku),
- nedosáhne-li hodnota celkového poplatku za provozovnu 50 000 Kč, **poplatkové přiznání se nepodává**,
- došlo-li v průběhu r. 2015 k ukončení provozu zpoplatňovaného zdroje nebo k jiným změnám týkajících se předmětu poplatku nebo plátce, platí podle § 128, odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb. – Daňového řádu povinnost **oznámení takových změn do 15 dnů správci daně (poplatku)**, tj. příslušnému krajskému úřadu; způsob podání Poplatkového přiznání určí krajský úřad,
- došlo-li v průběhu rok 2015 **ke změně provozovatele zdroje**, podává poplatkové přiznání za rok 2015 ten, kdo je současným provozovatelem zdroje a celkovou částku poplatku za kalendářní rok sníží po dohodě s krajským úřadem o částku, ohlášenou předchozím provozovatelem.

Při daňovém řízení týkajícím se údajů za rok 2015 ohlášených v r. 2016 budou **ověřovatelé** (krajské úřady) postupovat následujícím způsobem:

- u podaných poplatkových přiznání (celková výše poplatku za rok 2015 dosáhne částky 50 000 Kč a více) **krajský úřad** vydá do 4 měsíců od podání poplatkového přiznání platební výměr. Poplatek za znečišťování ovzduší je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru,
- v souladu s ustanovením § 15, odst. (10) krajský úřad rozhodne o povinnosti platit poplatek za znečišťování ovzduší prostřednictvím záloh v rámci platebního výměru za skončené poplatkové období v případě, že výše stanoveného poplatku za skončené poplatkové období přesahuje částku 200 000 Kč. Poplatník je povinen zaplatit měsíční zálohu do dvacátého pátého dne kalendářního měsíce, ke kterému se vztahuje.

Pro zdroje neuvedené v příloze č. 2 k zákonu již povinnost ohlašování poplatku ani SPE neplatí.

Případné vrácení poplatku na r. 2012 lze u těchto zdrojů dořešit s příslušným celním úřadem (ne prostřednictvím ISPOP).

Nová verze Poplatkového přiznání – platí od 1.1.2013

§ 15 Poplatek za znečišťování

(1) Poplatníkem poplatku za znečišťování je provozovatel stacionárního zdroje **uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu.**

(2) Předmětem poplatku za znečišťování jsou znečišťující látky, které jsou vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji a pro které má provozovatel povinnost zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1 písm. a).

(3) Od poplatku za znečišťování se osvobozují znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji v provozovně, u které celková výše poplatků za poplatkové období činí méně než **50 000 Kč.**

(4) Základem poplatku za znečišťování je množství emisí **ze stacionárního zdroje nebo zdrojů** v tunách.

(5) Poplatek za znečišťování se vypočte jako součin základu poplatku a sazby uvedené v příloze č. 9 bodu 1 k tomuto zákonu. **Poplatek za znečišťování za kalendářní rok 2017 a následující poplatková období se vypočte jako součin základu poplatku, sazby a koeficientu úrovně emisí, uvedeného v příloze č. 9 bodu 2 k tomuto zákonu, stanoveného podle dosahované emisní koncentrace dané znečišťující látky v celém poplatkovém období.** Po sečtení poplatků za jednotlivé znečišťující látky za všechny stacionární zdroje v rámci provozovny⁴⁾ se celková částka zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru.

Od 1.ledna 2017:

(6) Poplatek za znečišťování se u znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nevyměří, pokud

a) je na tomto stacionárním zdroji provedena rekonstrukce nebo modernizace, v jejímž důsledku dosahuje v celém poplatkovém období nižších ročních emisí tuhých znečišťujících látek nejméně o 30 %, oxidů síry vyjádřených jako oxid siřičitý nejméně o 55 %, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý nejméně o 55 % nebo těkavých organických látek nejméně o 30 % ve srovnání s rokem 2010,

b) stacionární zdroj, pro nějž jsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami podle informací zveřejňovaných Evropskou komisí, nebo

c) stacionární zdroj, pro nějž nejsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % hodnoty specifického emisního limitu.

(7) Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.

(8) Poplatník je povinen do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období podat krajskému úřadu poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle jiného právního předpisu¹¹⁾. Poplatkové přiznání není povinen podat poplatník, u něhož celková výše poplatků za provozovnu za poplatkové období činí méně než 5 000 Kč.

(9) Krajský úřad vydá do 4 měsíců od podání poplatkového přiznání platební výměr. Poplatek za znečišťování ovzduší je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(10) Pokud výše stanoveného poplatku za skončené poplatkové období přesahuje částku 200 000 Kč, je poplatník povinen platit měsíční zálohy pro poplatkové období bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém měl povinnost podat poplatkové přiznání za skončené poplatkové období, a to ve výši jedné dvanáctiny stanoveného poplatku. Krajský úřad rozhodne o povinnosti platit poplatek za znečišťování ovzduší prostřednictvím záloh v rámci platebního výměru za skončené poplatkové období. Poplatník je povinen zaplatit měsíční zálohu do dvacátého pátého dne kalendářního měsíce, ke kterému se vztahuje.

(11) Dojde-li k uvedení stacionárního zdroje do provozu a je zřejmé, že poplatek za znečišťování ovzduší vztahující se k tomuto zdroji přesáhne v bezprostředně následujícím poplatkovém období částku 200 000 Kč, rozhodne krajský úřad o stanovení záloh pro dvě poplatková období bezprostředně následující po roce uvedení stacionárního zdroje do provozu; přitom vychází ze jmenovitého tepelného příkonu nebo z projektované kapacity tohoto zdroje.

(12) Krajský úřad zašle stejnopis platebního výměru do 7 dní od jeho doručení příslušnému celnímu úřadu.

(13) Správu poplatku za znečišťování ovzduší vykonávají krajské úřady místně příslušné podle umístění jednotlivých stacionárních zdrojů. Správu placení tohoto poplatku vykonávají příslušné celní úřady.

(14) Výnos z poplatků za znečišťování je do roku 2016 včetně příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Od roku 2017 je 65 % výnosu z poplatků za znečišťování ovzduší příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky, 25 % příjmem kraje, na jehož území se stacionární zdroj nachází, a 10 % příjmem státního rozpočtu. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem kraje, může být použit jen na financování opatření v oblasti ochrany životního prostředí. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem státního rozpočtu, může být použit jen na financování činností zajišťovaných ministerstvem podle § 5 odst. 1 až 5, § 7 odst. 1 a 2, § 10 odst. 2 a 6 a § 30, které jsou vykonávány ministerstvem zřízenou právnickou osobou na základě zřizovací listiny.

(12) V kalendářním roce 2013 stanoví krajský úřad poplatníkovi, u kterého výše poplatku za jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v příloze č. 9 k tomuto zákonu za kalendářní rok 2012 přesáhla částku 200 000 Kč, v platebním výměru podle § 15 odst. 9 kromě poplatku za skončené poplatkové období a záloh na následující kalendářní rok také zálohy na poplatek za rok 2013 a lhůty jejich splatnosti.

(13) Výše poplatku za znečišťování za kalendářní rok 2012 se vypočítá podle § 19 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Sazby poplatků za znečišťování a koeficienty úrovně emisí

1. Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

	2013 až 2016	2017	2018	2019	2020	2021 a dále
TZL	4 200	6 300	8 400	10 500	12 600	14 700
SO₂	1 350	2 100	2 800	3 500	4 200	4 900
NO_x	1 100	1 700	2 200	2 800	3 300	3 900
VOC	2 700	4 200	5 600	7 000	8 400	9 800

2. Koeficienty úrovně emisí podle dosahovaných emisních koncentrací v celém poplatkovém období vyjádřených v procentech horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami nebo v případě, že nejlepší dostupné techniky nejsou specifikovány, v procentech specifického emisního limitu

Tato tabulka bude platit až v roce 2017:

50-60 %	> 60-70 %	> 70-80 %	> 80-90 %	> 90 %
0,2	0,4	0,6	0,8	1

KAPITOLA V.3. SPE– ZPRACOVÁNÍ A OHLÁŠENÍ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

Povinnost vedení provozní evidence o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz, a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a povinnost každoročního ohlašování údajů SPE prostřednictvím ISPOP je stanovena § 17, odst. (3), písm. c) zákona. V souladu s § 17, odst. (7) zákona jsou prováděcím předpisem, tj. vyhláškou č. 415/2012 Sb. (dále vyhláškou), stanoveny náležitosti SPE (§ 26, odst. (2) vyhlášky a příloha č. 11 k vyhlášce). Povinnost vedení provozní evidence a ohlášení SPE se vztahuje výhradně na zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu, **vyjma chovů hospodářských zvířat**. Zdroje **neuvedené** v příloze č. 2 nevedou provozní evidenci a údaje souhrnné provozní evidence **neohlašují**.

Zjednodušené ohlášení souhrnné provozní evidence

Podle náležitostí uvedených v Obecných pokynech k vyplňování souhrnné provozní evidence v příloze č. 11 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. lze pro ohlašování využít rovněž tzv. **Zjednodušené hlášení**. Tato možnost se týká pouze provozoven s jedním nebo oběma zdroji podle následujících bodů 1. a 2., na kterých nejsou žádné další vyjmenované zdroje:

1. Spalovací stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 1.1. o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně spalující kapalná nebo plynná paliva, na něž se vztahuje osvobození od poplatku podle § 15, odst. 3 zákona, vykazují údaje uvedené v bodu 1.1. a v bodu 1.2. v položkách 17 a 19 (tj. druh a spotřeba paliva) způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu). Ostatní údaje uvedené v bodech 1.2., 1.4. a 1.5. neohlašují.
2. Stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu pod kódem 10.2. (čerpací stanice na benzín), na něž se vztahuje osvobození od poplatku podle § 15, odst. 3 zákona, vykazují údaje uvedené v bodu 1.1. a v bodu 1.3. v položce 13 (výtoč benzínu) způsobem určeným datovým standardem podle jiného právního předpisu4). Ostatní údaje uvedené v bodech 1.3., 1.4. a 1.5. neohlašují.

Využití tohoto zjednodušeného formuláře není povinné, ale je v případě výše uvedených provozoven doporučeno.

Ohlašování údajů souhrnné provozní evidence a Poplatkové přiznání prostřednictvím ISPOP

Při ohlašování údajů v roce 2016 (údaje za rok 2015) mohou nastat tyto varianty:

A/ ohlašovatelé se zaregistrovaným subjektem (IČO), mající přístupová hesla do ISPOP používaná pro ohlašování za předchozí roky:

- vyplní formulář F_OVZ_SPE popř. i F_OVZ_POPL, který naleznou na svém účtu ISPOP pro každou zaregistrovanou provozovnu;

Formulář je možné stáhnout v několika variantách a provést vyplnění následujícím způsobem:

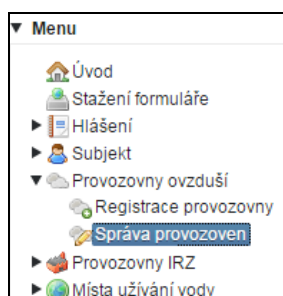
- ✓ formulář s předvyplněným listem 1 se zpracuje **vyplněním všech údajů za rok 2015**,

- ✓ formulář předvyplněný údaji z předchozího hlášení (s odstraněnými proměnnými údaji z předešlého hlášení) se zpracuje **aktualizací položek a doplněním proměnných údajů za předchozí rok**
- ✓ formulář se předvyplní z vlastního **externího** souboru XML.

Před vlastním stažením formuláře se pro úspěšné předvyplnění údajů na listu 1 (nejsou převedeny z předešlého hlášení, ale vyplňují se z registračních údajů provozovny) doporučuje:

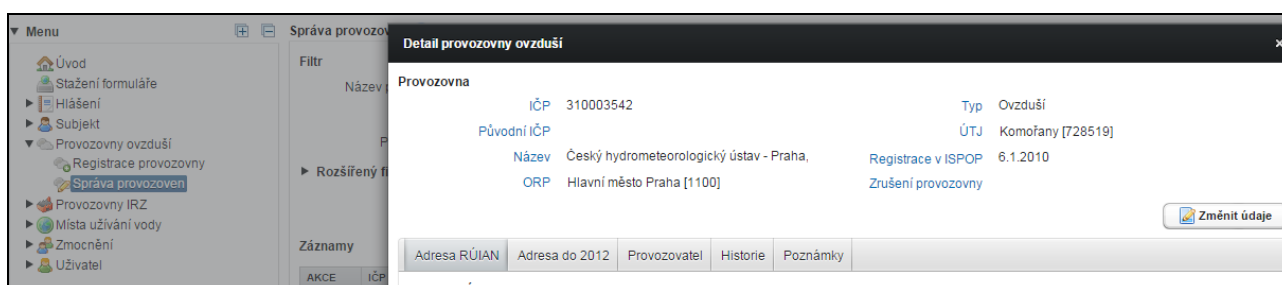
- provést editaci a doplnění údajů provozovny v záložce „Provozovny ovzduší - Správa provozoven“

Upozornění: Oprávnění k editaci a doplnění údajů provozovny má pouze Správce subjektu.

- ✓ Při editaci údajů nebo při registraci nové provozovny je doporučeno přiřadit adresu provozovny pomocí údajů Registru územní identifikace adres a nemovitostí - RÚIAN. U některých provozoven došlo v prosinci 2015 k automatickému doplnění adresních kódů (viz aktualita na www.ispop.cz – „Změna adresních údajů u vybraných provozoven ovzduší“).

- ✓ Pokud byl ohlašovatel v minulém období upozorněn na potřebu opravit údaje uvedené v položce ÚTJ – územně technická jednotka, provede změnu údajů v záložce „Provozovny ovzduší - Správa provozoven“ kliknutím na detail provozovny a na tlačítko „Změnit údaje“.

- provést editaci a doplnění kontaktních údajů uživatele v nabídce „Uživatel – Správa uživatele“

B/ ohlašovatelé, kteří za rok 2014 do ISPOP neohlašovali a neměli doposud zaregistrován subjekt (IČO), nebo u nich došlo ke změně IČO postupují následovně:

- nový provozovatel provede registraci subjektu pomocí registračního formuláře a po přidělení přístupových údajů si v nabídce na svém účtu ISPOP provede registraci provozovny Ovzduší - ISPOP automaticky přidělí identifikační číslo provozovny (IČP) pro ohlašování konkrétní provozovny. Další postup je shodný s nabídkou pro stahování formuláře uvedenou výše s tím rozdílem, že pro stažení formuláře nelze použít možnost předvyplnění údajů z předešlého hlášení.
- od prosince r. 2013 je přidělováno ohlašovatelům IČP končící číslicí 3,
- nový vzhled záložky pro registraci provozovny ukazuje obrázek. Postup stažení formuláře je uveden v kapitole 3.1.

– pokud se jedná o změnu vyžadující přeregistraci stávající provozovny (pouze změna IČO provozovatele, pokud k ní došlo od posledního podaného hlášení) bude postup shodný. Provozovatel může vyplnit rovněž údaj o původním IČP do registračního formuláře. Pro ohlášení bude možné využít i údaje z roku 2014, které je potřeba stáhnout v konvertované podobě (soubor XML) z účtu předchozího provozovatele. Pro zpracování a ohlášení se v těchto případech doporučuje následující postup:

- stažení posledního podaného hlášení za příslušnou provozovnu ohlášenou s původním IČO (s využitím přístupových údajů původního IČO) ve formátu XML,
- registrace nového subjektu a nové provozovny,

- stažení formuláře pro nově přidělené IČP pomocí volby „**Předvyplnit daty z externího souboru**“ a vložení XML souboru s daty za rok 2014 (s původním IČO),
- vyplnění proměnných údajů za rok 2015 (přepsání údajů za rok 2014), kontrola hlášení a jeho podání prostřednictvím ISPOP.

U formuláře F_OVZ_POPL se postupuje obdobně, ale s ohledem na malý rozsah údajů se pro stažení formuláře využívá volba „Předvyplnit pouze základními informacemi z registru“.

Ohlášení údajů agentury ovzduší předepsané datovým standardem pro F_OVZ_SPE a F_OVZ_POPL nebude možné pro nezaregistrované subjekty a jejich provozovny. **Jakákoli doplnění či opravy podaného hlášení je možné provést opět pouze zasláním kompletního hlášení ve formě odpovídající datovému standardu F_OVZ_SPE nebo F_OVZ_POPL.**

3.1 Záložka „Stažení formuláře“ na účtu ISPOP

V nabídce pro stažení formuláře dostupné v záložce „Můj účet“ po přihlášení přístupovými údaji do ISPOP se nejprve provede výběr ohlašovatele (v případě jednoho subjektu v daném účtu ISPOP je načten automaticky) a výběr roku a skupiny hlášení (odpady, vody, ovzduší, IRZ, obaly) – viz zatržítka, kterým lze omezit seznam zobrazených hlášení.

ISPOP

Přihlášen/a: chmi
E-mail: machalek@chmi.cz

Odhlásit

Menu

Úvod
Stažení formuláře
Hlášení
Subjekt
Provozovny ovzduší
Provozovny IRZ
Místa užívání vody
Zmocnění
Uživatel
Reporty

Stažení formuláře k ohlášení

1. Ohlašovatel, IČO/ID Český hydrometeorologický ústav, 00020699

1. Výběr ohlašovatele 2. Výběr hlášení 3. Další volby

Filtr

Rok: 2015

☐ Odpady
☐ Vody

☒ Ovzduší
☐ IRZ
☐ Obaly

Vymazat filtr

Záznamy

Strana 1 Záznamů 30 Zobrazeno: 1-4 z 4

TYP	ROK	POPIS
F_OVZ_SPE	2015	Souhrnná provozní evidence
F_OVZ_POPL	2015	Poplatkové přiznání za zdroje znečišťování ovzduší
F_OVZ_RL	2015	Zpráva o množství fluorovaných sklenkových plynů a regulovaných látek
F_OVZ_PO	2015	Oznámení o počtu systémů požární ochrany a hasicích přístrojů s halony a množství halonů v nich obsažených

Předchozí Další

Verze 20151228.20726

Dále se provede výběr konkrétního formuláře pro ohlašování, např. F_OVZ_SPE, a následně výběr provozovny (potvrzení výběru provozovny je zapotřebí i v případě, že je zobrazena jen jedna provozovna).

ISPOP

Přihlášen/a: chmi
E-mail: machalek@chmi.cz

Odhlásit

Menu

Úvod
Stažení formuláře
Hlášení
Subjekt
Provozovny ovzduší
Provozovny IRZ
Místa užívání vody
Zmocnění
Uživatel
Reporty

Stažení formuláře k ohlášení

1. Ohlašovatel, IČO/ID Český hydrometeorologický ústav, 00020699

2. Rok, typ hlášení 2015, F_OVZ_SPE (Souhrnná provozní evidence)

1. Výběr ohlašovatele 2. Výběr hlášení 2.1 Výběr provozovny 3. Další volby

Filtr

Název provozovny

IČP

Obec (RÚIAN)

Vymazat filtr

Vyhledat

Záznamy

Strana 1 Záznamů 10 Zobrazeno: 1-2 z 2

IČP	NÁZEV PROVOZOVNY	TYP	OBEČ (RÚIAN)	ULICE, Č.D./Č.O. (RÚIAN)	POLOHA	IČO/ID PROVOZOVATELE	NÁZEV PROVOZOVATELE
310003542	Český hydrometeorologický ústav - Praha, Na Šabatce	Ovzduší	Praha	Na Šabatce 2050/17		00020699	Český hydrometeorologický ústav
721980053	Český hydrometeorologický ústav - záložní zdroj	Ovzduší	Píseň	Mozartova 1237/41		00020699	Český hydrometeorologický ústav

Předchozí Další

V následujícím kroku se vybere jedna z variant stažení formuláře (viz kapitola 3.). Při volbě „Předvyplnit daty z předchozího autorizovaného hlášení“ se nabídne jedno nebo víc hlášení, podaných za zvolený rok, z nějž má být formulář pro ohlášení předvyplněn (zpravidla se používá předchozí rok). Po potvrzení kliknutím do řádku s vybraným hlášením je aktivní tlačítko „**Stáhnout formulář**“.

Další volby

- ☐ Předvyplnit pouze základními informacemi z registru
- ☒ Předvyplnit daty z předchozího autorizovaného hlášení
- ☐ Předvyplnit daty z externího souboru

Filtr

Ohlašovaný rok: 2014

Ev. č. hlášení:

Číslo dokumentu:

Typ podání:

Datum příjmu od:

do:

Předmět hlášení:

Obec předmětu:

Název provozovny:

Vymazat filtr

Vyhledat

Záznamy

Strana 1

Záznamů 10

Zobrazeno: 1-1 z 1

OHLAŠOVATEL	IČO/ID	EV. Č. HLÁŠENÍ	Č. DOKUMENTU	TYP	PŘEDMĚT HLÁŠENÍ	ČÍSLO PROVOZOVNY/VHB	NÁZEV PROVC
Český hydrometeorologický ústav	00020699	626180	ISPOP_688596	F_OVZ_SPE	2014 / 00020699 / 310003542 / Ú	310003542	Český hydrome

Předchozí

Stáhnout formulář

Stažený formulář se doporučuje uložit na disk v počítači jako PDF soubor pod názvem, pomocí nějž bude možné soubor jednoznačně identifikovat (např. **IČO_IČP_Název:-12345678_654320011_Kotelna Jižní Svahy.PDF**).

Povinnost ohlášení poplatku a SPE nelze V ŽÁDNÉM PŘÍPADĚ splnit zasláním údajů v listinné podobě (např. vytištěných listů formuláře) na adresu příslušného úřadu nebo adresu CENIA.

3.2 Registrace subjektu na www.ispop.cz

Pokud není organizace (popř. fyzická osoba – provozovatel zdroje) z nějakých důvodů doposud registrována pro přihlášení do ISPOP, bude nezbytné nejprve provést tzv. registraci subjektu vyplněním registračního formuláře.

3.3 Technická a odborná pomoc pro vyplnění hlášení

Pro vyplnění formuláře jsou na internetových stránkách ISPOP a ČHMÚ k dispozici potřebné návody, postupy a také příklady vyplnění vzorových provozoven, které jsou doporučeny zejména pro méně zkušené ohlašovatele. Při vyplnění je potřeba nejen dodržet náležitosti přílohy č. 11 k vyhlášce, ale také požadavky datového standardu, který při kontrole formuláře ověřuje vyplnění všech červeně orámovaných položek a také logickou správnost vyplněných údajů (shodu čísel zdrojů, shodu množství emisí na listech 2 nebo 3 s emisemi na listu 4, apod.). Validační kontrola je spuštěna automaticky při odeslání formuláře tlačítkem „Odeslat on-line do ISPOP“ a rovněž při využití „Odeslat do datové schránky“. Nevalidní hlášení je vyhodnoceno jako nezpracovatelné a není dále postoupeno k procesu ověření.

3.4 Podání hlášení

Podání lze učinit dvěma způsoby:

- Prostřednictvím webové služby** - formuláře PDF lze odeslat do ISPOP pomocí tlačítka "Odeslat on-line do ISPOP" v dolní části formuláře popř. tlačítka „Odeslat do datové schránky“, tj. do datové schránky "ISPOP (Ministerstvo životního prostředí)"; ID:5eav8r4. Nově lze využít rovněž hromadné podání hlášení prostřednictvím webové služby (pouze pro pokročilejší uživatele).

b. **Prostřednictvím datové schránky** - Soubor reprezentující zpracované hlášení (PDF nebo XML) je možné uložit na disk počítače nebo na elektronický nosič dat a poté odeslat z datové schránky ohlašovatele do datové schránky "ISPOP (Ministerstvo životního prostředí)"; ID:5eav8r4. Takové hlášení se považuje za autorizované (samozřejmě za předpokladu, že hlášení bylo validní, tzn. on-line kontrola neobsahovala „Validační chyby, které zabraňují podání hlášení“).

Před každým odesláním by mělo být hlášení **zkontrolováno pomocí tlačítka On-line kontrola**. Nastavení vybraných kontrolních funkcí formuláře se může následně projevit zobrazením textu „Upozornění (nezabraňují podání hlášení)“. V tom případě se doporučuje provedení kontroly vyplněných údajů dle popisu uvedeného v Návodu k ohlášení SPE (viz www.ispop.cz) a jejich opravu, popř. zaslání dotazu na EnviHELP (<http://helpdesk.cenia.cz/>).

Pro autorizaci podaného hlášení lze využít jednu ze tří možností:

a. Připojení elektronického podpisu k formuláři (provádí se kliknutím na pole elektronický podpis ve spodní části formuláře). Elektronický podpis musí odpovídat požadavkům zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu. Vlastníkem elektronického podpisu musí být osoba s podpisovým právem za subjekt ohlašovatele.

b. „Odbavení“ listinného potvrzení o odeslání údajů v elektronické podobě. K tomu je nutné použít formulář "Potvrzení údajů odeslaných elektronicky do ISPOP", který je přílohou mailové komunikace po odeslání hlášení on-line bez elektronického podpisu a je také k dispozici ke stažení z účtu ISPOP. Potvrzení se vytiskne, podepíše osobou s podpisovým právem za organizaci a originál v listinné podobě se odešle na adresu provozovatele systému (CENIA, Vršovická 1442/65, Praha 10, 100 00) a to NEJPOZDĚJI DO 5 DNŮ. Povinnost zaslání autorizace do 5 dnů od podání v elektronické podobě vychází ze správního i daňového řádu. Pokud bude autorizace zaslána později, posouvá se datum podání v elektronické podobě na datum zaslání potvrzení.

c. Použití datové schránky zřízené pro účely ISPOP. Formuláře zaslané z datové schránky ohlašovatele do datové schránky "ISPOP (Ministerstvo životního prostředí)" jsou automaticky považovány za autorizované.

Proces ohlášení SPE prostřednictvím ISPOP je po formální stránce velmi obdobný procesu podání poplatkového přiznání. Výrazně se však liší v části zpracování podaného hlášení. Každé poplatkové hlášení je po autorizaci ve stavu „Čeká na ověření“ až do doby, než je aktivně zpracováno ověřovatelem, tj. krajským úřadem. S ohledem na očekávaný počet poplatkových přiznání v r. 2016 (cca 400) se dá očekávat poměrně rychlé ověření podaných poplatků a vydání platebního příkazu. Na rozdíl od poplatkového přiznání dochází u hlášení F_OVZ_SPE po provedení autorizace hlášení k automatickému nastavení stavu hlášení na „Ověřeno“. Znamená to, že standardně nedochází ke kontrole všech údajů hlášení SPE, mj. také z důvodu jejich značného počtu, který by administrativně zatěžoval kontrolní orgán (ČIŽP).

Dokument, který neodpovídá formálním požadavkům a/nebo datovému standardu ISPOP, je označen stavem dokumentu „Není zpracovatelné“ a nemusí být zobrazen na účtu ověřovatele. Poplatkové přiznání, které vyhovuje všem požadavkům ISPOP, je zpracováno ověřovatelem. Pokud jsou zjištěny jiné nedostatky (formální nebo věcné), vrátí ověřovatel takové hlášení provozovateli k doplnění. Tzv. doplněné hlášení se podává v režimu shodném jako hlášení řádné. Hlášení F_OVZ_SPE je automaticky autorizováno a nelze ho vrátit k doplnění. Pokud dojde omylem k odeslání hlášení i s údaji o množství emisí apod. (tj. hlášení nemělo být vůbec odesláno), je řešením pouze odeslání dalšího (doplněného) hlášení, ve kterém je vyplněn pouze list č. 1. Tím se předchozí hlášení „anuluje“.

4. Informace k ohlašování agendy ovzduší na internetu ČHMÚ a další odkazy

Hlášení údajů SPE k 31. 3. 2016, tj. pro údaje roku 2015, musí odpovídat obsahu přílohy č. 11 k vyhlášce a datovému standardu podle formuláře F_OVZ_SPE.

Pro vyplnění formuláře je v nabídce na internetových stránkách ISPOP a ČHMÚ k dispozici návod a rovněž příklady vyplnění konkrétních typů zdrojů (zjednodušená hlášení, záložní zdroje, přemístitelné zdroje, spalovací zdroje, ostatní zdroje, apod.).

ČESKÝ HYDROMETEOROLOGICKÝ ÚSTAV
Souhrnná provozní evidence

Úvod
Návody
Předpisy
Pomůcky
Příklady
Kontrola hlášení
KÚ info
Archiv
Poplatky

Úvod do ohlašování údajů agendy ovzduší za rok 2013 prostřednictvím ISPOP

Aktualizováno: 3.6.2014 12:00 SELČ

Aktuálně z: www.ispop.cz

V tomto odstavci vás budeme pravidelně informovat o nejdůležitějších aktualitách na www.ispop.cz.

26. 5. 2014: V souladu s novelou zákona o ochraně ovzduší (zákon č. 87/2014 Sb.) je provozovatel vyjmenovaného stacionárního zdroje povinen ohlásit údaje souhrnné provozní evidence za rok 2013 prostřednictvím ISPOP do 30. června 2014.

5. 3. 2014: Ohlášení souhrnné provozní evidence za zařízení, provozovaná na více místech
V návaznosti na Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP uvedené ve Věstníku MŽP č. 1/2014 sděluje provozovatel ISPOP pokyny k ohlášení souhrnné provozní evidence za zařízení, provozovaná v průběhu kalendářního roku na několika místech (přemístitelné stacionární zdroje, např. recyklační linky stavebních hmot zařazené pod kódem 5.12. v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb.). Pro ohlášení údajů o provozu uvedeného zařízení lze využít zástupné adresy provozovny, situované do sídla provozovatele (pouze pro ohlášení činnosti v rámci kraje, v němž je zároveň sídlo provozovatele), nebo do sídla povolovacího orgánu (krajského úřadu nebo Magistrátu hlavního města Prahy). Další pokyny pro ohlášení jsou uvedeny zde: http://portal.chmi.cz/files/portal/docs/uoco/oez/emise/evidence/aktual/PRIKLAD16_recyklace.pdf

Upozornění na chyby formuláře F_OVZ_SPE
Všechny chyby, které popisuje následující text, jsou již odstraněny!
Při validaci formuláře F_OVZ_SPE se v případě vyplnění množství emisí TOC – organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC) na listu 3 Údaje souhrnné provozní evidence jiných stacionárních zdrojů může objevit následující chybová hláška: *U komínu (výduchu) číslo 101 je uvedena emise látky "TOC", která však není uvedena u zdroje číslo 101, který je zaústěn do toho komínu.* Chyba ve validaci byla zjištěna rovněž u některých kódů jednotky MVE na listu 5. Jednalo se o chyby validace formuláře. Děkujeme za pochopení.

Změny v ohlašování údajů za rok 2013

V souvislosti se změnami právní úpravy dochází k rozdělení původního hlášení F_OVZ_SPOJ na dvě samostatná hlášení – formulář pro poplatkové přiznání F_OVZ_POPL a formulář pro souhrnnou provozní evidenci F_OVZ_SPE. Povinnosti se vztahují výhradně na zdroje, vyjmenované v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší. V pochybnostech, zda provozovatel provozuje takový zdroj, lze u vybraných případů využít informace uvedené ve [Věstníku MŽP č. 7/2013](#) a na internetových stránkách [MŽP - záložka Ochrana ovzduší -> Legislativa a metodické pokyny](#) (Metodické pokyny, Stanoviska).

Hlášení F_OVZ_POPL

Návody

Aktualizováno: 6.2.2014 15:30 SEČ

Soubor Informace
[Návod \(PDF\)](#)
[Postup stažení formuláře a zpracování hlášení](#)
[Postup registrace nové provozovny](#)
Postup zpracování doručeného hlášení
Postup podání opravy formuláře

Příklady vyplněných hlášení ke stažení (formát pdf)

Aktualizováno: 26.2.2014 14:00 SEČ

Vybraný příklad vyplněného hlášení si zobrazíte kliknutím na příslušný odkaz uvedený níže. Pro bezchybné zobrazení následujících příkladů je nutné mít nainstalovaný Adobe Reader. Zdarma si jej můžete stáhnout a následně nainstalovat z jeho domovské stránky <http://get.adobe.com/cz/reader/>.

Chovy hospodářských zvířat u SPE neohlašují viz par.17 odst. 4 z. 201/2012 Sb., kde se uvádí (Povinnosti stanovené v odstavci 3 se nevztahují na provozovatele chovu hospodářských zvířat, s výjimkou povinnosti uvedené v odstavci 3 písm. a).

Další příklady vyplněných hlášení ve struktuře předchozího formuláře F_OVZ_SPOJ naleznete na stránce s [příklady pro ohlašovací rok 2012](#).

Seznam příkladů vyplněných hlášení za rok 2013

[Příklad zjednodušeného ohlášení SPE](#)

[Seznam \(MS Excel\) provozoven pro zjednodušené ohlášení SPE](#)

[Plynová kotelna \(souhrnné vyplnění údajů\)](#)

[Mobilní recyklační linka stavebních hmot](#)

[Stěrárna železných kovů \(souhrnné vyplnění údajů\)](#)

[Záložní zdroj - dieselagregát včetně stanovení tepelného příkonu](#)

Kontrola podaných hlášení ze strany ČHMÚ

Pro zajištění odpovídající kvality údajů databáze REZZO 1 a 2, jejichž výhradním zdrojem jsou právě údaje SPE, jsou hlášení přijatá prostřednictvím ISPOP v ČHMÚ dále kontrolována a ve spolupráci s ČIŽP a krajskými úřady bude v případě hlášení obsahujících chyby a neúplně vyplněné údaje vyžádáno podání tzv. doplněného hlášení (odstranění nedostatků dle § 37, odst. 3 zákona 500/2004 Sb. Správní řád, resp. dle § 74 zákona č. 280/2009 Sb., Daňový řád). Pokud je při kontrole formuláře v rámci ISPOP nalezena některá z chyb, zabráňujících podání hlášení, nelze formulář odeslat webovou službou a při použití datové schránky není takové hlášení přijato. Musí dojít k jeho opravě nebo doplnění a musí být zasláno znovu. Pokud jsou ověřovatelem nebo recenzenty (ČIŽP a ČHMÚ) nalezeny v podaném hlášení SPE věcné chyby, mělo by dojít k jejich odstranění na základě výzvy, popř. dle vlastního uvážení ohlašovatele. Mezi nejčastější chyby při ohlášení SPE patří především:

- vložení proměnných údajů v jiných jednotkách, než předepisuje formulář, čímž vznikají zpravidla třířádové rozdíly mezi vloženým a správným údajem (např. množství emisí uvedené ve formuláři v kg místo v tunách),
- chyby způsobené překlepem nebo záměnou údajů,
- neodpovídající používání číselníkových kódů především při zařazování zdrojů k názvům odpovídajícím zákonu nebo vyhlášce,
- vyplnění nuly namísto odpovídajícího údaje (např. u výkonu spalovacího zdroje),
- nevyplnění údajů v položkách, které nejsou kontrolovány validací formuláře (bez červeného ohraničení)
 - údaje o emisích spalovacích zdrojů (změna proti F_OVZ_SPOJ)
 - údaje o spotřebě rozpouštědel (List 3)
 - údaje o odlučovačích (nově pro všechny ZL)
 - údaje o měření a/nebo emisních limitech.

Další podpora k ohlašování

Dotazy týkající se technických náležitostí ohlašovacího procesu, nebo konkrétní dotazy k vyplnění F_OVZ_SPE a F_OVZ_POPL, validaci nebo způsobu ohlášení formuláře lze pokládat prostřednictvím ENVIHELP (<https://helpdesk.cenia.cz/hdPublic/helpdesk/>). Pro zaslání dotazu je nezbytná registrace přístupovými údaji do ISPOP.

Návody na řešení technických problémů souvisejících s ohlašování lze nalézt přímo na stránkách ISPOP, popř. je možné rovněž využít zaslání dotazu na ENVIHELP.

5. Formulář F_OVZ_SPE

Formulář pro ohlášení údajů souhrnné provozní evidence je členěn na pět listů, odpovídajících obsahu uvedenému v bodech 1.1. až 1.5. přílohy č. 11 k vyhlášce č. 415/2012 Sb. Vyplnění **všech údajů relevantních provozovaným zdrojům je povinné** (viz následující náhled na vyplnění údajů o emisích plynového kotle).

tuhé znečišťující látky (TZL)	
oxidy síry vyjádřené jako oxid siřičitý (SO ₂)	
oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý (NO _x)	0,025
oxid uhelnatý (CO)	0
organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (COU)	

Při vyplnění údajů o emisích za kotel spalující plyná paliva je zapotřebí vypočítat roční emise, pro které má zdroj stanoveny emisní limity – tj. v tomto případě pro NO_x a CO.

Pokud je vypočtená emise např. CO nižší než 0,0005 t (tj. 0,5 kg), je zapotřebí vyplnit nulovou hodnotu emisí. Další emise se ponechají nevyplněné.

Ú údajů, které se daného zdroje netýkají (některé položky, které nejsou orámovány červeně), se **nevyplňují nuly** – položka se ponechá prázdná (viz následující náhled na vyplnění údajů na listu 3).

4	Název stacionárního zdroje	8.3.5.1.	Slévárny železných kovů (slitín železa) - Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem (kód 4.6.1. př. č. 2)	?
4a	Doplňující název stacionárního zdroje (povinný pro přímé procesní ohřevy a ostatní zdroje podle přílohy č. 2 k zák. č. 201/2012)	čištění odlitků, zpracování forem		
5	Provozní hodiny [h/rok]	2 200		?
6	Druh spalovaného paliva nebo odpadu	Vyberte		?
7	Výhřevnost paliva [kJ/kg, kJ/m ³]			
8	Spotřeba spáleného paliva a odpadů [t/rok, tis m ³ /rok]			
		Přidat palivo		
9	Spotřeba VOC v t/rok	dle § 21 písm. a)		
10		dle § 21 písm. b)		
11		dle § 21 písm. c)		

Při provozu uvedeného zdroje je sice používáno lihové rozpouštědlo, ale tento zdroj není zařazen mezi zdroje označené kódy 9.1. – 9.24. přílohy č. 2 zákona). Není používáno ani palivo.

Položky 6 až 11 zůstávají nevyplněné. Roční hmotnostní bilance rozpouštědel se za tento zdroj rovněž neprovádí.

List 1. zahrnuje mj. administrativní položky, které jsou ve většině případů povinnými, aby bylo možno splnit náležitosti podání podle Správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.). Obsahuje údaje pro identifikaci provozovatele a provozovny a člení se na tyto části:

- 1.1 Údaje o provozovateli – IČO (název subjektu a jeho sídlo jsou přebírány z Registru osob nebo Registru obyvatel),

- 1.2 Údaje o provozovně – IČP, název a sídlo provozovny (možnost propojení na RÚIAN),
- 1.3 Kontaktní údaje zpracovatele formuláře.

List 2. Údaje souhrnné provozní evidence spalovacích zdrojů a spaloven odpadů

Na listu musí být vyplněny všechny červeně orámované údaje o spalovacích zdrojích nebo spalovnách i množství emisí u relevantních škodlivin. V případě zařízení spalujících plynná paliva o příkonu do 1 MW je možné údaje vyplňovat **souhrnně**, tzn., že se do jednotlivých položek uvede součet výkonů a příkonů, součet množství paliv, vyrobeného tepla a emisí, průměrná účinnost, průměrný počet provozních hodin a využití výkonu zdroje.

List 3. Údaje souhrnné provozní evidence jiných stacionárních zdrojů

Na listu musí být vyplněny údaje položek 1 až 4 a dále relevantní údaje, např. spotřeba paliva, VOC nebo množství výrobku. Pravidla pro vyplnění množství emisí platí stejně, jako na listu 2 (zpravidla jde o emise zjišťované měřením, popř. výpočtem - např. fugitivní emise VOC z lakoven). Rovněž se doporučuje využít vložení zatržítka v položce „Souhrnné vyplnění údajů“, kterým je možné naznačit vyplnění údajů za více zdrojů v souladu s možností uvedenou ve Věstníku MŽP u číselníku k položce Název stacionárního zdroje. Nevyužití zatržítka naopak naznačuje, že údaje za každý provozovaný zdroj jsou vyplněny zvlášť, tj. např. pro několik lakovacích boxů zdroje „APL. NH - Aplikace nátěrových hmot“ je použito několik samostatných listů 3, označených např. pořadovými čísly 101 až 105.

UPOZORNĚNÍ pro položku 3 na listu 3: Pro zajištění souladu s číselníkem sektorů evropské agentury pro ŽP byl změněn číselník uvedený na listu 3 v položce 3. V rámci přípravy formuláře pro údaje za rok 2014 byla provedena rozsáhlá transformace údajů ohlášených za rok 2013. Přesto jsou ohlašovatelé žádáni, aby vyplnění tohoto údaje věnovali patřičnou pozornost a předvyplněné kódy v případě nutnosti opravili a uvedli do souladu s vyplněným názvem zdroje v položce 2 (např. dle tabulky uvedené v Návodu – viz kap. 4).

List 4. Údaje o komínech a výduších

Vyplní se údaje pro všechny zdroje, které vykázaly **nenulovou emisí**. Vyplní se i pro zdroje, u nichž dochází výhradně k fugitivním emisím. U těchto zdrojů se v sekci parametrů výduchu zpravidla vyplňuje kromě souřadnice pouze přibližná průměrná výška a odhadovaná teplota (např. u skladování pohonných hmot nebo u zdrojů bez použití paliva lze vyplnit teplotu 10 nebo 20 °C a výšku výduchu odpovídající průměrné výšce, v níž dochází k vypouštění emisí – u skladů PH např. 1 m, u truhlárny výšku oken nebo vyústění klimatizace, apod.).

Pro vyplnění množství emisí je stanovena podmínka, která vyžaduje vložení údajů pouze v případě, že je zdroj zaústěn do několika výduchů, skutečných nebo fiktivních (viz poznámka k vyplnění listu 4 k položce „Emise znečišťujících látek“): „*V případě, že dochází k vypouštění/úniku veškerých emisí ze stacionárních zdrojů pouze jedním komínem/výduchem, tento údaj se nevyplňuje.*“

List 5. Údaje o měření emisí

Vyplnění je povinné pro všechny zdroje, u nichž bylo v předešlém období (zpravidla předchozí kalendářní rok, ale i delší období) provedeno jednorázové nebo i kontinuální měření. U každého zdroje musí být vyplněno poslední platné měření. Znamená to tedy, že např. u zdrojů s delším intervalem měření se může jednat o měření provedené v letech 2013 až 2015. Pokud je prováděno u zdroje několik měření v průběhu roku, postačí uvedení posledního z nich. U kontinuálního měření se neuvádí datum měření a v položkách koncentrace, hmotnostního toku, apod. se uvede podíl součtu vypočtených denních průměrných hodnot a počtu dní, ve kterých byly získány.

6. Závěr

Veškerá podaná hlášení F_OVZ_SPE přijímaná do ISPOP ke zpracování (odeslaná přímo z formuláře ISPOP nebo pomocí zaslání souboru z datové schránky), jsou **automaticky kontrolována** a nelze tak již od počátku ohlašovacího období podat hlášení s chybami v registračních údajích, s nevyplněnými povinnými údaji, nebo logickými chybami.

K usnadnění ohlašování by opět měly sloužit odkazy nápovědy zabudované přímo do formuláře –

modré a žluté otazníčky . Zatímco modrý otazník přesměruje tazatele na web Environmentálního helpdesku ENVIHELP www.envihelp.cz, tj. vyžadují připojení k internetu v průběhu vyplňování formuláře, žluté otazníky poskytují informace přímo ve formuláři (tzv. Okno JavaScript).

1. HLÁŠENÍ - OVZDUŠÍ

1.1 OBSAH

- [Informace o plnění ohlašovacích povinností v oblasti ovzduší v roce 2016 \(údaje za rok 2015\)](#)
- [Postupy a návody k agendě ovzduší](#)
- [Pomůcky](#)
- [Hlášení F_OVZ_POPL – Poplatkové přiznání za provozovnu ovzduší](#)
- [Hlášení F_OVZ_SPE – Zjednodušené ohlášení \(pro vybrané zdroje\)](#)
- [Hlášení F_OVZ_SPE – Ohlášení údajů souhrnné provozní evidence](#)
- [Přehled ohlašovacích povinností v agendě ovzduší](#)
- [Právní předpisy](#)

1.2 INFORMACE O PLNĚNÍ OHLAŠOVACÍCH POVINNOSTÍ V OBLASTI OVZDUŠÍ V ROCE 2016 (ÚDAJE ZA ROK 2015)

V roce 2016 se prostřednictvím ISPOP zasílá formulář pro poplatkové přiznání F_OVZ_POPL a formulář pro souhrnnou provozní evidenci F_OVZ_SPE. Povinnosti se vztahují výhradně na zdroje, vyjmenované v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší.

V pochybnostech, zda provozovatel provozuje takový zdroj, lze u vybraných případů využít informace uvedené ve [Věstníku MŽP](#) a na internetových stránkách MŽP - oblast Ovzduší -> Legislativa a metodické pokyny: [Metodické pokyny](#), [Stanoviska](#).

Informace k ohlašování formulářů F_OVZ_SPE a F_OVZ_POPL jsou dostupné také na stránkách [ČHMÚ](#).

1.3 POSTUPY A NÁVODY K AGENDĚ OVZDUŠÍ

- [Informace k formulářům F_OVZ_RL a F_OVZ_PO](#)
- [Postup při stažení formulářů F_OVZ_POPL a F_OVZ_SPE](#)

- [Postup při registraci nové provozovny](#)
- [Návod pro ohlašování SPE](#)
- [Příklady vyplněných hlášení včetně příkladu zjednodušeného ohlášení SPE](#)
- [Předpisy - měřicí skupiny](#)

1.4 POMŮCKY

- [Převod GPS](#)
- [Výpočet tepla](#)
- [EF čerpací stanice](#)
- [EF spalovací zdroje](#)
- [Dieselagregáty](#)
- [Stanovování účinnosti odlučovačů](#)

1.5 HLÁŠENÍ F_OVZ_POPL – POPLATKOVÉ PŘIZNÁNÍ ZA PROVOZOVNU OVZDUŠÍ

Povinnost podat poplatkové přiznání (hlášení F_OVZ_POPL) dle § 15, odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období příslušnému krajskému úřadu prostřednictvím ISPOP má provozovatel stacionárního zdroje uvedený v příloze č. 2 zákona č. 201/2012 Sb. („Vyjmenovaný zdroj“).

Od podání poplatkového přiznání jsou osvobozeny provozovny, u nichž celková výše poplatků nedosahuje 50 000 Kč.

UPOZORNĚNÍ: Poplatkové přiznání za provozovnu, u níž celková výše poplatků za poplatkové období činí méně než 50000 Kč, nebude možné do ISPOP odeslat.

1.6 HLÁŠENÍ F_OVZ_SPE – ZJEDNODUŠENÉ OHLÁŠENÍ (PRO VYBRANÉ ZDROJE)

Povinnost ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence (hlášení F_OVZ_SPE) má dle § 17, odst. 3, písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší má provozovatel stacionárního zdroje uvedený v příloze č. 2 tohoto zákona („Vyjmenované zdroje“).

V souladu s textem úvodního ustanovení v příloze č. 11 vyhlášky č. 415/2012 Sb. (viz [příklad](#)) se u vybraných provozoven použije pro ohlášení souhrnné provozní evidence F_OVZ_SPE - **zjednodušený formulář**.

Pokud je v rámci provozovny provozován pouze zdroj kategorie 1.1., tj. **spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně** a jsou v něm spalována jen **plynná** nebo **kapalná** paliva, vyplňuje se formulář F_OVZ_SPE jako „Zjednodušené ohlášení“, tedy pouze část 1 (identifikace provozovatele a provozovny) a část 2, kde se uvede pouze druh paliva (položka 17) a jeho spotřebované množství (položka 19) **v tis.m3/rok** pro plynné palivo a **v t/rok** pro kapalná paliva.

Zjednodušené hlášení lze použít rovněž v případě, kdy je provozována **čerpací stanice na benzín** (samostatně, nebo v kombinaci s výše uvedeným spalovacím zdrojem). V tomto případě jde o zdroj kategorie 10.2., tj. **čerpací stanice a zařízení na dopravu a skladování benzínu**, pro který se ve formuláři F_OVZ_SPE - „Zjednodušené ohlášení“ vyplňuje část 1 a část 3, kde se uvádí pouze vydané množství benzínu (položka 13) **v m3/rok**.

UPOZORNĚNÍ: Toto zjednodušené podání nelze použít, jsou-li výše uvedené zdroje provozovány v kombinaci s jinými kategoriemi zdrojů.

1.7 HLÁŠENÍ F_OVZ_SPE – OHLÁŠENÍ ÚDAJŮ SOUHRNNÉ PROVOZNÍ EVIDENCE

Povinnost ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence (hlášení F_OVZ_SPE) má dle § 17, odst. 3, písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší provozovatel stacionárního zdroje uvedený v příloze č. 2 tohoto zákona („Vyjmenované zdroje“), s výjimkou kategorie označené kódem 8. Chovy hospodářských zvířat (viz § 17, odst. 4 zákona č. 201/2012 Sb.). Obsah souhrnné provozní evidence je dle § 17, odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb. stanoven v příloze č. 11 vyhlášky č. 415/2012 Sb.

Ohlášení souhrnné provozní evidence za zařízení, provozovaná na více místech

V návaznosti na Sdělení odboru ochrany ovzduší MŽP uvedené ve Věstníku MŽP č. 1_2014 sděluje provozovatel ISPOP pokyny k ohlášení souhrnné provozní evidence za zařízení, provozovaná v průběhu kalendářního roku na několika místech (přemístitelné stacionární zdroje, např. recyklační linky stavebních hmot zařazené pod kódem 5.12. v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb.).

Pro ohlášení údajů o provozu uvedeného zařízení lze využít zástupné adresy provozovny, situované do sídla provozovatele (pouze pro ohlášení činnosti v rámci kraje, v němž je zároveň sídlo provozovatele), nebo do sídla povolovacího orgánu (krajského úřadu nebo Magistrátu hlavního města Prahy).

Další pokyny pro ohlášení jsou uvedeny na webu [ČHMÚ](#).

Upozornění: Údaje souhrnné provozní evidence neohlašuje provozovatel stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 tohoto zákona („Nevyjmenovaný zdroj“); např. za čerpací stanici NAFTY se NEOHLAŠUJE (ani SPE ani poplatek).

1.8 PŘEHLED OHLAŠOVACÍCH POVINNOSTÍ V AGENDĚ OVZDUŠÍ

Níže uvedené ohlašovací povinnosti lze zpracovat v interaktivních PDF formulářích – jejich použití zaručuje dodržení platného datového standardu. PDF formuláře jsou ke stažení pro registrované uživatele po přihlášení do ISPOP v sekci "MŮJ ÚČET" -> záložka "Stažení formuláře".

1.9 PRÁVNÍ PŘEDPISY

- [Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší](#)
- [Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší](#)
- [Věstník MŽP - 11, 12/2014](#)
- [Zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech](#)
- [Vyhláška č. 257/2012 Sb., o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů](#)

Pro vyhledávání je nutné zadat do vyhledávače [portálu veřejné správy](#) číslo příslušného právního předpisu.

KAPITOLA V.4. IRZ – INTEGROVANÝ REGISTR ZNEČIŠŤOVÁNÍ

Integrovaný registr znečišťování (IRZ) byl zřízen na základě § 21 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečišťování, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (dále jen zákon o integrované prevenci). Údaje do IRZ se poprvé ohlašovaly za rok 2004.

Informace o povinnosti mj. také na adrese:

<http://www.irz.cz/sites/default/files/IRZ-ohlasovani-FINAL.pdf>

1.10 OHLAŠOVÁNÍ

- [METODY MĚŘENÍ](#)
- [OTÁZKY A ODPOVĚDI](#)

2. OHLAŠOVÁNÍ

- [Právní předpisy pro ohlašování údajů do IRZ za rok 2015](#)
- [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(ES\) č. 166/2006](#)
- [Zákon č. 25/2008 Sb.](#)
- [Zákon č. 77/2011 Sb.](#)
- [Nařízení vlády č. 145/2008 Sb.](#)
- [Nařízení vlády č. 450/2011 Sb.](#)
- [Rozsah integrovaného registru znečišťování](#)
- [Ohlašovací povinnost](#)
- [Rozsah ohlašovací povinnosti](#)
- [Rozsah údajů požadovaných pro ohlašování](#)
- [Vedení evidence](#)
- [Kvalita ohlašovaných informací](#)
- [Forma a způsob ohlašování údajů do IRZ](#)
- [Registrace provozovny](#)
- [Identifikační číslo provozovny](#)
- [Termín plnění ohlašovací povinnosti](#)
- [Sankce za neplnění ohlašovací povinnosti](#)
- [Informace k IRZ](#)
- [Publikace k IRZ a Helpdesk IRZ](#)

2.1.1 PRÁVNÍ PŘEDPISY PRO OHLAŠOVÁNÍ ÚDAJŮ DO IRZ ZA ROK 2015

Rozsah integrovaného registru znečišťování (dále rovněž IRZ), stejně tak jako povinnosti ohlašujících subjektů či přístup veřejnosti k informacím, upravují pro rok 2015 právní předpisy přijaté na evropské a národní úrovni. Jejich přehled uvádí tabulka 1. Provozovatelé jsou povinni se s jednotlivými předpisy podrobně seznámit.

Tabulka 1: Právní předpisy pro ohlašování údajů do IRZ za rok 2015

Číslo předpisu	Název předpisu
166/2006/ES	Nařízení Evropského parlamentu a rady (ES), kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES.
25/2008 Sb.	Zákon o integrovaném registru znečišťování a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů.
77/2011 Sb.	Zákon, kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další

	související zákony
145/2008 Sb.	Nařízení vlády, kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí.
450/2011 Sb.	Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 145/2008 Sb., kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí

2.1.2 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) Č. 166/2006

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. [166/2006](#), kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (dále rovněž nařízení o E-PRTR) bylo publikováno v Úředním věstníku Evropské unie dne 4.2.2006. Nařízení je účinné od 24.2.2006 (článek 221) a má z hlediska své právní povahy přímé účinky pro dotčené subjekty. Nařízení tvoří celkem 22 článků a 3 přílohy. Předmětem nařízení (článek 1) je zřízení integrovaného registru úniků a přenosů znečišťujících látek na úrovni Společenství (evropský PRTR nebo E-PRTR).

Velmi důležité z hlediska provozovatelů průmyslových a zemědělských činností jsou následující články a přílohy:

- článek 2, který definuje základní pojmy,
- článek 5, který specifikuje jejich ohlašovací povinnosti, odpovědnost za kvalitu ohlášených údajů a povinnost vést evidenci údajů,
- článek 9, který se zabývá kvalitou ohlašovaných údajů provozovateli (je povinností provozovatele zajistit kvalitu údajů, které ohlašuje),
- článek 20, který stanovuje povinnost členským zemím stanovit odrazující sankce za neplnění povinnosti ohlašovat úniky a přenosy,
- příloha I obsahuje činnosti sledované registrem (65 činností),
- příloha II obsahuje látky sledované v registru spolu s ohlašovacími prahy (91 látek).

2.1.3 ZÁKON Č. 25/2008 SB.

Zákon č. [25/2008 Sb.](#) (Sbírka zákonů, ročník 2008, částka 11, str. 510–515) lze v obecné rovině rozdělit na dvě části. První část obsahuje ustanovení k integrovanému registru znečišťování. Druhá část kodifikuje fungování integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí (dále rovněž ISPOP).

§ 1 v návaznosti na nařízení o E-PRTR upravuje zákon integrovaný registr znečišťování životního prostředí (zkráceně integrovaný registr znečišťování) jako veřejně přístupný informační systém úniků a přenosů znečišťujících látek, jehož výstupy jsou součástí evropského PRTR. Název IRZ je ponechán z předchozí právní úpravy z důvodu kontinuity systému. Je stanovena jasná vazba na evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek na úrovni Evropských společenství. IRZ je zřízen zákonem (s ohledem na zrušovací ustanovení k zákonu o integrované prevenci) a spravován Ministerstvem životního prostředí (§ 2).

Vymezení povinných subjektů upravuje § 3 zákona (odst. 1 a odst. 2). Zákon ponechává rozsah ohlašujících subjektů, který zakotvoval zákon o integrované prevenci a jeho prováděcí předpisy. Úniky látek a přenosy látek v odpadech nad rámec nařízení o E-PRTR stanoví prováděcí právní předpis (§ 3 odst. 3) – viz nařízení vlády č. [145/2008 Sb.](#) Termín ohlašování upravuje § 3 odst. 4. Formu a způsob předání povinných údajů ošetřuje § 3 odst. 5.

Definici správních deliktů ve vztahu k IRZ obsahuje § 5 a § 6. Výkon státní správy je zákonem svěřen Ministerstvu životního prostředí (§ 7) a České inspekci životního prostředí (§ 8). Přechodná

ustanovení (tzn. zejména stanovení prvního ohlašovacího roku, za který plní provozovatelé vymezení v § 3 ohlašovací povinnost) jsou v § 9.

Vzhledem k tomu, že zákon č. [25/2008 Sb.](#) nahradil části vztahující se k IRZ v zákoně o integrované prevenci, byly zrušeny příslušné pasáže zákona č. 76/2002 Sb., a prováděcí právní předpisy (nařízení vlády č. 368/2003 Sb., nařízení vlády č. 304/2005 Sb., vyhláška č. 572/2004 Sb.) (§ 10 zrušovací ustanovení a § 11). § 12 formuloval nové přechodné ustanovení v zákoně o integrované prevenci, které ošetřovalo období ohlašovacích let 2007 a 2008.

Zákon kromě IRZ zřizuje integrovaný systém plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí, který vede Ministerstvo životního prostředí (§ 4) a je součástí jednotného informačního systému životního prostředí (JISŽP). V návaznosti na zřízení ISPOP byly provedeny přímé novelizace zákonů (zákon o vodách, zákon o odpadech, zákon o ovzduší, zákon o obalech), kterých se ISPOP dotýká (část třetí až šestá zákona – § 13 – § 20).

Zákon č. [25/2008](#) nabyl účinnosti dnem vyhlášení ve sbírce zákonů (§ 21) –12.2.2008.

2.1.4 ZÁKON Č. 77/2011 SB.

Zákon č. 77/2011 Sb. přináší drobné změny do zákona č. [25/2008 Sb.](#), avšak většina změn se týká problematiky ISPOP. Hlavním smyslem změn bylo především přesnější vymezení předmětných ustanovení. Změny se konkrétně dotkly § 3 odst. 1) písm. a); § 5 odst. 1 písm. a) a § 5 odst. 2 písm. a). Celé znění zákona č. 77/2011 Sb. lze nalézt [zde](#).

2.1.5 NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 145/2008 SB.

Zmocňovací ustanovení (§ 3 odst. 1 písm. a) a b) v zákoně č. [25/2008 Sb.](#) umožňovalo provést konkretizaci ohlašovaných látek, prahových hodnot a údajů pro ohlášení do IRZ ve vládním nařízení. Nařízení vlády bylo přijato pod číslem [145/2008 Sb.](#) (Sbírka zákonů, ročník 2008, částka 46, rozeslána 29.4.2008, str. 1842 – 1851).

Nařízení vlády o IRZ zejména upravuje seznam ohlašovaných látek a prahových hodnot, pokud jde o ohlašování látek, které nejsou výslovně uvedeny v přímo účinném nařízení č. [166/2006/ES](#) tak, aby byl zachován dosavadní rozsah ohlašovacích povinností. Dále nařízení stanovuje údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí, které vycházejí z údajů požadovaných právem ES od členských států.

V textové části obsahuje nařízení pouze tři paragrafy, přičemž se z větší části jedná o odkazy na přílohy. Celkem má nařízení 3 přílohy, které jsou stěžejní z hlediska účelu nařízení:

- příloha č. 1 obsahuje znečišťující látky, jejichž úniky do ovzduší se ohlašují vedle požadavků práva Evropských společenství;
- příloha č. 2 upravuje rozsah látek sledovaných v odpadech přenášených mimo provozovnu;
- příloha č. 3 upravuje údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování.

2.1.6 NAŘÍZENÍ VLÁDY Č. 450/2011 SB.

V závěru roku 2011 došlo k významné úpravě přílohy č. 2 nařízení vlády, které se týká přenosů látek v odpadech. Konkrétně se jedná o nařízení vlády č. [450/2011 Sb.](#), kterým se mění nařízení vlády č. [145/2008 Sb.](#), kterým se stanoví seznam znečišťujících látek a prahových hodnot a údaje požadované pro ohlašování do integrovaného registru znečišťování životního prostředí.

Z původního počtu 72 sledovaných látek bylo vypuštěno celkem 46 vybraných látek a zůstalo tak 26 nejdůležitějších. Změny se promítly již do ohlašovacího roku 2011 – v hlášení podaném v roce 2012 (za ohlašovací rok 2011) již nebylo možno odstraněné látky ze seznamu uvedeném v příloze č. 3 předmětného NV ohlašovat. Ohlašovací prahy u látek, které zůstávají na seznamu, se neměnily.

2.1.7 ROZSAH INTEGROVANÉHO REGISTRU ZNEČIŠŤOVÁNÍ

Při určování rozsahu a struktury integrovaného registru znečišťování je stěžejní rozsah a struktura evropského PRTR, neboť nařízení o E-PRTR přímo stanovuje minimální rozsah národních registrů. Příloha II k nařízení o E-PRTR obsahuje 91 látek, které se musí objevit v registrech všech 27 členských států. Je ovšem plně v souladu s nařízením o E-PRTR, pokud země vedou širší registry (např. větší počet látek, nižší ohlašovací prahy, větší rozsah povinných subjektů, další sledované údaje). V případě integrovaného registru znečišťování se jedná o dvě látky sledované navíc v únicích do ovzduší (styren, formaldehyd) a sledování látek v přenosech v odpadech mimo provozovnu. Počet sledovaných látek v únicích uvádí tabulka 2, tabulka 3 v přenosech.

Tabulka 2: Počet sledovaných látek v IRZ v únicích

Úniky	Počet znečišťujících látek
ovzduší	62
voda	71
půda	61

Tabulka 3: Počet sledovaných látek v IRZ v únicích

Úniky	Počet znečišťujících látek
v odpadech	26
v odpadních vodách	71

Dále IRZ obsahuje informace o přenosech množství odpadů (ostatních a nebezpečných) a nově by se měly objevit informace o rozptýlených (difúzních) zdrojích.

2.1.8 OHLAŠOVACÍ POVINNOST

Předpoklady vzniku ohlašovací povinnosti

Vznik ohlašovací povinnosti je ve vztahu k IRZ vázán na následující předpoklady: existence provozovny, existence úniků nebo přenosů, překročení stanoveného ohlašovací prahu za příslušný ohlašovací rok.

Podle čl. 2 odst. 4 nařízení o E-PRTR se provozovnou rozumí jedno nebo více zařízení ve stejné lokalitě, které provozuje stejná fyzická nebo právnická osoba". Zákon č. [25/2008 Sb.](#) doplňuje, že provozovnu tvoří jedna nebo více stacionárních technických jednotek provozovaných v jedné lokalitě (§ 3 odst. 2).

Čl. 2 odst. 5 nařízení o E-PRTR definuje pojem lokalita jako zeměpisné umístění provozovny. Stejnou lokalitou se rozumí stejné místo, přičemž toto musí být posouzeno u každé provozovny.

Údaje do IRZ se zasílají za jednotlivé provozovny, ve kterých je vykonávána určitá činnost (prostřednictvím stacionárních technologických jednotek), při které dochází k únikům znečišťujících látek, přenosům znečišťujících látek v odpadech a odpadních vodách a produkci odpadů. Důležitým aspektem vzniku ohlašovací povinnosti je tak mimo jiné i existence provozovny se zeměpisnými souřadnicemi. Zeměpisné souřadnice provozovny jsou jedním z údajů, který je od ohlašovatelů požadován.

Informace o únicích a přenosech zahrnují celkové informace o únicích a přenosech v důsledku všech úmyslných, havarijních, pravidelných a nepravidelných činností na lokalitě provozovny. Množství havarijních úniků musí být zahrnuto do celkového množství úniků.

Ohlašovací prahy jsou určeny jako množství znečišťující látky (kg/rok) nebo odpadů (t/rok). Povinnost ohlásit příslušné údaje do IRZ vzniká provozovateli pouze při jejich překročení. Provozovatel ovšem může ohlásit do IRZ i údaje o únicích a přenosech v případech, kdy k překročení ohlašovacího prahu nedošlo.

Povinnost ohlašovat úniky a přenosy do IRZ vzniká v případě překročení stanovených prahových hodnot od ohlašovacího roku 2009 všem provozovatelům, kteří jsou uvedeni v § 3 odst. 1 a § 3 odst. 2 zákona č. [25/2008 Sb.](#)

- Provozovatelům s činností (činnostmi) uvedenou v příloze I nařízení o evropském PRTR.
- Provozovatelům s činností (činnostmi) s nižší kapacitou než je uvedena v příloze I nařízení o evropském PRTR (§ 3 odst. 2 zákona č. [25/2008 Sb.](#)).
- Provozovatelům provozujícím jinou činnost (činnosti) než je v příloze I nařízení o evropském PRTR (§ 3 odst. 2 zákona č. [25/2008 Sb.](#)).

2.1.9 ROZSAH OHLAŠOVACÍ POVINNOSTI

Rozsah ohlašovací povinnosti je upraven nařízením o evropském PRTR, zákonem o IRZ a nařízením vlády o IRZ. Rozsah ohlašovací povinnosti v oblasti úniků a přenosů je pro obě skupiny provozovatelů (s činností podle nařízení o evropském PRTR i bez této činnosti) stejný:

- úniky znečišťujících látek podle přímo účinného nařízení o evropském PRTR (příloha II nařízení o E-PRTR),
- přenosy odpadů podle přímo účinného nařízení o evropském PRTR (článek 5) – pro přenos odpadu mimo lokalitu provozovny jsou prahové hodnoty – 2 tuny za rok pro nebezpečný odpad a 2 000 tun pro ostatní odpad,
- přenosy látek v odpadních vodách podle přímo účinného nařízení o evropském PRTR (příloha II nařízení o E-PRTR),
- úniky znečišťujících látek podle nařízení vlády č. [145/2008 Sb.](#) (příloha č. 1 nařízení vlády č. [145/2008 Sb.](#)),
- přenosy znečišťujících látek v odpadech mimo provozovnu podle nařízení vlády č. [145/2008 Sb.](#) vznikající přímo nebo v přímé souvislosti s činností zařízení v provozovně (příloha č. 2 nařízení vlády č. [145/2008 Sb.](#), resp. nařízení vlády č. [450/2011 Sb.](#)).

2.1.10 ROZSAH ÚDAJŮ POŽADOVANÝCH PRO OHLAŠOVÁNÍ

Rozsah požadovaných údajů ohlašovaných do IRZ vymezuje příloha č. 3 nařízení vlády č. [145/2008 Sb.](#) Jedná se o výčet údajů, které musí povinné subjekty ohlásit Ministerstvu životního prostředí. Obsah přílohy vychází z přílohy III nařízení o E-PRTR s upřesněním pro ohlašování do IRZ. Provozovatelé musí ohlásit do IRZ všechny požadované informace o provozovně a únicích a přenosech.

Provozovatelé musí mimo jiné uvádět, zda je údaj o úniku (přenosu) látky zjištěn na základě měření, výpočtu nebo odhadu. U údajů u nichž je uvedeno, že jsou založeny na měření či výpočtu, se ohlásí také analytická metoda a/nebo metoda výpočtu. Pro uvedení skutečnosti, zda jsou ohlášené údaje o úniku a přenosu založeny na měření, výpočtu nebo odhadu, je vyžadován zjednodušený systém se třemi třídami odlišenými kódem z písmen, který odkazuje na metodiku použitou k získání údajů: měření – M, výpočet – C a odhad – E (článek 5 nařízení o E-PRTR).

U přenosu látek v odpadech mimo provozovnu je povinností provozovatele dále uvést kód označující, zda byl odpad využit (kód R) nebo odstraněn (kód D), název osoby a adresu osoby provádějící odstranění/využití. U přenosů odpadů musí provozovatelé uvádět: druh odpadu (nebezpečný nebo ostatní odpad), množství odpadu podle druhu v tunách/rok, způsob nakládání s odpadem (využití – R, odstranění – D), postup k získání ohlašovaného údaje (měření, výpočet, odhad, použitá metoda k získání ohlašovaného údaje v případě použití měření a výpočtu, název a adresa osoby provádějící odstranění/využití odpadu, v případě přeshraničního přenosu adresa lokality využití/odstranění, která přenos skutečně přijme.

2.1.11 VEDENÍ EVIDENCE

Provozovatelé podle § 3 odst. 1 a § 3 odst. 2 zákona č. [25/2008 Sb.](#) jsou povinni uchovávat evidenci údajů, ze kterých byly ohlášené informace získány, a popis metodiky použité k získání údajů po dobu pěti let od konce daného ohlašovacího roku (článek 5 odst. 5 nařízení o E-PRTR). Formát evidence pro IRZ není právně závazně upraven. Provozovatelé musí být schopni doložit prokazatelné a ověřitelné údaje, na základě kterých získali ohlášené údaje, případně na základě kterých získali údaje o nedosažení příslušných ohlašovacích prahů. Kontrolu vedení evidence provádí Česká inspekce životního prostředí. Nevedení evidence je správní delikt, který podléhá sankci.

2.1.12 KVALITA OHLAŠOVANÝCH INFORMACÍ

Provozovatelé jsou odpovědní za kvalitu informací, které ohlašují. Odpovědností provozovatelů je kvalita ohlášených informací a použití nejlepších možných postupů při identifikaci úniků a přenosů (článek 9 a článek 5 odst. 4 nařízení o E-PRTR). Provozovatelé jsou povinni při přípravě jejich zpráv použít nejlepší dostupné údaje (článek 5 odst. 4 nařízení o E-PRTR).

V souladu s článkem 9 odst. 2 nařízení o E-PRTR musí být údaje ohlašované provozovateli vysoce kvalitní, zejména pokud jde o jejich úplnost, konzistentnost a důvěryhodnost. Provozovatelé provozovny mohou poskytnout nepovinné informace o provozovně, které mohou být při posuzování kvality údajů rovněž užitečné.

2.1.13 FORMA A ZPŮSOB OHLAŠOVÁNÍ ÚDAJŮ DO IRZ

Hlášení do IRZ lze podat výhradně v elektronické podobě prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí – ISPOP (§ 3 odst. 5). Elektronická hlášení bez platného elektronického podpisu je třeba potvrdit (autorizovat). Více informací o způsobu ohlašování a přístupu do ISPOP je zveřejněno na stránkách ISPOP – <http://www.ispop.cz/>.

Provozovatelé nemusí použít přímo řešení vytvořené Ministerstvem životního prostředí (tj. formulář PDF, který je pro zaregistrované provozovny IRZ k dispozici ke stažení v jednotlivých uživatelských účtech v ISPOP), musí ovšem při ohlašování dodržet datový standard, který zveřejňuje rovněž MŽP (§ 4 odst. 3).

Datový standard definuje datovou strukturu hlášení do IRZ. Datové standardy jsou zveřejňovány na stránkách [ISPOP](#).

2.1.14 REGISTRACE PROVOZOVNY

Provozovatelé jsou povinni registrovat provozovny, na které se vztahuje povinnost ohlašování do IRZ. Registrace se provádí postupem zveřejněným na stránkách [ISPOP](#).

2.1.15 IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO PROVOZOVNY

Všem IRZ provozovnám musí být přiděleno registrační číslo, tzv. identifikační číslo provozovny (IČP), které je neměnné a podle něhož je možné provozovnu jednoznačně identifikovat. Provozovatel je povinen používat správné IČP.

IČP je jedinečným identifikátorem pro každou provozovnu. IČP není vázáno na vlastníka provozovny (definován IČ), ale přímo na provozovnu (definovanou adresou a souřadnicemi).

V případě, že došlo k přesunu provozovny pod jinou organizaci nebo ke sloučení či rozdělení provozoven, je povinností provozovatele tuto skutečnost oznámit správci registru (CENIA).

Přidělování a používání IČP se řídí zásadami, které mají zajistit provázanost ohlášených údajů v předchozích ohlašovacích letech. Provozovnám, za něž bylo již v minulosti podáno hlášení do IRZ, a které jsou evidovány v registru ohlašovatelů, bylo IČP přiděleno automaticky a ohlašovatelé jej naleznou v elektronickém účtu ISPOP.

2.1.16 TERMÍN PLNĚNÍ OHLAŠOVACÍ POVINNOSTI

Požadované údaje jsou provozovatelé povinni do IRZ ohlásit vždy nejpozději do 31.3. za předchozí kalendářní rok. Za rok 2015 se budou ohlašovat do 31. března 2016 (viz tabulka 4).

Tabulka 4: Plnění ohlašovací povinnosti podle zákona č. [25/2008 Sb.](#) za ohlašovací rok 2015

Kdo	Do kdy	Co
Provozovatel s činností uvedenou v nařízení č. 166/2006/ES (§ 3 odst. 1)	do 31.3.2016	Při překročení prahů – údaje podle nařízení 166/2006/ES a dále údaje podle nařízení vlády č. 145/2008 Sb.
Provozovatel s činností neuvedenou v nařízení č. 166/2006/ES nebo s nižší kapacitou než uvádí nařízení č. 166/2006/ES (§ 3 odst. 2)	do 31.3.2016	Při překročení prahů – údaje podle nařízení 166/2006/ES a dále údaje podle nařízení vlády č. 145/2008 Sb.

2.1.17 SANKCE ZA NEPLNĚNÍ OHLAŠOVACÍ POVINNOSTI

Neohlášení do IRZ, resp. uvedení nesprávných údajů a nevedení evidence údajů v souladu s požadavky nařízení o E-PRTR jsou správními delikty, za které hrozí sankce. Podle § 5 odst. 3 zákona č. [25/2008 Sb.](#) je možné za správní delikt uložit pokutu do 500 000 Kč. Plnění ohlašovací povinnosti kontroluje Česká inspekce životního prostředí, která rozhoduje o správních deliktech podle § 5 (§ 8 písm. a) a b)).

2.1.18 INFORMACE K IRZ

Stránky <http://www.irz.cz/> (resp. <http://www.prtr.cz/>) jsou hlavním zdrojem informací pro všechny cílové skupiny, které jsou existencí IRZ v ČR dotčeny. Stránky jsou provozovány Ministerstvem životního prostředí od roku 2004 (ve spolupráci s CENIA). Informace poskytované na stránkách jsou logicky členěné a snadno využitelné jak pro veřejnost, tak provozovatele. Pro provozovatele jsou zejména důležité sekce:

- Ohlašování – v sekci je popsán celý proces ohlašování pro příslušný ohlašovací rok,
- Ohlašované látky – sekce obsahuje informace o všech sledovaných znečišťujících látkách (ke každé látce jsou přiřazeny i údaje týkající se vlastností, zdrojů úniků a přenosů či vlivů na lidské zdraví a životní prostředí),
- Metody měření – sekce obsahuje přehled metod identifikace a měření všech sledovaných znečišťujících látek v ovzduší, vodě a půdě,
- Dokumenty – sekce obsahuje všechny důležité dokumenty k problematice IRZ (legislativa, příručky, souhrnné zprávy atd.).

2.1.19 PUBLIKACE K IRZ A HELPDESK IRZ

Ministerstvo životního prostředí nabízí provozovatelům publikace a informační materiály, které se podrobně zabývají tematikou IRZ. Cílem publikací pro provozovatele je informovat o povinnostech vyplývajících z právních předpisů a usnadnit plnění těchto povinností. Publikace jsou dostupné výhradně v elektronické podobě (v sekci [Dokumenty](#)). MŽP publikace v listinné podobě nebo na CD, v případě že jsou ještě k dispozici, distribuuje bezplatně. Na počátek roku 2016 připravuje Ministerstvo životního prostředí aktualizaci příručky pro provozovatele k plnění ohlašovací povinnosti za rok 2015.

Služba Helpdesk IRZ je provozována CENIA, českou informační agenturou životního prostředí společně s MŽP. Služba byla zřízena za účelem informační podpory k problematice IRZ. Na službu Helpdesk IRZ se lze obracet emailem (irz.info@cenia.cz), prostřednictvím faxu nebo zaslat dotaz v listinné podobě.

Všecké důležité dokumenty naleznete v části [Dokumenty](#)

V případě problémů se obraťte na [Helpdesk IRZ](#).

KAPITOLA V.5. ISPOP – INTEGROVANÝ SYSTÉM PLNĚNÍ OHLAŠOVACÍCH POVINNOSTÍ

Povinnosti podávat hlášení prostřednictvím ISPOP v roce 2016

At' žije ISPOP, ale pokud možno někde jinde.

Následující text je převzat z: www.ispop.cz:

Stručný návod pro ohlášení

1. Zjistěte, zda Vám v roce 2016 vznikla ohlašovací povinnost za předchozí rok či zda máte povinnost hlásit průběžné evidence prostřednictvím ISPOP.

Zákon č. 25/2008 Sb. ukládá povinnost v roce 2016 hlásit za rok 2015 či údaje z průběžné evidence prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností ohlašovací povinnosti uvedené [zde](#). Podmínky pro vznik jednotlivých ohlašovacích povinností jsou uvedené v jednotlivých zákonech a navazujících právních předpisech.

2. Pro práci v informačním systému ISPOP musí Váš počítač splňovat minimální [technické požadavky](#) a musíte mít nainstalovány aplikace ADOBE READER verze 10 nebo vyšší.

3. KONTAKTY

3.1 PROVOZOVATEL SYSTÉMU ISPOP

CENIA, česká informační agentura životního prostředí

Adresa: Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10

Na adresu CENIA, provozovatele systému ISPOP, se poštou zasílá POUZE:

- Potvrzení údajů odeslaných elektronicky do ISPOP - tzv. autorizační potvrzení dokumentů
- žádosti o přesun provozoven IRZ pod nového provozovatele

NEZASÍLEJTE poštou oskenované/vytištěné registrace, hlášení či plné moci - tyto dokumenty nebudou zpracovány.

Datová schránka pro zasilání registrací a hlášení: "ISPOP (Ministerstvo životního prostředí)", ID: 5eav8r4"

Pozn.: Soubory typu jpg, doc, xls, zip, rar apod. zaslané do datové schránky ISPOP NEBUDOU zpracovány systémem ISPOP z důvodu nedodržení datového standardu (není dodržen datový formát). Do datové schránky je nutné zasílat pouze interaktivní pdf formuláře (nikoliv naskenovaný dokument v pdf) a data s XML strukturou v souboru s příponou *.xml bez průvodních dopisů.

3.2 TELEFONNÍ PODPORA V OHLAŠOVACÍM OBDOBÍ 2016

Od 4. 1. 2016 bude k dispozici telefonní linka na **čísle 267 125 267**, která bude sloužit k řešení uživatelských a technických problémů.

Provozní doba telefonické podpory bude v úředních dnech, tj. pondělí a středa od 9:00 do 16:00 hodin.

Upozorňujeme uživatele, že kapacita operátorů telefonní podpory bude omezená.

Doporučujeme proto

- využít nejprve informace dostupné na webu ISPOP ([manuály a návody](#), [často kladené dotazy](#) apod.),
- přímo vyhledat informace ve znalostní bázi aplikace EnviHELP

(<https://helpdesk.cenia.cz/helpdesk/>),

- případně využít písemnou podporu aplikace EnviHELP na adrese <https://helpdesk.cenia.cz>.

3.3 TECHNICKÁ PODPORA SYSTÉMU ISPOP

CENIA, jako provozovatel systému ISPOP, zajišťuje technickou podporu prostřednictvím písemné aplikace EnviHELP:

Položení písemného dotazu	<div data-bbox="384 456 887 560">Zaslat dotaz </div> <p><i>Pokládat dotazy mohou i neregistrovaní uživatelé. Uživatelé registrovaní v systému ISPOP mohou využít k položení dotazu své přístupové údaje.</i></p>
--	--

4. REGISTRACE SUBJEKTU

4.1 OBSAH

- [Registrační formulář](#)
- [Povinnost registrace](#)
- [Chci zaregistrovat nový subjekt - jsem zaměstnanec tohoto subjektu](#)
- [Chci zaregistrovat nový subjekt - jsem externí poradce s plnou mocí](#)
- [Chci zaregistrovat nového uživatele - subjekt již v ISPOP existuje](#)

4.2 REGISTRAČNÍ FORMULÁŘ

[Registrační formulář ke stažení](#) (musí být vyplňován ve verzi minimálně Acrobat Reader 10, v nižší verzi nebude registrace zpracována).

Podrobný návod pro registraci subjektu v systému ISPOP je popsán v návodu **Průvodce registrací subjektu**.

4.3 POVINNOST REGISTRACE

Podmínkou pro plnění ohlašovací povinnosti prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností (ISPOP) je dle § 4, odst. (6) novely zákona č. 25/2008 Sb., **předchozí registrace v systému**. Registraci je možné provést prostřednictvím registračního formuláře, který ohlašovatel vyplní a zašle do systému. Následně po schválení ze strany provozovatele jsou ohlašovateli na e-mail uvedení v registračním formuláři zaslány přístupové údaje, pomocí nichž se přihlásí do uživatelského účtu.

V uživatelském účtu jsou zobrazena všechna podaná hlášení a stav jejich zpracování. Registrační údaje v systému ISPOP slouží pro správné automatické zpracování podaných hlášení a pro předvyplnění popisných údajů o subjektu ohlašovatele v hlášeních v elektronických účtech ISPOP. Součástí ISPOP je registr obsahující informace o účastnících agend, na které se ohlašování prostřednictvím ISPOP vztahuje.

UPOZORNĚNÍ: Registrace subjektu v systému ISPOP se váže k subjektu jako celku, bez ohledu na typ ohlašovací povinnosti (jedna registrace subjektu umožňuje ohlašovat všechny agendy, které je subjekt povinný ohlašovat).

4.4 CHCI ZAREGISTROVAT NOVÝ SUBJEKT - JSEM ZAMĚSTNANEC TOHOTO SUBJEKTU

Vyplňte registrační formulář a zašlete ho elektronicky do ISPOP.

Podrobný návod pro registraci subjektu je popsán v kapitole "4.1 Registrace subjektu" v návodu [Průvodce registrací subjektu](#).

4.5 CHCI ZAREGISTROVAT NOVÝ SUBJEKT - JSEM EXTERNÍ PORADCE S PLNOU MOCÍ

Zaregistrujte svůj subjekt (tzn. subjekt zmocněnec) do ISPOP přes registrační formulář, následně vložte konvertovanou plnou moc (PM) ve svém účtu a vytvořte tak vazbu zmocnění k novému subjektu.

Podrobný návod pro registraci subjektu externím poradcem je popsán v kapitole "4.3 Registrace subjektu ohlašovatele zmocněncem (externistou) a následně „Přidání zmocnění“ (vytvoření vazby mezi zmocněncem a zmocnitelem)" v návodu [Průvodce registrací subjektu](#).

Náležitosti konvertovaných PM, včetně jejich vzorů, naleznete v návodu [Plná moc v ISPOP](#).

4.6 CHCI ZAREGISTROVAT NOVÉHO UŽIVATELE - SUBJEKT JIŽ V ISPOP EXISTUJE

Přidat nového uživatele může uživatel s rolí Správce subjektu (využijte podrobný návod pro registraci nového uživatele již existujícího subjektu v ISPOP, který je popsán v kapitole "7.8.1 Přidání uživatele" v [Manuálu pro ohlašovatele](#).), nebo vyplňte registrační formulář a zašlete ho elektronicky do ISPOP.

5. REGISTRACE PROVOZOVNY

UPOZORNĚNÍ! Provozovny odpadů se v ISPOP neregistrují.

5.1 REGISTRACE PROVOZOVEN OVZDUŠÍ

Registrace provozoven ovzduší se provádí v uživatelském účtu po přihlášení do systému ISPOP a není třeba ji autorizovat. Registrace provozovny ovzduší probíhá automaticky po odeslání žádosti. Po úspěšné registraci provozoven přidělí systém ISPOP daným provozovnám unikátní identifikační číslo provozovny, tzv. IČP. Podrobný proces registrace provozovny ovzduší je popsán v kapitole 7.4.1 Registrace provozovny v [Manuálu pro ohlašovatele](#).

Podání hlášení o výpočtu poplatku a ohlášení souhrnné provozní evidence zdrojů znečišťování ovzduší je možné až po úspěšně provedené registraci provozovny.

Více informací k agendě ovzduší naleznete v příslušné části [Hlášení - Ovzduší](#).

5.2 REGISTRACE PROVOZOVEN IRZ

Registrace provozoven IRZ se provádí v uživatelském účtu po přihlášení do systému ISPOP a není třeba ji autorizovat. **Registrace provozovny IRZ prochází kontrolou provozovatelem ISPOP**, jedná se tedy o časově náročnější proces. Po úspěšné registraci provozoven přidělí systém ISPOP daným provozovnám unikátní identifikační číslo provozovny, tzv. IČP. Podrobný proces registrace provozovny IRZ je popsán v kapitole 7.5.1 Registrace provozovny v [Manuálu pro ohlašovatele](#).

Podání hlášení do IRZ (dle zákona č. 25/2008 Sb.) je možné až po úspěšně provedené registraci provozovny.

UPOZORNĚNÍ: Provozovatelé jsou povinni registrovat IRZ provozovnu pouze v případě, pokud se na ni vztahuje povinnost ohlašování do Integrovaného registru znečišťování životního prostředí (IRZ) a daná IRZ provozovna ještě nebyla v ISPOP registrována (další podrobnosti naleznete v příslušné části [Hlášení - IRZ](#)).

6. PODÁNÍ HLÁŠENÍ

- [Postup při stažení PDF formulářů](#)

6.1 1. SUBJEKT PODÁVAJÍCÍ HLÁŠENÍ MUSÍ BÝT V SYSTÉMU ISPOP REGISTROVÁN

Každý subjekt podávající hlášení prostřednictvím systému ISPOP musí být dle § 4, odst. (6) [novely zákona č. 25/2008 Sb.](#) v systému registrován.

Více informací k registraci subejtku naleznete v záložce [Registrace subjektu](#).

UPOZORNĚNÍ: Bez registrace není hlášení přijato a zpracováno!

6.2 2. V SYSTÉMU MUSÍ BÝT ZAREGISTROVANÁ PROVOZOVNA OVZDUŠÍ ČI IRZ NEBO EVIDOVANÉ MÍSTO UŽÍVÁNÍ VODY

Pokud **hlásíte za provozovnu ovzduší či IRZ**, je nutné mít v účtu ISPOP zaregistrované uvedené provozovny. Registraci provozoven provedete přímo ve svém účtu ISPOP - více o registraci provozoven naleznete v záložce [Registrace provozoven](#).

Pokud **hlásíte za místo užívání vody (MUV)**, je nutné mít v účtu ISPOP toto místo evidované. MUV se neregistruje přes ISPOP - v účtu se zobrazí až po evidenci na příslušném [Podniku povodí](#).

UPOZORNĚNÍ! Provozovny odpadů se v ISPOP neregistrují.

6.3 3. HLÁŠENÍ MUSÍ BÝT PODÁNO ELEKTRONICKY V PLATNÉM DATOVÉM STANDARDU

Hlášení musí být v platném datovém standardu, který je zveřejněn na [webových stránkách ISPOP](#). Vytvořit hlášení v platném datovém standardu je možné buď:

- [použitím PDF formulářů](#), které jsou dostupné po přihlášení všem registrovaným uživatelům v účtu ISPOP (sekce MŮJ ÚČET -> Stažení formuláře)

NEBO

- [ve vlastním softwarovém nástroji](#).

V případě, že **hlášení není v platném datovém standardu** (jiný datový formát, sken, listinné hlášení, excel apod.), **není systémem po přijetí zpracováno**, neboť není splněna podmínka § 4 odst. 3 zákona č. 25/2008 Sb. a **ohlašovací povinnost není splněna**. Ke splnění podmínky datového standardu je nutno dodržet datový formát a splnit definované logické kontroly.

6.4 4. HLÁŠENÍ MUSÍ BÝT PODÁNO PROSTŘEDNICTVÍM WEBOVÝCH SLUŽEB NEBO PROSTŘEDNICTVÍM DATOVÉ SCHRÁNKY ISPOP

Ohlášení prostřednictvím systému ISPOP znamená podání prostřednictvím definovaných kanálů, kterými jsou:

- [webová služba](#) - např. odeslání přes stisk tlačítka „Odeslat on-line do ISPOP“ na konci každého PDF formuláře

NEBO

- [datová schránka "ISPOP \(Ministerstvo životního prostředí\)"](#), ID: 5eav8r4, a to buď přímo přes systém datových schránek nebo použitím tlačítka „Odeslat do datové schránky“ na konci každého PDF formuláře. V případě použití tlačítka je nutno zadat přihlašovací údaje k datové schránce subjektu!

UPOZORNĚNÍ: Jinými komunikačními kanály nelze hlášení zaslat.

Před každým odesláním je provedena kontrola splnění datového standardu a logických validací, do jejich splnění není možno hlášení odeslat.

6.5 5. HLÁŠENÍ MUSÍ BÝT ROZLIŠENO NA ŘÁDNÉ NEBO DOPLNĚNÉ

Každé hlášení zaslané do systému ISPOP musí obsahovat, zda se jedná o hlášení řádné nebo doplněné.

Každé první zaslání formuláře za konkrétní ohlašovací rok, ohlašovací povinnost a jednotku, za kterou se ohlašuje (subjekt, provozovnu, zařízení, zdroj apod.) je **hlášení řádné**.

Druhé a každé další je hlášení **doplněné**, v rámci kterého je nutno uvést **evidenční číslo řádného podání**. Systém ISPOP automaticky kontroluje vazbu mezi řádným a doplněným podáním a nezpracuje doplněné podání, pokud ohlašovatelem vyplněné evidenční číslo neodpovídá již zpracovanému řádnému podání za shodné IČO, jednotku a formulář. Stejně tak nepřijme druhé řádné hlášení za uvedenou kombinaci.

UPOZORNĚNÍ! *Doplněné podání znamená opětovné podání celého formuláře v elektronické podobě a v platném [datovém standardu](#) (nelze opravovat pouze část).*

6.6 6. HLÁŠENÍ MUSÍ BÝT AUTORIZOVÁNO

Dle § 37 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, je nutno každé hlášení zaslané elektronicky autorizovat.

Autorizaci je možné provést buď:

- podepsáním formuláře platným elektronickým podpisem splňujícím podmínky dle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu

NEBO

- zasláním hlášení prostřednictvím datové schránky

NEBO

- listinnou autorizací - k listinné autorizaci slouží dokument „Potvrzení údajů odeslaných elektronicky do ISPOP“, který je zaslán automaticky systémem ISPOP na e-mailovou adresu uvedenou v hlášení. Potvrzení je nutno vytisknout, podepsat a odeslat na adresu provozovatele systému (CENIA, Vršovická 1442/65, Praha 10, 100 00). Autorizaci je nutno provést do 5 dní od zaslání hlášení do systému ISPOP.

UPOZORNĚNÍ: *Více informací k autorizaci naleznete v záložce [Autorizace dokumentů](#).*

7. AUTORIZACE DOKUMENTŮ

7.1 OBSAH

- [Autorizace dokumentů \(registrace nebo hlášení\)](#)
- [Jak mám autorizovat registraci nebo hlášení?](#)

7.2 AUTORIZACE DOKUMENTŮ (REGISTRACE NEBO HLÁŠENÍ)

Dle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu je **nutné autorizovat každé podání elektronických dokumentů** - doložit autorství vyplněného formuláře (zda je formulář právoplatně podán osobou, která má formulář podat).

7.3 JAK MÁM AUTORIZOVAT REGISTRACI NEBO HLÁŠENÍ?

1. Mám datovou schránku.

Registraci nebo hlášení odešlete přes tlačítko "Odeslat do datové schránky" v PDF formuláři nebo přiložte dokument přímo do datové zprávy.

Pro odeslání použijte datovou schránku: **ISPOP (Ministerstvo životního prostředí), ID: 5eav8r4.**

2. Mám kvalifikovaný elektronický podpis.

Přiložte kvalifikovaný elektronický podpis do registrace nebo hlášení a odešlete přes tlačítko "Odeslat on-line do ISPOP" v PDF formuláři.

Více informací o elektronickém podpisu naleznete v návodu [Elektronický podpis v ISPOP](#).

3. Nemám datovou schránku ani kvalifikovaný elektronický podpis (listinná autorizace).

Registraci nebo hlášení odešlete přes tlačítko "Odeslat on-line do ISPOP" v PDF formuláři. Následně Vám bude **na email uvedený ve formuláři zaslán dokument "Potvrzení údajů odeslaných elektronicky do ISPOP"**.

Toto **Potvrzení je nutné vytisknout, nechat podepsat statutárním zástupcem a zaslat v obálce na adresu [CENIA](#).**

Autorizace prostřednictvím listinného Potvrzení musí být učiněna podle § 37 odstavce (4) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu **do 5 dnů od podání elektronického dokumentu**, jinak se datum podání dokumentu posouvá na **datum podání Potvrzení na poštu**.

8. MANUÁLY A NÁVODY

8.1 REGISTRACE V ISPOP

- [Průvodce registrací subjektu \(PDF, 1552 KB\)](#)

8.2 MANUÁLY A NÁVODY PRO PRÁCI V ISPOP

- [Manuál pro ohlašovatele \(PDF, 4793 KB\)](#)
- [Manuál pro ověřovatele a recenzenty \(PDF, 4213 KB\)](#)
- [Postup při stažení PDF formulářů z ISPOP \(PDF, 813 KB\)](#)
- [Videonávod - Hlášení předvyplnit základními informacemi z registru](#)
- [Videonávod - Hlášení předvyplnit daty z předchozího autorizovaného hlášení](#)
- [Videonávod - Hlášení předvyplnit daty z externího souboru](#)

8.3 AGENDA ODPADŮ

- [Manuál k vyplnění formuláře F_ODP_PROD \(PDF, 1981 KB\)](#)
- [Videonávod pro formulář F_ODP_PROD - Původce – provozovna v sídle](#)
- [Videonávod pro formulář F_ODP_PROD - Původce – provozovna mimo sídlo](#)
- [Videonávod pro formulář F_ODP_PROD - Oprávněná osoba – provozovna na adrese sídla](#)
- [Videonávod pro formulář F_ODP_PROD - Oprávněná osoba – provozovna mimo sídlo](#)
- [Videonávod pro formulář F_ODP_PROD - Oprávněná osoba – provozovna mimo sídlo – skládka](#)

- [Videoprůvodce pro formulář F_ODP_PROD - Oprávněná osoba – provozovna mimo sídlo - ČOV](#)

8.4 AGENDA IRZ

- [Průvodce procesem ohlašování údajů do IRZ \(PDF, 1188 KB\)](#)
- [Průvodce pro vyplnění formuláře IRZ \(F_IRZ\) \(PDF, 1835 KB\)](#)
- [Manuál ke geoportálu IRZ \(PDF, 2884 KB\)](#)
- [Žádost o převedení provozovny IRZ na nového provozovatele \(PDF, 188 KB\)](#)

8.5 AGENDA VOD

- [Manuál pro bilanční formuláře \(F_VOD_ODBER_PODZ, F_VOD_ODBER_POVR, F_VOD_VYPOUSTENI, F_VOD_AKU\) \(PDF, 1974 KB\)](#)

8.6 PLNÁ MOC

- [Plná moc v ISPOP \(PDF, 508 KB\)](#)
- [Plná moc obecná - vzor \(DOC, 66 KB\)](#)
- [Plná moc ovzduší - vzor \(DOC, 67 KB\)](#)
- [Plná moc odpady - vzor \(DOC, 68 KB\)](#)
- [Plná moc voda - vzor \(DOC, 66 KB\)](#)
- [Plná moc IRZ - vzor \(DOC, 66 KB\)](#)
- [Plná moc obaly - vzor \(DOC, 66 KB\)](#)

8.7 ELEKTRONICKÝ PODPIS

- [Elektronický podpis v ISPOP \(PDF, 453 KB\)](#)

9. ČASTO KLADENÉ DOTAZY (FAQ)

9.1 SYSTÉM ISPOP

- [Když dám stáhnout formulář, objeví se mi na monitoru anglický text „Please wait....“. Co mám dělat?](#)
- [Při on-line kontrole nebo při odesílání hlášení z PDF formuláře hlásí počítač chybu: Došlo k chybě během přenosu dat do/z ISPOP.](#)
- [Postup při ztrátě/zapomenutí přístupových údajů](#)
- [Co dělat, když neobdržím autorizační formulář \(Potvrzení údajů odeslaných elektronicky do ISPOP \) k hlášení na e-mail?](#)
- [Co dělat, když po odeslání listinného autorizačního potvrzení k hlášení nemám informaci o tom, co s hlášením je?](#)
- [Hlášení mi bylo "Vraceno k doplnění". Co mám teď udělat?](#)
- [Co mám dělat, když hlášení čeká na vyřízení?](#)
- [Nemáme elektronický podpis ani datovou schránku. Lze žádost o registraci subjektu a hlášení autorizovat i jiným způsobem?](#)
- [Při odesílání hlášení z PDF formuláře nebo při on-line validaci hlásí počítač chybu. Co mám dělat?](#)

9.2 VODA

- [Kde najdu formuláře pro poplatková hlášení dle zákona o vodách - ZÁLOHY na rok 2016 za zdroj znečišťování \(vypouštění odpadní vody\) a za odebrané množství podzemní vody?](#)

9.3 OVZDUŠÍ

- [Co mám dělat, když došlo ke změně provozovatele provozovny ovzduší?](#)

9.4 ODPADY

- [ABC bilance způsobu nakládání není vyrovnaná. Jak chybu napravit?](#)
- [Jak vyplnit hlášení, když mám u jednoho katalogového čísla odpadu více partnerů?](#)

9.5 IRZ

- [Co dělat, když je příslušná provozovna IRZ již v ISPOP zaregistrována, ale pod jiným subjektem \(IČO\)?](#)

9.6 NENALEZLI JSTE ODPOVĚĎ NA VAŠI OTÁZKU?

Zkuste vyhledat odpověď přímo ve znalostní bázi aplikace EnviHELP - <https://helpdesk.cenia.cz/helpdesk/>.

Ve znalostní bázi EnviHELP naleznete nejen odpovědi na dotazy k ISPOP, ale také k dalším agendám životního prostředí.

KAPITOLA V.6. HALONY A HALONOVÉ INSTALACE A OSTATNÍ

http://www.mzp.cz/cz/ispop_informace

Podle zákona č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, § 11, je povinností hlásit prostřednictvím ISPOP následující údaje:

HALONY a HALONOVÉ INSTALACE

- počet systémů požární ochrany a hasicích přístrojů s halony, jejich typ a množství halonů v nich obsažených, množství použitých a skladovaných halonů, opatření ke snižování emisí podle § 11 odst. 2 zákona č. 73/2012 Sb., do 31. března za uplynulý kalendářní rok.

REGULOVANÉ LÁTKY a FLUOROVANÉ SKLENÍKOVÉ PLYNY (F-plyny)

zpráva o množství fluorovaných skleníkových plynů (získání nebo předání z nebo do jiného členského státu EU, zneškodnění) a regulovaných látek (znovuzískání, recyklace, regenerace a zneškodnění) podle § 11 odst. 1 zákona č. 73/2012 Sb. do 31. března za uplynulý kalendářní rok.

- **F-plyny** (seznam je uveden v příloze 1 nařízení (ES) č. 842/2006
Získání F-plynů z jiného členského státu EU v množství větším než 100 kg
Předání F-plynů do jiného členského státu EU v množství větším než 100 kg
Zneškodnění více než 100 kg F-plynů (fyzická likvidace)
- **Regulované látky (RL)** (seznam je uveden v příloze 1 nařízení (ES) č. 1005/2009
První uvedení na trh na území ČR s výjimkou dovozu
Znovuzískávání (odsátí RL ze zařízení)
Recyklace
Regenerace
Zneškodnění (fyzická likvidace)

Hlášení se podávají DO 31. BŘEZNA za uplynulý kalendářní rok.

ODKAZY:

Vzor formuláře zprávy o množství fluorovaných skleníkových plynů a regulovaných látek, který je přístupný elektronicky přes systém ISPOP je uveden v příloze č. 3 vyhlášky č. 257/2012 Sb. o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů.

ISPOP webový portál

SCHKT (Svaz chladicí a klimatizační techniky)

KAPITOLA V.7. BILANCE ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL

Způsob provedení roční hmotnostní bilance těkavých organických látek

Fugitivní emise:

Dříve:

Fugitivní emise se rozumí vnášení znečišťujících látek do životního prostředí, kdy nelze měřením určit všechny veličiny nutné k výpočtu hmotnostního toku. Tento pojem zahrnuje zejména emise znečišťujících látek uvolňované do atmosféry okny, dveřmi, větracími průduchy a podobnými otvory, netěsnostmi rozvodů a armatur a dále veškeré emise vznikající při činnostech uvedených v § 1 písm. c).

Nyní – fugitivní emise:

Fugitivními emisemi - jakékoli emise těkavých organických látek do ovzduší, půdy a vody, které nejsou součástí odpadních plynů,

U zdrojů VOC fugitivní emise nelze měřit. Zásadně jsou dopočítávány.

Celkovými emisemi - součet fugitivních emisí a emisí těkavých organických látek v odpadních plynech,

Roční hmotnostní bilance organických rozpouštědel

1. Technické údaje

K provedení bilance jsou podle § 7 odst. 5 uvedeny na štítku nebo v průvodní technické dokumentaci používaných výrobků následující data:

- celkový obsah VOC ve výrobku v kg/kg nebo v hmotnostních %,
- v případě nátěrových hmot, adhesivních materiálů nebo tiskařských barev je navíc uveden obsah netěkavých látek (sušiny) ve výrobku v hmotnostních nebo objemových % a hustota výrobku v g/cm³, pokud je předchozí údaj uveden v objemových %.

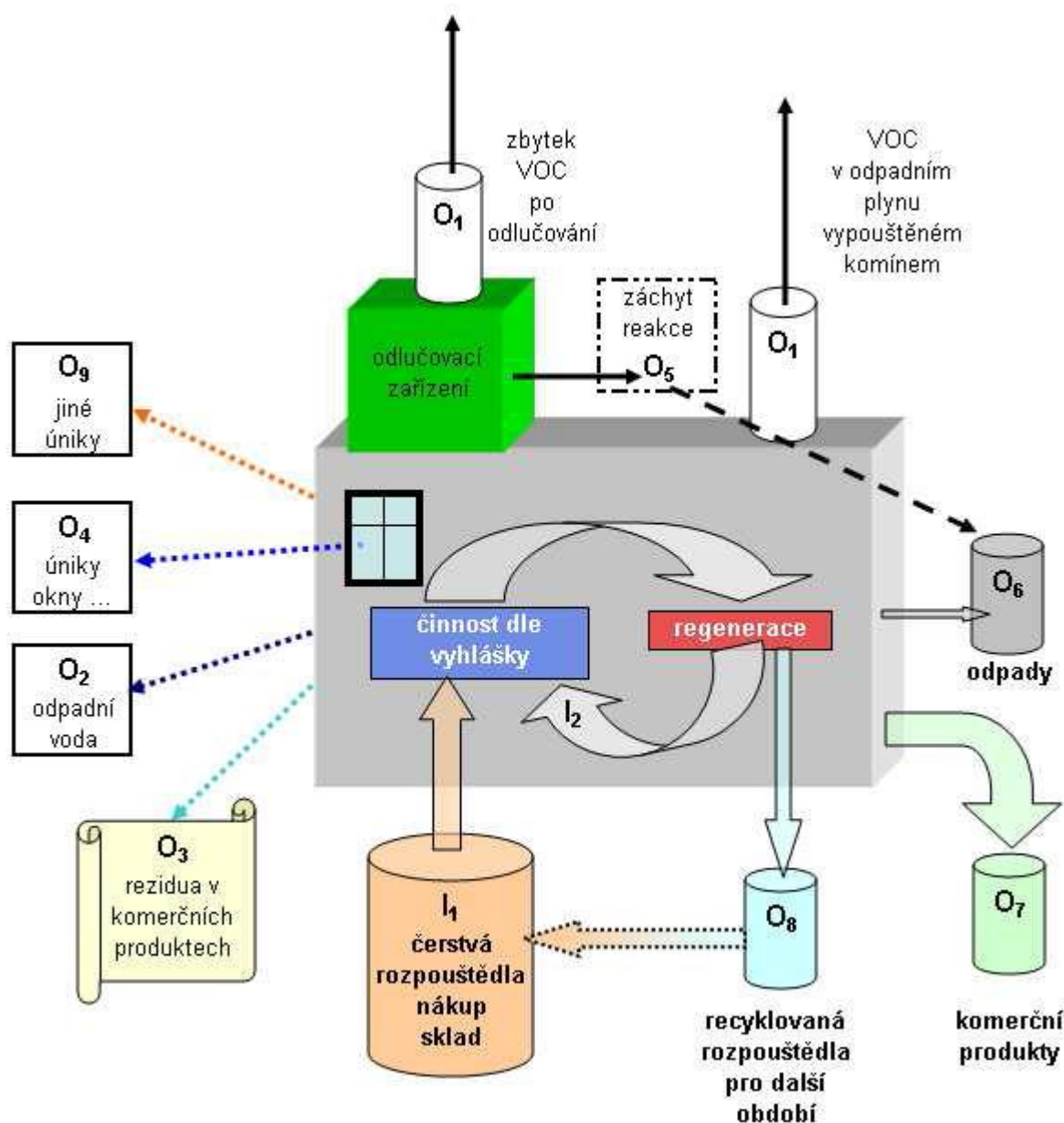
2. Veličiny roční hmotnostní bilance

Bilance se provádí pro organická rozpouštědla vyjádřená jako VOC. V případě veličiny O1 změřené jako TOC se provede přepočet na VOC. Přepočet se provede na základě znalosti složení měřených emisí. V případě, že složení měřených emisí není známo, provede se přepočet na základě vztahu: $VOC = TOC / 0,8$.

vstupy (I)

I1 celková hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích, která byla zakoupena a využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance

I2 celková hmotnost organických rozpouštědel, v čisté formě nebo ve směsích, která byla interně regenerována a znovu (recyklována) využita jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklovaná rozpouštědla se započítávají pokaždé, kdy jsou využita v rámci provozu daného zdroje)

výstupy (O)

O1 emise těkavých organických látek v odpadním plynu, který je odváděn do ovzduší komínem, výduchem

O2 hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; v některých případech je vhodné při výpočtu veličiny O5 brát v úvahu i způsob zpracování odpadních vod

O3 hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako nečistoty nebo rezidua v konečných výrobcích

O4 hmotnost nezachycených těkavých organických látek uvolněných do ovzduší vlivem větrání místností, kdy jsou tyto emise z pracovního prostředí vypouštěny do ovzduší okny, dveřmi, ventilačními otvory apod.

O5 hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalování, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin O6, O7 a O8

O6 hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech

O7 hmotnost organických rozpouštědel v čisté formě nebo ve směsích prodaných nebo určených k prodeji jako komerční výrobek

O8 hmotnost organických rozpouštědel, která byla interně regenerována ze směsí k opětovnému využití v rámci provozu daného zdroje, a která nebyla v časovém rámci, pro který je zpracovávána tato bilance, opětovně využita jako vstup I2

O9 hmotnost organických rozpouštědel uvolněných do životního prostředí jiným způsobem

2. Základní bilanční výpočty

a) Spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:

$C = I1 - O8$ (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

b) Fugitivní emise F se vypočtou podle některé z následujících rovnic:

$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$ nebo $F = O2 + O3 + O4 + O9$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Fugitivní emise lze stanovit též omezeným, leč reprezentativním souborem měření, a dokud nedojde ke změně vybavení, není nutné tato měření opakovat.

c) Emise E se vypočtou ze vztahu:

$E = F + O1$ (uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

d) Měrná výrobní emise se vypočte jako podíl množství emisí těkavých organických látek a množství nebo velikosti produkce (uvádí se v g/kg, g/m², kg/m³, g/pár nebo v kg/t).

e) Emisní podíl fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství organických rozpouštědel I, kde $I = I1 + I2$ (uvádí se v %).

f) Emisní podíl emisí se vypočte jako podíl množství emisí a vstupního množství organických rozpouštědel (uvádí se v %).

g) V případě plnění emisního stropu stanoveného výpočtem podle části III bodu 4 této přílohy se určuje celkové množství netěkavých látek N obsažených ve spotřebovaných nátěrových hmotách, adhesivních materiálech nebo tiskářských barvách, které se vypočítá ze vztahu:

$N = \text{celková roční spotřeba materiálu} \times \text{obsah netěkavých látek v materiálu}$

(uvádí se v hmotnostních jednotkách – g, kg nebo tuny)

Vyplněný bilanční list provozovatelé uloží do své provozní evidence a na požádání jej poskytují příslušným orgánům ochrany ovzduší současně se všemi podklady potřebnými pro ověření správnosti vstupních dat použitých pro výpočty.

VÝPOČET JEDNOTLIVÝCH POLOŽEK – PŘÍKLADY

I₁ (celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou zakoupeny a použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance):

Používaná surovina či chemikálie	Roční spotřeba	Obsah VOC	VOC celkem	Obsah TOC ve VOC	TOC celkem
	(kg)	(kg/kg)	(kg)	(kg/kg)	(kg)
Isopropanol	5 181,00	1,00	5 181,00	0,60	3 108,60
Barvy ofset	30 324,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Botcherin 6004	1 303,00	1,00	1 303,00	0,84	1 099,08

Čistič válců a gum C-40 S	2 718,00	1,00	2 718,00	0,89	2 419,02
Super čistič	1 998,00	1,00	1 998,00	0,79	1 578,42
IN 60 S	1 106,00	1,00	1 106,00	0,86	951,16
Celkem surovin(kg/rok)	42 630,00	Celkem VOC za rok: 12 306,00		Celkem TOC za rok 9 156,28	
Celkem vstup organických látek, vyjádřených jako org. C v kg za rok					9 156,28
VOC z bezpečnostních listů, TOC z bezpečnostních listů, případně výpočtem					

O₁ hmotnost organických rozpouštědel v odpadním plynu (v emisích):

Použije se většinou protokol z autorizovaného měření.

Org. C	Hodiny za rok	Emise	Celkové emise
	hod/rok	(kg/hod)	(kg/rok)
Výdech č. 1	8 100	0,068	550,8
Výdech č. 2	8 100	0,046	372,6
Výdech č. 3	8 100	0,057	461,7
celkem			1 385,1

O₂ hmotnost organických rozpouštědel obsažených v odpadní vodě; v některých případech je vhodné při výpočtu veličiny O₅ brát v úvahu i způsob zpracování odpadních vod

Hodnotu nutno zjistit měřením. Jde o poměrně náročná a nesnadná stanovení. Vhodná konzultace s orgány ochrany vod.

O₃ hmotnost organických rozpouštědel obsažených jako rezidua v expedovaných produktech

Hodnotu nutno zjistit měřením.

O₅ hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin O₆, O₇ a O₈

Hodnotu nutno zjistit měřením, případně zjištěním (měřením) účinnosti zachytu (odlučovače), případně vážením přírůstku na filtru (aktivní uhlí) apod.

O₆ hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech

Hodnotu nutno zjistit měřením.

O₇ hmotnost organických rozpouštědel a hmotnost organických rozpouštědel obsažených v přípravcích expedovaných jako komerční produkt

Hodnotu nutno zjistit měřením.

O₈ hmotnost organických rozpouštědel, která byla regenerována z produktů k opětovnému využití, a která nebyla použita jako vstupy do procesů, pokud již nebyla započtena do položky O₇

Hodnotu nutno zjistit bilancí.

ROČNÍ HMOTNOSTNÍ BILANCE ROZPOUŠTĚDEL – PŘEHLEDNÁ TABULKA PRO BILANCI

Celková spotřeba organických rozpouštědel C se vypočítá ze vztahu:		$C = I_1 - O_8$
I_1	celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou zakoupeny a použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance	_____ kg
O_8	hmotnost organických rozpouštědel, která byla regenerována z produktů k opětovnému využití, a která nebyla použita jako vstupy do procesů, pokud již nebyla započtena do položky O_7	_____ kg
Celková spotřeba (VOC)	C =	_____ kg
Fugitivní emise F se vypočtou ze vztahu		$F = I_1 - O_1 - O_5 - O_6 - O_7 - O_8$
		$I_1 =$ _____ kg
		mínus
O_1	hmotnost organických rozpouštědel v odpadním plynu (v emisích)	_____ kg
O_5	hmotnost organických rozpouštědel spotřebovaných v průběhu chemických a fyzikálních procesů, například spalováním, sorpcí apod., pokud tato hmotnost nebyla započtena do veličin O_6 , O_7 a O_8	_____ kg
O_6	hmotnost organických rozpouštědel obsažených ve shromážděných odpadech	_____ kg
O_7	hmotnost organických rozpouštědel a hmotnost organických rozpouštědel obsažených v přípravcích expedovaných jako komerční produkt	_____ kg
O_8	hmotnost organických rozpouštědel, která byla regenerována z produktů k opětovnému využití, a která nebyla použita jako vstupy do procesů, pokud již nebyla započtena do položky O_7	_____ kg
Celkem fugitivní emise F		_____ kg
I_2	celková hmotnost organických rozpouštědel včetně jejich obsahu v přípravcích, které jsou regenerovány a znovu (recyklované) použity jako vstupy do procesů v časovém rámci, ve kterém je vypočítávána tato hmotnostní bilance (recyklované rozpouštědlo se započítává pokaždé, kdy je využito pro danou činnost)	_____ kg
Měrná výrobní emise fugitivních emisí se vypočte jako podíl množství fugitivních emisí a vstupního množství rozpouštědel I, kde $I = I_1 + I_2$ (uvádí se v %).	$F/(I_1 + I_2) \times 100 =$	_____ : (_____ + _____) x 100 = = _____ %

Výpočet bilancí (pokud neznáte obsah organického C od dodavatele)

Protože platí zákon zachování hmoty, je výpočet velmi přesný. Je založen na následujících skutečnostech a pravidlech:

- barva obsahuje sušinu a těkavý podíl, jsou běžně udávány v katalozích,
- těkavý podíl je tvořen jednotlivými těkavými komponenty, jejich vzorce a průměrné složení je uvedeno v katalozích a chemických tabulkách,
- každá těkavá komponenta je obsažena v různém množství, toto lze získat u výrobce,
- každá komponenta obsahuje různý podíl organického uhlíku,

- všechny tyto údaje lze získat z katalogů nebo výpočtem ze sumárních vzorců chemických individuí a tedy lze vypočítat obsah organického uhlíku v 1 kg barvy.

Výpočet je:

- přesný, pokud máme dobré podklady
- lze jej udělat pro libovolný počet barev a sestav
- rychlý
- bezpečný
- levný

Postup výpočtu je pro jednoduchost a přehlednost vhodné provést v tabulce:

Typ NH:					
Sušina NH	Obsah těkavých látek v NH	Chemické složení NH			Hmotnost org. uhlíku z jednotlivých složek pro 1 kg NH
		Těkavá složka NH	Hmotnostní zlomek složky v NH nebo v těk. podílu	Obsah organického C ve složce	
1	2	3	4	5	6
(%)	(kg/kg)		(kg/kg)	(kg/kg)	(kg/kg)
Celkem organického uhlíku v 1 kg NH:					

1. Vyplníme z katalogu sušinu barvy.
 2. Vypočteme těkavý podíl a převedeme jej do hmotnostního zlomku, tj. % hm. těkavých látek/100 %.
 3. Zjistíme podíl jednotlivých komponent v těkavém podílu barvy v % a převedeme jej na hmotnostní zlomek, tj. % hmotnosti komponenty v těk. podílu/100 %.
 - 3.1 Alternativou je znalost podílu komponenty z celé barvy.
 4. Vypočteme či zjistíme obsah organického uhlíku v jednotlivých komponentech a převedeme do hmotnostního zlomku.
 5. Vynásobením těchto hodnot v tabulce pro každou komponentu a jejich sečtením získáme obsah organického uhlíku v 1 kg barvy a to jako hmotnostní zlomek (podíl).
 - 5.1 Alternativou je znalost obsahu z 1 kg NH.
 6. Výpočtem 1: hmotnostní zlomek uhlíku v 1 kg dostaneme množství barvy, při kterém je emitován 1 kg org. uhlíku.
- Často se stane, že emise z měření se liší řádově od bilance. V tomto případě se bude stav ověřovat a závisí případ od případu, jak bude rozhodnuto.

KAPITOLA VI – DALŠÍ POVINNOSTI A KOMENTÁŘE

KAPITOLA VI.1. – SPALOVÁNÍ ODPADŮ A SPOLUSPALOVÁNÍ ODPADŮ

Spalování odpadů

Ve většině kotlen docházelo v minulosti ke spalování všech druhů odpadů a emitovány byly velmi závažné škodliviny. Nová legislativa tuto oblast pokryla závaznými pravidly a spoluspalování odpadů je možné pouze na základě povolení kompetentních orgánů.

Stanovisko odboru ochrany ovzduší ke spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování ovzduší

S ohledem na skutečnost, že jsou na trhu České republiky nabízeny kotle, jejichž provoz je spojen se spalováním levných upotřebených minerálních olejů (dále jen odpadní oleje), uvádí odbor ochrany ovzduší následující informaci z hlediska požadavků legislativy ochrany ovzduší.

Spalování odpadních olejů ve stacionárních zdrojích znečišťování je z hlediska ochrany ovzduší nežádoucí a jejich odstraňování (včetně spalování) je možné pouze v takových zdrojích, které splňují požadavky zákona o ochraně ovzduší (jakož i dalších předpisů v oblasti ochrany životního prostředí, například zákona o odpadech). Takovéto zdroje musí mít povolení příslušného krajského úřadu a musí na ně být aplikovány legislativní a technické požadavky na spalování nebo spoluspalování odpadů (tedy mimo jiné včetně povinnosti dodržovat příslušné emisní limity a prokazovat je pravidelným měřením).

*Již předchozí zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, umožňoval spalování odpadních olejů pouze ve zvláštním režimu (§ 18), citace: „odpad včetně odpadních olejů může být provozovateli spalován nebo spoluspalován jen ve spalovnách odpadů nebo ve zvláště velkých nebo velkých stacionárních zdrojích povolených pro spoluspalování odpadu příslušným orgánem ochrany ovzduší“. Nejpozději do 1. června 2004 byli provozovatelé povinni ukončit spalování odpadních olejů ve středních a malých stacionárních zdrojích (tedy zdrojích o jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW). **Od 1. června roku 2004 je spalování odpadních olejů zakázáno.** Odpad, včetně spalování odpadních olejů, lze od tohoto data spalovat pouze ve zdrojích, která splňují požadavky environmentální legislativy.*

Nový zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, možnost spalování odpadních olejů jinde než ve zdrojích schválených a povolených krajskými úřady k tepelnému zpracování odpadu (spalování nebo spoluspalování odpadu) nepřipouští. Ustanovení § 16 odst. 6 cit. zákona jasně říká, že "odpad (s výjimkou některých odpadů na bázi biomasy) může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d) tohoto zákona."

Spalování odpadů (včetně odpadních olejů) ve zdrojích k tomu nepovolených je postihováno jako porušení povinností a zákazů vyplývajících z právních předpisů na ochranu životního prostředí. Například podle § 25 odst. 1 písm. e) zákona o ochraně ovzduší může být za tento správní delikt osobě právnické nebo podnikající osobě fyzické uložena pokuta do výše 10 000 000 Kč.

KAPITOLA VI.2. – NÁSTROJE KE SNIŽOVÁNÍ ÚROVNÍ ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ

§ 8 Národní program snižování emisí České republiky

(1) Za účelem snížení celkové úrovně znečištění a znečišťování v České republice ministerstvo ve spolupráci s příslušnými ústředními správními úřady zpracovává Národní program snižování emisí České republiky (dále jen "národní program"). Národní program se zpracovává nejméně jednou za 4 roky. Národní program schvaluje vláda.

(2) Národní program obsahuje

a) analýzu úrovně znečištění a znečišťování,

b) scénáře vývoje úrovně znečištění a znečišťování,

c) cíle v oblasti snižování úrovně znečištění a znečišťování, a to

1. emisní stropy pro Českou republiku,

2. směrné cílové hodnoty pro omezení acidifikace a zatížení troposférickým ozonem,

3. národní cíl snížení expozice pro částice $PM_{2,5}$,

d) opatření ke snižování úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoveny imisní limity, a úrovně znečišťování a předpokládaný přínos těchto opatření, zejména emisní stropy pro skupiny stacionárních zdrojů a skupiny mobilních zdrojů,

e) lhůty pro dosažení hodnot uvedených v písmenu c) a harmonogram pro realizaci opatření uvedených v písmenu d),

f) orgány odpovědné za realizaci národního programu,

g) indikátory pro hodnocení plnění národního programu zohledňující vliv na zdraví a kvalitu ovzduší.

§ 9 Programy zlepšování kvality ovzduší

(1) V případě, že je v zóně nebo aglomeraci překročen imisní limit stanovený v bodech 1 až 3 v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nebo v případě, že je v zóně nebo aglomeraci imisní limit stanovený v této příloze v bodu 1 překročen vícekrát, než je zde stanovený maximální počet překročení, zpracuje ministerstvo ve spolupráci s příslušným krajským úřadem nebo obecním úřadem do 18 měsíců od konce kalendářního roku, ve kterém došlo k překročení imisního limitu, pro danou zónu nebo aglomeraci program zlepšování kvality ovzduší. Program zlepšování kvality ovzduší vydává ministerstvo formou opatření obecné povahy a vyhláší ho ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

(2) Požadavky na obsah programu zlepšování kvality ovzduší jsou uvedeny v příloze č. 5 k tomuto zákonu. Při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší ministerstvo přijme taková opatření, aby imisního limitu bylo dosaženo co nejdříve.

(3) Emisní stropy stanovené v programu zlepšování kvality ovzduší zohlední krajský úřad v podmínkách povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) a ministerstvo v podmínkách závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b).

(4) Námitku proti návrhu programu zlepšování kvality ovzduší může podat pouze provozovatel stacionárního zdroje, u kterého byl při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší identifikován významný příspěvek k překročení imisního limitu. Přezkumné řízení lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti programu zlepšování kvality ovzduší.

(5) Ministerstvo ve spolupráci s příslušným krajským úřadem nebo obecním úřadem aktualizuje program zlepšování kvality ovzduší podle potřeby, nejméně však jednou za 3 roky.

§ 10 Smogová situace

(1) Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění oxidem siřičitým, oxidem dusičitým, částicemi PM_{10} nebo troposférickým ozonem překročí některou z prahových hodnot uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu za podmínek uvedených v této příloze.

(2) Vznik smogové situace a její ukončení vyhláší ministerstvo neprodleně ve veřejně přístupném informačním systému a v médiích. Současně neprodleně informuje inspekci a dotčené krajské a obecní úřady a dotčené provozovatele stacionárních zdrojů, kterým byly uloženy zvláštní podmínky provozu podle odstavce 3.

(3) Pro případy překročení regulační prahové hodnoty podle přílohy č. 6 k tomuto zákonu stanovuje krajský úřad zvláštní podmínky provozu podle § 12 odst. 4 písm. g) pro stacionární zdroje, které v dané lokalitě významně přispívají k úrovni znečištění. Krajský úřad informuje ministerstvo bez zbytečného odkladu o aktuálním výčtu těchto zdrojů.

(4) Je-li to třeba, vydá obec pro případy vzniku smogové situace regulační řád. Regulační řád obsahuje opatření na omezení provozu silničních motorových vozidel. Regulační řád se nevydává, je-li zřejmé, že omezení provozu vozidel v obci nemůže přispět ke snížení úrovně znečištění. Regulační řád vydává obec formou nařízení⁵⁾ a zároveň o jeho vydání informuje ministerstvo. Odbornou pomoc při zpracování regulačních řádů poskytuje obcím ministerstvo.

(5) V případě, že je pro dané území stanovena nízkoemisní zóna podle § 14, jsou opatření na omezení provozu silničních motorových vozidel pro případ vzniku smogové situace stanovena jako zvláštní podmínky v rámci stanovení nízkoemisní zóny.

(6) Osoba, která provozuje televizní nebo rozhlasové vysílání, je povinna bez nároku na úhradu nákladů neprodleně a bez úprav obsahu a smyslu zveřejnit jí poskytnuté informace o riziku vzniku nebo o vzniku smogové situace a o jejím ukončení, a to na základě žádosti ministerstva.

(11) Nařízení obcí a krajů, kterými byly vydány regulační řády na základě zmocnění obsaženém v zákoně č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývají platnosti uplynutím 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 14 Nízkoemisní zóny

(1) Ve zvláště chráněných územích⁷⁾, lázeňských místech⁸⁾, nebo pokud došlo k překročení některého z imisních limitů uvedených v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, může obec na svém území, nebo jeho části, stanovit vyhláškou zónu s omezením provozu motorových silničních vozidel (dále jen "nízkoemisní zóna") postupem podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.

(2) Obec ve vyhlášce vymezí území nízkoemisní zóny a emisní kategorie vozidel, které mají dovolen vjezd do této zóny. Obec může dále vyhláškou stanovit, že se omezení vjezdu do nízkoemisní zóny nevztahuje na osoby s trvalým pobytem na území nízkoemisní zóny. Pro případy vzniku smogové situace podle § 10 odst. 1 může obec stanovit zvláštní podmínky provozu nízkoemisní zóny, zejména zpřísnit emisní kategorie vozidel, která mohou vjíždět do nízkoemisní zóny po dobu trvání smogové situace. Na průjezdním úseku dálnice nebo silnice⁹⁾ lze nízkoemisní zónu stanovit pouze v případě, že na území obce mimo nízkoemisní zónu anebo mimo zastavěné území téže nebo sousední obce existuje jiná dálnice nebo silnice stejné nebo vyšší třídy⁹⁾, po které je možné zajistit obdobné dopravní spojení.

(3) Účinnost vyhlášky o vyhlášení nízkoemisní zóny lze stanovit nejdříve 12 měsíců ode dne jejího vyhlášení. Obec informuje ministerstvo o přijetí vyhlášky nejpozději 1 měsíc ode dne jejího vyhlášení. Ministerstvo vede seznam vyhlášených nízkoemisních zón způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Místní úpravu provozu na pozemních komunikacích v nízkoemisní zóně stanoví příslušný úřad postupem podle jiného zákona¹⁰⁾. Začátek a konec nízkoemisní zóny je označen svislou dopravní značkou podle jiného zákona¹⁰⁾, která kromě příslušného omezení vymezí vozidla s emisními kategoriemi, kterým je vjezd do nízkoemisní zóny dovolen. Vjezd do nízkoemisní zóny je dovolen pouze pro silniční motorová vozidla označená emisní plaketou s uvedením příslušné emisní kategorie podle prováděcího právního předpisu a v souladu s podmínkami stanovenými příslušnou dopravní značkou a dále pro vozidla uvedená v příloze č. 8 k tomuto zákonu. Výrobu emisních plaket zajišťuje Státní fond životního prostředí. Distribuci emisních plaket zajišťují obecní úřady obcí s rozšířenou působností a ministerstvo. Emisní plaketa se vydává za úplatu, jejíž výši stanoví prováděcí právní předpis. Polovina z této úplaty je příjmem Státního fondu životního prostředí a polovina je příjmem osoby, která plaketu distribuuje.

(5) Obecní úřad obce, která stanovila svou vyhláškou nízkoemisní zónu, může v samostatné působnosti na základě žádosti provozovatele vozidla povolit dočasnou nebo trvalou individuální výjimku pro vozidla

a) se speciálním vybavením, například nákladní dopravníky, zábavní zařízení, vozidla užívaná jako pracoviště,

b) určená k přepravě věcí na kulturní a společenské akce, včetně akcí rekreačních, vzdělávacích a výchovných, například dětské tábory, nebo

c) určená k přepravě tuhých, tekutých a plyných paliv pro zajištění provozu nemocnic, sociálních ústavů a školských zařízení.

(6) Obecní úřad podle odstavce 5 může dále na základě žádosti povolit dočasnou nebo trvalou individuální výjimku z důvodu

a) nemoci, bezmoci nebo jiného postižení osoby, která nesplňuje podmínky pro přiznání označení pro osobu těžce zdravotně postiženou,

b) pracovní doby žadatele o výjimku neumožňující přepravovat se hromadnou dopravou, nebo

c) zásadního významu pro podnikání, kde by omezení provozu v nízkoemisní zóně mohlo výrazně ohrozit nebo znemožnit podnikání.

(7) Pro získání emisní plakety je provozovatel silničního motorového vozidla povinen předložit technický průkaz silničního motorového vozidla. U vozidel registrovaných v zahraničí se emisní plaketa přiděluje podle data první registrace motorového vozidla, pokud nelze prokázat jeho emisní třídu.

(8) Vláda nařízením stanoví způsob zařazení motorových silničních vozidel do emisních kategorií, pravidla pro označení vozidel příslušnou emisní plaketou, vzory emisních plaket, bližší podmínky jejich distribuce a jejich cenu, která nesmí být vyšší než 200 Kč.

KAPITOLA VI.3. – EMISE SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ A OBCHODOVÁNÍ S NIMI

Další oblastí, týkající se ochrany ovzduší je oblast ochrany klimatického systému Země. Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů zavedl povinnost pro některé provozovatele požádat o přidělení povolenek na vypouštění skleníkových plynů.

Provozovatelé některých zdrojů musí vyplnit formulář žádosti o vydání povolení k emisím skleníkových plynů. Vyhláška č. 12/2009 Sb., o stanovení postupu zjišťování, vykazování a ověřování množství emisí skleníkových plynů a formuláře žádosti o vydání povolení k emisím skleníkových plynů.

Skutečně vypuštěné množství a plnění povinností je ověřováno nezávislou osobou.

Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů

Předpis mění: 695/2004 Sb.; 212/2006 Sb.; 292/2009 Sb.; 227/2009 Sb.; 164/2010 Sb.; 85/2012 Sb.

Předpis ruší: 315/2008 Sb.; 12/2009 Sb.; 287/2010 Sb.

Tento zákon zpracovává příslušný předpis Evropské unie 1), zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie 2) a v souladu s Rámcovou úmluvou Organizace spojených národů o změně klimatu 3) (dále jen "Úmluva") upravuje

a) práva a povinnosti provozovatelů zařízení, provozovatelů letadel a dalších osob při obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů (dále jen "povolenka"),

- b) postup při vydávání povolení k emisím skleníkových plynů a rozhodování o jeho změnách,
- c) postup při vydávání a přidělování povolenek a podmínky obchodování s nimi,
- d) podmínky hospodaření s povolenkami, jednotkami přiděleného množství a jinými právy k vypouštění emisí skleníkových plynů,
- e) použití jednotky snížení emisí a ověřeného snížení emisí z projektových činností v systému obchodování s povolenkami (dále jen "systém obchodování"),
- f) působnost orgánů veřejné správy podle tohoto zákona,
- g) sankce za porušení uložených povinností stanovených tímto zákonem nebo uložených na jeho základě.

KAPITOLA VI.4. – INTEGROVANÁ PREVENCE A OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠŤOVÁNÍ, IPPC, ZÁKON Č. 76/2002 SB.

Na evropské úrovni je IPPC regulováno směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění).

Do českého právního řádu je směrnice transponována zákonem č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci).

Hlavní principy integrované prevence a omezování znečištění:

- posuzování průmyslových a zemědělských činností z hlediska ochrany životního prostředí jako celku,
- zabezpečení takových provozních podmínek, které neumožní přenos znečištění mezi jednotlivými složkami životního prostředí,
- snížení celkového negativního vlivu na životní prostředí,
- podpora preventivního přístupu při snižování znečištění,
- omezení vzniku odpadu volbou vhodné technologie s cílem vzniklé odpady v maximální možné míře zhodnocovat a recyklovat,
- stanovení podmínek provozu zařízení na základě nejlepších dostupných technik (**Best Available Techniques – BAT**),
- pravidelné přezkumy vydaných integrovaných povolení a jejich úpravy podle posledního vývoje techniky s cílem urychlit technickou inovaci zařízení,
- integrace dílčích povolení do jednoho a vydání tohoto povolení jedním úřadem,
- informování veřejnosti a její účast na povolovacím procesu.

Problematiku integrované prevence a omezování znečišťování (**Integrated Pollution Prevention and Control - IPPC**) v České republice řeší **zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci)**, který nabyl účinnosti 1. ledna 2013. Dne 19. března 2013 vyšel ve Sbírce zákonů v částce 32 zákon č. 69/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů

(zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a zohledňuje požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích (Industrial Emissions Directive - IED).

Účelem zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů, je v souladu s právem Evropské unie, resp. směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích, **dosáhnout vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku uplatněním integrované prevence a omezování znečištění vznikajícího činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu**, a sice:

- energetika;
- výroba a zpracování kovů;
- zpracování nerostů;
- chemický průmysl;
- nakládání s odpady;
- a ostatní zařízení.

Předmětem zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů, je:

- stanovit povinnosti provozovatelů zařízení;
- upravit postup při vydávání integrovaného povolení a další řízení a postupy týkající se integrovaného povolení;
- stanovit působnosti orgánů veřejné správy podle tohoto zákona;
- upravit náležitosti systému výměny informací o nejlepších dostupných technikách, zřízení a činnost technických pracovních skupin a zveřejňování informací o nejlepších dostupných technikách;
- stanovit sankce za porušení povinností stanovených tímto zákonem;
- upravit vedení informačního systému integrované prevence a stanovit jeho obsah.

Ministerstvo životního prostředí (MŽP) v souladu s ustanovením § 29 písm. a) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů, **vykonává vrchní státní dozor a je ústředním orgánem státní správy** podle tohoto zákona.

Vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci

Na úrovni národní legislativy upravuje oblast integrované prevence a omezování znečištění kromě zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů, i prováděcí právní předpis k tomuto zákonu, kterým je vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci. Vyhláška č. 288/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o integrované prevenci, která nahrazuje vyhlášku č. 554/2002 Sb., nabyla platnosti dne 20. září 2013 a dne 5. října 2013 nabyla účinnosti.

Vyhláška č. 288/2013 Sb. stanoví následující vzory a související vysvětlivky k jejich vyplnění:

- vzor žádosti o vydání integrovaného povolení, rozsah a způsob jejího vyplnění (příloha č. 1);
- náležitosti základní zprávy (příloha č. 2);

- náležitosti odborného posouzení k udělení výjimky z úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami (BAT) (**příloha č. 3**);
- vzor zprávy o plnění podmínek integrovaného povolení (**příloha č. 4**).

Jednotná forma daná zákonem, resp. prováděcím právním předpisem, byla vedena snahou o usnadnění komunikace mezi příslušným správním úřadem a provozovatelem. **Vyhláškou stanovené vzory jsou závazné a jsou stejné pro všechny typy zařízení.** Z toho důvodu je řada položek v žádosti variabilních a přizpůsobitelných jednotlivým kategoriím zařízení. *Pozn.: Přímá využitelnost příloh ve formátu DOC. k volnému stažení a využití.*

Provázanost zákona o ochraně ovzduší a zákona o integrované prevenci

Národní legislativa zakotvuje aplikaci nejlepších dostupných technik (**Best Available Techniques - BAT**) nejen do zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů, ale i do právních předpisů na úseku odpadů, ochrany vod a ochrany ovzduší. Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, je tedy úzce provázaný se zákonem č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů.

Příručka ochrany kvality ovzduší v sobě pojí současnou právní úpravu, technické aspekty a dalším tématy související s ochranou ovzduší, např. informace k integrovanému povolování, k procesu výměny o nejlepších dostupných technikách (**Best Available Techniques - BAT**) a aplikaci BAT po novele zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci.

Příručka ochrany kvality ovzduší (MŽP 2013).

Vazbu mezi relevantními ustanoveními zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, přibližuje také **metodický dokument Ministerstva životního prostředí (MŽP)**, který byl připraven počátkem roku 2013 na základě obdržených dotazů od krajských úřadů.

Účelem tohoto materiálu je provozovatelům, povolujícím úřadům (krajským úřadům) a kontrolním orgánům přiblížit vazbu mezi relevantními ustanoveními předpisů integrované prevence a legislativou v oblasti ovzduší stejně jako sjednotit výkon státní správy v souvislosti s touto problematikou.

Metodika MŽP: Zákon o integrované prevenci a související legislativa - Vazba některých ustanovení zákona o ochraně ovzduší a zákona o integrované prevenci.

Směrnice IPPC se snaží zlepšit životní prostředí jako celek na základě využívání BAT a následného snížení emisí. Snížení využívání energie a používání čistých technologií je toho velmi důležitou součástí. Směrnice vyžaduje vydávání povolení na základě BAT, kdy tato povolení mají být sestavena a naplněna do roku 2007.

BAT jsou ve směrnici definovány a snadno se aplikují na nové instalace, kde neexistují žádná omezení prostorem ani jiné aspekty, specifické pro danou lokalitu. Pro existující instalace to není tak jasné a dle úvodu dokumentů BREFs: „V případě existujících instalací musí být brána v úvahu i ekonomická a technická schůdnost jejich obnovy. I jediný cíl zajištění vyšší úrovně ochrany životního prostředí pro ochranu životního prostředí jako celku bude často zahrnovat provádění trade-off

rozhodnutí mezi různými vlivy environmentálních vlivů a tyto posudky budou často ovlivněny lokálními úvahami“.

Existuje celá řada technik, které mohou být aplikovány na existující instalace a tyto jsou uvedeny v kapitolách BREF pod názvy Techniky ke zvážení při určování BAT. Mnohé z těchto technik se soustřeďují na to, aby byly získány procesy pod kontrolu tak, aby se zabránilo emisím jako celku a aby existující techniky mohly být náležitě využívány. Použití těchto technik redukuje vlivy na životní prostředí a může i zlepšit konkurenceschopnost.

Prvním krokem provozovatele je zjistit, zda jím provozovaná technologie spadá pod povinnosti dle tohoto zákona. Kategorie zařízení, která spadají pod tento zákon jsou uvedeny v Příloze č. 1 zákona. Zde je nutné zjistit, zda některá Vaše technologie spadá pod tento zákon.

Pokud spadáte pod tento zákon, je třeba zjistit, ke kterému datu budete podávat žádost o integrované povolení. Pak už je nutné zahájit práce na vypracování žádosti.

Provozovatel zařízení nesmí bez platného integrovaného povolení zařízení provozovat.

KAPITOLA VI.6. – PROBLEMATIKA CENTRÁLNÍHO ZÁSOBOVÁNÍ TEPEM

K problematice centrálního zásobování teplem se pořád vede řada odborných polemik, v současnosti se dá v této věci opřít mj. o oficiálně publikovanou Metodickou pomůcku odboru stavebního řádu MMR: „Odpojování od centralizovaného zásobování teplem“.

Poznámky:

Autor příspěvku upozorňuje, že tento text ani jeho části **nelze v žádném případě považovat za výklad zákonů** na ochranu ovzduší, ale jde pouze o presentaci osobních zkušeností a praxe autora a určitý komentář a návod k dalšímu postupu. K výkladu jsou v ČR kompetentní pouze soudy všech stupňů. Tento materiál není oficiálním materiálem ČIŽP ani jiného orgánu. Autor tohoto příspěvku využil zkušenosti svých kolegů (i kolegyn) v oblasti ochrany ovzduší. Protože už pouhý jejich výčet by způsobil překročení rozsahu příspěvku, neuvádí jejich jména a pouze jim děkuje.

Vzhledem ke krátké době platnosti nových předpisů nejsou některé povinnosti plně vyjasněny či jsou v předpisech dokonce určité chyby. Je tedy třeba velké trpělivosti při studiu a aplikaci nových předpisů do praxe. V případě jakýchkoliv nejasností či pochybností je nutná rychlá konzultace na kompetentním orgánu. Předejdete tím závažným komplikacím.

Autor se omlouvá za případné chyby, překlepy a nedostatky tohoto materiálu. Jsou způsobeny náročností předpisů a jejich okamžitým nabytím právní moci a také chvatem, s jakým tento syllabus musí reagovat na novely. Tento předpis odráží znalosti autora k 21.1.2016. Velmi přivítám podněty a návrhy ke zlepšení a diskusi s jinými odborníky na téma ochrana ovzduší.

PRO INSPIRACI:

Ochrana ozonové vrstvy je předmětem mezinárodních úmluv, konkrétně [Vídeňské úmluvy a Montrealského protokolu](#). Předepsaná opatření směřují především k ukončení výroby a spotřeby těchto látek. Evropská unie upravuje tuto oblast hlouběji a stanovuje další povinnosti ([nařízení \(ES\) č. 1005/2009](#)) s ohledem na prevenci emisí těchto látek ze zařízení, která jsou ještě v provozu, a i ze zařízení a výrobků které mají svou dobu životnosti již za sebou.

Součástí rubriky jsou informace o [látkách, které poškozují ozonovou vrstvu](#) a o některých dalších látkách, které se ve velké míře používají jako jejich náhrady, avšak nemalou měrou přispívají ke globálnímu oteplování [fluorované skleníkové plyny](#), „F-plyny“.

Obě skupiny látek jsou halogenované uhlovodíky a mají obdobné použití jako chladicí média, hasiva či rozpouštědla a obě patří mezi tzv. skleníkové plyny. Základním rozdílem mezi nimi je absence jiných halogenů v molekulách fluorovaných skleníkových plynů.

Zatímco látky poškozující ozonovou vrstvu obsahují zejména chlor (způsobující poškozování ozonové vrstvy), případně fluor nebo brom (taktéž), fluorované skleníkové plyny obsahují pouze fluor a k poškozování ozonové vrstvy tudíž nepřispívají.

Předcházení emisím fluorovaných skleníkových plynů vyplývá ze závazků [Kjótského protokolu a Rámcové úmluvy o změně klimatu](#).

Předepsaná [opatření](#) směřují především k předcházení emisím těchto látek jejich znovuzískáním z vyražených zařízení, prováděním pravidelných měření úniků těchto látek ze zařízení a stanovení kvalifikace potřebné k servisním úkonům, které jsou na zařízeních prováděny.

9.6.1 DOKUMENTY

- [Ochrana ozonové vrstvy v České republice](#)

Publikace, kterou vydalo Ministerstvo životního prostředí ČR k 20. výročí od podepsání Montrealského protokolu.

9.6.2 ODKAZY

- [Evropská Komise – Fluorované skleníkové plyny \(F-plyny\)](#)

Informace o fluorovaných skleníkových plynech a s nimi spojenými povinnostmi, které vyplývají z EU legislativy (např. podávání zpráv – formuláře ke stažení).

- [Evropská Komise – ochrana ozonové vrstvy](#)

Souhrn informací souvisejících s ochranou ozonové vrstvy na úrovni EU od výzkumu po praktické informace o povinnostech, které plynou z EU legislativy: výroba, dovoz a vývoz– hlavní databáze látek poškozujících ozonovou vrstvu, laboratorní a analytické použití – databáze laboratoří, podávání zpráv dle čl. 27 (podniky)

Dne 1. ledna 2010 vstoupilo v platnost **nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 1005/2009** o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu a nahradilo stávající právní dokument Evropské unie, nařízení (ES) 2037/2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.

V platnosti je také doplňující národní právní úprava, zajišťovaná zákonem č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech a vyhláškou č. 257/2012 Sb., o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů. Oba předpisy vstoupily v platnost dne 1. září 2012 a nahradily původní právní předpisy (zákon č. 86/2002 Sb. a vyhláška č. 279/2009 Sb.) Tyto dva národní právní nástroje pokrývají oblasti vymezené výše citovaným nařízením ES pro povinnou právní úpravu ze strany členských zemí.

Všechny tři jmenované legislativní nástroje slouží k implementaci požadavků Vídeňské úmluvy na ochranu ozonové vrstvy a Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.

Na fluorované skleníkové plyny, označované také jako tzv. F-plyny se sice vztahuje Kjótský protokol k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu, nicméně se používají především v oboru chladírenství, v klimatizačních zařízeních, tepelných čerpadlech a systémech požární ochrany. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech stanovuje základní požadavky tvořící systém předcházení emisím fluorovaných skleníkových plynů. K tomuto nařízení byla vydána série prováděcích nařízení Evropské komise.

9.6.3 DOKUMENTY

- [Zákon č. 73/2012 Sb. o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech](#)

Dne 1. září 2012 vstoupil v účinnost zákon o tzv. regulovaných látkách a F-plynech, který zcela nahrazuje předchozí právní úpravu uvedenou v zákoně o ochraně ovzduší č. 86/2002 Sb. (jeho novela označená č. 483/2008 Sb.). Zákon je odloučen od zákona o ochraně ovzduší.

- [Vyhláška č. 257/2012 Sb. o předcházení emisím látek, které poškozují ozonovou vrstvu, a fluorovaných skleníkových plynů](#)

Dne 1. září 2012 vstoupila v účinnost spolu se zákonem o tzv. regulovaných látkách a F-plynech také vyhláška, která zcela nahrazuje původní vyhlášku č. 279/2009 Sb.

9.6.4 ODKAZY

- [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 517/2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení \(ES\) č. 842/2006.](#)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 517/2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení (ES) č. 842/2006. Předpis plně nahradí stávající nařízení o fluorovaných skleníkových plynech od 1. ledna 2015.

- [Úplné znění EP a Rady \(ES\) č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu](#)

Úplné znění nařízení Evropského parlamentu a Rady EU o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu. Toto nařízení (ES) č. 1005/2009 od 1. ledna 2010 nahradilo původní nařízení (ES) č. 2037/2000.

- [Nařízení Komise \(EU\) č. 744/2010 - kritická použití halonů](#)

Nařízení Komise, kterým se nahrazuje příloha VI nařízení (ES) č. 1005/2009, kritická použití halonů. Nařízení vstupuje v platnost 7. 9. 2010.

- [Nařízení Komise \(EU\) č. 291/2011 - základní použití jiných regulovaných látek než HCFC pro laboratorní a analytické účely.](#)

Nařízení Komise, které povoluje dovoz a použití jiných regulovaných látek než HCFC pro laboratorní a analytické použití, jež je definováno v příloze.

- [Nařízení EP a Rady \(ES\) č. 842/2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech](#)

V odkaze najdete informace o fluorovaných skleníkových plynech a úplné znění nařízení (ES) č. 842/2006 včetně jeho prováděcích nařízení.

- [Montrealský protokol a Vídeňská úmluva](#)

V dokumentu je ke stažení Vídeňská úmluva a Montrealský protokol o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu včetně všech dodatků (Londýnský, Kodaňský, Montrealský a Pekingský), základní informace a odkaz na webové stránky sekretariátu.

